

੨੬ ਸਤਿਗੁਰਾ ਪਾਇਆ
ਅਥ ਤਤਕਾਲ ਪੈਥ ਕਾ।
ਪੀਛਾ ੨ ਤਸਾਹਾ ੫ ॥੨
ਬਾਂਗੁ ਈ ਗੁਰਦਾਸ ਕੀਆ।
ਵਾਰ ਤੇ ਤੀਸ ਮੀ। ੧੭ ਪੰਨੇ
ਵਾਰ ਚੈਤੀਸ ਮੀ। ੨੫ ਪੰਨੇ
ਵਾਰ ਪੈਤੀਸ ਮੀ। ੩੨ ਪੰਨੇ
ਵਾਰ ਛਤੀਸ ਮੀ। ੪੧ ਪੰਨੇ

ਅਥਸੁਜਾਤਿ ੪੮ ਪੰਨੇ

ਅਥਚਣਾਕਾਭਾਖਾ ੫੪ ਪੰਨੇ

ਸੋਰਠੀ ਕੀ ਟੁਕਾਈ ੮੭ ਪੰਨੇ

ਮੋਹਬਬੇਕ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਾਮ ਭੰਕੇਡੇ ਪ੍ਰਗਨਾ ਕੀ ੨੦੨ ਪੰਨੇ

ਅਥਜਪਪ੍ਰਮਾਹਥ ਸੁਮਰਕਮਾਹ ਕੀ ੨੨੭ ਪੰਨੇ

ਬਾਰਾਂਸ਼ ਮਹਲਾ ੫॥੩੨੨ ਪੰਨੇ

ਸਵੈਯੇ ਸੁੰਦਰਾਸਵੇ ੨੩੦ ਪੰਨੇ

ਉਪਦੇਸਾਓਤਾਂਦੁਨੀਕੀਆਂਗ

ਮਾਹਾ

ਕਾਲੀਤਾਵੁਟੀਕੋਮੰਗ - ੪੩ ਪੰਨੇ
ਦੇਹਮਾਤਮਾਬਿੰਦੁਕੋਮੰਗ ੨੫੩ ਪੰਨੇ
ਤ੍ਰਿਸਲਕੋਮੰਗ ੨੫੭ ਪੰਨੇ
ਅਪੀਰਜਉਗਾਹੇਕੋਮੰਗ ੨੬੨ ਪੰਨੇ
ਬਿਸਵਾਸਕੋਮੰਗ ੨੬੭ ਪੰਨੇ
ਗੁਰਉਸਤਤਾ ਸੰਨ ੧੦੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਆਲਿਖੀ
 ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਉੜੀ॥
 ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਿਤ ਵਨੀਰ ਖਾਵੈ॥ ਸੋ ਮਨ ਕਾ
 ਸਹਿਜਾ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਸਾ
 ਭਉ ਮਿਟੈ॥ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਸਭ ਛੁਟੈ॥ ਮਨ
 ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਭੁ ਕਹਿ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਸ
 ਭੁਖੁ ਖੁਪਾਵੈ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਕਛੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ॥

ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁਸਦਾਮਾਨਿਧਿਆਵੈ॥ ਜਿਮਰੈਨ
ਮੁਨਹੀਦੁਖੁਕੋਇ॥ ਨਨਕਾਤਿਜੈਨਚਿਤਵਨੀਹੋ
ਇ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਦਿਜਤੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ
ਹੈਭੀਸਚੁਨਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥੧॥ਏਹੁਮੰਤ੍ਰ
ਵਾਗੀਆਪੰਜਪੜਲਾ॥੫॥ਪਾਸਾਢਾਲਦਾਵ
ਗੀਦੁਇ॥੨॥ਪਾਸੇਉਪਰਅਖਗਲਿਖਦੇ
ਛਿ॥੧॥ਸਿਰੀਭੁਗਵਾਨਾ॥ ਜਿਮਨਮਹਿਜ
ਹਿਸਾਚਿਤਵਨੀਰਖਾਵੈ॥ ਸਿਰੀਭੁਗਵਾਨੁਸ
ਭਮਿਦਾਵੈ॥ ਸਤਿਕਾਰਿਮੰਨਲਾ॥ ॥ਜਸ॥

ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਦੁਖਾ ਬਿਨਸੈ ਜਹ ਸਾਗਇਆਸ २
 ਰਨਿਗਹੀ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈ
 ਅਹਿ ਨਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕਾ
 ਰਜੁ ਦੁਖ ਸਹਜੇ ਮਹਿ ਥਾ॥ ਅਬ ਤੂ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ
 ਕੀ ਸਰਨ ਜਾਇ ਪਉ॥ ਤੂੰ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਵਹਿ
 ਗਾ॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤਾਰਹਾ॥ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ਮੰ
 ਨ ਦਾ॥ ੧॥ ਸਰ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਨ ਕਬਹੂੰ
 ਨ ਰੋਲਤੁ ਪੁਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਿ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚ
 ਹੈ ਸਦਾਇਆ ਨਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟਿ॥ ੨॥ ਏਹੁ ਤੇ

ਰਾਕਾਰਜੁਗੁਰਦੇਵਜੀਆਪਿਪੁਰਾਕੀਤਾਹੈ॥ਤਿ
ਮਨਆਹਿਤੈਲੁਨਾਹੀ॥ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਐਸਾਪੁਰਾ
ਦੈਗਾਜੈਸਾਸੁਰਜਚਕੋਦਿਨੁਪੁਰਾਟਤਾਦੈ॥ਤੇ
ਰਾਕਾਰਜੁਦਿਨਦਿਨਨਿਤਨਿਤਜਵਾਇਆਹੈ
ਇਗਾ॥ਘਾਟਾਕਬਹੀਨਹੈਇਗਾ॥੨॥ ਸਤੁ
ਸਲੋਕਾ॥ ॥ਜੁਖੀਬਜਾਹਿਮਸਕੀਨੀਆਆ
ਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੋ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹੀਕਾਗੀਆਨਨ
ਕਗਗਬਿਗਲੋ॥੩॥ਏਹੁਜੈਤੂਕਾਰਜੁਚਿਤਵ
ਤਾਹੈ॥ਜੋਤੁਹੀਕਾਰਕਰਤਾਹੈ॥ਤੇਨੈਏਹੁਕੁਲਾਨਾ

ੴ ਇਸਾ ਫਿ ਕਰਵਿ ਚਿਤੁ ਏਵੈ ਗਲਤਾ ਨਾ ਫਿਰ ॥ ੩ ॥
 ਤਾਹੈ ॥ ਇਸਾ ਹਿਤੈ ਵੈ ਤੈ ਨ ਤੈ ਦਾਹੈ ਬਹੁਤ ਨ ਫਾ
 ਬੈ ਵਾਹੈ ॥ ਆਪਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿ ਕੈ ਕਰਾ ॥
 ਜਿ ਮਰਨਾ ਮੁਕਾਰ ਜੁ ਫਲਾ ॥ ੩ ॥ ਜਗ ਸਲੇ
 ਕਾ ॥ ॥ ਵਟੈ ਬੀਧਨ ਜਾਸੁ ਕੋਹੈ ਆਸਾ ਧੂਸੀ ਗਾ ॥
 ਜੈ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨ ਨ ਕਰਾ ਵਾਰੀ ਗਾ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰ
 ਕਾਰਜੁ ਪਹਿਲੇ ਬੀਧਨ ਮੈ ਬਾ ॥ ਅਬ ਤੇਰਾ ਕਾਰ
 ਜੁ ਮੁਕਤਾ ਭਾਇਆ ਹੋ ॥ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਜਿਮ
 ਰਨੁ ਕਾਰਿ ॥ ਜਿ ਮਰਨਾ ਬਿਨ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸ ਨਾ

ਵੈਗਾ॥ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਕਿਸੇ ਜਤਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਉ॥ ਤੇਰਾ
ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਫਲੇਗਾ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਨੀਕਾਰੇਵੇ
ਗਾ॥ ਸਦ ॥ ਜਲੇਕਾ॥ ॥ ਝਾਲਾ ਘੇਉ ਠੇ॥
ਮੁਜਿ ਪਿਨਿ ਸਬਾਸੁ ਰਿਅ ਰਾਧਿ॥ ਕਾਵਾਤੁ ਫ
ਹਿਨਾ ਬਿਅਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਏਉ ਪਾਧਿ॥ ੫॥ ਤਿ
ਰਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਜਹਸੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵਿ॥ ਆਹੈ ਪਰਤੂੰ
ਪ੍ਰਾਤੇ ਕਾਲਾਇ ਸਟੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਵਿ॥ ਅਕਰਾ॥ ਅਰੁ
ਤਿਦੇ ਨੇਗੁ ਰਦੇ ਵਜੀਕਾ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ॥ ਅਕ
ਰਾ॥ ਕਾਰਜੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਫਲੁ ਹੋਇ॥ ਗਲਹਦਾਲ

ॐ ਬੁਧਤੁਹੋਇਗਾ॥੫॥ ਸਨ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ੪
 ॥ਲਾਲਚਤੁਰਥਿਕਾਰਮੋਹਾਇਆਪਤਮੁਵੇਅੰ
 ॥ਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੀਧਸਿਉਨਨਕਮਾਇਅ
 ਥੀਧ॥੬॥ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਧੁਰਾਹੈਤੂਲਾਲਚਕਰ
 ਭਾਹੈ॥ਇਸਕਾਰਜਤੇਤੈਨੈਬਿਕਾਰਚਲਹਿਗੇ
 ਤੂੰਏਧੁਧੁਰੇਕਾਰਜਤੇਜਿਸਤਰੈਜਾਨਹਿਤਿਸ
 ਤਰੈਬਚਰਹਾ॥ਗੁਰਦੇਵਨੀਕੀਸਰਨਿਗਹਾ
 ੬॥ਰਸ ॥ਸਲੋਕੁ॥ਧਰਜੀਅਗੇਇਕਦੇਕ
 ਤੂਲਾਹਿਬਿਭਾਨੀਆਸਾਨਨਕਨਾਪੁਧਿਆ

ਈਸ਼ੋਕਾਰਜੁਅਵੇਗਜਾਂ॥੧॥ਤਿਰੇਕਾਰਜਸਭੇ
ਪ੍ਰਮੇਸੁਰਆਪਰਾਇਕੀਵੇਹੈ॥ਭੁਏਕਦੇਕਾਸ
ਮਹਿਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੀਰਖੁ॥ਤੁਮਨੁਖਕੀਆਸ
ਨਕਰੁ॥ਤੇਰਾਏਕੁਕਾਰਜੁਕਿਅਸਭੀਕਾਰਜਰ
ਸਿਆਵਹਿਗੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥੧॥ਰਠ॥ਸਲੋਕੁ
॥ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਨਿਪਰਪੰਚ
ਮੋਹਬੰਕਾਰਾ॥ਨਨਕਜੈਉਅਰਾਧੀਐਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ਇਸ਼ਕਾਰਜਮਹਿਤੇਗੀ
ਪਤਿਗਰਿਆਵੇਗੀ॥ਲਾਭੁਬਹੁਤੁਜਦਾਨ

ਨੰਦੁਜਪੁਮਰਮਾਨੰਦੁ॥੬॥ ਰਤੁ ਸਲੋਕੁ
 ॥ਫਾਹੇਕਾਟੇਮਿਟੇਗਵਨਫਤਹਰੁਈਮਾਨਿਜੀ
 ਤਾਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਿਪਾਈਫਿਰਨਮਿਟੇ
 ਨਿਤਨੀਤਾ॥੧॥ਪਹਿਲਾਤੇਰਾਕਾਰਜੁਫਾਥਾ
 ਹੇਆਥਾਅਬਤੈਨੋਲਾਭੁਹੈਫਤੇਹੋਇਗੀ॥
 ਅਰੁਪਹਿਲੇਤੂਬਹੁਤੁਰੁਗਮਤਾਫਿਰਤਾਥਾ
 ਅਬਤੁਝਕਉਸੁਖੁਹੋਵੈਗਾ॥ਚਿੰਤਾਨਕਰੁਕਾ
 ਰਜੁਸੁਫਲਾ॥੮॥ ਰਗ ਸਲੋਕੁ ॥ਹਉਹ
 ਉਕਰਤਬਿਹਾਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਅਜਾਨ

੨੩ ਕਿਮੁ ਏ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਵੰਤ ਨਾਨਕਾ ਕਿਰਤ ਕ
ਮਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਤੂ ਜੇ ਮਨੋ ਰਬੁ ਚਿਤ ਵਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹਉ
ਮੇਕਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਤਤ ਕਾਲ ਨਹੋ ਵੈਗਾ ॥ ਇਸੁ ਮਹਿ ਤੁਝ ਕਉ ਘਾ
ਟਾ ਹੈ ਨ ਫਾਨ ਹੀਤੁ ॥ ਇਸ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਕਰਗਾ ॥ ਰਵ
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸਿਖ ਹੁਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ਹੋਜ
ਨ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾ
ਨਕਾ ਸਿਮਰਤ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ਏਭਾਈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਿਤ
ਜੀ ਤੇ ਜੋ ਮਨੋ ਰਬੁ ਚਿਤਾਵਿ ਆਹੈ ॥ ਇਸੁ ਕਰ

ਜਮਾਹਿਤੇਗਮੁਖਉਜਲੁਹੋਵੈਗਾ॥ਅਰੁਸੁਖ ੬
 ਪਾਵਹਿਗਾ॥੧੧॥ ਰਨ ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਤਿ
 ਗੁਰਪੁਰੈਸੇਵਿਐਦੂਖਾਕਾਹੋਇਨਾਸੁ॥ਨਨਕ
 ਸਮੁਆਰਾਧਿਆਕਾਰਜੁਆਵੈਗਾਸਿ॥੧॥ਤੇ
 ਜੋਕਾਰਜੁਚਿਤਾਵਿਆਹੈਸੇਏਕਕਾਰਜੁਕਿਆ॥
 ਸਭੇਕਾਜਤੇਰੇਪ੍ਰਸੰਸਰਜੀਅਪੈਗਾਸਿਕੀਤੇਹੈ
 ਨਿ॥ਅਰੁਸਗਾਲਿਆਦੂਖਾਕਾਨਾਸੁਹੋਆਹੈ॥
 ੧੨॥ਭੁਸ ਸਲੋਕ॥ਅਟੇਪਹਰਭਉਦਾ
 ਫਿਰੈਖਾਵਲਸਿਦਛੈਸੁਲਿਾਵੈਜਾਕਿਪਉਦ॥

ਕਿਉਰਹੈਜਾਚਿਤਨਹੈਇਰਸੁਲਿ॥੧॥ ਤੈਜੋੜ
ਰਜੁਚਿਤਵਿਆਹੈਸੋਤੈਨੈਆਪਦੇਗੁਰਦੇਵ
ਜੀਕੀਭੁਲਹੈਤੂਕਿਜੇਗੁਰਪੀਰਦੀਸੁਖਜੀ
ਦੀਦੇਹਿਗਾਭਾਕਾਰਜੁਹੋਵੈਗਾਨਾਹੀਭਉਦ
ਫਿਰਹਿਗਾ॥੧੩॥ ਤੁਹ ਸਲੋਕੁ ॥ਦਾਤੀਸ
ਹਿਬਸੀਦੀਆਕਿਆਵਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇ
ਕੁਜਾਗੀਦੇਨਾਲਹਨਿ॥ਏਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇ
ਉਠਾਲਿ॥੧॥ ਏਹਦਾਤਿਸਾਹਿਬਦੀਹੈਸੋਤੈਨੁ
ਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਉਠਾਇਕਰਿਗਦੇਤਹੈ॥ਤੂਆ

ਪਵੈ ਮਨਮਹਿ ਵੈ ਹੁ ਜਾਵੈ ਜੋ ਕਾਰਜੁ ਮੇਰਾ ਸਿਖੁ १
ਰਨ ਭਇਆ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਭੁਭ ਸਲੋਕੁ ॥
ਵਿਸਟਿਧਾਰੈ ਪ੍ਰਾਤਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੁ
॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਗੀ
ਲੇ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਵਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀ
ਪਹੈਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭੁਭਾ ਵਿਸਟਿਧਾਰਿ ਕੈ
ਕੀਆ ਹੈ ਸੰਦੇਹ ਨਾਹੀ ॥ ਭੁਗ ਸਲੋਕੁ ॥
ਦੀਰਗਾ ਆਈਆ ਲਸਕਰੇ ਬੁਨਿਆਈ ਹੋ
ਇਜੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਾਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ

ਫਾਹੀਪੇਰਾ॥੧॥ ਭਾਈਤੂੰਚੀਗਿਆਈਆਨੁਆ
ਲਸੁਕਰਿਕੈਬਾਹਿਗਹਿਦਾਹੈ॥ ਬੁਰਿਆਈ
ਨੁਜੇਰੁਹੈਨਾਹੈ॥ ਇਹੁਤੇਰਪੇਰਬੇੜੀਹੈਨੇਕਾਮ
ਰਬਦੀਕੀਪਰਾਕਿਆਕਰਹਿਭੈਤੇਬੁਰਿਆ
ਈਛੁਟਦੀਨਾਹੀ॥ ਤੂੰਪੰਚਾਕੈਵਸਿਹੈਪਰਤੁ
ਕਿਸੇਸਾਧਮਹਾਪੁਰਖਕੀਜੇਵਕਰਕਾਰਜੁ
ਹੋਇਗਾ॥੬॥ ਭਵ ਸਲੋਕਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਟੇ
ਲਾਤੇਸਹਾਇਤਾਫਕਦਕੂਪਾਤਿਮੇਗੀ॥ ਦਲ
ਬੀਨਸਾਈਮੇਰਾਨਨਕਸਾਰਨਜਾਲਤੇਗੀ॥

੧॥ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਤੈਜੋ ਚਿਤਾਵਿਆ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇ ८
 ਰਜੀਆ ਪੇਤੋ ਰਾਪ ਛੁਦਾਢਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਤੇਗੀਲ ०
 ਜਪਾਤਿ ਰਹਿਆ ਵੈਗੀ ਸਾਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ।
 ੧॥ ਭੁਨ ਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਪੇਖੰਦ ਵੈਕੀ ਭੁਲੁ
 ਤਿਆਇ ਸਮੁਜੋਹਣਾ॥ ਅਭੁਨ ਲਹਿਦ ਵੈਮੁਲੁ
 ਨਨਕ ਸਾਥਿ ਨਜੁਲ ਈਆਇਆ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਕ ०
 ਰਜੁ ਤੈਜੋ ਚਿਤਾਵਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੂਏ ਵੈਕੂ ਵੈਲਾਲ
 ਚਭੁਲਾਹੈ॥ ਇਸ ਕਰਜ ਤੇਰੈ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਪ
 ਵੈਗਾਨਾ ਹੀ ਕੂਛਾਧੀਹੈ॥ ੧੮॥ ਗਸ ਸਲੋਕ

ਭਾਹਿਬਲਿਦਵੀਭਾਵਿਗਈਰਖੰਦੜੇਪ੍ਰਭੁਆ
ਪਿ॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਨਾਨਕੁਸੇਪ੍ਰਭੁਜਾ
ਪਿ॥੧॥ਤੂਇਸਕਾਰਜਕੀਢਿਤਾਬਦਤੁਕਰ
ਤਹੈਸੋਤੇਗੀਚਿਤਾਚਿਤਵਨੀਪ੍ਰਸੇਸਰਜੀਅ
ਪਿਬੁਝਾਈਹੈ॥ਅਰੁਗਖਿਆਕੀਤੀਹੈ॥ਤੂਇ
ਸਦਾਸੁਨਾਕਰਾਕਾਰਜੁਮੇਸਾਪ੍ਰਗਟੇਗਾਜੈਜੈ
ਖੁੜਜਨਮੇਤੇਗ੍ਰਹਮਹਿਅਨਿਦੁਹੋਤਾਹੈ॥੧੯॥
ਗਰ ਸਲੋਕੁ ॥ਹਭੁਟੋਲਯੁਹਾਵਦੇਸਹੁਬੈ
ਠਾਅੰਕੁਦਮਾਲਿ॥ਕਹੀਨਵੇਵੈਬਿਰਥਵਜੈ

ਘਰ ਆਵੇਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤੈਜੋਕਾਰ ਜੁਚਿਤਾ ਵਿਆ ੬
 ਹੈਸੋ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਸਾਥਿ ਤੇ ਰੇਸੁ ਭੁਭਿ
 ਕਾਰ ਜਸੇ ਹਏ ਭਏ ॥ ਪਰ ਮੇਸੁ ਰਿਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
 ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਫਲ ਲਾਗਾਹਿਗੇ ॥ ਸਤਿਕਾਰਿ ਮੀ
 ਨਣਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ
 ਦੇਵਿਆ ਤਾਲਿ ਗਾਢਾ ਮਹਿ ਰੇਗਾ ਦੇਖੀ ਛੁਟਵਿ
 ਥੀ ਵੇਦੇ ਜਾ ਅਖਿ ਸੀਦੇ ਪੈਗਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਤੂਅ
 ਉਖੀ ਘਾਟੀ ਉਪਰਿ ਚੜਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਬਾਵੇਦਾ
 ਹਏ ਵਰਾ ਖੁਹੈ ਦੇਖੀ ਪੈਗਖਿ ਸਕਦੇ ਦੇਖੇ

ਖਿਸਕੇਦਾਥਾਉਕੋਈਨਹੀਖਬਰਕੀਤੀਹੋਤੈ
ਨੂਸ਼ੀਜਬਦਜੀਨੈਤੈਖਬਰਦਾਰਹੋਦੁ॥੨੧॥
ਗਗ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜਾਮੁਪਸੀਹਠੇਪਿਰੀ
ਮਹਿਜੇਨਾਲਿ/ਹਭੇਰੁਖਉਲਾਹਿਅਮੁਨਨ
ਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਤੋਰੈਨਾਲਿਆਪਿਪਰ
ਮੇਝੁਰਸਹਾਈਹੋਆਹੈਅਰੁਤੇਰੇਸਭੇਦੁਖਜ
ਨਮਜਨਮਕੋਪੁਭਜੀਆਪਿਦੂਰਕੀਤੇਹੈਨਿ
ਅਰੁਕਲਿਆਦੋਹੈਵੈਗਾਅਨੰਦੁਹੈਵੈਗਾ॥੨
੨॥ ਗਵ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰਤਨਜਵੇਧਰਿਮਾ

੧੦
 ਫਕਾਹੁ ਭੇਮ ਫੀਮ ਥੀਨਿ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇ
 ਆਸ ਚੇਦ ਰਿਸੈ ਹੀਨਿ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ
 ਤਨ ਜਵੇਹ ਰਿਖਾ ਫਕਲਾ ਲਨ ਫੇਕਾ ਹੈ॥ ਸੋਭਾ
 ਫੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਕੋ ਮੇਸੋ ਹਲਾ ਭਾਇਆ ਹੈ॥ ਆਨੰਦੁ
 ਹੋਆ ਹੈ ਸਤਿਕਾਰਿ ਮੰਨਣਾ॥ ੨੩ ਗਨ ਸੋਭੇ
 ਕਾ॥ ॥ ਝੜੁ ਝਖ ਝਭਿ ਹਾੜੁ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲ
 ਖੇ ਸਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇਝੇ ਰੂਬ
 ਫਿਦਾ ਨਾਹਿ ਭਉ॥ ੧॥ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਅੰਸਾ
 ਹੈ ਜੇ ਸੇਵਿ ਨਹੈ ਵੇ ਝੜੀ ਦਾ ਅਰੁ ਝਖ ਚਲਤੀ ਹੈ

ਇ॥ ਲਖ ਲਹ ਰਾਵ ਗਤੀ॥ ਆਹੋ ਨਿਅਰੁ ਪਾਸ ਤੇ
ਬੇਛੇ ਗੁਬਿਗੁਬਿ ਜਾਤੇ ਹੋ ਨਿ॥ ਅਰਨ ਦੀਖ ਗੀਤ
ਰਾਵੁ ਲਿਖੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੀਉ ਖਰਾਉ ਉਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ
ਏ॥ ਓਥੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੀ ਬੇਲੀ ਹੋਏ॥ ਅੰਧਾ ਏਹੁ
ਕਾਰਜੁ ਅਉਖਾਰੋਇ ਆਹੈ॥ ਹੋਵੈ ਤੀਨ ਹੋਵੈ ਭੀ
ਪਰਤੁ ਅੰਤ ਗਧਿ ਆਨ ਹੋਇ ਕੋ ਆਪੁ ਦੇਇ ਸਦ
ਦੇਵ ਤੈ ਕਉ ਨ॥ ਸਕਾਰੁ ਕੀ ਆਕਰਾ॥ ਕਾਰਜੁ ਹੋ
ਏ ਗਾ॥ ਸਾਤਿ ਕਾਰਿ ਮੰਨ ਲਾ॥ ੨੪॥ ਵਸ ਜਲੇ
ਕੁ ॥ ਤਨੁ ਨਤ ਪਾਇ ਤਨੁ ਗਜਿਉ ਬਾਲ ਦੁਹਰੁ

ਨਬਾਲਿ॥ ਸਿਰਧੀਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਖਿ ੧੧
 ਗੀਨਿਹਾਲਿ॥ ੧॥ ਤੂਕਲਪਣਾਕਰੁਨਹੀਦੇਹੀਨੁ
 ਦੁਖੁਨਦੇਹਿਤੇਰਾਕਾਰਜੁਐਸਾਪੂਰਨੁਹੋਆਹੈ
 ਜੇਸਾਸੋਲਾਕਲਾਕਾਚੇਦੁਮਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੂੰਚਿੰਤਨਾ
 ਕਰੁਕਾਰਜੁਸਫਲੁਹੋਇਗਾਕੀਰਤਿਜਜੁਐਭਾ
 ਬਹੁਤੁਹੋਵੇਗੀ॥ ਸਤਿਕਰਿਮੰਨਫਾ॥ ੨੫॥
 ਵਰਸਲੋਕੁ॥ ਯੁਰੇਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਪੁਰਖ
 ਵਿਦਿਪਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਐਸਾਜ ०
 ਏਪੁਰੈਮਾਹਿਸਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਪ੍ਰਮੇਸ

ਰਜੀਆਪਿਪੁਰਾਕੀਤਾਹੈ॥ਘਟਤਾਵਧਤਾਕ
ਬਤੂਨਾਹੀ॥ਤੂਕਿਜੇਕੇਕਹੇਕਹਾਏਮਤੁਤੁਰ
ਮਹਿ॥ਤਿਰਾਕਾਰਜੁਅਟਲੁਹੈਜੇਕੋਈਵੇਗੀ
ਨਿਦਕੁਦੁਸਮਨੁਤੇਰਾਬੁਰਾਤਕੇਗਾਜੇ॥ਆਪੇ
ਪਾਰਿਮਰੈਗਾ॥ਸਤਿਕਾਰਿਮੰਨਲਾ॥੨੬॥
ਵਡ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਾਮਲਗੋਸੇਉਬਰੇ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਚੁਖੁਕਦੇਨਾਹਿ॥ਅਭਿਗਏਪਛੁਤਾਹਿ
॥੧॥ਉਹੁਤੇਰਾਕਾਰਜੁਮੰਨੋਰਥੁਤਾਹੈਵੈ॥ਜਾ

ਤੀ ਇਸਦੇ ਵੇਤੇ ਕੀ ਪੁਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ॥ ਅਰੁ १੨
 ਇਸਦੀ ਤੁਪ ਢਾਹਿ॥ ਤਾ ਕਾਰਜ ਸੁਫਲ ਹੋਵੈ
 ਨਾਹੀ ਤਾਪ ਛੁਤਾਵਹਿਗਾ॥ ਤੇਰਾ ਉਬਰਨੁ ਏ
 ਥੋਹੈ॥ ਭਾਵੈ ਮੰਨੁ ਭਾਵੈ ਨਾਮੰਨੁ॥ ੨॥ ਵਗ
 ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਬਡ ਭਾਰੀ ਆਸੋਹਾ ਗਈ ਜਿਨ
 ਗੁਰਪੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੋ
 ਤਿਪਰਗਾਸੀ ਆਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਤੇ
 ਰਾਮੋ ਨੇਰ ਧੁਰਿ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ॥ ਤੇ
 ਰਾਭਾ ਗੁਜਾਗਿਆ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਅਖਿ

ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੋ ॥ ਸਿੰਦੇ ਹੁਨਾਹੀ ਸਾਤਿ ਕਾਰਿ ਮੰ
ਨਣਾ ॥ ੨੫ ॥ ਵੜ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਤ
ਰਾਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਨਕ
ਅਨਾਦਿ ਨੁ ਬਿਲਪ ਦੇ ਜਿਉ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਕਾਉ
१ ॥ ਚੁਲ੍ਹੇ ਅਰਥੀ ਤੈਨੇ ਭੁਲ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਹੋ
ਈ ਹੋ ॥ ਤੂ ਕਾਉ ਕੀ ਨਿਆਈ ਬਿਲਪ ਤਾ ਫਿਰ
ਹਿ ਗਾ ॥ ਸਿੰਤੋ ਖੁਨ ਆਵੈ ਗਾ ॥ ਤੈ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਸੇ ਨੁ
ਰੁਹ ਆਵੈ ਗਾ ॥ ਆਦਰੁ ਤੈਨੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਵ
ਦੇ ਕਾ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਕਹੇ ਗਾਇ ਹੁ ਤੈਨੁ

ਬਿਪਤਾਹੋ॥ ਆਗੇਜੋਸ਼ੀਭਗਵਾਨਜੀਕਰੋਸੋ ੧੩
 ਹੋਵੇ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕਾਕੀਤਾਸਿਰਭੂਪਰਿ॥ ੨੬
 ਵਨ ਸਲੋਕੁ ਗੁਰਪੁਰਾਜਿਨਿਸਿਮਰਿਆ
 ਸੇਈਭਵੇਖਲਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਅਰਾਧਏ
 ਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਪ੍ਰਮੇਸੁ
 ਰਿਜੀਆਪਿਰਾਜਿਕੀਤਾਹੈਤੂਨਿਹਾਲੁਹੋਰਿ
 ਗਾ॥ ਲਾਹਿਦਾਲਾਭੁਬਹੁਤੁਖੁਸਾਈਹੋਵੇਗੀ
 ਅਨੰਦੁਮੰਗਲਗਾਵੀਅਨਿਗੋ॥ ਸਤਿਕਾਰਿਮੰ
 ਨਦਾ॥ ੩੦॥ ਨਮ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਨਾਮੁਧਿ

ਆਇਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮੁਪਦਾਰਥਜੀਤਿ॥ ਨਸ
ਕਧਰਮੀਐਜੇਚਵਹਿਕੀਤੇਭਵਨੁਪਨੀਤਾ॥ ੧
ਏਹੁਤੇਗਕਾਰਨੁਬਹੁਤੁਸਫਲੁਹੋਆਹੈਤੇਹੈਡੇ
ਹੈਕਿਜੀਸਾਧਸੀਤਗੁਰਮੁਖਿਮਹਾਪੁਰਖਕਾਚ
ਰਨੁਪਾਇਆਹੈ॥ ਏਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਗਭਵਨੁਪਨੀ
ਤਭਾਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਤੇਨੁਸਾਧਕੀਖੁਸੀਹੈਏਹੈ
ਏਸਤੇਤੇਨੁਮਨਭਾਵਦਾਪਦਾਰਥੁਗਥਿਆਵੈ
ਗਾ॥ ਅਰੁਤੇਨੁਲਹਣਾਲਾਭੁਹੋਵੈਗਾ॥ ਸਾਤਿਕ
ਰਿਖੰਨਣਾ॥ ੩੧॥ ਨਰ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਪਾਖੀ

ਕਰਮਕਮਾਵਦੇਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ। ਨਾਨਕਜਿ ੧੪
 ਉਦਧਮਥਨਿਮਧਾਲੀਤਿਉਮਥਧਰ। ਹਾਇ
 ॥੧॥ ਤੇਜੋਕਾਰਜੁਰਿਤਾਵਿਆਹੈਤੇਰੇਮਨਿਹੋਰੁ
 ਹੈ। ਅਰੁਮੁਖਹੋਰੁਹੈ। ਤੂਕਹਤਾਹੋਰੁਹੈ। ਅਰੁਕ
 ਮਾਵਦਾਹੋਰੁਹੈ। ਤੈਨੁਕਜਦਬਹੁਤੁਹੈ। ਐਸਾਕਸ
 ਦੁਹੈ। ਜੇਸੇਕਪੜੈਕੋਧੋਬੀਦੇਤਾਹੈ। ਜੇਸੇਤਿ
 ਲਾਂਕਉਤੇਣੀਦੇਤਾਹੈ। ਜੇਸਾਦਾਇਆਕਉ
 ਚਟੀਦੇਤੀਹੈ। ਜੇਸੇਗੋਰਖਕਉਮਧਾਲੀਦੇਤੀ
 ਹੈ। ਐਸੀਜਜਾਇਤੇਨੁਦਰਗਾਹਲਿਖੀਹੈ। ਅ

ਤੈਤੇਨੁ ਐਥੈ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਸਟੁ ਹੈ। ਭਾਵਾਖਸ
ਮਕਾਇ ਸੀਤ ਉਰਹੈ। ਸਤਿਕਰਿ ਮੰਨਣਾ॥
੩੨॥ ਨਨੁ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਖੁਭੁ ਝੀਆ ਕੁਥਾ
ਇਮਿਰੀ ਗਹਾਇ ਕੁਮੰਤੀਆ॥ ਨਨਕੁ ਉਬਰੇ
ਸੋਇ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੈ॥ ੧॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ
ਕੁਥਾਇ ਫਾਥਾਥਾ॥ ਅਬ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਐਸਾ
ਸਹਾਇ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਵਚਾਇ ਕੈ
ਸਮੁੰਦ ਕੈ ਪਾਰਿ ਗਇਆ ਚਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਾਇ
ਸੁਖ ਜਾਇ ਪਦੁਚੈ॥ ਅਰੁ ਲਾਭੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਐਸਾ

ਕਾਰਜੁ ਤੇਰੈ ਸਹਾਇ ਹੋਆ ਹੋ॥ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨ ੧੫
ਲ॥ ੩੩॥ ਨਗ ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਪਤਿ ਤਉ
ਧਾਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਿਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਗ॥ ਜਿ
ਸਹਿਉ ਧਾਰਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੈ ਸਿਰਜਣਹ
ਰੁ॥ ੧॥ ਸੁਾਇ ਹੋਅਰਥੀ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਤੇਰੇ
ਸਹਾਇ ਹੋਆ ਹੋ॥ ਤੂਮਨ ਮਾਹਿਉ ਹੀ ਜਾਣੈ
ਕਾਰਜੁ ਮੇਰਾ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਗਣਜੀ
ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਹੋ॥ ਪਰਤੂ ਜਥਾ ਸਕਤਿ ਕਿਛੁ
ਕਿਸੀ ਸਾਧਸੀ ਤਕੈ ਮੁਹਿ ਪਾਉ॥ ਬਿਨਾਧਰ ਮਕੀ

ਤੇ ਕਾਰਜੁ ਰਾਜਿ ਨ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਸਾਤਿ ਕਾਰਿ ਮੰਨਵ
੩੪॥ ਨਵ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ ਭੁਵਾਰ
ਹੀ॥ ਇਕ ਸਾਜਿ ਓਚਿ ਤੁਲਾਇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਵੀ ਨ
ਨ ਕਾਵਹਾ ਡਿਵੀ ਦਹੀ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਇਹ ਤੁਸ
ਧਾਸਿਤਾ ਗੁਰਾਜਿ ਖਾਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਗੁਰਮੁਖੀ॥
ਸਾਥਿ ਹੀ ਕਾਰੁ ਨ ਕਰੁ॥ ਓਨ ਦੈ ਨਾਲਿ ਅਹੀ ਕਾਰੁ
ਕੀਏ ਤੇ ਘਾਟਾ ਹੋ ਨ ਫਾਨਾ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਆਪਣੇ
ਕਾਰਜ ਕੀਜਿ ਧਰਮ ਧਰਤਾ ਹੋ ਤੁਸਾ ਧਾਸਿਤਾ ਮ
ਹਾ ਪੁਰਖਾ ਗੁਰਾਜਿ ਖਾਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਸਾਥਿ ਕੋਧ

ਨਕਰਾ॥ ਅਰੁਉਨਾਅਗੇਮਥਾਟੇਕਾਕਹਿਆਸੀ ੧੬
ਤਕਾਸਰਿਪਾਰਿਮੰਨਦਾ॥ ਕਾਰਜੁਸੁਫਲਾਹੈ
ਗਾ॥ ੩੫॥ ਨਨ ਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਪੁਰਾਪੁਰਾਮਾਰ ०
ਪਿਆਪੁਰਾਜਕਾਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆ
ਪੁਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ ੧॥ ਤੇਰਾਕਾਰਜੁਆਪਿਪ੍ਰਭ
ਜੀਪੁਰਾਕੀਤਾਹੈ॥ ਏਕੁਕਾਰਜੁਕਿਆਤੇਰੇਸ
ਭੀਕਾਰਜਸੀਪੁਰਨਭੁਏਹੈ॥ ਮਾਨਿਚਿਦੇਮਨਿ
ਭਾਵਦੇਫਲਪਾਵਹਿਗਾ॥ ਅਰੁਦੀਨਦੁਨੀਆ
ਮਹਿਸੁਰਖਰੂਹੇਵਹਿਗਾ॥ ਤੇਰੇਉਪਰਿਪ੍ਰਮੇਸੁ

ਰਜੀਸੀਭਗਵਾਨਜੀਕੀਕਿਰਪਾਭਈਹੈ।
 ਤੂਆਪਦੇਮਨਮਾਹਿਕਾਈਚਿੰਤਾਚਿਤਵਨੀ
 ਨਾਕਰੁ।ਜਪੁਸੀਭਗਵਾਨਜੀਕਾਰਜੁਸੁਫ
 ਲਾਫਲੈਗਾ॥੩੬॥ਪ੍ਰੀਤਿਆਗੁਰੂਅਰਜਨ
 ਕੀਸਿਪੁਰਨਹੋਈ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਲੇਲੈਮਜਨੁਆਸਕੀਚਹੁਚਕੀਜਾਤੀ॥ਸੇ
 ਰਠਬੀਜਾਗਾਵੀਐਜਸੁਸੁਖਵਾਤੀ॥ਸ

ਸੀਪੁਨੂਦੋਸਤੀਹੋਇਜਾਤਅਜਾਤੀ।ਮੋਹੀਵ ੧੭
 ਲਨੋਜੋਹਣੀਨੈਤਰਦੀਰਾਤੀ।ਹਾਂਬਾਹੀਰਵਖ
 ਟੀਅੇਓਹੁਪਿਰਮਪਰਾਤੀ।ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰ
 ਹਵੀਗਾਵਨਿਪਰਭਾਤੀ।੧।ਅਮਲੀਅਮਲੁ
 ਨਛਰਨੀਹੋਇਬਹਨਿਏਕਠੇ।ਜਿਉਜੂਏਜੂ
 ਆਰੀਆਲਾਗੀਦਾਵਉਪਠੇ।ਚੋਰੀਚੋਰਨਪ
 ਲਗਹਿਦੁਖਸਹਨਿਗਰਠੇ।ਰਹਨਿਨਗਨਿ
 ਕਾਵਾਝੀਅਹੁਦੇਕਰਮੀਲਠੇ।ਪਾਪੀਪਾਪੁਕ
 ਮਾਵਦੇਉਏਫਿਰਦੇਨਠੇ।ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਿਰ

ਹਜੀਸਭਪਾਪਪਲਠੇ॥੨॥ਭਵਰੈਵਾਸ਼ਾਵੇ
ਣਾਸੁਹੈਫਿਰਦਾਫੁਲਵਾੜੀ॥ਜਲੈਪਤੰਗੁਨਿ
ਸੀਗੁਹੋਇਕਰਿਆਖਿਉਘਾੜੀ॥ਮਿਰਗੁਨਾ
ਇਵਿਸਮਾਦੁਹੋਇਫਿਰਦਾਉਜਾੜੀ॥ਕੁੰਡੀ
ਫਾਥੇਮਛਾਨਿਉਗਸਿਜੀਭਾਵਿਗਾੜੀ॥ਹਾਥ
ਦਿਹਾਥੀਫਾਹਿਆਦੁਖਸਹੈਦਹਾੜੀ॥ਪੀਰ
ਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹਜੀਯਾਇਨਿਜਘਾਰਿਤਾੜੀ॥
੨॥ਚੰਦਚਕੋਰਪਗੀਤਿਹੈਲਾਇਤਾਰਨਿਹਾਲੇ
॥ਚਕਵੀਸੁਰਜਹੈਤੁਹੈਮਿਲਿਹੈਨਿਸੁਖਾਲੇ॥

ਨੇਹੁਕਵਲਜਲਜਾਣੀਐਖਿਜਮੁਹਵੇਖਾਲੇ ੧੮
 ਮੋਰਬਬੀਹੇਬੋਲਦੇਵੇਖਿਬਦਲਕਾਲੇਨਾ
 ਰਿਭਤਾਰਪਿਆਰੁਹੈਮਾਪੁਤਸਮਾਲੇਪੀਰਮੁ
 ਰੀਦਾਪਿਰਹਜੀਓਹੁਨਿਬਹੈਨਾਲੇ॥੨॥ਰੂਪੇ
 ਕਾਮੇਦੋਸਤੀਜਗਾਮੰਦਰਿਜਾਣੀ॥ਭੁਖੇਜਾਦੇ
 ਰੀਕੁਹੈਓਹੁਵਿਰਤੀਹਾਣੀ॥ਘਾਲਿਮਿਲਿਮਿ
 ਚਾਲਿਲਾਬਿਮਾਲਿਇਤੁਭਗਮਿਭੁਲਾਣੀ॥
 ਉਘੇਸਉਕ੍ਰਿਪਲੰਘਨਿਉਸਾਵਿਗੋਦਿਵਿਹਾ
 ਣੀ॥ਸੁਹਦੈਸਭਰੰਗਮਾਣੀ॥ਅਨਿਕਰਿਚੋਜ

ਵਿਡਾਣੀ॥ ਪੀਰਪੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹਜ਼ੀਓਹੁਅਕ
ਥਕਹਾਣੀ॥ ੫॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰਹਿਸੁਲਾਖਾਇ
ਮਾਣਕਮੋਤੀ॥ ਕੋਇਲਮੀਬਪਰੀਤਿਹੋਮਿਤ
ਬੋਲਸਰੋਤੀ॥ ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਹੋ
ਇਪਾਸਿਖਲੋਤੀ॥ ਲੋਹਾਪਾਗਸਿਭੁਦਿਐਹੋ
ਇਕੰਚਨਜੋਤੀ॥ ਨਦੀਆਨਾਲੇਗੀਗਮਿਲ
ਹੋਨਿਛੋਤਅਛੋਤੀ॥ ਪੀਰਪੁਰੀਦਾਂਪਿਰਹਜ਼ੀ
ਇਹਖੇਪਸਓਤੀ॥ ੬॥ ਸਾਹਰੁਪੀਹਰੁਪਖੜੇ
ਘਰੁਨਨੇਹਾਲਾਸਹੁਰਾਸਜੁਵਖਾਣੀਐਸਾ

ਲੀਤੈਸਾਲਾ॥ਮਾਪਿਉਭੈਦਾਤਾਇਰਾਪਰਵ
 ਰੁਦੁਗਲਾ॥ਨਨਾਨਾਨੀਮਾਜੀਆਮਾਮੇਜੀਜਾ
 ਲਾ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੀਜੀਐਹੀਰਾਪਰਵਾਲਾ
 ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹੜੀਏਹੁਸਾਕੁਸੁਖਾਲਾ
 ॥ਵਦਜੁਕਰੈਵਧਾਗੀਆਤਿਤੁਲਾਹਾਤੇਦਾ॥
 ਕਿਰਸਾਵੀਕਿਰਸਾਵੁਕਰਿਹੋਇਦੁਬਲਾਮੇ
 ਦਾ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਗਣਿਖਾਂਦਾਚੇਦਾ॥
 ਰਾਜੁਜੇਗੁਸੀਸਾਰਵਿਚਿਵਦਖੰਡਗੜਕੋਦਾ
 ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜਮਜਾਲੁਪੈਪਾਏਫਲਫੇਦਾ॥

ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਿਰ ਹਜ਼ੀਰੋਂ ਇਕ ਦੇ ਨਹੋਂਦਾ ॥੮॥
ਅਖੀ ਵੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆਂ ਬਹੁ ਗਤ ਮਾਸੋ ॥ ਇਸ
ਤਤਿ ਨਿਦਾਰੀ ਨ ਮੁਹਿ ਰੋਵਦਿ ਤੈ ਹਾਸੋ ॥੯॥
ਜੀਭ ਨ ਰਜੀਆ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ ਨਕ
ਨ ਰਜੀਆ ਵਾਸੁ ਲੈ ਗੁਪਤੁ ਵਾਸੋ ॥ ਗਜੇਨ
ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਕੂੜੈ ਭਰਵਾਸੋ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ
ਦਾਂ ਪਿਰ ਹਜ਼ੀ ਸਚੀਰ ਹਰਾਸੋ ॥੧੦॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਰੁਜੇ ਗੁਨਾ ਨਿਵੇ ਗੁਰਲ ਗੈਨ ਚਰਦੀ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਲੇਇ ਫਗੁਰ ਦਰਸ ਬਿਭੁ ਵੇਖੈ ਪਰਤਰਦੀ

ਥਿਗੁਸਰਵਲਓਪਦੇਸਾਵਿਣੁਸੁਲਿਸੁਰਤਿ २੦
ਨਪਰਦੀ॥ਥਿਗੁਜਿਹਬਾਗੁਰਸਬਦਵਿਣੁ
ਹੋਗੰਤੁਜਿਮਰਦੀ॥ਵਿਣੁਸੇਵਾਥਿਗੁਹਥਪੇ
ਕੋਰਨਿਹਫਲਕਰਦੀ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪਰ
ਹੜੀਮੁਖੁਜਾਤਿਗੁਰਸਰਦੀ॥੧੦॥ਹੋਰਤੁਰੀ
ਗਿਨਰਚੀਐਸਭੁਕੂੜੁਦਿਸੀਦਾ॥ਹੋਰਤੁਸਾ
ਦਿਨਲਗੀਐਹੋਇਵਿਸੁਲਗੀਦਾ॥ਹੋਰਤੁ
ਰਾਗਨਗੀਐਸੁਲਿਸੁਖੁਨਲਹੀਦਾ॥ਹੋਰ
ਬੁਰੀਕਰਤੁਤਿਹੈਲਗੀਫਲਮੰਦਾ॥ਹੋਰਤੁਪੰ

ਬਿਨਚਲੀਐਠਗੁਰੇਰੁਮੁਹੰਦਾ॥ਪੀਰਮੁਰੀ
 ਦਾਪਿਰਹਵੀਸਰੁਸਾਚੇਮਿਲਿਦਾ॥੧੧॥ਦੂ
 ਜੀਆਸਾਵਿਲਾਸੁਹੈਪੂਰੀਕਿਉਹੋਵੈ॥ਦੂਜਾ
 ਮੋਹੁਸੁਪ੍ਰੇਹਸਤੁਓਹੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਦੂਜਾ
 ਕਰਮੁਸੁਤਰਮੁਹੈਕਾਰਿਅਵਗਦਰੋਵੈ॥ਦੂ
 ਜਾਸੀਗੁਕਢੰਗੁਹੈਕਿਉਭਾਰਿਆਧੋਵੈ॥ਦੂਜ
 ਤਾਉਕੁਦਾਉਹੈਹਾਰਜਨਮੁਖਲੋਵੈ॥ਪੀਰਮੁ
 ਰੀਦਾਪਿਰਹਵੀਗੁਲਗੁਣੀਪਰੋਵੈ॥੧੨॥
 ਅਮਿਓਵਿਸਟਿਕਰਿਕਛਵਾਂਗਿਭਵਜ

ਲਾਵਿਚਿਰਖੇ॥ਗੀਆਨਅੰਸਦੇਹੰਸਦਾਂਗੀ
 ਬੁਝਿਭੁਖਅਭੁਖੇ॥ਸਿਮਰਦੁਕਰਦੇਕੂੰਜਵਾਂ
 ਗਿਉਠਿਲਖਅਲਖੇ॥ਆਤਾਬਾਲਕਹੇਤੁਕ
 ਰਿਓਹਸਾਉਨਚਖੇ॥ਸਾਤਿਗੁਰੁਪਰਖੁਦਾਇ
 ਆਲੁਹੈਗੁਰਸਿਖਪਰਖੇ॥ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪ
 ਰਹੜੀਲਖਮੁਲੀਅਨਿਕਖੇ॥੧੮॥ਦਰਸ
 ਨੁਦੇਖਿਪਤੀਗਾਜਿਉਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵੈ॥ਸਬ
 ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਮਿਰਗਾਜਿਉਅਨਹਦਲਿਵ
 ਲਾਵੈ॥ਸਾਧਸੀਗਾਤਿਵਿਚਿਅੰਨੁਹੋਇਗੁਰਮ

ਤਿਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਵਿਚਿ ਭਵੁ ਹੋ
ਇਸੁਖੁ ਗੋਦਿ ਵਿਹਾਵੈ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਾਵਿਸ
ਰੇ ਬਾਬੀਹਾਧਿਆਵੈ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਿਰਹ
ਵੀਦੁ ਬਿਧਾਨ ਸੁਖਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਦਾਤਾ ਓਹੁ ਨ ਮੰ
ਗੀਐ ਫਿਰਿ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈਐ॥ ਹੋਛਾਸਾ
ਹੁਨ ਕੀਚਈ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈਐ॥ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਓਹੁ ਨ ਸੇਵੀਐ ਜਮ ਤੰਤੂ ਸਹਾਈਐ॥ ਹ
ਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਕਟਈ ਓਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਲਾਈਐ॥
ਦੁਗਮਾਤਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਕਿਉ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈ

ਈਐ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰ ਹਵੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ॥ ੨੨
 ਸਮਾਈਐ॥ ੧੫॥ ਮਾਲੁ ਮੁਲਕੁ ਚਤੁਰੰਗਦ
 ਲਦੁ ਨੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ
 ਬਹੁ ਕਰਮਾਤਿ ਸਭੁ ਖਲਕ ਉਮਾਹੀ॥ ਚਿਤੁ
 ਜੀਵਨੁ ਬਹੁ ਹੰਦੁ ਲਾਗੁ ਨਾਹੀ॥ ਅੰਤ ਉਗਾਹੀ
 ਹੋਰ ਸੁਰਿ ਸੈਨ ਜਾਲਈ॥ ਚਿਤਿ ਬੇਪਰਵਾਹੀ॥
 ਦਰਗਹੇਈ ਨ ਲਹੈ ਦੁਬਾ ਬਦਹਾਹੀ॥
 ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰ ਹਵੀ ਪਰਵਾਨੁ ਘਾਹੀ॥
 ੧੬॥ ਵਿਲੁਗੁ ਰਹੈ ਰਾਇਆ ਨੁਹੈ ਸਭ ਦੁਜਾ

ਭਾਉ॥ ਵਿਦੁ ਗੁਰਸਬਦਾਰਿ॥ ਆਨੁ ਹੈ ਫਿਕਾ ਆ
ਲਾਉ॥ ਵਿਦੁ ਗੁਰਚਰਣਾ ਪੂਜਣਾ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ॥
ਸੁਆਉ॥ ਵਿਦੁ ਚਰਣ ਜੁ ਮੰਨਣਾ ਉਰਾ ਪਰ ॥
ਥਾਉ॥ ਜਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਵਿਦੁ ਸਿਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਕਰ ॥
ਚਾਉ॥ ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾ ਪਿਰ ਹਵੀ ਜਿਨਿ ਜਾ
ਲਨਿ ਦਾਉ॥ ੧॥ ਲਖਾ ਸਿਆਲਪੁਰੁ ਤਿ
ਲਖ ਲਖ ਗੁਣ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਲਖ ਮਾਤਿ ਬੁ
ਧਿ ਜੁਧਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਖ ਪੁਤਿ ਵਡਿਆ ॥
ਈ॥ ਲਖ ਜਪਤਪ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਲਖ ਤੀਰਥ

ਲਈ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਲਖ ਜੋ ਗੁਣ ਗਲਖਪ २੩

ਠਪ ਜਾਈ॥ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਵਿਗੁਚ ਲਾਭੁ
ਥਾਇ॥ ਪੀਰਮੁ ਗੀਦਾਂ ਪਿਰਹ ਜੀਹੋਇ॥ ਆਪੁ ਨ ਪਾਈ

ਗਵਾਈ॥ ੧੮॥ ਖੇਰੀ ਪੈਖਾ ਖਾਕ ਹੋਇ ਛਡਿ ਮ

ਲੀ॥ ਮਨੁ ਗੀ॥ ਪਾਲੀ ਪਖਾ ਪੀਹਣਾ ਨਿਤ ਕਰੈ ਮ

ਜੁਗੀ॥ ੨੫॥ ਜੁਗਾ ਵਿਛਾਇ ਦਾਚੁ ਲਿਝੈ ਕ

ਨਿਝੂਗੀ॥ ਮੁਹ ਦੇਵਾਂਗੀ ਮੁਗੀ ਦੋਹੋਇ ਕਾਰਿ ਸਿ

ਦਕੁ ਜਬੁ ਗੀ॥ ਚਿਨ ਲੁਹੈ ਦੋਸਿ ਮਲਹੁ ਫਲ

ਵਾਜੁ ਹਜੁ ਗੀ॥ ਪੀਰਮੁ ਗੀਦਾਂ ਪਿਰਹ ਜੀਹੁ

ਮੁਖਿ ਮਾਤਿ ਪੁਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਫਲ ਪਾਏ
ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਰਿਗੁ ਸੁਰਗੁ ਅਚਰਜੁ ਹੈ
ਵੇਖਾ ਲੈ ਜੋਈ ॥ ਸਾਦੁ ਵਡਾ ਵਿਸਾਮਾ ਦੁਹੈ ਰਸੁ ਹੀ
ਗੋਗੋਈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਦਾਸੁ ਨਿਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਚਲਾ
ਤੁਸਮੋਈ ॥ ਤੇਲੁ ਅਤੇ ਲੁਆਮੋ ਲੁਹੈ ਜ ਰੰਗ
ਜਰਕੋਈ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦੰਧ ਪਰਹੰਗੁ ॥ ਜਾਣੈ ਜ
ਣੇਈ ॥ ੨੦ ॥ ਚੰਨੁ ਨਹੀਂ ਵੇਚੈ ਨਣਹੁ ਕੋ ਚਲਤੁ
ਨਜਾਣੈ ॥ ਦੀਦਾ ਬਲਦਾ ਦੀਦਿਅਹੁ ਸਮਸ
ਰਿਪਰਵਾਣੈ ॥ ਪਾਲੀ ਰਲਦਾ ਪਾਲੀ ਆਤਿ

ਸੁਕੋਨਾਜਿਵਾਲੇ ॥ ਭੁੰਗੀਹੋਵੇਕੀ ॥ ਤ੍ਰਿਅਹੁਕਿ २੪
 ਦੁਆਖਿਵਖਾਲੇ ॥ ਸਪੁਛਰੀਦਾਕੁੰਜਨੋਕਰਿ
 ਚੋਜਵਿਡਾਲੇ ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਰਹਵੀਹੋਰ
 ਵਹੋਰਾਲੇ ॥ ੨੧ ॥ ਫੁਲੀਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਹੋਰ
 ਤੁਜੁਗਤਿਜਮਾਲੀ ॥ ਫਲਾਅੰਦਰਿਜਿਉ
 ਸਾਦੁਬਹੁਸਿਜੋਇਕਪਾਣੀ ॥ ਪਿਉਦੁਧ
 ਵਿਚਿਵਖਾਲੀ ॥ ਕੋਮਰਮੁਨਜਾਣੀ ॥ ਜਿ
 ਉਥੈਸੀਤਰਕਾਠਵਿਚਿਓਹੁਆਲਖਦਿ
 ਡਾਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਜਮਨਿਕਏਪਰਗ

ਟੁਪਰਵਾਣੀ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਰਹਜ਼ੀਸੰਗਤਿ
ਗੁਰਬਾਣੀ॥ ੨੨॥ ਵੀਪਕਜਲੈਪਤੰਗਵਿਜੁਫਿ
ਰਿਵੇਖਿਨਹਏ॥ ਜਲਵਿਚਹੁਫਾਹਿਕੰਢੀਅੰ
ਮਛਨੇਹੁਨਘਟੇ॥ ਘੰਡਹੋਵੈਮਿਰਗਾਜਿਉਸੁ
ਇਨਦੁਪਲਟੇ॥ ਭਵਰੈਦਸੁਵਿਣਸੁਹੈਫਹਿ
ਕਵਲੁਸਘੰਦੈ॥ ਗੁਰਮਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮ
ਰਸੁਬਹੁਬੰਧਨਕਟੇ॥ ਸੰਤੁਸੰਤੁਗੁਰਸਿਖਵੈ
ਸੁਹੈਧਨੁਗੁਰਮਾਤਿਨਿਬਿਖਦੈ॥ ੨੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਜਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ ਅੰਗਮੁ ਹੈ ਨਿਰਵੈਗੁ ਨਿਰ
ਲਾ ॥ ਨਾਵਹੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਕੀ ਸਚੀ ਧਰਮ
ਸਾਲਾ ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਜੋ ਲੁਏ ਫਲੁ ਕਰਮ ਸ
ਮਾਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਰਸੀ ਜਗੁ
ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ॥ ਜੇਹਾ ਮੁਖੁ ਕਰਿ ਭਾਲੀ ਮੇਤੇ
ਹੋਵੇ ਖਾਲਾ ॥ ਸੇਵ ਕੁਦਰਗੁ ਹਸੁ ਰਖ ਭੁਵੇ ਮੁਖ
ਮੁਹ ਕਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਜੇਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਕੀਉ

ਸਿਏਚੇਲਾ ਸਿਗਲੁਪਤਿਚਲਾਈਐਨਮ
ਪੀਥਾਇਕੇਲਾ ਲਹੇਸਜਾਈਨਗਕਿਵਿਚਿ
ਓਹੁਖਗਦੁਹੇਲਾ ਲਖਚਉਗਸੀਹਕੁਓ
ਦਿਆਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ ਜਨਮੁਪਦਰਥੁ
ਹਾਰਿਆਜਿਉਜੂਏਖੇਲਾ ਹਥੁਮਰੇਦੈਸਿ
ਰੁਧੁਣੈਓਹੁਲਹੇਨਵੇਲਾ ॥ ੨ ॥ ਅਪਿਨਵੇਵੇ
ਸਾਹੁਗੇਸਿਖਲੋਕਸੁਣਾਵੈ ਕਿਤੁਨਪਛੇਵਾ
ਤਜੀਸੋਹਗਗਣਵੈ ਚੁਹਾਖੰਡਨਮਾਵਈ
ਲਾਕਿਛਜੁਵਲਵੈ ਮਤੁਨਹੋਇਅਤੁਹਿਆ

ਹਭਸਧੀਪਾਵੈ॥ ਸਰਸਿਨੈਆਗਾਸਨੋਫਿਰਿਮਥੈ ॥ ੨੬
 ਆਵੈ॥ ਦੁਹੀਸਰਾਈਜਰਦਰੂਬੇਮੁਖਪਛੁ
 ਤਾਵੈ॥ ੩॥ ਰਤਨਮਲੀਗਲਬਾਂਦਰੈਕਿਹੁਕੀ
 ਮਨਜਾਣੈ॥ ਕੜਛੀਸਾਉਨਸਿਮਲੈਕੁੰਜਨਰ
 ਸਖਾਵੈ॥ ਰੂਚਿਕਾੜਿਵਾਸੁਹੈਕਵਲੈਨਾਸਿ
 ਵਾਣੈ॥ ਨਾਨਕਥੁਗੀਮਿਰਗਦੈਫਿਰਦਾਹੈ
 ਰਾਣੈ॥ ਗੁਜਰਗੋਰਸੁੰਦਰਿਕੈਖਾਲਿਸੁਜੀ
 ਆਵੈ॥ ਬੇਮੁਖਮੂਲਹੁਘੁਥਿਆਦੁਖਸਹੈਜ
 ਮਾਣੈ॥ ੪॥ ਜਾਵਦਿਬਲਹਰੀਆਵਲੇਸੁ

ਕੋਜਾਵਾਹਾਸਭਕੋਸਰਸਾਵਰਸਦੇਝੂਰੈਜੋਲਾ
ਹਾਸਭਨਾਰਾਤਿਮਿਲਾਵੜਾਚਕਵੀਦੋਰਾਹਾ
ਸਿਖਸਮੰਦਹੁਸਖਲਹੋਵੈਦੇਧਾਹਾ/ਰਾਹਹੁਓ
ਝਾੜਿਜੋਪਵੈਮੁਸੈਦੇਫਾਹਾ/ਤਿਉਜਗਾਅੰਦ
ਰਿਥੇਮੁਖਾਨਿਡਉਭੇਜਾਹਾ/ਪਾਗਿਦੜਦਾ
ਖਨਅਪਵੈਆਖੇਬੁਕਉੜੀ/ਨਚਲੁਨਚਿ
ਨਜਾਣਈਆਖੇਭਾਇਸਉੜੀ/ਬੋਲੈਅਗੈ
ਗਾਵੀਅੇਭੈਰਉਜੋਗਉੜੀ/ਹੀਜਾਨਾਲਿਦ
ਟੀਹਗੀਕਿਉਪਹੁਚੈਦਉੜੀ/ਸਾਵਾਦਿਵਦਿ

ਹਰੀਆਵਲੇਅਕੁਜੀਮੇਅਉਵੀ॥ਬੇਮੁਖਸੁ
 ਖਨਦੇਖਈਜਿਉਛੁਟਵਿਛੁਓਵੀ॥੬॥ਭੇ
 ਰੈਪੁਛਾਲਿਲਾਗਿਆਕਉਪਾਰਿਲਘੀਐ
 ॥ਭੂਤੇਕੇਗੀਦੇਸਤੀਨਿਤਸਹਜਾਜੀਐ॥ਨ
 ਈਕਿਨਰੈਰੁਖਵਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀਐ॥ਮਿਰਤ
 ਕਨਾਲੇਦੀਆਗੀਐਸੋਹਾਗੁਨਥੀਐ॥ਵਿ
 ਸੁਹਲਾਹਲਬੀਜਿਕੋਕਿਉਅਮਿਉਲੁਣੀ
 ਐ॥ਬੇਮੁਖਜੇਤੀਪਿਰਹਵੀਜਮਰੈਰੁਸਹੀ
 ਐ॥॥ਕੋਰਜਮੇਰੁਨਰਿਝਈਕਰਿਅਗਨੀ

ਜੇਸੁ॥ ਸਹਸਰਲਹੁਇਕੁਵਿਗਵੈਤਰਵਰ
ਕੀਦੇਸੁ॥ ਦਿਬੈਨੀਰੁਨਥਾਹਰੈਘਣੁਵਗਸਿ
ਗਾਇਓਸੁ॥ ਦਿਵਸੰਜਮਿਰੋਗੀਮਰੈਚਿਤਿ
ਵੈਦੁਨਿਰੋਸੁ॥ ਮਾਦਿਆਵਰਨਵਿਆਵਈ
ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਸੁ॥ ਬੋਮੁਖੁਪਵੈਨਾਇਲਿ
ਜਿਉਅਵਗੁਣਸਤਿਓਸੁ॥ ੮॥ ਅੰਨੈਚੰਦੁ
ਨਾਦਿਸਈਜਾਗੈਜੇਤਿਸਬਾਈ॥ ਬੋਲਾਗਾ
ਗੁਨਸਮਝਈਕਿਹੁਘਾਟਿਨਜਾਈ॥ ਦਾਸੁਨ
ਆਵੈਗੁਣਗਣੈਪਰਮਲੁਮਹਕਾਈ॥ ਗੁੰਗੇ

ਜੀਤਨਉਘਵੈਸਤੁਸਬਦਸੁਹਾਈ॥ਸਤਿਗੁ ੨੮
ਰੁਸਾਗਰੁਸੇਵਿਕੈਨਿਪਿਸਤੁਨਾਪਾਈ॥ਬੇ
ਮੁਖਹਥਘਪੂਟਿਆਤਿਸੁਦੇਸੁਕਮਾਈ॥
੯॥ਰਤਨਉਪਨੇਸਾਇਰਹੁਭੀਪਾਣੀਖਾਰਾ
॥ਸੁਝਹੁਸੁਝਨਿਤਿਨਿਲੋਆਅਉਲਿਗੁਵਿ
ਚਿਕਾਰਾ॥ਧਰਤੀਉਪਜੈਅੰਨਧੰਨੁਦਿਚਿਕ
ਲਹੁਭਾਰਾ॥ਈਸਰੁਤੁਸੇਹੋਰਨਾਘਰਿਖਪਰੁ
ਛਾਗਾ॥ਜਿਉਹਣਵੀਤਿਕਛੇਟਵਾਕਿਆਕ
ਰੈਵਿਚਾਰਾ॥ਬੇਮੁਖਮਸਤਾਕਿਲਿਖਿਆਕਉ

ਦੁਮੇਟਲਹਾਰਾ॥੧੦॥ਗਾਈਘਾਰਿਗੁਜਾਈਆ
ਮਾਧਾਦੁਘੜਾਏ॥ਘੋੜੇਸੁਹਿਸਓਦਾਗਰਾਢ॥
ਬੁਕਮੁਲੀਆਏ॥ਦਿਖਪਰਾਏਭਾਜਵਾੜਘ
ਰਿਗਾਹੁਘੜਾਏ॥ਸੁਇਨਾਹਟਸਰਾਫਦੇਸੁਨਿ
ਆਰਸਦਾਏ॥ਅੰਦਾਰਿਫੇਈਨਾਲਹੈਬਾਹਰਿ
ਬਾਫਾਏ॥ਬੇਮੁਖਬਦਲਚਾਲਹੈਕੂੜੇਅ
ਲਾਏ॥੧੧॥ਅਖਟੁਲਾਇਆਵੈਰੋਲਿਕੇ
ਛਾਹਿਛੁਟਹਿਹੋਈ॥ਪੀੜਿਲਈਰਸੁਗੀਨਿ
ਅਹੁਛਿਲੁਛੁਪੈਕੋਈ॥ਰੰਗੁਮਜੀਰਹੁਨਿਕ

ਲੈ ਆਫੁਲਹੇ ਨਸੇਈ ॥ ਵਾਸੁਲਈ ਫੁਲਵਰੀ ॥
 ਅਹਾਠਿ ਰਿਮਿ ਲੈ ਨਦੇਈ ॥ ਕਾਇਆ ਹਿਸਤਾਦਿ
 ਛੁਨਿ ਆਤਿ ਚੁਕੋ ਨਸੇਈ ॥ ਬੇਮੁਖ ਸੁਕੇਰੁ
 ਖਾਜਿ ਉਵੇਖੇ ਸਭ ਲੇਈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿਖੁ
 ਹਉ ਨਿਕਲੈ ਗਾਲਿ ਬਧੇ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਮਾਣਿ
 ਕਾਲੇ ਸਪਸਿ ਰਿਹਾ ਸਿਦੇ ॥ ਇਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜਾਣੁ
 ਕਬੂਰੀ ਮਿਰਗਤ ਨਿਮਗੁ ਕੈ ਆਣੀ ॥ ਤੇਲੁ
 ਤਿਲਹਾ ਕਉ ਨਿਕਲੈ ॥ ਦਿਲੁ ਪੀੜੈ ਪਾਣੀ ॥ ਜਿ
 ਉਮੁਹਰੈ ਨੇਗਰੀ ਦੇ ਨਲੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਸਾਣੀ ॥ ਬੇਮੁਖ

ਲੋਹਾਸਾਧੀਐਵਗਦੀਵਾਦਾਈ॥੧੩॥ਅਹੁਰਾ
 ਮਿਠਾਆਖੀਐਰੁਠੀਨੂਤੁਠੀ॥ਬੁਝਿਆਵਨੁ
 ਵਖਾਣੀਐਸਵਾਗੀਕੁਰੀ॥ਜਾਲਿਆਡੇਵੇਗ
 ਈਨੋਆਈਤੇਊਰੀ॥ਆਹਮਕੁਭੇਲਾਆਖੀ
 ਐਸਭਗਲਊਪਠੀ॥ਉਜੜਤਦੀਬੇਮੁਖਾਂਤਿ
 ਸੁਆਖਨਵੁਠੀ॥ਚੋਰੈਜਦੀਆਉਜਿਊਲੁਕਿ
 ਰੋਵੈਮੁਠੀ॥੧੪॥ਵਛੀਐਕਜਲਕੋਠਛੀਮੁ
 ਹਕਲਖਭਗੀਐ॥ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐ
 ਕਿਤਕਾਜੁਨਜਰੀਐ॥ਵਦੀਪੀਖੇਪੀਪੀਐ

ਪੇਟੇਏਮਗੀਐ॥ਕੰਨਫਾੜਿਮਨਤਾਰੂਆਕਉ ੩੦
 ਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਅਗਿਲਾਇਮੰਦਰਿਸਦੈਤਿ
 ਸੁਨਾਨਿਨਫਗੀਐ॥ਤਿਉਠਗਸੀਗਤਿਬੇਮੁ
 ਖਾਜੀਅਜੋਖਹੁਰੁਗੀਐ॥੧੫॥ਬਾਮਦਗਾ
 ਬੀਵਿਸਘਾਤਾਅਪਰਾਧਕਰਾਰੇ॥ਮਦੁਪੀਜੁਦੇਖੇਲ
 ਦੇਜੋਹਨਿਪਰਨਾਰੇ॥ਮੁਹਨਿਪਰਾਈਲਖਮੀ
 ਠਗਚੇਰਚਗਾਰੇ॥ਦਿਸਾਸਧੋਗੀਆਕਿਰਤਘ
 ਲਪਾਪੀਹਤਿਅਗੇ॥ਲਖਕਰੋੜੀਜੋੜੀਅਨਿ
 ਅਦਗਲਤਅਪਾਰੇ॥ਇਕਤੁਲੂਇਨਪੁਜ

ਨੀਬੇਮੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ॥੧੬॥ਗੀਗਜਮੁਨਕੋ
ਦਾਵਗੀਕੁਲਖੇਤਾਸਿਧਾਰੇ॥ਮਬੁਰਾਮਾਇਆ
ਅਜੁਧਿਆਕਾਸੀਕੇਦਾਰੇ॥ਗਾਇਆਪਿਰ ०
ਗਸੁਰਸਤੀਗੋਮਤੀਦੁਆਰੇ॥ਜਪਤਪਸਿਜ
ਮਹੋਮਜਗਸਭਦੇਵਜੁਹਾਰੇ॥ਅਖੀਪਰਦੇਜੇ
ਭਵੈਤਿਹੁਲੇਅਮੰਤ੍ਰਾਰੇ॥ਮੂਲਿਨਉਤਰੈਹਤਿ
ਆਬੇਮੁਖਗੁਰਦੁਆਰੇ॥੧੭॥ਕੋਟੀਸਾਦੀਕੇ
ਤਜੇਜਗਲਕੁਪਾਲਾ॥ਬਲੀਵਰੋਲੇਕੇਤ
ਰੇਪਰਬਤਥੇਤਾਲਾ॥ਨਦੀਆਨਲੇਕੇਤਵੇ

ਸਰਵਰਾਮਸਰਾਲਾ॥ ਅੰਬਾਰਿਤਾਰੇਕੇਤਵੇ ੩੭
 ਬਿਸੀਅਰਪਾਤਾਲਾ॥ ਭੰਭੁਲਭੂਜੇਭੂਲਿਆ
 ਭੁਵਨਲਭੁਰਨਾਲਾ॥ ਇਕਜਸਤਿਗੁਰਬਾ
 ਹਰੇਸਭੁਆਲਜੰਜਾਲਾ॥ ੧੮॥ ਬਹੁਤੀਘ
 ਗੰਧਰਾਹੁਣਾਜਿਉਰਹਦਾਭੁਖਾ॥ ਸਾਝੀਬਬੁ
 ਨਰੇਈਐਚਿਤਿਛੰਤਨਚੁਖਾ॥ ਬਹਲੀਨੂਮਿ
 ਛਛਾਜਿਉਓਹੁਕਿਸੈਨਧੁਖਾ॥ ਵਾਇਵਾਇ
 ਕਾਉਨਸੇਹਈਕਿਉਮਾਏਸੁਖਾ॥ ਜਿਉਬਹੁ
 ਮਿਤੀਬੈਧੁਆਤਨਿਵੇਦਨਿਦੁਖਾ॥ ਵਿਦੁਗੁ

ਰਪੁਜਨਿਹੋਰਨਬਰਲੇਬੇਮੁਖਾ॥੧੯॥ਵਾ
ਇਸੁਦਾਏਛਾਨਟੀਤਿਸੁਊਠਉਛਾਏ॥ਤਾ
ਜੀਆਰਿਰਾਇਦਮੇਗਲਮਤਵਾਏ॥ਬਾ
ਸਾਕਿਨਗੇਸਾਮਦਾਨਿਉਦੀਵਾਬਾਏ॥ਸੀ
ਹਸਰਜੈਸਹਾਜਿਉਅਖੀਵੇਖਾਏ॥ਸਾਇ
ਰਲਹਰਿਪੁਜਨੀਪਾਟੀਪਰਨਾਏ॥ਅਟਹੇ
ਦਾਆਪੁਗਦਾਇਦੇਬੇਮੁਖਬੇਤਾਏ॥੨੦॥
ਨਾਰਿਭੁਤਾਹੁਬਾਹਰਿਸੁਖਜੇਜਨਚੜੀਐ
॥ਪੁਤੁਨਮੀਨੇਮਾਪਿਆਕਮਜਾਤੀਵੜੀਐ॥

ਵਦਨਾਰਸਾਹੁਫਿਰੈਵੇਸਾਨਜਵੀਐ॥ਸਾ ੩੨
ਹਿਬਸਉਰੇਆਪਦੇਹਥੀਆਰੁਨਫੜੀਐ॥
॥ਕੁਰੂਨਪਹੁਚੈਸਚਨੇਸਉਘਾਜਤਘੜੀਐ॥
ਮੁਝਾਕੀਨਜਿਨਾਵੀਆਡਿਨਨਾਏਨਾਅਵੀਐ
੨੧॥੩੪॥ਚਉਤੀਸਾ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਕੁਤਾਰਾਜਿਬਹਾਲੀਐਫਿਰਿਚਕੀਚਦੈ॥
ਸਧੇਦੁਧਪੀਆਲੀਐਵਿਹੁਮੁਖਹੁਸਦੈ॥੫

ਥਰੁਪਾਟੀਰਖੀਐਮਨਿਹਤੁਨਘਟੈਚੋਆਰੇ
ਦਨੁਖਰਹੈਖਰੁਖੇਹਪਲਟੈ।ਤਿਉਨਿਦਕੁ
ਪਗਨਿਦਹੁਹਰਿਮੂਲਿਨਹਟੈ।ਆਪਣਹਥੀ
ਆਪਣੀਜਵਾਮਾਪਿਉਪਟੈ॥੧॥ਕਾਉਕਪੁਰੁ
ਨਚਖਈਦੁਰਗੰਧਸੁਖਾਵੈ।ਹਾਥੀਨੀਰਿਨ
ਵਲੀਐਸਿਰਿਛੁਰੁਉਰਾਵੈ।ਤਿਐਮੀਰੁਤਿਸਿ
ਜੀਐਕਉਕਤੁਨਜਾਵੈ।ਸਿਮਲੁਹੁਖਸਰੇਵੀ
ਐਫਲੁਹਥਿਨਆਵੈ।ਨਿਦਕਨਮਦਿਹੁਟਿ
ਅੰਸਤਸਿਗੁਨਭਾਵੈ।ਅੰਨਮਾਗੁਜੇਥੀਐ

ਸਤੁਸਾਬੁਮੁਹਾਵੈ॥੧॥ਲਸਣੁਲੁਕਾਇਆ
 ਨਾਲੁਕੈਬਹਿਖਾਜੈਕੁਲੈ॥ਕਾਲਕੈਬਲਓ
 ਜਲਾਰਿਓਹੋਇਜਬੁਲੈ॥ਡੇਮੁਖਖਹਜੇ
 ਛੁਹੈਦਿਸੈਮੁਹਿਸੁਲੈ॥ਕਿਤੇਕੀਮਨਆਵ
 ਈਲਾਵਣੁਬਿਨੁਲੁਲੈ॥ਨਿੰਦਕਿਨਾਮੁਦਿਸ
 ਗਿਆਗੁਗਿਗਿਆਨਦਿਹੁਲੈ॥ਹਲਤਿਪਲ
 ਤਿਸੁਖੁਨਾਲਹੋਦੁਖੀਆਸਿਰੁਛੁਲੈ॥੩॥ਰਾ
 ਇਲਮਾਦਸਖਾਵਣੀਪੁਤੁਬੁਰਨਮੰਗੀ॥ਵ
 ਰਾਵਕਰਮੀਆਖੀਐਧੀਭੈਣਹੁਸੰਗੀ॥ਰਜੇ

ਧ੍ਰੇਹੁ ਕਮਾਵਦੇ ਰੇ ਬਰਜੁ ਰੀਰੀ ॥ ਬਜਰਪਾਪਨ
ਉਤਗਨਿਜਾ ॥ ਏਕੀਚਨਿ ਰੀਰੀ ॥ ਬਰਹਰਕ
ਬੈਨਰਕੁ ਜਪੁ ਸੁ ॥ ਏਨਿੰਦ ਕਨਿ ਗੋ ॥ ਨਿੰਦੁ
ਲੀਨ ਕਿਸੈ ਦੀਗੁ ਗਨਿੰਦ ਕੁ ਫੈਰੀ ॥ ੪ ॥ ਨਿੰਦੁ ॥
ਕਾਰਿ ਹਰਣ ਖਸੈ ਵੇਖੁ ਹੁਫਲਵਟੋ ॥ ਲੋਕ
ਲੁਟਾਈ ਰਾਵਲੇ ਮਜਤ ਕਦ ਸਕਟੋ ॥ ਕੰਜੁ ਗ
ਇਆ ਸੁਲਲਸਕ ਰੇ ਸੁਭੁ ਦੇਤ ਸਘਟੋ ॥ ਵੀ
ਸੁਗਵਾਇਆ ਕੋਰਵਾਂ ਖੁਹਾਇ ਲਖ ਫਟੈ
॥ ਏਤ ਬਕਤ ਸਿਸਪਾਲ ਦੇਦੈ ਦਹੈ ਏਖਟੋ ॥

ਨਿੰਦਕੋਇਨਾਜਿਓਓਉਵੇਦੁਓਘਏ॥ ੩੪
 ਪਾਸਭਨਾਦੋਸਿਰਗੁਣੀਅਨਿਗੀਜੀਗੁਰੁ
 ਵੈ॥ ਕੰਨਤਨਉਵੇਕਾਖਲੀਬੁਝੀਬਰਝਵੈ॥
 ਨਥਾਨਕਨਵੇਲੀਆਨਕਟੀਨਯੁਖਾਵੈ॥ ਕ
 ਨਲਾਖੀਹਰਲਾਖੀਆਕਾਣੀਕਰਲਾਵੈ॥
 ਸਭਨਾਚਾਲਸੁਹਾਵਣੀਲਿਗਝੀਲਿਗਝ
 ਵੈ॥ ਗਣਤਗਣੈਗੁਰਦੇਵਟੀਤਿਸੁਦਖਿ
 ਵਿਹਾਵੈ॥ ੯॥ ਅਪਤੁਕਰੀਰਨਮਉਲੀਐ
 ਵੇਦੇਯੁਬਜੀਤੈ॥ ਸਿਓਸਪਤੀਨਾਥੀਐਕਣ

ਤਵੇ ਕੀਤੋ ਕਲਾਰਿਖੇ ਤੁਨ ਜੀਮਈ ਘਨ ਹਰਵ
ਰਸੀਤੋ ਪੰਗਾ ਪਿਛੈ ਚੀਗੀਆ ਅਵਗੁਣਗੁ
ਦਵੇਤੋ ਸਾ ਵਿਗਵਿਚਿ ਘੰਘੂਟਿਆ ਬਹੁਰ
ਤਨ ਅਨੀਤੋ ਜਨਮੁ ਗਾਵਾਇਆ ਕਾਰਥਾਗੁ
ਰਗਦਤ ਗਵੇਤੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਪਰਬ
ਤਾ ਅਸਮਾਨਿ ਪਹਿਦੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਕੋਟ
ਗਵਾਘਰਥਾਗਦਿ ਸੀਦੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਸ
ਇਰਾਨ ਦਵਾਹਵਹਿਦੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਤਰ
ਵਰਾਫਲ ਸੁਫਲ ਫਲੀਦੋ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਜੀ

ਅਜਿਤਾ ਅਵਗਤਤਾਓਰੀਦੋ ਭਾਰੇ ਭੂਈਅ ॥ ੩੫ ॥
 ਕਿਰਤਘਟਮੰਦੀਹੁਮੰਦੋ ॥ ਘਾਮਟਵਿਚਿ
 ਰਿਧਾਪਾਇਕੋਕੁਤੇਦਾਮਾਸੁ ॥ ਧਾਰਿਆਮਾ
 ਟਸਕੋਪਹੀਤਿਉਮੰਦੀਵਾਸੁ ॥ ਰਤੁਭਰਿਅ ॥
 ਕਪੜਕਾਰਿਕਜਲਤਾਸੁ ॥ ਛਕਿਲੈਚਲੀ
 ਚੂਹੜੀਕਾਰਿਭੋਗਾਬੀਲਾਸੁ ॥ ਮਾਖਿਸੁਟ ॥
 ਵੇਖਾਛਿਅਲਾਹੈਵਿਸਵਾਸੁ ॥ ਨਦਰੀਪਵੈ
 ਆਕਿਰਤਘਟਮਤੁਹੋਇਵਿਵਾਸੁ ॥ ਘਾਠੇ
 ਰੁਗਾਇਆਘਰਿਸਾਹਦੈਘਾਰਿਅੰਦਰਿਵ

ਵਿਆਕੁਛਕੂਏ ਨਾਲਦਾਰਉਬਾਰੇਚ
ਵਿਆਸੁਇਨਾਰੁਪਾਪੰਡਬੀਨਿਆਗੀਲ ॥
ਈਆਵਿਆਲੇਨੁਲਹਰਿਹਲਕਾਇਆਲੂ
ਦੁਹਾਂਡਾਫਹਿਆਚੁਖਕੁਲੇਕੋਚਖਿਆ
ਤਿਸੁਕਖੁਨਖਵਿਆਲੂਦਹਰਾਮੀਗੁਨ
ਹਗਾਰੁਪਜਪੀਮਾਵਿਧਵਿਆ॥੧॥ਖਾਧੇਲੂ
ਦਗੁਲਾਪੁਹੋਇਪੀਰਿਪਾਦੀਫੋਵੈ॥ਲੂਦ
ਖਾਇਕਾਰਿਚਾਰੀਗਦਿਵਕਦੁਕਹੋਵੈ॥
ਲੂਦਖਾਇਪੀਪੁਤੋਹੋਇਸਤੁਲੰਜਾਧੋਵੈ॥ਲੂ

ਦੁਵੱਟੇਦਾਖਾਇਕੀਹਥਜੋੜਿਖਵੇਵੇ। ਦਾ
 ਦਵਦਾਊਲੂਦੁਖਾਇਗੁਣਕੀਤਿਪਰੋਵੇ।
 ਲੂਦਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਹਮਾਰਿਜਨਮੁ
 ਵਿਗੋਵੇ। ੧੧॥ ਜਿਉਮਿਰਜਾਦਾਹੋਦੁਅ
 ਗਊਆਮਾਸੁਅਖਾਨੁ। ਮੁਸਲਮਾਦਾਸੁ
 ਅਰਹੁਸਉਗੀਦਾਵਿਅਨੁ। ਸਹੁਰਾਘਰਿ
 ਜਾਵਾਈਐਪਾਣੀਮਦਰਾਨੁ। ਸਹਾਨਖਾਈ
 ਦੂਹੜਾਮਾਇਆਮੁਹਤਾਨੁ। ਜਿਉਮਿਰੈਮ
 ਖੀਮਰੈਤਿਸੁਹੋਇਅਕਾਨੁ। ਤਿਉਧਰਮ

ਸਾਲਦੀਝਾਕਹੈਦਿਹਖੰਡੂਪਾਜੂ॥੧੨॥ਖਰ०
ਦੁਹੇਲਾਜਗਾਵਿਚਿਜਿਜੁਅੰਦਰਿਝਾਕਾ
ਜੁਇਨੇਨੇਹਬੁਪਾਇਦਾਹੋਇਵੈਵੈਖਾਕਾ॥
ਇਠਮਿਤਪੁਤਭਾਇਗਾਵਿਹਗਨਿਸਭਸਾ
ਕਾਸੋਗਾਵਿਜੋਗੁਸਰਾਪੁਹੈਦੁਰਮਾਤਿਨਾਪਾਕ
॥ਵਤੈਮੁਤਾਵੈਰਿਨਾਜਿਉਦਾਰਿਮਿਲੈਤਲਾਕ
॥ਦੁਖਭੁਖਦਾਲਦੁਖਦਾਦੇਜਕਾ॥ਉਤਾਕਾ॥
੧੩॥ਦਿਗਵੈਚਾਦਾਦੁਖਦਾਕਾਂਜੀਦੀਚੁਖੇ॥
ਸਹਸਮਲਾਭੁਈਜਲੈਚਿਣਗਾਰੀਧੁਖੇ॥ਬੁ

ਹੁਵਿਦਾਹੋਪਾਣੀਮੇਖਉਲਖਹੁਰੁਖੇ॥ਜਿ ੩੭
 ਉਦਮਾਦੀਅਤੀਸਾਰੁਖਈਰੋਗੁਮਨਖੇ॥ਜਿ
 ਉਜਾਲਪੰਖੇਤੂਫਾਸਦੇਚੁਗਲਦੀਭੁਖੇ॥ਤਿ
 ਉਅਜਰੁਝਾਕਭੰਗਾਰਦੀਵਿਆਪੇਟੇਖੁਖੇ॥
 ੧੪॥ਅਉਚਰੁਝਾਕਭੰਗਾਰਦੀਚਖੁਲਗੀ
 ਚਖੀ॥ਹੋਇਦੁਕਥਾਨਿਕਲੈਭੋਜਨਮਿਲਿ
 ਮਖੀ॥ਗਤਿਸੁਖਾਲਾਕਿਉਸਵੈਤ੍ਰਿਦੁਆ
 ਦਰਿਅਖੀ॥ਕਖਾਦਬੀਅਗਾਜਿਉਓਹੁਰਹੈ
 ਨਰਖੀ॥ਝਕਝਕਾਈਅੇਝਾਕਵਾਲੁਕਾਰਿ

ਭਖਾਅਭਖੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਬਰੇਗੁਰਜਿ
ਖਾਲਖੀ॥ ੧੫॥ ਜਿਉਘੁਣਖਾਪੀਲਕਵੀ
ਵਿਦੁਤਾਨਿਤਾਣੀ॥ ਜਾਣੁਡਰਾਵਾਖੇਤ
ਵਿਚਿਨਿਰਜੀਤੁਪਰਾਣੀ॥ ਜਿਉਧੁਅਰ
ਬੁਝਵਾਲਦੀਕਿਉਵਰਜੈਪਾਣੀ॥ ਜਿਉਥ
ਣਗਲਾਵਿਚਿਬਕਗੀਦਾਹਿਦੁਧਨਾਮਾਣੀ
॥ ਸ਼ਾਕੈਅੰਦਰਿਸ਼ਾਕਵਾਲੁਤਿਸੁਕਿਆਣੀ
ਸਾਣੀ॥ ਜਿਉਚੰਮੁਚਟੈਗਾਇਅਹਿਓਹੁਰ
ਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਛੁਹੋਇਧਿਕਾਨੁਅੰ॥

ਕਿਉ ਵਵੀਐ ਦਾਖੋ॥ ਅਕੋਕੇਰੀਖਖੜੀ
 ਕੋਈ ਅੰਬਨ ਆਖੋ॥ ਗਹਣੇ ਜਿਉ ਜਰੋਪੇ
 ਸਦੇ ਨਹੀ ਯਾਇ ਨ ਸਾਖੋ॥ ਫੁਟ ਕਨਖੁ ਜਨਿ
 ਹੀਰਿਆ ਓਇ ਭੁਏ ਬਿਆਖੋ॥ ਧਉਲੇਵੇ
 ਸਨਿਛਾਹਿ ਦੁਸਾਦਹੁ ਗੁਣ ਰਾਖੋ॥ ਤਿਉਸ
 ਧਾਅਸਾਧ ਪਰਖੀ ਅਨਿਕ ਰਤੂ ਤਿਉ ਭਾਖੋ॥
 ॥੧॥ ਸਾਵੇ ਪੀਲੇ ਪਾਨ ਹਰਿ ਓਇ ਵੇਲਹੁ
 ਤੁਟੇ॥ ਚਿਤ ਮਿਤਾ ਲੇਫੇ ਫੁਲੇ ਫੁਲਾ ਬਿਰਖ
 ਹੁਛੁਟੇ॥ ਕਥਹੁ ਹੇਰੀ ਭੂਸਲੀ ਦੇਚਾ ਵਲ ਚੁ

ਦੇ। ਚੂਨਾ ਵਿਸੇ ਉਂ ਜਲਾਵਾਹਿ ਪਥਰ ਕੁਦੋ॥
ਪੁਗਵਾਇ ਸਮਾਇ ਮਾਣੀ ਰੰਗੁ ਚੀਰ ਦੁਹੰਦੇ
ਤਿਉ ਚਹੁ ਵਰਨਾਵਿ ਚਿਸਾਧਿ ਹਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਹਜੁ ਦੇ॥੧੮॥ ਚਾਕਰ ਸਤੁ ਸਦਾਇ ਦੇ ਸਾਹਿ
ਬਦਰ ਬਾਰੇ॥ ਨਿਵਿਨਿਵਿਕਰਨਿ ਜੁਹਾਰੇ
ਆਸੁ ਭੁਜੈ ਹਥੀ ਸਾਰੇ॥ ਮਜਲਸ ਬਹਿ ਬਾ
ਫਾਇ ਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲ ਨਿਭਾਰੇ॥ ਗਲੀਏ ਤੁਰੇ
ਨਚਾਇ ਦੇ ਗਜਗਾਹ ਸਾਵਾਰੇ॥ ਗਛਿ ਵਿਚਿ
ਪਾਇ ਮਾਜਾ ਲੀਅਨਿ ਜੋਧ ਭੁਜ ਦੁਹਾਰੇ॥ ਤਿ

ਉਸਾਂਗੀਜਿਵਾਪਾਨਿਜਨਮੁਖਾਇਮੁਖਗਤਿ ३੯
ਆਰੇ॥ ੧੯॥ ਜੇਮਾਹੋਵੈਜਾਰਨੀਕਿਉਪਤੁਭੁ
ਤਾਰੇ॥ ਗਾਈਮਾਣਕੁਨਿਗਾਲਿਆਪੇਦੁਪਾਛਿ
ਨਮਾਰੇ॥ ਜੇਪਿਰੁਬਹੁਘਰਹੀਦੁਲਾਸਤੁਰਖੇ
ਨਾਰੇ॥ ਅਮਰੁਚਲਾਵੈਚਿਮਦੇਚਾਕਰਵੇਚਰੇ
ਜੇਮਦੁਪੀਤਾਬਾਮੁਣੀਲੋਇਲੁਸੁਲਸਾਰੇ॥
ਜੇਗੁਰਸਾਂਗੀਵਰਤਦਾਸਿਖੁਸਿਦਕੁਨਹਾ
ਰੇ॥ ੨੦॥ ਧਰਤੀਉਪਾਰਿਕੋਟਗੜਭੁਇਚੁ ०
ਲਕਸ਼ਮੀਦੋ॥ ਸੁਖਾਛਿਆਇਤਰਵਰਾਜਰਬ

ਤਹ ਲੰਦੋ॥ ਡਾਵਿਲ ਗੋ ਉਜਾੜਾ॥ ਵੇਚਿ ਸਭੁ ਘਾਹ
ਜਲੰਦੋ॥ ਹਵਾ ਆਇ ਕਿ ਨਿਥੀ ਮੀ॥ ਆਨਿ ਦਹੀ॥ ੮
ਉਵਰਿਦੋ॥ ਅੰਬਾਰਿ ਪਾਵੋ॥ ਬਿਗਲੀ ਕੂੜਿ ਆਰ
ਕਰਿਦੋ॥ ਸਾਂਗੋ॥ ਅਦਰਿ ਸਾਬਤੋ॥ ਜੋ ਵੇਰ ਲੇਖੀ
ਦੋ॥ ੨੧॥ ਜੋ ਮਾਪੁ ਤੈ ਵਿਸੁਦੋ॥ ਤਿਸੁ ਤੋ ਕਿਆ
ਪਿਆਰਾ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਭੁੰਨੈ ਪਾਹਰੁ ਕਉ॥ ਦੁਰਖ
ਲਹਾਰਾ॥ ਬੇੜਾ ਤੋ ਬੇਪਾਤ ਲੀਕਿ॥ ਉਪਾਰਿ ਉ
ਤਾਰਾ॥ ਆਗੂ ਲੇਉ॥ ਏਵਿ ਪਵੈ॥ ਕਿਸੁ ਕਰੈ॥ ਖ
ਕਾਰਾ॥ ਜੇ ਕਾਰਿ ਖੇਤੈ॥ ਖਾਇ॥ ਵਾੜਿ॥ ਕੋਲ ਪੈ॥ ਨਸ ॥

ਰਾ॥ ਜੇਗੁਰੁ ਭਰਮਾਏ ਸਾਗੁ ਕਾਰਿ ਕਿਆ ਸਿਖੁ ॥ ੪੦ ॥
 ਵਿਚਾਰਾ॥ ੨੨॥ ਜਲਾਵਿ ਚਿਕਾਰਾ ਦਲੂਲੁ ਜਿ
 ਉਪਿਅਮ ਚੋਪਾੜਿ ਪਾਇ॥ ਦੀਵੇ ਵਟੀ ਤੇਲੁ ਦੇਸ
 ਭਰਾਤਿ ਜਲਾਏ॥ ਵਾਇ ਮੰਡਲਾ ਜਿਉ ਡੋਰ
 ਫੜਿ ਗੁਡੀ ਉਡਾਏ॥ ਮੁਹਾਵਿ ਚਿਗਰਜ਼ ਦੁਗ
 ਰੁਪਾਇ ਜਿਉ ਸਪੁਲਛਾਏ॥ ਰਾਜਾ ਫਿਰੇ ਫ
 ਕੀਰੁ ਹੋਇ ਸੁਣਿ ਦੁਖ ਮਿਟਾਏ॥ ਸਾਂਗੇ ਅੰਦ
 ਰਿ ਸਾਬਤਾ ਜਿ ਸੁਗੁਰੂ ਸੁਹਾਏ॥ ੨੩॥ ੨੪॥
 ਪੰਤੀਹ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਤੀਗਥੀਆਇਨਿਵਾਚੁਹੈਬਗੁਲਾਅਪਤੀ
ਲਾ॥ ਲਵੈਬਬੀਹਾਵਰਸਦੈਜਲੁਜਾਇਨ
ਪੀਲਾ॥ ਵਾਂਝੁਝੁਗੀਧੁਨਹੋਵਈਪਰਮਲਸੀ
ਗੀਲੀਲਾ॥ ਘੁਘੁਝੁਝੁਨਝੁਝੁਈਕਰਮਾਦ
ਗੀਲਾ॥ ਨਾਭਿਕਥੂਰੀਮਿਰਗਦਿਵਤੈਉਗੀ
ਲਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਮੁਹਿਕਾਲੇ
ਮੀਲਾ॥ ੧॥ ਨਿਲਾਗੀਦੇਮਦਵਿਚਿਪੋਗੀਦ
ਵਰਤਾ॥ ਜੀਗਲਾਮੀਦਰਿਜਾਇਕੋਪਾਖੰਡੁਕ

ਮੰਤਾ ਦਰਿ ਸੇਵੈ ਮਿਰਗਾ ਵਲੀ ਹੋਇ ਬਹੇਅ ੪੯
ਵਤਾ ਕਰੈ ਹਕੂਮਾਤਿ ਅਗਲੀ ਕੂੜੇ ਮਾਇਮ
ਤਾ ਬੋਲਾਇ ਪਾਜੁ ਉਘਾੜਿਆ ਅਜੁ ਪੁਲੀ
ਪੰਤਾ ਤਿਉ ਦਰਗਾਹ ਮੀਦਾ ਮਾਰੀ ਅੰਕਾਰਿ ਕੂ
ਰੂਕੁ ਪਤਾ ੨॥ ਚੋਰ ਕਰੈ ਨਿਤ ਚੋਰੀਆ ਓ
ਜ਼ਕਿ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਨਕੁ ਕੰਨ ਫਾੜਿ ਦਢੀ ਯੋਗ
ਵੈ ਪਰਨਾਗੀ ॥ ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ
ਵਿਤ ਹਾਰਿ ਜੁਹਾਗੀ ॥ ਲੀਕੀ ਕੁਹਾਲਿ ਨਾ
ਵਈ ਪਰਵੈ ਲਿਪਿਆ ਗੀ ॥ ਵਗਨ ਹੋਵਨਿ

ਕੁਤੀਆਮੀਦੇਮੁਰਦਾਰੀਆਪਹੁਮਾਲੰਨਤਗੀ
ਐਗੋਵਿਲੰਤਖੁਆਰੀ॥੩॥ਚਾਨਦਿਚਿਦਨਪੁਜ
ਈਚਮਕੈਦਨਦਾ॥ਸਾਇਰਬੁੰਦਬਰਬਰੀਕਿ
ਉਆਖਿਵਖਾਣਾਕੀਵੀਇਕੁਨਅਪਵੈਕੁ
ਵਾਤਿਯੁਮਾਣਾ॥ਨਨੇਹਾਲੁਵਖਾਣਦਾਮਾਪ
ਜਿਵਿਆਣਾ॥ਜਿਨਿਤੂਸਾਜਿਨਿਦਾਜਿਆ
ਦੇਪਿੰਰੁਪਰਾਣਾ॥ਮੁਫਹੁਘਥਹਮੀਦਿਆਤੁ
ਧੁਜਮਪੁਰਿਜਾਣਾ॥ਠਾਕੈਹਾਂਦਿਜੈਉਜਲਾ
ਮਯੁਲੀਦਰਿਚਿਤੈ॥ਹਾਰਿਆਤਿਲਬੁਆ

ਭਾਜਿਓ ਫਲੁ ਕੰਮੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜੇ ਹੀ ਕਲੀ ਕਨੇਰ
 ਦੀ ਮਨਿ ਤਾਨਿ ਦੁਹਾਭਿ ਤੇ ਪੰਝਾ ਦੇ ਸਨਿ ਰੀ ਗਲੇ
 ਮਗੀਐ ਅਗਿ ਲਿਤੇ ਖਗੀ ਸੁਆਲਿ ਓ ਦੇ ਸੁਆ
 ਨੀ ਅਬ ਜਾਇ ਤੇ ਖੇਰੀ ਸੀ ਗਤਿ ਮੀ ਦਿਆ
 ਦੁਖ ਦੇ ਦੀ ਮਿਤੇ ॥੫॥ ਬਾਧਿ ਕੁਨਾ ਦੁਸੁਲਾਇ ਕੈ
 ਜਿਉ ਮਿਰਗਾ ਦਿਲਾ ਹੈ ॥ ਵੀ ਵਰ ਕੁੰਡੀ ਮਾਸੁ ਲਾ
 ਇ ਜਿਉ ਮਛੀ ਫਾਹੈ ॥ ਕਵਲਾ ਦਿਖਾ ਲੈ ਮੁਹੁ ਖਿ
 ਭਾਇ ਭਵ ਰੇਵੇ ਸਾਹੈ ॥ ਦੀਪ ਕਜੇ ਤਿਪ ਤਿਗਨੇ
 ਦੁਰਜਨਾ ਜਿਉ ਦਾਹੈ ॥ ਕਲਾ ਰੂਪ ਹੋ ਸਤ ਨੀ ਮੇ

ਗਲੁਓਮਾਹੈ॥ ਤਿਉ ਨ ਕਦ ਪੰਥੁ ਧੈਜੀ॥ ਵੇ॥ ਮ॥
ਇਨ ਰਕਾਨਿ ਬਾਹੈ॥ ੬॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਰੀ ਦੇਖ
ਕੈ ਕਰ ਦੇ ਭਰਵਾਸਾ॥ ਥਲਾਇ ਚਿਤ ਪਾਨਿ ਭਰੀ॥
ਆਰਿਉ ਲਹੈ ਪਿਆਸਾ॥ ਸੁਹ ਦੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾ
ਈ॥ ਐਕਾਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਛਾਇਆ ਬਿਰਖ
ਨਰਹੈ ਬਿਰੁਪੁ ਜੈ॥ ਕਿਉ ਆਸਾ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਦੀ
ਖੇਡਾ ਜਿਉ ਸਭ ਕੂੜੁ ਤਮਾਸਾ॥ ਰਲੈ ਜੁਸੀ ਗਤਿ
ਇਆ॥ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ॥ ੭॥ ਕੋਇਲ ਕਾ
ਉਰਲਾਈ॥ ਆਨਿ ਕਿਉ ਹੋਵਨਿ ਇਕੋ॥ ਤਿਉ ਸੋ

ਦਰਸਾਰੀਜਾਣੀਅਨਿਬਲਬਲਨਿਫਿਕੇ॥
 ਬਗੁਲੇਹੋਸਬਰਾਬਗੋਰਿਉਮਿਕਨਿਮਿਕੇ॥
 ਤੁਓਬੇਖੁਖਚਾਇਕਢੀਅਨਿਮੁਹਕਾਲੇਦਿ
 ਕੇ॥ਕਿਆਨੀਜਾਣੀਮੀਦਿਆਖੋਟਜਾਲੀ
 ਜਿਕੇ॥ਜਿਹੇਜਿਹਿਪਹਵੀਮਾਰੀਅਨਿਓਇ
 ਪੀਗਫਿਦਿਕੇ॥੮॥ਰਾਤੀਨੀਗਰਖੇਲਦੇ
 ਸਭਹੋਇਇਕਠੇ॥ਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਵਦੇਕ
 ਰਿਸਾਰਾਉਪਠੇ॥ਇਕਲਸਕਰਲੈਧਾਵਦੇ
 ਇਕਫੁਰਦੇਨਠੇ॥ਠੀਕਰੀਆਹਲੈਭੁਰ

ਨਿਓਇਖਰੇਸਸਰੇਅਖਿਨਾਵਚਿਖੇਡਉਝਾੜ
ਦੇਘਰਘਰਨੇੜੇ॥੬॥ਵਿਦੁਗੁਣਗੁਰੂਸਦਾਇ
ਦੇਓਇਖੇਦੇਮਰੇ॥੭॥ਉਚਾਲੀਮਾਝੀਦੁਲਾ
ਵਿਚਿਬਾਗਦਿਸੀਦਾ॥ਮੇਟਾਮੁਦੁਪਤਾਲਿ
ਜੁੜਿਬਹੁਗਰਬਕਰੀਦਾ॥ਪਤਸਪਤਲਜੇ
ਹਲੇਵਿਸਥਾਰੁਬਣੀਦਾ॥ਫੁਲਰਤੇਫੁਲਬ
ਕਬਕੇਹੋਇਅਫਲੁਫਲੀਦਾ॥ਸਾਵਤ੍ਰਿਤਾ
ਚੁਹਚੁਹਾਤਿਯਦੇਖਿਭੁਲੀਦਾ॥ਪਛੇਦੇਪ
ਛੁਤਾਇਦਾਓਹੁਫਲੁਨਲਹੀਦਾ॥੧੦॥ਪੇਲੇਪ

ਜੇਕਪਜੇਮੁਰਸਾਵਾਵੇਸੁ॥ਮੁਛਾਦਾਵੀਜੇਹਣੀ ੪੪
ਬਹੁਦਰਬਲਵੇਸੁ॥ਜੇਹਥੀਆਗੀਚੁਰਮਾ
ਪੰਚੀਪਰਵੇਸੁ॥ਅਹਰੁਦਾਵੁਦੀਬਾਲਵਿਚਿ
ਜਾਲੈਸਭੁਦੇਸੁ॥ਪੁਰਖੁਨਗਾਇਪੁਰਖਤ
ਵਿਣੁਕਾਮਾਇਕਿਕਰੇਸੁ॥ਵਿਣੁਗੁਣਗੁਣੁ
ਸਦਾਇਦਾਕਉਣੁਕਰੇਅਦੇਸੁ॥੧੧॥ਗਲੀ
ਜੇਸਹੁਪਾਈਐਤੋਤਾਕਿਉਫਾਜੇ॥ਮਿਲੈਨਬ
ਹੁਤਾਸਿਆਲਪੇਕਾਉਗੁਹਾਗਿਰਾਜੈ॥ਜੇਗ
ਵਗੀਨਾਜਿਪਈਸੀਹੁਸਹਾਵਿਲਾਜੈ॥ਗੀਤਕ

ਵਿਤਨਭਿਜਈਰੁਟਭੇਖਉਦਲੋ॥ਜੇਬਨਿਰੂ
ਪਿਨਮੋਹੀਐਰੇਗੁਕਉਭਦੁਰਸੋ॥ਵਿਣੁਜੇਵਾ
ਦੇਹਾਗਣੀਪਿਰੁਮਿਲੈਨਹਾਜੋ॥੧੨॥ਸਿਰਤ
ਲਵਾਇਪਾਈਐਚਮਾਗਿਦੜਜੁਹੋ॥ਮਜ਼ੀਮ
ਸਾਣੀਜੇਮਿਲੈਵਿਚਿਖੰਡਾਚੁਹੋ॥ਮਿਲੈਨਵ
ਰੀਆਰਜਾਬਿਸੀਅਗਵਿਹੁਲੁਹੋਹੋਇਕੁਚੀ
ਲੁਵਰਤੀਐਖਰਸੁਰਭੁਹੋ॥ਰਿਦਮੁਲਿਚਿ
ਤੁਲਾਈਐਅਸੀਅਛਿਵਲਧੁਹੋ॥ਵਿਣੁਗੁ
ਰਮੁਕਾਤਿਨਹੋਵਈਜਿਉਘਰਾਵਿਣੁਬੁਹੋ॥

੧੩॥ ਮਿਲੈ ਨ ਤੀਰਥ ਨ ਤਿਸਾ ਰੂਪ ਜਲਵਾਸੀ॥
 ਵਾਲਵਧਾਇਐ ਪਾਈਐ ਵਜ੍ਞਨਟਾਪਲਾਸੀ॥
 ॥ ਨਿਗੋਹਹਿ ਆਜੇ ਮਿਲੈ ਵਾਇ ਮਿਰਗਉਦਾ
 ਸੀ॥ ਰੁਸਮਲਾਇ ਜੇ ਪਾਈਐ ਖਰਬੇਹਨਿ
 ਵਾਸੀ॥ ਜੇ ਪਾਈਐ ਰੁਪਕੀਤਿ ਆਪਸੁ ਆਜ
 ਜਹਾਸੀ॥ ਵਿਦੁ ਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨਹੇ ਵਈ ਗੁਰਮਿ
 ਲੇਖਲਾਸੀ॥ ੧੪॥ ਜਵੀ ਬੂਟੀ ਜੇ ਜੀਵੀਐ
 ਕਿਉ ਮਰੈ ਧਨੰਤਰਾ ਤਿਤਮੰਤ ਬਾਜੀ ਗਰਾਓ
 ਇਉ ਵਾਹਿਏ ਸੰਤਰਾ ਰੁਖੀ ਬਿਰੁਖੀ ਪਾਈ

1.
ਐਕਾਸਤਿਐਸਤਗਾਮਿਲੇਨਵੀਰਾਰਧਕਾਰਿ
ਠਗਚੇਰਨਮੀਤਗਾਮਿਲੇਨਰਤੀਜਾਗਿਆ
ਅਪਰਾਧਭਵਤਗਾਮਿਲੇਨਰਮੁਕਤਿਨੋਹਵ
ਈਗੁਰਮੁਖਿਅਮਰੀਤਗਾਮਿਲੇਨਰਮੁਕਤਿਨੋਹਵ
ਆਚੂਹਿਅਗਲਿਬਿਲੀਪਾਈਐਮਤਾਪਕਾ
ਇਆਮਖੀਆਪਿਅਮੀਦਾਰਿਨਾਈਐਮਸੁ
ਤਕੁਲਹੈਨਕੀ।ਵੇਆਕਿਉਭਾਬਿਲਪਾਈ
ਐਮਸਾਵਾਦਿਰਹਨਿਭੁਭਗੀਅਜੇਪਾਰਿਦ
ਸਾਈਐਮਕੁਜੜੀਵੇਸਾਖਵਿਚਿਜਿਉਜੁਹਿ
ਆ

ਖਰਾਈਐ॥ ਵਿਦੁਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਫਿ
 ਰਿਆਈਐ ਜਾਈਐ॥ ੧੬॥ ਜੇਖੁ ਥੀ ਬਿਰਾ
 ਬਹੈ ਕਉ ਹੋਇ ਬਜਾਜੁ॥ ਕੁਤੇ ਦੇ ਗਾਲਿ ਵ
 ਸਣੀ ਨ ਸਰਫੀ ਜਾਜੁ॥ ਰਤਨ ਮਣੀ ਗਾਲਿ
 ਬਾਂਦਹੈ ਜਉਂ ਗੁਨ ਕਾਜੁ॥ ਗਾਦ ਹੁਚੈ ਦਨੁ ਲ
 ਈਐ ਨਹਿ ਗਾਧੀ ਗਾਜੁ॥ ਜੇਮਖੀ ਮੁਹਿ ਮਕ
 ਜੀ ਕਉ ਹੋਵੈ ਬਾਜੁ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਕਾ ਫੀਐ
 ਕੂੜਿ ਕੂੜਾ ਪਾਜੁ॥ ੧੭॥ ਅੰਕੁ ਦਿਪਤੁ ਗਵਛੁ
 ਦੀਕੁੜਾ ਵਾਮਾਣੁ॥ ਪਾਲੀ ਚਉਟਾ ਚਾਰਦਾ

ਘਰਿਵਿਤੁ ਨ ਜਾਣੁ ॥ ਬਦਰਸਿਰ ਦੇ ਗਾਰੀ ਐਨਿ
ਰਧਨੁ ਹੋਰਾਣੁ ॥ ਜਿਉ ਕਾਰਿ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਵਿਚਿ ਨ
ਹੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਰ ਅਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ਮੂ
ਰਖੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਅਲੋਹ ਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੁ ॥
ਓਹੁ ਵਡਾ ਅਜਾਣੁ ॥ ੧੮ ॥ ਕੀਤੀ ਵਾਕਿ ਨ ਥੀ ਮੀ
ਐਹ ਸਤੀ ਦਾ ਭਾਗੁ ॥ ਹਥ ਮਰੈ ਕੈ ਮਖਾ ਕਿਉ
ਹੋਵੈ ਸੀਹਮਾਗੁ ॥ ਮਛਰ ਰੀਹੁ ਨ ਪੁਜਈ ਬਿਸੀ
ਅਰੁ ਬੁਰਿਆਗੁ ॥ ਚਿਤੈ ਲਕਮ ਕਉ ਕੀਆ
ਕਿਉ ਹੋਇ ਸਿਕਾਗੁ ॥ ਜੇਨੁ ਅਸਉ ਵੀ ਸਿਜਗੀ

ਰਾਜਾਨੁਤਾਗੁ ਅਲੋਹਦਾਆਪੁਗਲਾਇਦਾ ४७
 ਓਹੁਵਡਾਗੁ ਵਾਗੁ १੯॥ ਪੁਤੁਜਲੈਵਕਿਕੋ
 ਠੀਕੀਬਾਰਿਜਗੁਜਾਣੈ ॥ ਧਨੁਧਰਤੀਵਿਚਿ
 ਦਬੀਐਮਸਤਕਿਪਰਵਾਣੈ ॥ ਵਾਟਵਟਾਊ
 ਆਖਦੇਵੁਠੈਵੁਣੈ ॥ ਸਭੁਕੋਸੀਸੁਨਿਦਾ
 ਇਦਚਾਹਿਐਚੁਵਾਣੈ ॥ ਗੋਰਖਦੇਗਾਲਿਗੋਦ
 ਜੀਜਗੁਨਾਥੁਦਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰੁਆ
 ਖੀਐਸਚੁਸਾਚਿਸਿਵਾਣੈ ॥ ੨੦॥ ਹਉਅਪ
 ਰਾਧੀਗੁਨਹਗਾਰੁਹਉਬੇਮੁਖਮੰਦਾਚੈਰੁਜਾ

ਰੁਜੁਆਰੁਹਉਪਰਘਰੁਜੇਹੀਦਾ॥ਨਿਦਕੁਦੁਸ
ਵਹਗਮਖੇਰੁਠਗੁਦੇਧੁਠਰੀਦਾ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁ
ਮਦੁਲੇਭੁਮੋਹਅਹੀਕਾਰੁਕਰੀਦਾ॥ਬਿਜਾਸਘ०
ਤੀਅਕਿਰਤਘਲੁਮੇਕੋਨਰਖੰਦਾ॥ਸਿਮਰੁਮੁ
ਗੀਦਾਢਾਢੀਆਸਤਿਗੁਰੁਬਖਸੰਦਾ॥੨੧॥੩੬

॥ਅਥਸੂਰਜਮੰਤ੍ਰੇ
੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
॥ਸਤਿਅਚਰਜਮਨਿਕੁਸਲਵਸੈਨਾਦੇਖਿ
ਅਪਾਰਾ॥ਕਿਉਜੀਤਹਿਗੀਇਨਹਿਤੇਮਨਮ

ਹਿਕਗਤਿਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਸੈਨਾਦੇ
 ਖੀਮਹਾਬਿਸਾਣਾ॥ਨਿਗਖਿਭੁਇਬਿਸਮੀਦੇ
 ਉਬਾਣਾ॥ਕਰਤਬੀਚਾਰਤਹਾਮਿਲਿਦੇਉ
 ਬਿਜੈਹੋਇਕੀਜੈਕ੍ਰਿਤਜੋਉ॥ਇਸਟਦੇਵ
 ਤਾਸੁਰਅਰਾਧਾਹਿ॥ਕਰਿਪ੍ਰਸੰਨਕਾਰਜਸਭ
 ਸਾਧਾਹਿ॥ਮਹਾਤੇਜਸ੍ਰੀਪ੍ਰਿਥਵੀਪਾਲਾ॥ਮਿਮ
 ਰਹਿਹਮਤਕੋਤਤਕਾਲਾ॥ਇਸਟਦੇਵਾਬਿਨੁ
 ਸਿਧਨਹੋਈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਉਕਰਹਿਹਮਜੋਈ॥
 ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਉਦਮੁਯਾਹਿਕੀਓ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇ

ਸਾਰਿਅੰਜਨੁਕਰਿਲੀਓ॥੪੫॥ਦੇਹਰਾ॥
॥ਅਜਨੁਕਰਿਤਨੁਸੁਚਿਕੀਓਸੰਧਿਆਸਿਮ
ਰਤੁਕੀਨਾ॥ਗਵਿਸਨਮੁਖਕਰਜੋਰਕੈਠਾਢੇ
ਹੈਮਨਦੀਨਾ॥੪੬॥ਦੋਪਈ॥ ॥ਨਾਪਮੰਤੁਸੁ
ਰਜਕੋਕੀਨੋ॥ਪ੍ਰਥਮੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲੀਨੋ॥
ਉਸਤਿਤਕਰੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਤੁਮਹੀਰਵਿਜ
ਗਕੋਕਰਤਾਰਾ॥ਮਹਾਪ੍ਰਤਾਪਵਾਨਕਸਮਪਸੁਤਾ॥
ਸਿਸਾਟਿਕਰਨਤੇਜਸੀਮਹਾਂਦੁਤਾ॥ਹਮਹਾਹੈਪ੍ਰ
ਣਮਤੁਮਕੋਆਇ॥ਸਿਧਿਕਰਹੁਹਮਰੇਕਾਰਜ

ਸਾਥੀ। ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਤਿਪਾਲਿਕਸਕਲਜਗਤਕੋ॥ ੪੯
 ਮਨਬਾਛਤਫਲਦੇਤਿਭਗਤਕੋ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀਜੇ
 ਜਨਕੋਟਿਪਰਾਸਾ॥ ਜਗਤਹਾਤੁਮਮਹਾਪ੍ਰਕਾ
 ਸਾ॥ ੪੭॥ ਏਹਰਾ॥ ॥ ਸਹੀਸ ਕਿਰਦਤੁਮ
 ਰੇਬਿਖੇਸਦਾਅਨਿਦਾਤਿਭਾਇ॥ ਜੈਤੁਮਕੋਧ
 ਕਰਹੁਗੀਏਸਭਾਐਖਧਜਾਲਿਜਾਇ॥ ੪੮॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤੁਮਹੀਹੋਸਭਪ੍ਰਿਥਵੀਪਾਲਾ
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂਪਬਰਤੇਜਾਬਿਸਾਲਾ॥ ਤੁਮਕੋਜਾ
 ਨਸਮਰਥਸਕਲਾਬਿਧਿ॥ ਕੀਓਪ੍ਰਲਾਭਕਰ

ਹੁਹਮਗੀਸਿਧਿ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾਕਾਰਿਕੋਉਥਿ
ਆਵਾਤਿ॥ਸੋਤੁਮਪਹਿਬਾਂਛਤ॥ਛੁਪਾਵਾਤਿ
॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਅਰਾਧਤਿ॥ਇੰਦ੍ਰ
ਦਿਕਜਪੁਤਪੁਕਾਰਿਸਾਧਤਿ॥ਕਿੰਨਰਗਨ
ਗੀਧਰਬਦੇਵਨਗ॥ਸਕੁਸੇਵਤਤੁਭਾਹਿਏ
ਭਾਉਧਰਾ॥ਜੈਤੁਮਕਰਹੁਨਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸ॥
ਸਕਲਅੰਖਧੀਹੋਇਬਿਨਾਸ॥੪੯॥ਦੋਹ
ਰਾ॥ ॥ਅੰਧਕਾਰੁਹੈਜਗਤਮਹਿਕਛੂਨਸੁ
ਝੈਨੈਨ॥ਪ੍ਰਿਥਵੀਕੋਅਧਾਰੁਤੁਮਕ੍ਰਿਪਾਰੂਪ

ਸੁਖਵੈਨਾ ॥ ੫੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸਹਿਸਾ ਕਿਰਣ ੫੦
ਤੁਮਰੇ ਮੁਖਮਾਈ ॥ ਤੁਮਸਾਰ ਬੇਅਵਰ ਕੋਊ ਨ
ਹੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਨਾਮ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰੈ ਹੋਤਿ
ਸਿਧਿ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੂਰਜੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ
ਤਕੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰਣਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਫੁਨਿਆਵੇਤਿ
ਨਾਮੁ ਤੁਮ ਜਾਨਾ ॥ ਦੇਤਿ ਭਗਤ ਮਨ ਬਾਛਤ ਦਾ
ਨਾ ॥ ਜੇਨਰ ਸਦਾ ਦੇਵ ਕਰ ਜੇਵਹਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦ
ਨ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਲੇਵਹਿ ॥ ਭੈਹਤੁ ਕਰਨਿ ਭਾਸਕ
ਗਥਿਆਵਹਿ ॥ ਸਤਿਮਿਤ੍ਰ ਹੋਹਿ ਜਸੁ ਪਾਵਹਿ

॥५१॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਾਵਿਤਾ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕੀ
ਇਉ ਧਿਦਰਬ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ਗਵਿ ਕੋ ਹੀਇ ਅਰਾ
ਧਹੀ ॥ ਅਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਇ ॥ ੫੨ ॥ ਚੌਪਈ
॥ ਅਵਰੁ ਨਾ ਮੁਕ ਜਾ ਪਕੁਲ ਤੋਰੇ ॥ ਰਨ ਮਹਿ
ਬਿਜੈ ਕਰਹੁ ਜਸੁ ਮੋਰੇ ॥ ਭਾਨੁ ਨਾ ਮੁਤੁ ਮਰਾਜ
ਸਵੈਤਾ ॥ ਜੇ ਨਗੁ ਧਿਆਇ ਹੋਇ ਬੁਧਿ ਵੈਤਾ ॥
ਫੁਨਿ ਸਹੀਸੁ ਮੁਖ ਨਾ ਮੁਤੁ ਮਾਰਾ ॥ ਸੇਵਤ ਮੰਗ
ਲਾ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦਿਨ ਮਾਇਨਾ ਮਪੁਰ
ਖਜੈ ਊਸੇ ਵਹਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਗਿ

ਲੇਵਹਿ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਾਲਨਾ ਮਤੁ ਬ੍ਰਹਿਮਾਵਹਿ
 ਜੀਤਹੋਇ ਰਨਿ ਦੁਖ ਸਭ ਜਾਵਹਿ॥ ਤੁਮਰੇ ਨਾ
 ਮ ਮਨਿ ਤ ਅਪਾਰਾ ਦ੍ਰਵਾਦਾ ਸਿਕਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਸ
 ਰਾ॥ ੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦ੍ਰਵਾਦਾ ਸਿਨ
 ਮਯਾਹਿ ਪਛੈ ਚੁਨੈ ਨਰੁ ਕੋਇ॥ ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਫ
 ਲੁ ਪਾਵਈ ਸਿਧਿ ਮਨੇ ਰਭੁ ਹੋਇ॥ ੫੪॥ ਚੌਪ
 ਈ॥ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਅਗਥਿ ਸਿਮਰੈ ਤੁਝ ਕੋਈ॥
 ਤ ਕੋਗਿ ਹਿਸਿ ਤਤਿ ਬਹੁ ਹੋਈ॥ ਧਨ ਅਰਥੀ
 ਤਤਾਛਿ ਨ ਧਨੁ ਆਵੈ॥ ਭੁਜੈ ਭੋਗਾਹਿ ਤਿ ਚਰ

ਪੁਰੁਪਾਵੈ॥ ਜੁਪਿਅਗਥਿਜੇਤੁਝਹਿਪਿਆਵਹਿ
॥ ਬਿਜੈਹੋਇਗਨਿਜੁਜਸੁਬਢਾਵਹਿ॥ ਜਿਹਿ
ਜੈਸੀਮਨਸਾਕਰਿਪਿਆਯੋ॥ ਮਨਬਾਛਤਤੁ
ਮਥੇਫਲੁਪਾਯੋ॥ ਜਾਨਿਸਮਰਥਆਰਾਧਿ
ਓਤੁਝੈਕੋ॥ ਵੀਜੈਦਾਨੁਬਿਜੈਰਨਮੁਝੈਕੋ
॥ ਨਮਜਕਾਰਤੁਮਕੋਹਮਕੀਨੋ॥ ਤੁਮਾਮੰਤਰ
ਜਾਮੀਸੁਭਾਥਿਪਿਚੀਨੋ॥ ੫੫॥ ਵੋਹਰਾ॥
॥ ਉਸਤਾਤਿਕੀਨੀਕੁਸੁਲਾਵਿਸੁਨਿਗਵਿਭੁਯੋ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਦਿਨਮਾਇਮੂਰਤਿਵੰਤਦੈਚਾਲਿ

ਆਏਤਤਕਾਲਾ॥੫੬॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਭੁਯੋਪ੍ਰ ੫੨
 ਸਿਨੁਬਚਨਭਾਖੇਗਵਿ॥ਮਾਗਹੁਜੋਬਰਦੇਉ
 ਕੁਸਲਾਵਿ॥ਹਾਥਜੇਰਿਬੋਲੇਦੇਉਕ੍ਰਾਤਾ॥ਯ
 ਹਹਮਦੈਹੁਕਰਹੁਕੁਸਲਾਤਾ॥ਜਪਤਿਮੁਖਾਰ
 ਥੋਸੇਹਮਦੀਜੈ॥ਅਯੋਧਦੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਬਰਕੀ
 ਜੈ॥ਪ੍ਰਥਮੇਦੇਹੁਬਹੁਹੋਇਬਿਜੈਰਨਾ॥ਕਰਹੁ
 ਅਜੀਸਹਨਹਿ॥ਅਰਿਦਲਗਨਾ॥ਜਪਤਿਮੁ
 ਖਾਰਥਸੁਰਮੰਗਯੋ॥ਕੁਸਲਾਵਿਕੋਤਿਹਪਰ
 ਬੈਠਾਯੋ॥ਬਲੁਦੀਓਜਾਰਿਗਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥

ਸਾਤ ਬਾਨ ਫੁਨਿ ਇਏ ਮਹਾ ਬਰਿ॥ ੫੭॥ ਏਹ ਰ
 ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਾਮ ਸਰ ਕੇ ਕਹੈ ਈਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ
 ਸੁਗਾ ਬਹੁਰ ਦੀਓ ਰਬੁ ਸਪਤ ਮੁਖ ਲਵ ਕੁਮ
 ਕੋ ਪ੍ਰਫੁਲ੍ਲੁ ॥ ੫੮॥ ਚੈ ਪਈ॥ ॥ ਅਗਨ ਬਾ
 ਨੁ ਨ ਲਬਾਨੁ ਦੀਓ ਫੁਨਿ॥ ਤੀਜੇ ਖੜਗ ਦੀਓ
 ਤੀਛ ਨਗੁਨਿ॥ ਮਹਾ ਸੈਲ ਬਾਨੁ ਫੁਨਿ ਦੀਨੋ
 ਸਿਲਾ ਬਾਨੁ ਦੈ ਸਰੁ ਦੁਖ ਛੀਨੋ॥ ਮੁਜ ਲਬਾ
 ਨੁ ਦੀਓ ਬਹੁਰੋ ਗਵਿ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕਰਿ ਸ
 ਕਤ ਕਾਇ॥ ਪਦ ਨ ਬਾਨੁ ਦੀਨੋ ਦਿਨ ਮਾਇਜ
 ਨੀ

ਥਿ। ਭੁਏ ਪ੍ਰਸਿਤੁ ਹੀ ਏਲ ਵ ਕੁਸਤ ਥਿ। ਸਾ ॥ ੪੩ ॥
 ਤਬਾਨ ਦੇ ਸੀ ਅਸੁ ਤਨ ਕੋ। ਕਰੀ ਅਸੀ ਸਥਿ
 ਜੈ ਹੈਰਨ ਮੋ। ਸੁਰਗਾ ਮਾਹਿ ਫੁਨਿ ਲੋਕ ਪਤਾਲ
 ॥ ਤੁਮ ਸਾਰਿ ਸੁਰਨ ਕੋ ਉਭੁ ਆਲਾ ॥ ੪੪ ॥
 ਦੇਹ ਰਾ। ॥ ਸੁਰਜਾ ਮੰਤ੍ਰ ਹਧਿ ਮਾਨਤ ਬਿ
 ਭੁਯੋ ਗਯੋ ਨਿਜ ਧਾਮ। ਰਬ ਚੜ੍ਹਿ ਲਵ ਕੁਸ
 ਸਸਤ੍ਰ ਗਾਹਿ ਚਲੈ ਕਰਨ ਸੀ ਗਾਮ ॥ ੪੫ ॥

१६॥ असाति श्री गते सा विनाम
॥ अथ चालाका सास इत्था ॥ लिख
ते ॥ ॥ दोहर ॥ ॥ पूर दति रो श्री विम
न को नै ॥ ३ ॥ ले को को रा ॥ ॥ चाला को कुधा को
नै तुम को र ह स ग ॥ १ ॥ ॥ बह सास इ ॥ ॥ दि
ले को को र द र ब च न ति का रा ॥ ॥ रा ज नी त सी
बु ह को ब र न न को र वि च रा ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ नै य ह सास इ प दै सु न रु च त र त प दै
॥ ॥ नै य ह सास इ प दै प र म उ प दै सु दि द

ਵੈ॥ ਜੋਯਹਸਾਸਤ੍ਰਪਛੈ ਬਿਨੈ ਕਰਨਾ ਅਨਕਰ
 ਨਾ॥ ਜਾਨੈ ਸੁਭਾਅਰਾ ਅਸੁਭਕਾ ਫਿਨਰਹਨਾ ਅਭ
 ਜਰਨਾ॥ ਜਿਹਮਾ ਹਿਭੁਧਰੀ ਬਿਧਹੈ ਵਹਸਾਸ
 ਤਭਾਖਾ ਕਰੈ॥ ਸੁਬਗਹੈ ਇਨਰੁ ਜੋ ਪਛੈ ਰਤਨ
 ਬਚਨਯਾਮੈ ਧੋਰੈ॥ ੩॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਤਜਹੁ
 ਕੁਪਤਕੁਭਾਰਜਾਤਜਹੁਕੁਮਿਤਕੁਦੇਸਾ॥ ਤਜ
 ਹੁਕੁਰਾਜੁਕੁਮਿਤਤਜੁਯਹਸਾਚੇਉਪਦੇਸਾ॥ ੪
 ॥ ਪੁਤਕੁਪੁਤਕੁਨਾਰਿਤਿਆਮਿਤਕੁਮਿਤਕੁਦੇ
 ਸਾ॥ ਭੂਪਕੁਭੂਪਕੁਮਿਤਿਆਏਖਦਮਹਾਕਲੇਸ

॥੫॥ ਪੰਡ ਕੁਪੁਤ ਕੁਨਾਰਿ ਹਿਤੁ ਸੁਖ ਕਮਿਤ ਕੁ
 ਦੇਸਿ ॥ ਅਭੈ ਕੁਰਾਜ ਕੁਮਾਰਿ ਹਿਤੁ ਨੀਵ ਕੁਦੇਸ
 ਕਲੇਸਿ ॥ ੬॥ ਦੁਸਟ ਨਾਰਿ ਕੇ ਬੈਲ ਤੇਸਟ ਕੇ
 ਸਿਖਿ ॥ ਆਦੇਇ ॥ ਨਿਵ ਕਕੀਲਿ ਗਾਤਿ ਕੇਇ
 ਪੀਡਿਤ ਬੀਦੁ ਖੁਲੇਇ ॥ ੭॥ ਦੁਸਟ ਨਾਰਿ ਸਰ
 ਮਿਤ ॥ ਅਰੁ ਸੇਵ ਕਉਤਰੁ ਦੇਇ ॥ ਸਰਪੁ ਬਸੈ ਜਿ
 ਹਘਰ ਬਿਖੈ ॥ ਇਕਾਦਿਨ ਮਿਰਤੁ ਕਰੇਇ ॥ ੮॥
 ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਪਰਪੁਰਖ ਰਤ ਦੁਸਟ ਬਸੈ ॥ ਅਰ
 ਮਾਹਿ ॥ ਨਦੀਤੀਰ ਕੇ ਖੇਤ ਕੇ ਕਛੂ ਕੁਰੇ ਸੇਨ

ਹਿ॥੯॥ਧਨੁਰਖੇਅਪਦਾਅਰਥਧਨਕਰਗਾ ੪੫
 ਖੇਨਾਗਸਦਾਅਪਨੀਰਛਾਕਰੈਧਨਨਾਰੀਹਿ
 ਤਕਾਰਾ॥੧੦॥ਏਕੁਤਜੇਕੁਲਕੋਲੀਏਕੁਲ
 ਤਿਆਗੀਪੁਰਹੇਤਾ॥ਪੁਰਤਿਆਗੀਹਿਤਦੇਸ
 ਕੇਦੇਸੁਤਜੇਅਪਨੇਤਾ॥੧੧॥ਬ੍ਰਿਤਨਹੀਬਾਂਧਵ
 ਨਹੀਬਿਦਿਆਪ੍ਰਾਪਤਨਾਹੀ॥ਨਹਾਆਦਰਜਿ
 ਹਦੇਸਮੇਕਿਉਬਸੀਏਤਿਹਮਾਹੀ॥੧੨॥ਏਕਪ ੦
 ਇਧਗਵਿਢਕਰੈਤਬੈਉਠਾਵਤਔਗਾਜਬ
 ਲਗਆਗਾਵਿਢਨਹੀਤਬਲਗਤਜੈਨਠੈਰ

੧੩॥ ਜਗਾਂਸਾਹੁ ਨਹਨ ਦੀਨਹਵੈਦੁਜੋਤਕੀਨ
ਹਿ॥ ਨਹਰਹੀਏਤਿਹਦੇਸਮੇਚਾਰੋਨਹਿਜੇਹਮਾ
ਹਿ॥ ੧੪॥ ਆਤਿਤੇਜਸ੍ਰੀਨਿਪਤਜਹੁਤਜੀ
ਅਹੁਕਪਦੀਮੀਤਾਸ੍ਰਮੀਤਜੀਮੇਮਾਜਿਕ੍ਰਿ
ਪਲਾਕ੍ਰਿਤਘਨਸੋਕਿਆਪ੍ਰੀਤਾ॥ ੧੫॥ ਆਬਿ
ਤਦੇਸੋਕੀਤਿਆਗੀਏਬਿਤਉਪੜਵੀਤਿਅ
ਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਲਾਕ੍ਰਿਤਘਨਤਿਆਗੀਪ੍ਰਭੁਰਹੈਨ
ਤਿਨਸੇਲਾਗਾ॥ ੧੬॥ ਛਾਡਿਜਾਹਿਘਨਕਰਗ
ਏਪੁੜਮਿੜਹਿਤਨਗਾਧਨੁਆਵੈਜਬਪੁਰਖ

ਖੇਅਾਇਮਲਹਿਏਚਾਰਿ॥ ੧੭॥ ਨਰਜਾਤਭੈ ੫੬
ਚਾਤਰੀਲਜਾਪਰਮਨਆਹਿ॥ ਤਹੰਨਰਹੀਏ
ਏਕਾਦਿਨਜਹਏਪੰਚਉਨਾਹਿ॥ ੧੮॥ ਬਾਂਧਵ
ਪਾਰਿਛਾਭੀਰਹੈਕਾਰਜਪਾਰਿਛਾਦਾਸਾ॥ ਮਿਤ੍ਰ
ਪਾਰਿਛਾਆਪਦਾਤ੍ਰਿਆਪਾਰਿਛਾਧਨਨਾਸਾ॥
੧੯॥ ਰੋਗਭੀਰਦੁਰਭਿਖੰਮੇਰਾਜਦੁਰਸਮਸਾ
ਨਾ॥ ਰਹੈਰਾਜਾਬਿਗ੍ਰਹਬਿਖੈਸੋਬਾਪਵਤੁਜਾ
ਨਾ॥ ੨੦॥ ਇਤਪ੍ਰਥਮਾਧਿਆਇਸਮਾਪਤੀ॥
੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਮੁਢਲੇਭੁਸਹਜਾਕਪਟਝੂ

ਤਮਦਇਆ ਅਸੇਚਾ ਸਾਤ ਦੇਖ ਯਨਾਰਿ ਮੇ
ਸਦਾ ਸਹਾਇ ਕਰੇ ਚਾ॥ ੧॥ ਜੇ ਨਿਸਚੈ ਕਉ
ਛਾਡਿ ਕੇ ਕਰਾਹਿ ਅਨਿਸਚੈ ਚਾਹਿ॥ ਤਿਨ ਕਾ
ਨਿਹਚਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੂਝਾ ਅਨਿਸਚੈ ਆਹਿ॥ ੨॥
ਨਦੀ ਗਿਰਾਵੈ ਕੂਲ ਕੋ ਕੂਲ ਗਿਰਾਵੈ ਨਾਰੈ॥
ਇਨ ਕਾ ਵੇਕਸੁ ਭਾਵੈ ਰਹੀਐ ਆਪ ਸੀਰਾਗ॥
੩॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਮੇ ਕਛੂ ਜਿਨ ਕੇ ਏਕੋ ਨਾਹਿ
॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਹੋਤੈ ਮਰਨ ਭੁਲਾ ਜਗ
ਆਹਿ॥ ੪॥ ਨਾਰੀ ਕੁ ਬਿਜ ਕਰੁ ਪਕੋ ਚਤੁਰ

ਬਿਵਾਹਤ ਨਾਹਿ। ਹੁਇ ਸਰਪ ਕੁਲ ਹੀ ਨ ਮੇ ਬਿ ॥ ੫ ॥
ਆਹਤ ਨਹਿ ਸਰਪਾਹਿ ॥ ੫ ॥ ਕੰਚਨ ਹੋਇ ਜੁ
ਕੀਚ ਮੇ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਦਿਆ
ਨਾਹੀ ਨੀਚ ਮੇ ਚਾਰੋਲੀ ਨਹਿ ਚਿਇ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰ
ਖਨ ਤੇ ਦੁਗਨੀ ਛੁਧਾ ਸਹਸਾ ਛੁਗੁ ਨ ਨਾਹਿ ॥
ਬੁਧਿ ਚੈ ਗੁਨੀ ਨਾਰਿ ਮੇ ਕਾਮੁ ਚਾਰਿ ਅਰੁ ਚਾ
ਰਿ ॥ ੭ ॥ ਦਾਨ ਸਕਤ ਭੋਜਨ ਸਕਤ ਭੋਗ ਸ
ਕਤ ਰਤ ਜਾਹਿ ॥ ਉਤਮਾ ਤਿਆ ਅਰੁ ਬਿਭੋਜ
ਗਬਤਤ ਪਸਾਫਲ ਆਹਿ ॥ ੮ ॥ ਆਹਿ ਆਕ ॥

ਗੰਧਰ੍ਵਹੋਇਅਹੁਮਿਠਬੈਲੀਨਾਰਿ॥ਧਨੁਅਪ
ਨੈਸੀਤੋਖਮਨਚਾਰਿਸ੍ਵਰਗਸੀਸਾਰਿ॥੯॥ਪੁਤ੍ਰ
ਨਿਪਾਲੈਪਿਤਾਂਸਿਸੁਤੁਪਿਤਾਮਾਰਿ॥ਅਮਾਰਿ
ਮਿਤ੍ਰਜੋਨੁਜਾਚਾਰਹੈਨਾਰਿਨੁਪਤਿਬ੍ਰਤਤਾਰਿ
॥੧੦॥ਮੁਖਮੀਠਾਧਾਛੇਕਪਦਛਾਡਿਦੇਹੁਦ
ਹੁਮਿਤ੍ਰ॥ਜਿਉਬਿਖਕੇਘਟਮੁਖਦੁਗਧਾਤਿਉ
ਤਿਹਜਨੁਚਾਰਿਤ੍ਰ॥੧੧॥ਸਤ੍ਰਹੋਇਕੋਜੋਕਰੇਮਿ
ਤ੍ਰਾਈਕੀਬਾਤਾ॥ਤਿਹਦਿਸ੍ਵਸੁਨਕੀਜੀਐਅੰਤ
ਕਰੇਦਹਘਾਤਾ॥੧੨॥ਸਸਤ੍ਰਧਾਨਸਿਰੀਨਖੀ

ਨਦੀਨਿਪਤਾਅਰਨਾਰਿ॥ਇਨਕਾਰਿਆਉ ੫੮
 ਤਬਾਰੁਹੈਰਹੀਐਆਪੁਸਿਮਾਰਿ॥੧੩॥ਮਨ
 ਮੇਕਾਰਜਾਚਿਤਵੀਐਕਹੀਐਨਪ੍ਰਗਟਾਇ॥
 ਗੋਪਰਾਖੀਐਮੰਤ੍ਰਾਜੇਓਪ੍ਰਗਟਾਬਿਫਲਹੈਜਾ
 ਈ॥੧੪॥ਸਰਪਕੂਰਹੈਜਗਤਮੇਖਲੁਸੁਪਨ
 ਤੇਕੂਗਾ॥ਸਰਪਕੂਰਕੋਮੰਤ੍ਰਹੈਖਲਕੋਮੰਤ੍ਰਨਮੁ
 ਰਾ॥੧੫॥ਮੂਰਖਤਾਈਕਸਦੁਹੈਤਾਤੇਕਸਦੁਬਿ
 ਦੇਸੁ॥ਪਰਾਧੀਨਤਾਤੇਕਸਦੁਜਾਮੇਸਦਾਕਲੇ
 ਸਾ॥੧੬॥ਇਤਿਦੁਤੀਧਿਆਉ॥੨॥

॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਲਾਡ ਮੈ ਤਾੜਨ
 ਮੈ ਆ ਬਿਕਾਰਾ ਤਤੇ ਭੁਤ ਅਭਾ ਸਿਖ ਕੋ ਤਾੜ
 ਨ ਬਹੁ ਗੁਨ ਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖਤ ਕਲਾਡ
 ਹੈ ਤਾੜਨ ਹੋਖਟਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਤਬ ਹੋ
 ਤ ਹੋ ਜਬ ਖੋੜ ਸਤ ਕਜਾ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਲਗ
 ਵਿਦਿਆ ਕੋ ਪੜ੍ਹੈ ਜਬ ਲਗਾਯਟ ਮੇ ਪ੍ਰਾਨਾ
 ਤਹਾਂ ਧਨੀ ਪਹੁਚੈ ਨਹੀ ਜਹ ਪਹੁਚੈ ਬਿਦਾਨ
 ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਸਮੁੰਦ ਦੇ ਨੈ ਅਚਲ ਸਦਾ ਅੰਤ ਅਰੁ
 ਆਦਿ ਜੇ ਕਦਾਂ ਚ ਵਹ ਚਲਹੁ ਭੀ ਤੋ ਨ ਤਜ

ਹਿਮਿਰਜਾਦਾ॥੪॥ਰਾਖਤਾਇਸਨਮਿਤਾਨਿਪ
 ਜੋਮਾਨਸਕੁਲਵੰਤਾ॥ਉਨਤੇਬੁਰਾਨਹੋਤਹੈ
 ਸਦਾਆਦਿਅਰੁਮੀਤਾ॥੫॥ਸੈਲਸੈਲਮਾਨ
 ਕਨਹੀਗਜਗਜਮੇਤੀਨਾਹਿ॥ਬਨਬਨਮੇ
 ਦੇਦਨੁਨਹੀਸਾਧਨਪੁਰਪੁਰਮਾਹਿ॥੬॥ਦੇਸ
 ਦੇਸਮੇਨਾਰਿਹੈਦੇਸਦੇਸਮੇਜਾਤਾ॥ਵੈਸੇਦੇਸੁ
 ਨਦੇਖੀਐਜਹਾਂਸਹੈਦਰਭੂਤਾ॥੭॥ਮੁਰਖਨਰ
 ਕੋਛਡਿਜੋਪੁਗਟਦੁਪਗਪਸੁਇੰਦਾ॥ਜਿਉਅ
 ਵਿਸੁਕਾਂਟਾਚੁਭੈਹਨੈਬਚਨਵਹਸਿੰਗਾ॥੮॥

ਪੁਤ੍ਰਸੰਪੰਨੀਐਤਗਕੋਤੋਹੋਵੈਬੁਧਵਾਨਾਪੁਨ
ਹੋਇਸਕੁਜਗਤਮੇਅਰੁਪਾਵੈਸਨਮਾਨਾ॥੯॥
॥ਆਤਪਿਤਾਸੋਸਤ੍ਰਹੋਪੁਤ੍ਰਪਛਾਵਤਨਾਹੀ॥
ਸੋਭਨਪਾਵੈਸਕੁਮੇਜਿਉਬਗੁਹੀਸਨਮਾਹੀ॥
੧੦॥ਜਲੋਕਆਧਰਤੁਰਥਨਿਤਪਛਛਰੈ
ਬੇਨਾਗਾ॥ਨਿਤਕਰਮਤੋਜੋਕਰੈਬੁਧਿਵੰਤਵ
ਰਤਾਰਾ॥੧੧॥ਜਿਉਯੁਗੀਧਪੁਖਮੀਬਿਰਛ
ਸਬਬਨਕਰੈਯੁਗੀਧਾ॥ਤਿਉਸਪੁਤ੍ਰਤੇਹੋਤਹੈ
ਆਨੰਦਤਕੁਲਬੰਧਾ॥੧੨॥ਏਕਬਾਂਸਤੇਨਿਕ

ਸਿਕੇਅਗਾਨਿਵਧੈਬਨਘਾਸਾ॥ਤਿਉਕਪੂਤ
 ਤੇਹੋਤਹੈਸਭਕੁਦੰਬਕੋਨਾਸਾ॥੧੩॥ਲੋਭੀਕੋ
 ਸੀਤੋਖੁਨਹਿਦੁਸਟਾਚਿਤਕੋਧਰਮਾ॥ਭਾਗਹੀ
 ਨਕੋਅਰਥਨਹਿਆਉਹੀਨਕੋਕਰਮਾ॥੧੪॥
 ਭੈਸਥਾਨਦੁਰਭਿਖਤੇਭੁਰੇਸਿਗਬਨਘੋਗਾ॥
 ਕਟਕੁਬਿਰਾਨਾਦੇਖਿਕੈਦੂਰਭਾਜਕਿਤਓਗਾ॥
 ੧੫॥ਅੰਨਬਸਨਘਰਸੇਜਾਤਿਯਪੰਚਾਬਿ
 ਰਨੇਤਿਆਗਾ॥ਛਾਡੀਜੀਐਦੇਖਿਕੈਦੂ
 ਰਹਜਾਈਐਭਾਗਾ॥੧੬॥ਜਿਹਠਾਂਗੁਰਪੂ

ਜਾਨਹੀ ਅਪਨਾ ਕਹਾਨ ਹੋਇ ॥ ਜਹਾਂ ਕਲਹ ਹੋਵੈ
ਪ੍ਰਗਟੁ ਹਾਸਿ ਪਾਤਿ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਧ
ਕੁਸੀ ਗਤ ਮੇਰ ਹੋਤਿ ਸੁਨਾ ਬਿਕਾਰ ਲਗੀਤਾ ॥
ਜਿਉ ਚੰਦਨੁ ਸਰਪਨਾ ਬਿਖੈ ਸੀਤਲ ਤਾਨਤ
ਜੀਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜੀਲ ਸਤਾ ਅਭਿ ਆਸ ਗੁਨ ਮਿ
ਤ੍ਰ ਗ੍ਰਹ ਪਾਤਿਤਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਚੋਰ ਲਗਤ ਨਹੈ
ਪਾਚੈ ਧਨ ਨਿਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਇਤ ਤੀਜਾ ਧਿਆਇ
॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੂਰਤ ਉਠੈ ਨਰ
ਚਿਤ ਵੈਦੀ ਬਾਤਾ ॥ ਮੋ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਮੇ ਕੋ ਹਿਤੁ ਕੋ

ਨਸਕਤਕੋਜਾਤਾ ॥ ਪਛਨਗੁਨਨਾਸਰਬ ੬੧
 ਗੁਨਸਾਸਤਕੀਅਵਲੋਇ ॥ ਅਰਥੁਪਰਮ
 ਕਾਮੀਮੁਕਤਾਇਨਮੇਕੁਜਲੀਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰ
 ਵਨਸੁਨਨਾਮਰੁਪਰਮੁਪਾਨਿਤੀਜਾਬੁਧਿਪ
 ਰਕਾਸਾਸੇਕਬਰਾਬਰਸਤਨਹਿਇਨਕਾ
 ਕਰੋਬਿਨਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਰਿਦੀਕੁਮਾਰੀਕੋਪਿਤ ॥
 ਜਿਹਾਸਿਰਬੈਗੋਹੋਇ ॥ ਇਨਤੀਨੋਕੋਨੈਨਮੇ
 ਨਿੰਦਾਕਬਹੁਨਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਜੰਦਪਿਰੂਪਕੁਰੂ
 ਪਹੈਬਸਤ੍ਰਹਿਨਤਨਛਾਗਾਤੰਦਪਿਵੇਦਿਅ ॥

ਦਾਨਕੋਸਭਾਮਾਹਿਆਧਿਕਾਰਾ॥੫॥ਸਿਆਲ
ਸਭਾਮੇਸਿੰਘਾਜਿਉਕਾਰਾਨਮਾਹਿਮਰਾਲਾ॥
ਖਰਨਮਾਹਿਸੋਭੈਨਹੈਮੁਕਨਮੇਬਾਚਾਲਾ॥
੬॥ਹੰਸਕਮਲਸੰਬੁਹਮੇਪਰਬਤਾਸਿੰਘ
ਫਿਰਾਹਿ॥ਬੀਰਖੇਤਸੋਭਹਿਤੁਰਿਗਪੀਤੁਤ
ਸ੍ਰਜਨਮਾਹਿ॥੭॥ਕੁਸ਼ਟਮਾਸ੍ਰਗਮਾਹਿਘ੍ਰਿ
ਤੁਘ੍ਰਲਰੋਗਮੇਦਾਲਾ॥ਅਤੀਸਾਰਗੋਹੁਤਜ
ਹੁਦ੍ਰਿਗਦੁਖਮੇਬੁਨਦਾਲਾ॥੮॥ਕਦੁਨਾਸੋਬਿ
ਆਰਿਦਮਤੇਲਿਘਨਤੇਜੁਰਜਾਇ॥ਪਿਤਘ

ਏਇਸਨਨਤੇਤਨਮਰਦਨਤੇਬਾਇ॥੯॥ ੬੨
ਜਨਤਾਉਪਨੀਤਾਨਿਪਤਿਬਿਦਿਆਗੁਰਦੇ
ਅਨਿ॥ਪਾਂਚਪਿਤਾਏਜਗਤਮੇਜੋਮਾਨਹਿਤੇਧੀ
ਨ॥੧੦॥ਜਨਨੀਸਾਸੁਨਿਪਤਪ੍ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਪ੍ਰਿ
ਆਗੁਰਤੀਆ॥ਏਪਾਂਚੋਮਾਤਾਜਗਤਸਮਝਰ०
ਖੀਓਜੀਆ॥੧੧॥ਕਾਦਨਕੂਦਨਤਪਨਘਸ
ਨਜੂਰਨਪਰੀਖਿਆਚਾਰਾ॥ਜੁਦਨਸੀਲ
ਕੁਲਕਰਮਏਪ੍ਰਛਾਪੁਰਖਾਬਿਚਾਰ॥੧੨॥
॥ਅਗਨਦਾਹਤੋਰਨਕਦਨਏਤੀਸਹੈਜਜਾਇ

ਹੁੰਨਾ ਸਮਰਿ ਚਨ ਤੁਲੈ ਯਹ ਦੁਖ ਸਾਹਿਓ ਨਿਜਾ
 ਏ॥ ੧੩॥ ਬਰਨੇ ਕਾਗੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਦ ਬ੍ਰਹਮਦ
 ਕਾਗੁਰੁ ਆਗਿ॥ ਨਾਰੀ ਕਾਗੁਰੁ ਕੀਤੁ ਹੈ ਸਭ
 ਕਾਗੁਰੁ ਆਭਿ ਆਸਾ॥ ੧੪॥ ਉਚ ਬਰਨ ਕੇ ਘ
 ਰ ਕੋ ਉਨੀਚ ਬਰਨ ਜ ਉਜਾਇਾ ਦੁਹਾ ਆਭਿਅੰ०
 ਗਤ ਗੁਰੁ ਉਸੇ ਰਿਆ ਬਾਲ ਕਾ ਬ੍ਰਿਧਾਇ॥ ੧੫॥
 ਸੰਤ ਮਿਤ ਚੰਡਾਲ ਅਰੁ ਘਾਤੀ ਚੇਰੁ ਜੁ ਹੋਇ
 ਜੋ ਆਵਹਿ ਬੈਸ ਪਰਸਭ ਆਭਿ ਆਗਤ
 ਸੋਇ॥ ੧੬॥ ਛਲੁ ਨ ਨਿਪਚਾਕਰਨ ਕੇ ਅਰੁ
 ਬਲ

ਨਿਪਕੋਆਧਿਕਾਰਾ॥ਜਿਉਰਾਜਕੋਰਾਜਧਰੁ
 ਬਿਰਧਹੋਇਭੀਡਾਰਾ॥੧੭॥ਤਤੁਬੇਦਬੇਦੰਗ
 ਨਪਹੋਮਪਰਾਇਲਹੋਇ॥ਅਜੀਰਥਾਦਨਿ
 ਤਦੋਇਜੇਰਾਜਪਰੋਹਤਸੋਇ॥੧੮॥ਚਤੁਰਧੀ
 ਰਪਰਬੀਨਪਟਕਰੈਜਥੇਕਤਬਾਤ॥ਪਗਹਿ
 ਰਦੈਕੋਜਾਨਈਵਹਬਜੀਰਉਸਤਾਂਦਾ॥੧੯॥
 ਸਾਸਤ੍ਰੰਗਸੰਚਾਰਅਰੁਸੁਆਮਿਭੰਗਤੁਚਤੁ
 ਰਾਇਹੋਇਕਦੀਮਾਪਿਤਾਮਕੋਸੋਪਾਚਕਮਿ
 ਸਦਾਇ॥੨੦॥ਆਯੁਰਬੇਦਆਭਿਆਸਮੇ

ਸਭਪ੍ਰਿਅਦਰਸੀਹੋਇ॥ ਸਭਗੁਣਮੇਸੀਜੁਕਤ
ਨਰੁਪਕਾਰਕਹਿਜੋਇ॥ ੨੧॥ ਇਤਚਤੁਰਥ
ਧਿਆਇ॥ ੪॥ ੨॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਜਿ
ਮਾਵੈਦਿਜਨਕੋਪੁਨਿਗੋਬਾਂਧਵਆਪਾਅਸੁ
ਮੇਧਫਲਸੇਲਹੈਅਰੁਸ੍ਰੇਸ੍ਰਪਰਤਾਪ॥ ੧॥ ਸ
ਤਸਾਸਤ੍ਰਮੇਨਿਪੁਨਿਤਾਬਚਨਚਤੁਰਬੁਧਿ
ਵਨਾ॥ ਬੀਚਾਰੀਮੇਲੀਸਬਨਿਵਹਲੇਖਕਪ
ਰਧਨਾ॥ ੨॥ ਤਜਿਕੁਮਿਤ੍ਰਸੈਮਿਤ੍ਰਾਈਤਜਿਕੁ
ਰਾਜੋਕੇਜਾਜੁ॥ ਸਿਖਆਤਨਹੁਕਾਸਿਖਕੀਤ

ਜਿਕੁ ਨਾਰਿਕੋ ਭਾਜੁ॥੩॥ ਦੁਖ ਕੁਰਾਜ ਤੇ ਪ੍ਰਜਾ
 ਕੋ ਦੁਖ ਕੁਮਿ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦੁਖ ਕੁਨਾਰਿ ਤੇ ਕਿਤ
 ਕੋ ਦੁਖ ਕੁ ਸਿਖ ਗੁਰਾ ਚਿਤ੍ਰ॥੪॥ ਅਥ ਬੀਜ
 ਸਿਖਿਆ ਮਾਰਾ ਜਾਕੋ॥ ॥ ਕੇਹਰ ਗਰਧ ਬ
 ਸੁਆਨ ਬਕ ਕੁਰਕ ਦਬਾਇ ਸਜਾਨਾ॥ ਇਨ
 ਖਟ ਕੇ ਗੁਨ ਬੀਜ ਪਰਚ ਲੈ ਸੁਨਿ ਪਸਾਹੀਅ
 ਨਾ॥੫॥ ਛੁਧੇ॥ ॥ ਕੇਹਰ ਤੇ ਗੁਨ ਏਕ ਏਕ
 ਗੁਨ ਬਕ ਤੇ ਲੈ ਵੈ॥ ਕੁਰਕ ਦਤੇ ਗੁਨ ਚਾਰ ਤੀ
 ਨ ਗਰਧ ਬਤੇ ਜੇ ਵੈ॥ ਬਾਇਸ ਤੇ ਗੁਨ ਪਾਂਚ ਸੁ

੬੪

੦

ਆਨਤਖਦਗੁਨਆਨੇ॥ ਰਾਜਨੀਤਕੇਬੀਚ
ਰੀਤਯਹਚਦਕਬਖਾਨੇ॥ ਯਹਸਿਖਾਬੀਸ
ਜੁਪੈਕਹੀਜੋਨਿਪਾਏਨੈ॥ ਅਮਲਕਰੇ॥ ਸੋਸ
ਕਲਸੋੜਜੀਤੈਜਗਤਕਾਨਨਕਾਹੂਕੀਧਰੇ
॥੬॥ ਅਥਕੇਹਰਕੇਗੁਨ॥ ॥ ਕਾਰਜੁਛੇ
ਦਕੇਬਰਾਹੋਇਸੁਕਰਹੀਲੇਇ॥ ਜਿਉਕੇ
ਹਰਨਿਗਆਲਸੀਮ੍ਰਿਗਕੋਜਾਨਿਨਦੇਇ
॥੭॥ ਅਥਗਰਧਬਗੁਨ॥ ॥ ਸੀਤਉਸ
ਨਸਿਰਪਰਸਪੈਥਕਿਭੁਰਚਲਾਇ॥ ਸੀਤੋ

ਖੀਚਾਰਾਚਰੈਗਾਰਧਬਤੀਨਸੁਭਾਇ॥੮॥ ੬੫
 ਅਥਸੁਆਨਗੁਨ॥ ॥ਸੁਆਮਿਭਗਤਚੇਤ
 ਨਤੁਰਤਅਲਪਨੀਦਬਾਠਿਵਾਨ॥ਖਾਇਬ
 ਹੁਤੁਜੈਤੋਖਸੈਯਹਖਟਗੁਨਹੈਸੁਆਨ॥੯
 ॥ਅਥਬਕਗੁਨ॥ ॥ਇਝੀਸਕਲਸਮੇ
 ਦਿਕੈਬਕਾਜਿਉਰਖੋਧਿਆਨ॥ਜਾਪਾਇ
 ਚੂਕੈਨਹੀਸੋਗਾਜਾਬੁਧਵਾਨ॥੧੦॥ਅਥ
 ਕੁਰਕਟਗੁਨ॥ ॥ਸੁਧਹੋਇਉਰਪਾਤਕੈ
 ਬਾਂਧਵਲੇਤਬੁਲਾਇ॥ਤਾਜੋਮਿਲਭੇਜ

ਨਕਰੈਕੁਰਕਦਚਾਰਸੁਭਾਇ॥੧੧॥ਅਥਬਾ
ਇਸਗੁਨ॥ਸਵਾਧਾਨਬਿਸੁਸੁਬਿਨੁ
ਗੁਰਮੈਥਨੀਪੀਰਾਕਾਲਜਮੇਸੀਗੁਹਕਰੈ
ਕਾਗਪੰਚਗੁਨਬੀਰ॥੧੨॥ਅਰਥਨਾਜਸੀ
ਤਾਪਮਨਘਰਕਾਦੁਸਦਚਾਰਿਤ੍ਰਾਮਿਥੁਨ
ਮਾਨਅਪਮਾਨਏਪ੍ਰਗਟਨਕਹਤਬਾਚਿਤ੍ਰਾ॥
੧੩॥ਇਤਪੰਚਮਾਧਿਆਇ॥੫॥
ਰੋਹਰਾ॥ ॥ਦੋਦਿਜਦੋਨ੍ਰਿਪਦੋਅਗ
ਨਿਸਵਦੇਪਾਤਿਦੋਬੈਲਾ॥ਇਨਕੋਬੀਚਨ

ਜਾਈਏਯਹਦੁਖਦਾਇਕਰੀਲਾ॥੧॥ਗਜ ੬੬
 ਸਹਿਸ੍ਰਹੈਰਾਬਭਉਸਿੰਗੀਤਜਦਜਹਾਬਾ॥
 ਦੁਰਜਨਤੇਤਜਦੇਸਕੋਜੋਰਿਹਾਬਧਰਮਾ
 ਥਾ॥੨॥ਗਜਅੰਕਸੰਸੋਹੋਤਬਸਤਾਜਨ
 ਸਾਥਤੁਰੰਗਾ॥ਸਿੰਗੀਬਸਿਹਾਇਚੇਬਤੇਦੁਰ
 ਜਨਖੜਗਨਿਸੰਗਾ॥੩॥ਦਿਦਿਆਗਾਨਅ
 ਹਾਰਧਨਅਰੁਪੰਚਮਾਥਿਆਪਾਰਾ॥ਇਨੇ
 ਲਾਜਨਚਾਹੀਏਕਰੇਜੁਮੁਗਾਧਗਾਵਾਰਾ॥੪॥
 ਸਿਧਾਐਖਧੀਖੰਤਪਨਿਮੇਥਨਘਰਦੁਸਦਾਇ

॥ ਕੁਸੁਤਕੁਕਰਮਕੁਭਗਤਏਪ੍ਰਗਟਨਕ
ਰਹੁਸੁਨਾਇ॥ ੫॥ ਅਚਾਰੀਸਿਤੋਖਸੋਜੋਏ
ਕਾਗਰਚਿਤਾ॥ ਇਨਕਾਜੈਸਾਹੈਨਹੀਧਨਲੇ
ਭੀਕੋਆਨਿਤੁ॥ ੬॥ ਅਲਪੁਰਾਨਸਰਵਰ
ਜਹਾਤਹਾਹੈਸਚਾਲਿਜਾਹਿ॥ ਭਾਗਵਾਨਦਰ
ਬੀਸਕੇਗੁਨਜਨਜਾਹਿਜੁਹਾਗਿ॥ ੭॥ ਅਤਿ
ਸੁਧੇਨਹਿਹੋਈਐਕਛੁਕਦੇਢਮਨਮਾਹਿ॥ ਸੁ
ਧੀਲਕਰੀਕਾਈਐਦੇਢੀਕਾਦਤਨਾਹਿ॥ ੮॥
ਅਤਿਕੋਮਲਨਹੋਈਐਕਛੁਕਦੇਢਵਿਵ

ਹਾਗਾਜਿਉਕੇਲੋਕੋਮੂਲਮਿਦਉਖਰਤਲ ੬੭
 ਹੋਨਬਾਗਾ ੯੧ ਦਰਬੁਕਮਾਈਐਖਾਈਐ
 ਬਢੈਦਾਨਤੇਸੋਇਆਜਿਉਜਲਕੂਪਤਵਾਗ
 ਕੋਕਾਢਤਮੀਠਉਹੋਇ ੧੦ ਜਿਸਮਾਨ
 ਸਕੇਅਰਬੁਹੋਤਿਸਕਾਹੋਸਭੁਕੋਇਸੋਈ
 ਸਭੁਤੇਬਡਾਹੋਜਗਮੇਜੀਵਤਸੋਇ ੧੧
 ਅਰਥਹੀਨਅਰੁਦਾਨਾਬਿਨੁਅਲਪਬੁਧਿਤੇ
 ਜਾਨਾਨਾਜਹੋਤਉਨਕੀਕੀਆਜਿਉਗੀਖ
 ਮਾਰਿਤਪਾਨ ੧੨ ਅਰਥਪੁਜੀਐਜਗਤਮੇ

ਦੇਹਪੁਜੀਐਨਾਹਿ॥ ਸਿਸਟਹੇਚੰਡਾਸਜਗਪ
ਨੁਹੈਜਿਹਘਰਮਾਹਿ॥ ੧੩॥ ਵਿਤਖਸਟਮ
ਥਿਆਉ॥ ੬॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਦਾਰਦੁ
ਜੀਤੈਕ੍ਰਿਖਕਾਰਿ॥ ਅਭਿਆਗਤਦੇਤਕਰਾ॥ ਦਿ
ਦਿਆਕਰਜੀਤੈਸਭਾਧਨਕਰਨਾਹੀਬੰਕਰਾ॥ ੧
॥ ਮਧੁਛਾਤਾਂਬਾਬੀਦਰਬੁਸੁਕਲਪਾਖਕੋਚੈ
ਦੁ॥ ਬਢਤੇਬਢਤੇਬਢਤੇਹੈਜਿਉਧਰਨੀਮੇ
ਏਦੁ॥ ੨॥ ਕਾਮਮੇਖਾਦਿਦਿਆਅਰਥਲੰ
ਘਨਪਰਬਤਜਾਹਿ॥ ਧੀਰੋਧੀਰੋਹੋਤਹੈਏਪਾਚੈ

ਜਗਆਹੇ॥੩॥ਬਡੀਪੀਡਿਤਾਈਇਯੋਜਿਸ
 ਕੈਧਨਕੀਬ੍ਰਿਧਾ॥ਜਦਾਧਰਮਾਇਛਾਰਹੈਦ
 ਧੇਧਰਮਕੀਸਿਧਾ॥੪॥ਦੁਰਜਨਕੇਰਪੜੇਸਤ
 ਜਿਸਾਧਜਮਾਗਮਾਚਿਤਾ॥ਪੁੰਨਕਰੈਦਿਨਰੈਨਿ
 ਮੈਜਨੈਦੇਹਮਾਨਿਤਾ॥੫॥ਰੂਪਾਬਿਨਾਸੈਨਾਰ
 ਤੇਤਪਹਿਬਿਨਾਸੈਕੋਧਾ॥ਦੁਰਿਚਰਿਤਨਸੈਗੋ
 ਨਮਰੁਲੋਕਤੇਬੋਧਾ॥੬॥ਪੁੰਨਵੰਤੀਪਤਕੀਪ੍ਰ
 ਮਮਰੁਪਤਿਬ੍ਰਤਾਪਵਿਤਾ॥ਤਿਸਕਾਜੀਵਦ
 ਸਫਲਜਗਜਿਹਘਾਰਿਨਾਰਿਬਾਚਿਤਾ॥੭॥

ਪਤਿਆਗਿਆਮੇਹੋਇਚਿਤਚਤੁਧਮਿਠਬੇ
ਲਾਵਹਨਗੀਮਨਕੋਹਰੇਅੰਯੀਤਰਨਅੰਯੇ
ਲਾ॥੮॥ਨਾਗਿਬਿਰੂਪਾ ਖੀਮਲਿਨਕਲਹਨ
ਉਤਰਦੇਬਾਦਾ॥ਤਿਹਨਰਕੋਕਛੁਬੁਖਨਹੀ
ਜਗਮੇਜੀਵਨੁਬਾਦਾ॥੯॥ਦੇਵਸਾਧਾਦਿਜ
ਭਗਤਬਸਾਏਰਅਰਥਵਾਸਿਆਹੀ॥੧੦॥
ਤਿਤਬਸਿਪ੍ਰਥਾਵਕੋਦੋਕਰਜਾਨੈਤਾਹੀ॥੧੦॥
ਇਤਸਪਤਮਾਧਿਆਇ॥੧॥ ॥ਦੋਹ
ਰਾ॥ ॥ਉਚਹੋਤਵਸਾਬੈਨੋਕੋਅਪਦਾਨਤੇ

ਨੀਚਾ ਯੂਰ ਭੁਦਤੇ ਹੋਤ ਬਸ ਸਮਧਾ ਕ੍ਰਮ ਬੀਚ ੬੬
 ॥੧॥ ਅਗਨਿ ਨਾਤ੍ਰਿ ਪਤੈ ਈਧਨੈ ਸਮੁੰਦਨ ਸ
 ਰਤਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਰਿ ਨਾਤ੍ਰਿ ਪਤੈ ਨਰਨ ਤੇ ਕਾਲ
 ਨ ਸਿੰਜਦ ਹਿਖਾਇ ॥੨॥ ਮਾਰੈ ਦੇਤਨ ਬਡ ਕਛੁ
 ਤੋ ਤੀ ਬਡ ਕਹਾਇ ॥ ਦਾਤ ਕਦੇ ਤੇ ਦੁਰਦ ਕੀ ਬ
 ਡਿ ਆਨ ਪਟਾਇ ॥੩॥ ਬਡੇ ਲਗੈ ਬਡ ਕਾਜ ੬੭
 ਕੋ ਜੋ ਨ ਹੋਨ ਪਟਾਇ ॥ ਪਰ ਬਤ ਸੀ ਭਿਰਨ ਹ
 ਪਟੈ ਜਿਉ ਗਜ ਦੇਤ ਤੁਰਾਇ ॥੪॥ ਅਨਪੁਤ ਕੀ
 ਗਤ ਨਹੀ ਸੁਰਗ ਬੀਚਨ ਹੋਏ ਗਾ ਜਿਉ ਕਿਉ

ਸੁਤਉ ਪਜਾਈ ਐਥੇ ਆਹ ਕਰਾਵੈ ਐਗਾ ॥ ੫ ॥
॥ ਭਵਨ ਸੁੰਨ ਅਨਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਬਾਧ ਵਕਾ ਪਰ ਦੇਸ
ਹਿਰਦਾ ਸੁੰਨ ਹੈ ਮੁਢ ਕਾ ਦਾਰਿ ਵੀ ਕਾ ਭੇਸ ॥
੬ ॥ ਅੰਤਰ ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਉਤਮਾ ਜਿਉਨ
ਲੀਏਗਾ ਬਾਹਰ ਮ੍ਰਿਦ ਅੰਤਰ ਕਰਨ ਨੀਚ ਪੁ
ਰਖਾ ਜਿਉ ਬੇਗਾ ॥ ੭ ॥ ਸੂਰਨ ਹੀ ਵਿਦਿਆ ਨਹੀ
ਨਹਿ ਪੀਤ੍ਰਿਤਾ ਜਿਹਤਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕੁਲ ਅੰਧਿ
ਆਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਅਮਾਵਸਿ ਆਰਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ਦਿਨ
ਕਾ ਦੀਪ ਕੁ ਸੂਰਹੈ ਨਿਸ ਕਾ ਦੀਪ ਕਚੈ ਦੁਾਈ

ਪਰੁਧਗਮਾਇਲੋਕਕਾਕੁਲਕਾਦੀਪਸੁਨੀਦਾ ॥ ੧੦
॥ ਸਿੰਘਨਕੇਸੁਤਏਕਹੈਸੁਖਸੇਵਤਵਹਨੀਫ
॥ ਗਦਹਾਕੇਸੁਤਬਹੁਤਹੈਭਰਓਠਵਤਪੀਠਾ
੧੦ ॥ ਜਿਸਤੇਕੁਲਸੁਖਪਾਵਈਏਕੈਭਲਓ
ਸਪੁਤਾਦਿਹਜੇਗਸੀਤਾਪਜੇਬਹੁਤੇਬਰੇਕਪੁ
ਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਸਟਮਿਤਬਾਂਧਵਸਕਲਾਮੀਗਹਿ
ਤੂਜੇਆਹਿ ॥ ਜਿਹਜੀਵਤਏਤੇਜੀਐਪ੍ਰਸ
ਨਮੁਹੈਤਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪਸੁਭੀਅਪਨਪੇਟਭਾਰੇ
ਖਾਵਤਹੈਜਗਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮੁਸਫਲੁਹੈਤੈਨੇ

ਕਾਜੋਖਵਾਇਕੋਖਾਹਿ॥੧੩॥ਜੇਧਰਮੀਗੁਣ
 ਵਾਨਹੈਤੇਜੀਵਤਜਗਾਮਾਹਿ॥ਅਫਲਜਨਮ
 ਜਗਤਿਨੋਕਾਜਹਾਧਰਮੁਗੁਨਨਾਹਿ॥੧੪॥ਬ०
 ਨੀਜਿਸਕੀਰਸਵਤੀਜਤੀਓਦਰੀਤੀਆ॥ਭ०
 ਗਵਤੀਜਹਾਲਛਮੀਸਫਲਜਨਮੁਤਿਹਜੀ
 ਆ॥੧੫॥ਪਰਜਸਕੀਪਾਵਕਾਵਿਖੇਭਸਮਹੈ
 ਤਹੈਨੀਚ॥ਤਤੇਨਿੰਦਾਕਰਤਹੈਪਰਾਪਜ
 ਸਕੀਕੀਚ॥੧੬॥ਤੁਰੰਗੀਨੇਜੀਤੇਨਗਰਗੀਧ
 ਰਬੰਨੇਬੇਦਾ॥ਪਰਨਾਰੀਕੁਲਨਾਰਕੋਜਾਮਾ ७

ਤਾਉਤਖੇਦ॥੧॥ਅਗਨਿਹੋਤਫਲਬੇਦਹੈ ੧੧
 ਬਰਤਸੀਲਫਲਆਹਿ॥ਭੋਗਦਾਨਕੇਫ
 ਲਕਹੋਗਤਿਫਲਜੀਤਤਚਾਹੀ॥੧੮॥ਇਤ
 ਅਸ੍ਰਮਾਧਿਆਇ॥੮॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ਬੁਧਵਹੀਪਰਵਾਨਹੈਕਰੈਜੁਪਰਉਪਕਾਰਾ॥
 ॥ਨਸ੍ਰਬੁਧਹੈਤਿਨੈਕੀਜਾਪਹਿਨਹਰਿਉਰਧਾ
 ਰਾ॥੧॥ਨਿਰਮਲਬੁਧਿਹੈਤਿਨੈਕੀਜੇਜਪਤੇਹ
 ਰਿਨਾਮੁ॥ਜੋਭਾਪਾਵੈਜਗਤਮੇਅਰੁਦਰਗ
 ਹਸਨਮਾਨ॥੨॥ਭੋਜਨਕਰਤੇਪ੍ਰਥਮਹੀਦੇਸੀ

ਕਿਸਨਮਿਤਾ॥ ਸੂਰਗਨਿਸਿਸੈਜਾਤਹੈਕਰੇ
ਨੇਮੁਯਹਨਿਤਾ॥ ੩॥ ਕਾਲਮਿਤ੍ਰਬਿਗ੍ਰਹਕਰੇ
ਕਾਲਸਤ੍ਰਕੋਨਾਜਾ॥ ਕਾਲਖੇਪਪੰਤਕਰਹਿ
ਕਾਰਨਕਾਰਜਾ॥ ੪॥ ਕਾਲਸਿਸਟਉਤੁ
ਪਤਕਰੈਖਪੇਕਾਲਕੋਆਹਿ॥ ਸੇਵੈਜਾਗੈਕਾਲ
ਮੈਕਾਲਛਾਤੁਨਾਹਿ॥ ੫॥ ਕਾਲਪਾਇਸੁਰਨਰ
ਅਸੁਰਨਗਲੇਕਸਭਜੀਵਾ॥ ਕਾਲਪਾਇਓਪ
ਤਿਖਪਤਿਕਾਲਜਗਤਕੋਜੀਵਾ॥ ੬॥ ਕਾਲਜ
ਗਤਕੋਗਸਤਹੈਜਗਕੋਕਲਪਤਕਾਲਾ॥ ੭॥

ਆਨਜੋਗਭੀਕਾਲਹੈਦਕਾਲਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪ ॥ ੧੨ ॥
 ਪਾਲਾ॥ ੧ ॥ ਰੋਗਸੋਗਸੀਤਾਪਖੇਦੇਸਾਂਤਰਗ
 ਤਹੀਨਾ॥ ੨ ॥ ਇਨਕੋਵਸਤੁਸੁਹਿਰਦਕਾਜੈਸੇਜਲ
 ਕੋਮੀਨਾ॥ ੩ ॥ ਤਨਸੁਗੀਧਪ੍ਰਿਅਬਚਨਾਮਰੁਸ
 ਚੈਬੋਰਾਖਾਇ॥ ੪ ॥ ਨਿਤਕਰਤਾਇਸਨਨਜੇਦਹ
 ਦੇਵਤਾਸੁਭਾਇ॥ ੫ ॥ ਆਨਧਰਮਨੀਸਦਾਜੇ
 ਧਰਮੁਸਦਾਹ੍ਰਿਦਮਾਹਿ॥ ੬ ॥ ਪੀਤਬਰਧਨੀਨਾਰਿਵ
 ਹਜੈਪਤਿਸੇਵਾਮਾਹਿ॥ ੭ ॥ ਉਤਮਭੋਜਨੁਜੋਕ
 ਰੈਪਤਕੀਇਛਾਕਾਗਾਸਦਾਪੀਆਕੀਭਗ

ਤਿਮੇਸੈ ਭੁਵਾਨ ਵਹਨਾਹਿ॥੧੧॥ ਅਪਨੇ ਪੁਰ
ਖਾਹਿ ਛਾਡਿ ਕੈ ਐਰ ਪੁਰਖਾਹਿ ਜਾਇ॥ ਅਪਨੀ
ਇਛਾ ਸੈਰ ਮੇ ਬਿਰੁਚਾਰਨੀ ਕਹਾਇ॥੧੨॥
॥ ਇਤਨ ਵੇਸੈ ਧਿਆਇ॥੯॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਹਜਗਯਲੇਹਾ ਕਾਟ ਜਲਨਗਤਿਆ
ਬਾਸ ਪਖਾਨਾ ਜੇ ਕਛੁ ਅਪੈ ਜਗਤ ਮੇ ਸਭ
ਮੇ ਅੰਤਰ ਜਾਨਾ॥੧॥ ਭੁਖ ਦੇਖ ਨਹੀ ਭੂਲੀ ਐ
ਜਹਾਨ ਗੁਨ ਕੋ ਨਾਮਾ॥ ਜਿਉ ਘਟਾ ਗਲ ਗਊ ਕੇ
ਦੁਪਾ ਬਿਨਾ ਕਿਹ ਕਾਮਾ॥੨॥ ਬੁਧਿ ਵਾਨ ਮੇ ਗੁਨ

ਅਨੇਸਠੀਅਉਗਨਅਨੇਕਾਸਹਿਸਪੂਚਕੈ
 ਛਾਡੀਐ ਚਤੁਰਰਾਖੀਐਏਕ॥੩॥ਸਿਰਛਾਤਾ
 ਭੈਮੇਹਕਾਕਾਟਾਜੁਤੀਪਾਇ॥ਕਹਾਸ੩ਭੈਚਤ
 ਤਰਕੈਜਾਐਲਖਉਪਾਇ॥੪॥ਆਲਸਅ
 ਕਰਨਬਾਤਤਾਜਿਸੂਠਬੈਲਤੇਨਾਹਿ॥ਜੋਆ
 ਪਤੇਨਹੋਵਈਸੋਸਿਆਨੇਨਕਹਾਹਿ॥੫॥ਆ
 ਲਸਸੂਠਕੁਪੁਰਖਾਹਿਤੁਆਤਮਘਾਤੀਕੂਰ
 ॥ਅਦਜੁਆਪਰਨਾਰਰਤਸਾਤੇਤਜੀਅਹੁਦੂ
 ਗ॥੬॥ਕੁਹਿਰਦਕੁਮਿ੩ਕੁਭਾਰਸਾਤਜਹ

ਕੁਦੇਸਕੁਰਾਜਾ। ਕੁਸ਼ਨਬੀਧੋਕੋਦੇਖਕੈਦੂਰਿ।
ਨਹੁਤੇਭਾਜਾ॥ ੧॥ ਗਜਖੂਨੀਜੰਗੀਤੁਰੰਗਪ੍ਰ
ਥਮਪ੍ਰਸੁਤਾਗਾਇ॥ ਅੰਤਸਪੁਰਗਜਾਚਲੈ
ਇਨਕੋਨਿਕਟਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਚਤੁਰਕਰਤਨ
ਹਿਬਡਨਜੋਝਗਰਾਐਗਬੈਰੇਧਾ। ਬਡੀਨ
ਈਮੇਪੇਡਕੈਪੇਰੋਜੋਅਨਬੇਧਾ॥ ੩॥ ਪ੍ਰੀਤਗੀ
ਤਸਾਈਕਰਹਿਅਰੁਦੁਖਹਗਹਿਬਾਓੜਾ।
ਬਾਵਨਅਛਰਮੇਕਹੇਦੋਨੋਅਛਰਮਿਤਾ॥ ੧੦
ਇਤਿਦਸਮਾਧਿਆਉ॥ ੧੦॥ ॥ ਹੋਹਰਾ॥

॥ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਗਤਾ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਦੁਸਟ ਕਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਸੰਗ ॥ ਅਰੁ ਅਰਿਸਟ ਦੇਖ ਨ ਬੁਰਾ ਤੀ ਨੇਤ ਜ
 ਹੁਕੁੰਦੁ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਦਿਦਿਅ ॥ ਦਿਖਿਅ ਨ ਭਿਆ
 ਸਕੈ ਸੀ ਜੀਰਨ ਬਿਖੁ ਭੇਜਾ ਗੇ ਸਟ ਬਿਖਦਾ
 ਰਿਦ੍ਰੁ ਕੇਤੁ ਰਾਨਿ ਬਿਰਧ ਕੋ ਰੋਜੁ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਸਮੇ
 ਉਪਜਤੁ ਨਹੀ ਏਕ ਨਖਤਾ ਇਕ ਜਤਾ ॥ ਬਿਰ
 ਬਿਰਛ ਕੇ ਪੇਡ ਮੇਂ ਜਿਉ ਕਾਂਟੇ ਫਲ ਪਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ
 ਗੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਲ ਨਖਰ ਦਕੁ ਚਮੀ ਵਾਲੀ ॥
 ਥਾਨ ਕੁਸੁ ਸੇਭਤ ਨਹੀ ਏਆਂ ਟੋਪ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ॥

ਪਾਨਸੁਪਾਗੀਹੋਸਨਿਪਹੈਗੋਸਿੰਘਜਪੁਤਾ॥ਜਿਉ
ਜਿਉਪਰਭੁਇਸਿਚਗਹਿਤਿਉਤਿਉਆਧਿਕਅ
ਕੂਤਾ॥੫॥ਪੂਰਬਜਨਮਦੀਏਹੁਤੇਧਨਵਿਦਿ
ਆਗੋਦਾਨਾ॥ਜੋਆਗੋਦੈਰਤਾਫਿਗਹਿਕਰਤ
ਪਰਮਕਾਲਿਆਨਾ॥੬॥ਦੇਨਾਲੇਨਾਪੁਛਨਾ
ਕਹਨਾਗੋਪਸੁਨਾਇ॥ਖਟੁਲਖਨਯਹਪ੍ਰੀਤ
ਕੇਭੋਜਨੁਖਾਇਖਵਾਇ॥੭॥ਇਤਏਕਾਦਸ
ਧਿਆਇ॥੧੧॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
॥ਨਦੀਨਖੀਸਿੰਗੀਸਰਪਸਤ੍ਰਅਗਨਿਨਿਪ

ਨਾਗ॥ ਅਠੋਕਾਇਤਬਾਰਕਿਆਰਹੀਐਆ ੧੫
 ਪੁਸਮਾਰੀ॥ ੧॥ ਨ੍ਰਿਪਬੀਸਿਆਨਚਕੁਆ
 ਗਨਿਬਾਲਪੁਕੋਦਮਕਾਲਾ॥ ਪਰਦੁਖਕੋਜਨ
 ਤਨਹੀਸਾਤੇਕਰਤਜਵਾਲਾ॥ ੨॥ ਕੀਨਿਆਈ
 ਜੈਜੁਕੁਲਮੇਪੁਤਾਹਿਵਿਦਿਆਬੀਚਾ॥ ਮਿਤ੍ਰ
 ਹਿਦੀਜੈਧਰਮਮੇਸੋਤਹਿਕਾਰਜਨੀਚਾ॥ ੩
 ॥ ਕਪਲਸੁਦੁਕਾਲਾਸਰਪੁਕਾਲਾਬ੍ਰਹਮਦੇ
 ਖਾ॥ ਇਨਚਹੁਕਾਇਤਬਾਰਕਿਆਨਾਰਿਚ
 ਰਿਤਾਬਿਸੇਖਾ॥ ੪॥ ਜਾਸੈਪ੍ਰੀਤਚਹੈਸਦਾਤਾ

ਸੋਕਿਆ ਬਿਵਹਾਰਾ ਤਹਾ ਪਰੋਖ ਨ ਜਾਈ ਦੇਜ
ਹਾਂ ਮੀਤ ਕੀ ਨਾਰਿ॥੫॥ ਦੇਹਾ ਛਿਦਾ॥ ਬੁਰਾ
ਛੁਡਾਵੈ ਭੁਲਾ ਕਰਾਵੈ॥ ਦੇਖ ਛੁਪਾਵੈ ਗੁਨ ਪ੍ਰ
ਗਟਾਵੈ॥ ਅਪਦਾ ਮੇ ਛੁਡੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰਾ॥ ਭੀਰ ਪਰੋ
ਈ ਜੈ ਸੁਪਾਵਿਤ੍ਰ॥੬॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਜੈ ਸਰਬ ਸੁ
ਜਾਤਾਲ ਪੇਤੈ॥ ਆਧਾ ਕਰ ਦਾਨੁ॥ ਆਧੇ ਮੇ ਬਰ
ਤੇਤ ਬੈ ਜੋ ਮਾਨ ਜ ਸਾਗਿਆਨ॥੭॥ ਬਿਰੁਨ ਮ
ਨੋਰਥ ਮਾਨ ਸੀ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾਈ ਨਾ॥ ਤਾਤੇ ਰਹੈ ਸੀ
ਤੇਖ ਸੀ ਜੋ ਮਾਨ ਜ ਪਰਥੀ ਨਾ॥੮॥ ਵੀਅਤੁ

ਅਗਲੇਜਨਮਕਾਕੈਜੇਮਿਲੈਸੁਆਇ। ਜੈਜੇਬ ੭੬
ਛੁਗਾਗਊਕਾਮਿਲੈਮਾਤਕੈਧਾਇ॥੯॥

ਇਤਦੁਆਦਸਧਿਆਉ॥੧੨॥ ॥ਦੋਹਰ॥

॥ਜਨਮਜਨਮਜਿਹਮਨੁਖਕਾਹੁਤਾਨੁ
ਕਛੁਆਉਆਸਾ। ਜੋਪੜਨੇਤਪਦਨਕਾਅ
ਬੰਹੇਵਤਪਰਕਾਸਾ॥੧॥ ਪਰਬਤਮੇਕੁਮਣ
ਤੁਲਾਮਿਲੈਬਾਦਰਨਸਾਥਾ। ਇਵੇਲੈਕਕੁ
ਮਣਾਬੁਰਾਸਤਜੈਜਨਮਅਕਾਥਾ॥੨॥ ਸਤ
ਸਾਂਤਕਰੁਣਾਸਹਣਧਰਮਾਗੀਆਨਵੈਰਾਗਾ॥

ਯਹ ਅਧਰਮ ਕੋ ਨਾ ਸਕਾ ਰਿਜਿਉ ਕਾ ਸਟ ਕੋ
ਆਗਾ॥੩॥ ਸਾਂਤ ਅਹਿ ਸਾਦਾ ਨਤ ਪੁਸੀਲ
ਜੋ ਗਵੈਰਾਗਾ॥ ਆਟਾ ਚਿਹਨ ਯਹ ਧਰਮ ਕੇ ਦ
ਮਸ ਮੈਤ ਬਰਭਾਗਾ॥੪॥ ਸਾਂਤ ਸੋਚਤ ਪਦਨ
ਜਤ ਕਰੁਣਾ ਅਰੁ ਨਿਰਲੋਭਾ॥ ਸਾਂਤੋ ਲਛਨ ਪ
ਰਮ ਕੇ ਧਰਮੀ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ॥੫॥ ਬੁਧਿਵਾਨ
ਚਿਤ ਵਤ ਧਰਮੁ ਨ ਗਚਿਤ ਵਤ ਆਹਾਰਾ॥ ਜ
ਨਮ ਸਾਥ ਆਹਾਰ ਕਾ ਬਿਧ ਕੀ ਨੋ ਵਿਵਹਾਰਾ॥
੬॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਸੀ ਪਤਿ ਸੁਕਲ ਉਦਰ ਤਾ ਪਾਠਿ

ਤਾਅਯਾਭਿਧਾਮਾਰੋਗਤਨਆਫਧਰਮਫ ७७
 ਲਮਿਤਾ॥੧॥ਦੁਰਗਤਿਨਾਸੈਸੀਲਤੇਵਿਦਿ
 ਆਤੇਆਗਿਆਨਾਭੈਨਾਸੈਭਾਵਨਾਤੇਦਾਰਿ
 ਦਕੀਨੇਦਾਨਾ॥੨॥ਬਿਭੋਨਥਿਰੁਨਸਰੀਰੁਥਿ
 ਰੁਜੀਵਤਰਹੈਨਕੋਇ॥ਤਾਂਤੇਧਰਮਨਛੁਡੀ
 ਐਅਤਿਜਹਾਇਕਹੋਇ॥੩॥ਇਤਭੈਦਸ
 ਧਿਆਇ॥੧੩॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥

॥ਅਲੰਕਾਰਪਟਬਿਨਾਜੋਭੋਜਨਪ੍ਰਤਤੇਹ
 ਨਾਭਾਵਹੀਨਮੇਥੁਨਕਹੈਸੁਗਬਿਨੁਗਾਨਮ

ਲੀਨ॥੧॥ਮਾਮਾਜਿਸਕਾਕ੍ਰਿਸਨੀਪਿਤਾਧਨ
ਜੈਬੀਰਾ॥੨॥ਹੁਆਕਾਲਵਸਿਲਗੀਮ੍ਰ
ਤਕੇਤੀਰਾ॥੩॥ਹੋਮਮੰਤ੍ਰਫਲਬ੍ਰਹਮਦਰਾਜ
ਗੀਤਫਲਰਾਜਾ॥੪॥ਨਾਰੰਗਫਲਪੁਰਹੈਬਰਤ
ਸੀਲਫਲਬਾਜਾ॥੫॥ਚਰਚਾਪਾਤ੍ਰਿਤਨਸੈਕ
ਰੇਰਹੈਬਰਤਕੇਸਿਗਾ॥੬॥ਸੁਰਜਨਸੈਮੇਸ਼ੀਕਰੈ
ਦੁਖਤੇਰਹੈਅਭਿਗਾ॥੭॥ਕੁਲਨਾਗੀਨਰੁਉਦ
ਮੀਧੀਰਜੁਕਰੈਜੁਕੋਇ॥੮॥ਤਹਿਨਛਰੈਲਛ
ਮੀਸਦਾਜਹਾਇਕਹੋਇ॥੯॥ਗੀਧੁਬਾਦਿ

ਦਿਆਸੁਰਸਾਹਿਤਪਾਨਮਿਤਪਰਬੀਨਾਪ੍ਰਿ ੭੮
ਆਤਰਨੀਭਾਰਤਕਥਾਪਾਂਚੇਨੀਤਨਵੀਨਾ
੬। ਸੁਜਨਾਵਯੋਗਾਬਿਜੇਗਾਤਿਆਬਿਪ
ਦਮੇਹਿਤਤਿਆਗਾਰਿਦਬਾਰੀਸੇਵਾਕੁਜ
ਨਭਸਮਕਰਤਬਿਨੁਆਗਾ॥੧॥ਬਿਦਿਅ ੦
ਤਪੁਗੁਨੁਜੀਲਨਹਦਾਨਧਰਮਕਛੁਨਾਗਿ
ਤੇਨਰਪਸੁਭੁਇਭਾਰਤੇਡਰਤਰਹਤਜਗਮ ੦
ਗਿ॥੮॥ਮ੍ਰਿਗਭਛੀਮ੍ਰਿਗਰਾਜਬਨਭੂਖੇਤ੍ਰਿ
ਨਨਚਰੀਤਾ॥ਤਿਉਕੁਲਵੰਤਾਬਿਪਤਪਾਂਚੇਨੀਚ

ਕਰਮਨਕਰੀਤ॥੯॥ਛਪੇ॥ ॥ਦੁਸਤਰਮਹਾਸਮੀ
ਵਤਰਨਕੋਕੀਏਜਹਾਜ॥ਗਰਬਵੰਤਕੋਗਰ
ਬਹਰਨਕੋਭੂਪਤਿਰਾਜ॥ਅੰਧਕਾਰਕੇਦੂਰਿਕ
ਰਨਕੋਕੀਨੋਦੀਆ॥ਜਹਾਪਵਨਹੋਇਤਹਾਹੀ
ਪਖਾਕੀਆ॥ਜਗਮੇਉਪਾਉਸਭਕਾਕੀਆ
ਸਰਬਗਰੀਬਨਮੋਕਹਾ॥ਦੁਰਜਨਕੋਚਿਤਕੀ
ਬ੍ਰਿਤਕੋਹਰਨਕੋਬਿਧਬਕਰਹਾ॥੧੦॥ਉਤਰ
ਤੁਰਦਸਾਧਿਆਇ॥੧੪॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥
॥ਕੁਲਕਲਿਕਾਕਿਸਕੋਨਹੀਬਿਆਧਪੀ

੭੯
 ਰਾਬਿਨੁ ਕੋਨਾ ਦੁਖਾ ਕਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀ ਸਦਾ
 ਸੁਖੀ ਕਹਿ ਤੈਨਾ ॥ ੧ ॥ ਨਿਪਤ ਮਿਤ੍ਰ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਸ
 ਰਪ ਨ ਨਿਗਬਿਖ ਹੋਇ ॥ ਸੁਧਨਾਰਿ ਕੋ ਉਨਹੀ
 ਯਹ ਜਾਨਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਚਿੰਤਾ ਤਰੁ ਸੁਖ
 ਨੀਦ ਨਹਿ ਛੁਧਾ ਤੁਰਬਲ ਤੇਜਾ ॥ ਕਾਮਾਤੁਰ
 ਭੈਲਾ ਜਨਾਹਿ ਸ੍ਰਜਨ ਬਿਧੁ ਰਿਦ ਕੇਜਾ ॥ ੩ ॥ ਰਿ
 ਕਤ ਪਾਇ ਦੀਸੈ ਨਹੀ ਭੁਪਾ ਭਿਖ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਫ
 ਲ ਦੀਏ ਫਲ ਪਾਈਏ ਫਲੈ ਨ ਫਲਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ॥
 ੪ ॥ ਮੀਠਾ ਬੋਲ ਨ ਤੇਜ ਦਾ ਸਬ ਨਿਹੋਇ ਸਤੈ

ਖਾਤੰਤੇਮੀਰਾਬੋਲੀਐਕਰੋਨਦਾਰਦੇਖਾ॥੫॥
ਸਾਧਨਸੋਪ੍ਰਿਆਬਚਨਨਹਿਸਤਬਚਨਨਹਿ
ਰਾਮਾਗ੍ਰੀਥਹੇਤੁਭਾਖੇਨਹੀਵਹਰਸਨਾਕਿਹਕਾ
ਮ॥੬॥ਉਜਨੁਕਰਨਾਪਾਤਿਤਪਰਿਰਜਕਘਾ
ਟਇਸਨਾਨਾਪ੍ਰਥਮਪਹਗਨਿਸਿਸੇਵਨਤੀ
ਨੋਨਰਕਸਮਾਨਾ॥੭॥ਜਿਸਕਿਸਕੇਘਰਜਾ
ਇਕੋਨਾਕਛੁਪੀਐਨਖਾਇ॥ਅਰੁਮੈਥੁਨਭੀਨ॥੮॥
ਕਰੈਜਿਸਕਿਸਕੇਘਰਜਾਇ॥੯॥ਦੁਰਜਨ
ਮੀਰੇਬਚਨਕਹੈਤੋਨਕਰਹੁਇਤਬਾਗਾਮੀਮ੍ਰ

ਤਉ ਸਕੀਰਸਨ ਮੇਕ੍ਰਿਦੈ ॥ ਹਿ ਬਿਖਮਾਗ ॥

੯॥ ਇਤ ਪੰਚਦਸਮਾਧਿ ਆਇ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸਰਪ ਸਮਾਨ ਹੋਤ ॥

ਤੇ ਸਰਪੁ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਸਰਪੁ ਭਜੈ ਕਾਹੁ ਸਮੇਦੁ ॥

ਰਜਨ ਪਗ ਪਗ ਦੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਯਾਤਰ ਵਰ ਸਿਜਾ

ਰਮੇ ਹੋ ਉਤਮ ਫਲ ਦੋਇ ॥ ਸਾਧ ਸੀਗਾ ਮੀਠੇ ਬ

ਚਨ ਯਾਸਮ ਔਰਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਦੁਰਜਨ ਤੋ ਭੀ

ਛਾ ਭੀ ਮੇਜੰਦ ਪਿਧੈ ਗੁਨ ਵਾਨਾ ॥ ਜੋ ਮਾਇ ਰੂਪ

ਤਸਰਪ ਹੋ ਤੋ ਭੀ ਕਾਲ ਸਮਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਿ ਸਿ

੮੦

੦

ਸੁਰੰਦਨੁਮਾਲਤੀਫੂਲਸਾਧਸਿਗੀਤਾ॥ਯਾਸਾ
 ਗਰਸੀਸਾਰਮੇਏਖਦੁਸਾਰੁਅਤੀਤੁ॥੪॥ਸਿੰਜ
 ਹੀਨਾਬਿਨੁਉਦਗੀਘ੍ਰਿਤਾਬਿਨੁਭੋਜਨਹੀਨਾ॥
 ਅਸਵਾਗੀਬਿਨੁਹੀਨਮਗਤੀਨੋਕਰਤਾਅਧੀ
 ਨਾ॥੫॥ਜੀਪਤਮੇਹਰਖਤਨਹੀਬਿਪਤਨਕ
 ਰੋਬਿਖਾਦਾ॥ਕੁੰਰਖਰੋਧੀਰਜੁਧਰੈਵਹੁਸ
 ਤਪੁਰਖਾਅਜਾਦਾ॥੬॥ਉਚਾਬੈਲਨਹਾਰ
 ਕੌਮੁਰਖਮਾਨਤਾਅਹਿ॥ਪ੍ਰੀਤਿਜਨਤਿਹਰੈ
 ਖਕੈਬਚਨਨਭਾਖਤਤਾਹਿ॥੭॥ਛਪੇ॥

॥ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਭੈ ਦੁਖ ਹਰਖ ਕੇ ਮਾਹਿ ਜੋ ਗਭਯਾ ॥
 ਬਿਪਤ ਮਾਹਿ ਭੈ ਰਾਜ ਭੋਗ ਕੇ ਮਾਹਿ ਰੋਗ ਛੁਡਾ ॥
 ॥ ਜੈਤ ਮਾਹਿ ਭੈ ਸਤ ਦੇ ਹਮੇ ਭਯਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਹੋ ॥
 ਬਿਦਿਅਮੇ ਭੈ ਬਾਦ ਰੂਪ ਭੈ ਨਾ ਗੀ ਜੋ ਹੋ ॥ ਤਪ
 ਜੋ ਭੈ ਹੋਇ ਵੀਅਨ ਕੋ ਜੋ ਮਨ ਵਸਿ ਕਰਨੀ ਸਭੈ ॥
 ॥ ਯਹ ਸਦਾ ਏਕ ਕੋ ਏਕ ਭੋਗਿਆ ਨਰਾਇਣ
 ਭੁਤੇ ਅਭੈ ॥ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਬੀਲਾ ਬਾਣੀ ਮਨ
 ਮਥ ਏਕਾ ਚੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਦਰਦ ਦੁਬਿਥੇ ਕਾ ॥ ਅ
 ਸੁਖ ਜਗੁ ਛਤੀ ਇਕ ਜਾਤਾ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆ ॥

ਨਗਰਿਜਨਨਗਰਿਬਾਤੁ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਕਲਾਬਿਰ०
 ਰਕੈਮਥਿਕਾਢਿਓਯਹਸਾਰਾ॥ਨਾਰਾਇਣੁ
 ਜੀਐਸਦਾਕਰੀਐਪਰਉਪਕਾਰਾ॥੧੦॥
 ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੀਜਤੁਮੇਲੇਖਕਪਰਮਜੁਜ०
 ਨਾਚਾਣਾਕੇਭੁਖਾਕੀਏਕਾਦਿਸੈਨਾਪਤਿਨਾ
 ਮਾ॥੧੧॥ਇਤਾਥਿਧਿਚਾਣਾਕੇਭੁਖਾਖੇਰਸ
 ਧਿਆਇਸਮਾਪਤਿ॥੧੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਧਿਆਉਸੇ

ਗਤਿ ਕਾਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੀਗ ੮੨
 ਲੀ ਵਿਚੋ ॥ ॥ ਕਰਨ ਏਕ ਗੜਕੀ ਆਬ
 ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਗੜਕੀ ਮਹਿ ਮਾਨਿ ਵਾਸਿ ਮਾਂਇ ॥ ਆ
 ਤਿਸ ਪਾਰਿ ਬੀਵਾਲੀ ਆਉ ਰਾਇ ॥ ਸੁਰਾ
 ਸੇ ਜੁਲਵਾਈ ਖਾਇ ॥ ਗਮਨ ਮਚੈ ਤੈ ਹਥੀ
 ਆਗ ॥ ਜਬਦਖੜਗ ਬਾਪੈ ਅਤਿ ਸਾਰਾ
 ਗਿਆਨ ਘੋੜਾ ਜੁਤ ਜੀਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਸੁਰਾ
 ਚੜ੍ਹਹੈ ਵੈ ਅਸਦਾਰਾ ॥ ਪੀਰ ਜਫਾਲ ਧਨਖ
 ਪ੍ਰੇਮ ਤੀਗ ॥ ਤਰਗ ਸਬਾ ਪਚਲੈ ਗਦਿ ਪੀਰ

॥ ਸਨਮੁਖ ਰਹੈ ਨਰ ਨਿਮੋ ਭਰੋ ॥ ਪੰਚ ਪੰਚੀ
ਸਾ ਕੈ ਸੰਗ ਲਰੈ ॥ ਮੇਰ ਉਪਰ ਮਹਾ ਗੜਭਾ
ਰਾ ॥ ਤਹਾ ਜਾਇ ਕਿਆ ਕਰੈ ਉਪਚਾਰਾ ॥ ਸੁਰ
ਤਿ ਸੁਰਗ ਜਬ ਗੜਕੇ ਲਾਗੈ ॥ ਪੰਚ ਪੰਚੀ
ਸਾ ਕਾ ਦਲ ਭਾਰੈ ॥ ਮਨ ਮਦਾਸ ਤਾ ਤੇ ਬਸਿ
ਆਵੈ ॥ ਸਾਂਤਿ ਗਹੈ ਕਤ ਹੁਨ ਹੀ ਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥
ਸਲੋਕ ॥ ॥ ਸਗਲ ਕਲਪ ਨਾਤਿ ਆਗ
ਕੈ ਚੀਨੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ
ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਸੁਰੇ ਤੇ ਪਰਵਾਨ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ

॥ ਅਲਖ ਪੁਰਖਾ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਸਚ ਸਿਰਜ ॥ ੨
 ਨਹਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਤੇ ਮਹਾ ਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁ
 ਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨ ਉਸਤ ਚਉਦਹ ਚਾਰ ਬੇ
 ਦ ਕੀਤਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪੰਚੇਤਤੁਰਲਾਇ ਕੇ ਦੇਹ
 ਗਚਿਆ ਸਾਰਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਮੇਦਨੀ ਪ੍ਰ
 ਗਟਿ ਆਸਿ ਸਾਰਾ ॥ ਸਤੁ ਉਪਾਰਿ ਮਾਨੁਖ ਕਰਿ
 ਅਤਿ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬ ਨਾਨੁ ਪਹੁਚਾਇਦ ॥
 ਆਪੇ ਅਹਾਰਾ ॥ ਜੀਅ ਨੇ ਸਮਝਾਇ ਦਾ ਪ੍ਰਭ
 ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਆਰਾ ॥ ਸਚੇ ਮਾਰਗ ਚਲਣਾ ਛ

ਭਿਹੋਰਬਕਾਰਾ॥ ਪੰਚਕਾਦਲਸਬਲਹੈ॥
ਥਰਬਦਭਾਰਾ॥ ਤਿਨਾਅਗੇ॥ ਵਿਜਰਹੈਜੋਸੀ
ਤਹਮਾਰਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਦੂਤਾਸੇਈਮਾਰਸੀ
ਜਿਨਸਚਪਿਆਰਾ॥ ਸਾਧੂਮਾਰਗਜੋਚਲੇ
ਤਿਯੁਕਦੇਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਰਾਜਾ
ਭਲਾਵਜੀਰਸਚਰਵਿਆਸਬਥਾਨੀ॥ ਬੇ
ਗਮਪੁਰਨਾਉਸਹਰਦਾਬਾਸ॥ ਹੀਸੀਤਗਿ
ਆਨੀ॥ ਸੁਰਬਬੇਕੀਆਨੁਭਈਸੇਵਕਾਬਿ
ਗਿਆਨੀ॥ ਸਮਝਨਹਾਰੇਦਾਇਆਵੰਤਨਿ

ਰਲੈ ਬਨਿਆਨੀ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੋ ਤੋਖੀ ਆਹ ॥ ੮੪ ॥
 ਰਿਕਥਾ ਹਿਕਹਾਨੀ॥ ਇਕਤਮਾਨ ਕਰਨੀ
 ਬੇਤਮਾਇ ਲਿਵ ਵੇਕਸਮਾਨੀ॥ ਇਕਪਰ
 ਉਪਕਾਰੀ ਸਾਚਿਆਰਤਪਸੀ ਉਦਿਆਨੀ
 ॥ ਇਕਫਕਰਫਕੀਰਮਲਿਗਪੈਨਾਜਿਨ
 ਏਕਾਜਾਨੀ॥ ਇਕਸੁਰਰਿਖੁਆਗੀਆ
 ਕਾਰੀਆਰਤੇਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਇਕਕਰਨਕੀਰ
 ਨੁਗੁਰਮੁਖੀਗਾਵਹਿਗਰਿਬਾਨੀ॥ ਧੁਜਾਬ
 ਧੀਇਨਮੁਕਤਿਦੀਪ੍ਰੇਮਨਿਸਾਨੀ॥ ੩॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਰਾਜਾ ਬੁਰਾਦ ਜੀ ਕੂੜ ਜਗ
 ਠਗਣਹਾਰਾ॥ ਵਸਤੀ ਦਾਉ ਦਿਆਨ ਨਉ
 ਗਵਦਾਸ ਪਸਾਰਾ॥ ਵਸਨਿ ਵਿਚਿ ਆਜਿ
 ਤਗਵਨਿ ਦਕੋਰ ਜਾਰਾ॥ ਜੁਆਰੀ ਤੇ
 ਆਕੁ ਤੇਲੇ ਭੀਧੁ ਹਿਆਰਾ॥ ਬੈਸਾਸ ਘਾ
 ਤੀਆਰੀਆਨ ਬੁਧਿ ਅਪਤੀ ਜੁ ਬਿਕਾਰ
 ॥ ਚਲਾਨਿ ਕੁਮਾਤਿ ਨਮਾਤਿ ਲੈਨਿ ਪਾਪੀਕੁ
 ਹੋਆਰਾ॥ ਸਾਕਤ ਪਤਤ ਮਵਾਸ ਮੁਹਨਿ
 ਰੂਰ ਬੁਰਿਆਰਾ॥ ਧੁਜਾਟਿਕਾ ਈਨਾਰਕੀ

ਦੀਜੈਤਾਨਕਰਾਰਾ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਾ ੮੫
 ਹਰੁਲੇਪਏਮਨੁਖਨੂੰਜੋਬੁਰਾਕਮਾਵਨਾ
 ਇਕਿਪੜਦੇਸਾਸੜਾਜੀਮ੍ਰਿਤੀਹਾਰਿਨਾਮ
 ਧਿਆਵਨਾ॥ਇਕਪੜਦੇਮੁਖਗਰਿਥਥੇ
 ਦਚਾਰਕਰਕਥਾਸੁਦਾਵਨ॥ਇਕਕਰਦੇ
 ਸੁਕ੍ਰਿਤਪੁੰਨਦਾਨਜਾਇਤੀਰਥਨਾਵਨਾ॥
 ਤਿਨਾਊਪਾਰਿਕ੍ਰੋਧੋਇਸਭਦੂਤਬਛਾਵ
 ਨਾ॥ਮਾਗਸਭਸੈਜਗਤਨੂਵਾਰਿਆਈਖ ०
 ਵਨਿ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰੇਹੋਹੋਏਦੂਤਸਭ

ਜਗਮਾਰਨਧਾਇ॥ ਕਰਮਧਰਮਜੋਕਗਹਿ
ਜੀਅਸਕੁਮਾਰਮਿਟਾਇ॥ ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹ
ਮਾਦਿਕਾਸੁਰਨਰਬਓਗਾਇ॥ ਵਡੇਵਡੇਰੇ
ਜੇਤਵੇਮੁਨਿਜਨਅਸਰਾਇ॥ ਸਿਵਸੀਕਰ
ਬ੍ਰਹਮੇਸਾਰਖੇਸਗਲੇਭਰਮਾਇ॥ ੬॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ॥ ਨਉਨਿਧਿਦਾਤਾਤਪਬਲੀਮਨ
ਰੀਆਨਾਬਿਚਾਰੈ॥ ਪ੍ਰਗਟੈਕੌਐਸਾਬ
ਲੀਅਤੀਤਕਾਮੁਮਾਗਬਿਡਾਰੈ॥ ਸਿਤਸਾ
ਧਪ੍ਰਗਟਾਇਆਪੁਰਨਜਤਸਾਰੈ॥ ਕਾਮਜਿ

ਨਾਨੁ ਨ ਥਾਜੀ ਚਉਰਾਸੀ ਧਾਰੈ॥ ਜਤੀ ਆਕੀ ੨੬
ਤਾਕਾ ਮੁਵਾਸਿ ਥੀ ਮਦ ਸਵੈ ਦੁਆਰੈ॥ ੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸੇਈ ਸੂਰਸ ਪੁਰਸ ਜੋ ਇਜੇ
ਪੰਚਾਮਾਰੈ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਾਇਆ
ਹੀ ਕਾਗਨਿ ਵਾਰੈ॥ ਸਾਧੈ ਕੋਈ ਇਕੋ ਥੋਕ ਪੇਮ
ਠਨ ਚਾਰੈ॥ ਨੇਮੀ ਸੂਰਨ ਰਸਿ ਜਮੀ ਸਭ ਜਾਇ
ਪੁਕਾਰੈ॥ ਕੂਕੋ ਹੋਈ ਦਰਗਾਹ ਧੁਰ ਸੁਆਇਆ
ਕਰਤਾਰੈ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅਤਾ ਕੀਤਾਤ
ਬਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭੁ ਭਗਤ ਬੁਲਾਇ॥ ਦੂਤ

ਸਭੁ ਜਗਮਾਰੀਆ ਛੁੜਕਾਵਹੁ ਜਾਏ॥ ਭੁਗਤ
ਕੀਤੀ ਬੇਨਤੀ॥ ਜਿਉਂ ਹੁਕਮ ਰਜਾਏ॥ ਅਸੀ
ਵਿਚਾਰੈ ਥਿਹੁ ਜੋ ਰਜਗ ਅਜੀਤ ਬੁਲਾਏ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਹ ਹਮ ਹਸ ਬੋਲਿਆ ਆਖੈ ਅਲਾਏ॥ ਆ
ਗਿਆ ਭੁਗਤਾਲਈ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਏ॥
ੴ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਭੁਗਤ ਜਗਮੇ ਆਇਕੇ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾਨ
ਵਿਵਸਚੁ ਰਾਹੁ ਬਤਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾ
ਣੀ ਉਚਰੀ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ॥ ਭੁਗਤ

ਲਈ ਮਾਹਿਮਾ ਸਾਰਬੀਰਾ ਉਠਾਇਆ ॥ ੮੭
 ਸਾਧਨ ਆਇਸ ਭੁਮਿਲਿਵੁ ਤਾਧੁਇਪਾ
 ਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤਾਇਆ ਮਿਤੇ
 ਬੋਲ ਦੇਵੁ ਤਾ ਕੀ ਜਾਗੀ ॥ ਕਉਣੁ ਆਸਾ ਡੀਫੁ ॥
 ਇਲਏ ਭੁਭਕੇ ਬੋਝਾਇ ॥ ਆਵਹੁ ਜਿਸ
 ਕਿਜਾ ਆਵਣਾ ਮੇਦਾ ਨੁਓਹਾ ਹਿ ॥ ਕੋਈ ਕੁਝ
 ਅਖਾਇ ਦਾਸੇ ਲਈ ਐਝਾ ਹਿ ॥ ਜਿਤਨੀ ਅ ॥
 ਵੈਚਲਕੇ ਸੇਰਖੇ ਅਹਾ ਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਗਵਣਾਇਆ ਮਨਵਸ ਕਰਨ ਪੰਜੇ ਮਿਲਿ

ਆਇਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾ ਅਹਿਕਾਰ ਸਾਫ਼ ਲੋਕੁ ਮੋਹ
ਬਰਾਇਆ ਛੁਡੁਨਾ ਹੀਇ ਕੁਮੁਲੁ ਮਾਰਰ
ਖਹੁਹ ਦਾਇਆ ਸਭੁ ਨ ਕੀਤੀ ਸਾਖੀ ਲਸ
ਕਰ ਪਹੁਚਾਇਆ ਧਰਨ ਗਾਰੇ ਸਮਦਾ ਉਸੈ
ਤਾਨ ਵਜਾਇਆ ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਭਗਤ
ਕੀ ਸੈਨਾ ਜੁੜੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਭਾਈ ॥ ਹੋਵਹੁ
ਦੁਤਾ ਸਾਮ ਦੇ ਮਾਰ ਲੇਹੁ ਮਿਦਾਈ ॥ ਬੁਰਾਨ
ਮੈਨੈ ਚਿਤੁ ਮੂਲ ਅੰਤਰ ਭਾਲਿਆਈ ॥ ਸ
ਤਾ ਕਾ ਦਲ ਸਬ ਲਹੈ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤ ਪਾਈ

॥ ਸਬਦ ਨੀਸਾਣੈ ਵਾਜਿ ਆਨੀਸਾਣੈ ਘਾਈ ॥ ੨੮ ॥
 ॥ ੧੩ ॥ ਮਗੀ ਦੂਤਾ ਕੀਚੜਤਾ ॥ ॥ ਪਉ
 ਜੀ ॥ ॥ ਮਾਪਤਤਿ ਕਾਕਾ ਮਸਤਰਹੇ ਰਾਜ
 ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰੇ ਮਨੂਪ ਗੜਵਾਸਾ
 ਤਿਸਰਾਇ ॥ ਸੁਖਚਲਾਵਾ ਕਾਮਕਾਮਾਰੇਜ
 ਗਥਾਇ ॥ ਤਤਫਲਖਾ ਲਾਜਿ ਸਦਾ ਅਹਾਰ
 ਅਘਾਇ ॥ ਪਾਮਕਪੜੇ ਪੈਧਿ ਮਾਜੇ ਤਨਬਾ
 ਦਾਲਾਇ ॥ ਅੰਗੀਜੇ ਬਨਿਲਾਈਓ ਸੁਸੰਜੇ
 ਇਚੜਾਇ ॥ ਹਸਬੈ ਲਟੁ ਬਿਲਾਸ ਮਚੁਤ

ਲਵਾਰਬੀਧਾਇ॥ ਨਿਰਬਾਣੁ ਉਹਾ ਕਮਾਣ
ਲਈਅਸਚੜਾਇ॥ ਬਰਛੀਲਈਅਸਗੀ
ਧਤਾਛਾਲਗਰਬਰਖਾਇ॥ ਚੁਪਘੋੜਾਅ
ਸਬਾਬਜੀਨਸਿੰਗਾਰਦਿਖਾਇ॥ ਕਾਮਰਾਜ •
ਅਸਵਾਰਹੋਇਦੇਖੇਦੇੜਾਇ॥ ਜੈਨਾਸਭਚ
ਲਈਅਸੁਲਸਕਰਚੜਾਇ॥ ਮਸਤੀਨਿਰੁ •
ਲਾਲਸਾਮਾਲਸਾਮਧਕਾਇ॥ ਸਭਨਾਸਿਰ
ਹੈਨਿਰੁਜੇਰਦੇਹੋਗਿਰਾਇ॥ ੧੪॥ ਪਉੜੀ॥
॥ ਤੇਜਤਤਕਕੋਧਸੁਤਗਵਿਆਸਭੁਠਾਈ

॥ ਪਿਤੋਵਾਸਾ ਕੋਧਦਾਤ ਪਜੋਰਜਨਾਈ ॥ ੬ ॥ ੨੬
 ਕਾਬੋਲ ਲਾਜਿਸਦ ਜੀਰਕ ਉਤੁਉਦਿਖਾ
 ਈ ॥ ਕਪੜ ਪੇਸੇ ਕੋਧਾ ਅੰਗਕੂੜ ਬਾਲਾਈ
 ॥ ਅੰਗੀ ਪੇਨੇ ਕਲਪਨਾ ਗਈ ਆਰਬੀਧਾਈ
 ॥ ਮਸਰੀਲਈ ਅਸੁਹੁਸਨਦੀ ਲੇਲਕਪ
 ਨਾਈ ॥ ਰੁਓਆ ਕਮਾਨ ਛਿੜਤੀ ਰੁਰਜੇਰ
 ਚਲਾਈ ॥ ਅਉਗਦਢਾਲ ਬਦਾਇ ਅਸੁਲੈ
 ਉਲਾਟਿਟਿਕਾਈ ॥ ਫੁਲਖਾਦਾ ਹੈ ਕੋਧਦਾਤੇ
 ਗਰਸਵਾਈ ॥ ਖੁਆਰੀਘੋੜ ਕੋਧਕਾਜਗ

ਅਪਜਸਦਾਈ॥ ਤਿਤੁ ਹੋਇਆ॥ ਅਸਦਾਰ
ਕ੍ਰੋਧਦੁੜਾਇਦਿਖਾਈ॥ ਪੰਚਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਨਾਲ
ਲੋਕਰਦਾਰਵਾਈ॥ ਕਾਲਿਪਨਾਨੀਦਿਆ
ਅਰਨਿਭਾਉ ਕ੍ਰੋਧਖੁਲਸਚਲਾਈ॥ ਨਿਰਰਤ
ਗਨਿਨਖੁਲਹਾਰਿਚਲੇਗਾਰਥਾਈ॥ ੧੫॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਤਪਿਰਥੀਕਾਲੇਭੁਭੁਤਿਮ
ਨਮਾਹਿਬਜੇਰਾ॥ ਫਲਖਾਣਮਾਇਆਰਚੇ
ਭਗਮੇਬਹੁਤੇਰਾ॥ ਸੁਭਾਉਸਾਂਤਕੀਕਪਵੇਦਾ
ਲਿਦੁਘਨੇਰਾ॥ ਬੇਤਚਲਾਵਾਜਿਸਦਾਚਲੇਅ

ਗਲੇਰਾ॥ ਜਿਹ ਹਥ ਲਾਈ ਲਾਲ ਸਾਲਾਲ ੬੦
 ਚਜਿ ਸਕੇਰਾ॥ ਕੂੜ ਤੇਗਾ ਜਿਹ ਬਾਕਮਾਫਤ
 ਰਬੈ ਲਕੁਲੇਰਾ॥ ਢੀਰਾਈ ਬਰਛੀ ਲਈ
 ਦਵਾਉ ਚੇਰਾ॥ ਢਾਲ ਕਰੇ ਅਪਤੀ ਜਣਾਸ
 ਮਝਨ ਕੀ ਬੇਰਾ॥ ਏਹ ਰਿਘੇੜਾ ਅਸ ਬਾਬ
 ਜੀਨ ਲੈ ਹੋਤ ਕਰੇਰਾ॥ ਤਿਤੁ ਹੋਆ ਅਸ ਦੁਹ
 ਲੋਭੁ ਦੇਦਮਾ ਕਢੇਰਾ॥ ਲਸ ਕਰ ਪਹੁ ਚਿਅ ੦
 ਲੈ ਜਬ ਨਾਲ ਕਛੁ ਲਗੇ ਨਦੇਰਾ॥ ਦੁਬਿਧਾ
 ਤੇਜੁ ਲਾਇਆ ਬਿਸਮ ਮੰਧੇਰਾ॥ ਲਿਪਟ

ਪਵਲਤੇਭਰਮਲਾਜਾਇਪਰਪਰੇਗਾ॥੧੬॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਾਇਤਤਕਾਮੋਹਯੁਗਦਿਲ
ਵਾਯੁਮਝਾਰੇ॥ਸੁਭਾਉਸਾਂਤਕੀਸੁਨੀਬਾਤਿ
ਰਖੇਉਰਧਾਰੇ॥ਰੀਗਕਯੰਭੀਕਪਵੇਥੋਵੇਦਿ
ਨਚਾਰੇ॥ਚਲਾਵਾਜਿਸਕੁਦਿਬਹੈਰੀਗਹੇਤ
ਪਿਆਰੇ॥ਵਿਛੋੜਾਫਲੁਖਾਵਣਾਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਹਾਰੇ॥ਗਚਿਰਹਵਾਅੰਗੀਕਰੇਸੰਜੋਇ
ਸਵਾਰੇ॥ਸਿਆਣਪਮਿਠਾਬੋਲਣਾਬੀ
ਧੀਤਰਵਾਰੇ॥ਬਰਛੀਮੇਲਆਦਰਕਮ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਛਾਲਮਾਇਆਵਿ ੴ
 ਚਿਖੁ ਭੁਤਹੋਇ ਰਤਾ ਸਭੁ ਆਰੋ ॥ ਸਭੁ ਪਸ
 ਰਾਜੇ ਤਛਾਇਹੁ ਘੋੜਾ ਪੀੜਾਰੋ ॥ ਰਚਰਹ
 ਟਾਅਸ ਬਾਬਜੀਨ ਆਦਾਸੀ ਗਾਰੋ ॥
 ਤਿਸਦੇ ਛਾਏ ਮੋਹ ਚਾੜਿ ਮੈਦਾਨ ਹਕਾਰੋ ॥
 ਸਰਮ ਹੇਤ ਭੁਓ ਦੇਖਣਾ ਕੁਮਤ ਨਾਲ ਲਸ
 ਕਰਚਾੜੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਕਾਸਤ
 ਤਕਾ ਅਹੰਕਾਰ ਸੁਤਾ ਜਿਸ ਸਮਨ ਹੀ ਕਾਈ
 ਹੈ ਆਗੀ ਆਨ ਸਭੁ ਵਰ ਸਿਰਦਾਰ ਹੀ ਕਾਰ

ਬਨਾਈ॥ਹਉਮੇਗਰਭੁਜਿਸਦਾਰਹੈਰਾਨਸੁ
ਭਾਈ॥ਕਉਭਾਫਲਖਾਵਦਾਅਹੀਕਾਰਅਘ
ਈ॥ਪੈਨਾਚਲੇਕਪੜੇਕੁਮਤਿਤਨਬਾਦਾ
ਲਾਈ॥ਹਉਲਤਾਇਅੰਗੀਜਿਰਹਸੀਜੇ
ਇਲਗਾਈ॥ਆਪਥਾਪਨਅਨਮੰਨਦਾ
ਤਿਹਤੇਗਥਣਾਈ॥ਅਦੋਹੇਦੀਗਲਜੁਲਾ
ਇਦਾਲੇਧਨਖਚੜਾਈ॥ਅਨੀਅਤਦੀ
ਬਰਛੀਲਈਚਲੇਦੁਖਾਈ॥ਫਾਲਕਰੇਅ
ਦਸਮਝਦਾਚੋਟਲਗੀਨਕਾਈ॥ਘੋੜਾ

ਜਿਸਦਾ ਅਹਿਮਤੁ ਲੈ ਆਵਹੁ ਜਾਈ॥ ਤਿਉ
 ਭੁਜੰਭੇ ਅਸ ਬਾਬ ਜੀਨੁ ਆਦਾ ਪੀਵਾਈ॥
 ਤਿਤੁ ਸੁਰਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਚੜ੍ਹ ਦੇਖੇ ਦੁਵਾਈ॥
 ਲਸਕਰ ਮੇਲੈ ਮੇਦਾ ਹਨਾਲ ਲੈ ਪੰਜ ਚੜ੍ਹਾ
 ਈ॥ ਅਮਤਾ ਤੇ ਅਭਿਆਨ ਮਨੁ ਲੈ ਚਲੈ ਗਰ
 ਬਾਈ॥ ਅਕਾਸ ਚਾਰੀ ਤੇ ਨਿਰਦਾਇਆ ਗ
 ਰ ਬੜ ਬਢਾਈ॥ ੧੮॥ ॥ ਅਗੈ ਭੁਗਤੁ
 ਕੀਚੜਤਾ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਆਪਤਤ
 ਕਾਜਤ ਬਲੀਵਾਸਾ ਦਵੇ ਦੁਆਰੇ॥ ਚਲਾ

ਵਾਜੇਸਦਾਸੀਜਲੋਪਹਰਾਵੇਭਾਰੇ॥ ਕਪੜ
ਭੁਵਅਤਤਾਪਸੀਭੁਭਾਉਦਿਖਾਰੇ॥ ਜਰਾਨ
ਇਆਪੇਖਾਣਫਲਰਜੇਅਹਾਰੇ॥ ਚਿਰਜੀ
ਵੀਅੰਗੀਲਈਕਰੇਹਥੀਆਰਸੀਭੁਾਰੇ॥
ਭਉਖੰਡਾਬੀਧੇਜਧਨਖਤੀਰਨਿਹਾਇਤਾਭਾ
ਰੇ॥ ਬਰਛੀਦਿੜਫਹਰਾਵਣਾਫਲਅਸ
ਥਿਤੁਧਾਰੇ॥ ਘੋੜਕੀਤਾਸਾਧਨਾਧਾਵਤਮ
ਨਿਆਰੇ॥ ਨਿਹਚਲਹੈਅਸਬਾਬਜੀਨ
ਆਦਾਜੀਗਾਰੇ॥ ਤਿਤਹੋਆਅਸਦਾਰਜਤ

ਮੈਦਾਨਧਕਾਰੇ॥ਹਠਤਪਸੀਲਨਿਗ੍ਰਹੁਨਲ ੬੩
 ਲੈਲਸਕਰਚਾਵੇ॥੧੯॥ਪੁਉਵੀ॥ ॥ਤਤ
 ਤੇਜਕਾਸੁਤੁਖਿਮਾਪਿਤੇਵਾਸਾਪਾਈ॥ਚੁਪ
 ਚਲਾਵਾ॥ਜਿਸਦਾਫੁਲਖਾਣਾਸਾਂਤਅਘਾਈ
 ॥ਸੁਭਾਉਭੁਲਾਹੈਸਾਤਕੀਸਰੁਤਪਤਮਿ
 ਟਾਈ॥ਬਸਤਗਮੰਗਅਧੀਨਤਾਰਿਦੇਮੇਲ
 ਨਕਾਈ॥ਕਪੜਸਭੇਉਜਲੀਨਿਗਮਲ
 ਦਿਖਲਾਈ॥ਜਿਰਹਗਰੀਬੀਲਾਈਅਸੁ
 ਚੋਟਲਗੈਨਕਾਈ॥ਖੰਡਾਧਰਮਸਮਾਲਿਅ॥

ਸਲੋਤੇਗਈਧਾਈ॥ਧਨਖਪੂਜਾਤੀਰਚਰ
ਨਸੂਰਬਰਛੀਨਿਰਮਲਤਾਈ॥ਸਿਰਪ
ਰਗੁਰਉਪਦੇਸਦੇਈਸੈਓਦਰਿਕਾਈ॥ਸੀ
ਤਲਾਈਆਸਦਿਪੀਵਿਆਘੋੜਾਨੁਧਾ
ਈ॥ਖਿਵਨਸੋਰੇਅਸਬਾਬਜੀਨਇਹਬੰ
ਤਬਦਾਈ॥ਖਿਮਾਚਕੋਤਿਆਰਹੋਇਹਰਿ
ਫਾਲਲਗਾਈ॥ਲਸਕਰਨਾਲਚਕਿਓ
ਸਸਭੁਸਭੁਨਲਸੁਭਾਈ॥ਦਇਆਭਾਉ
ਤੇਸਮਝਦਾਨੇਮਭਗਤਕਮਾਈ॥੨੦॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਤਪ੍ਰਿਥ੍ਵੀ ਸ੍ਰਿਤੋ ਖਵਾਸੁ ਰਿਦੇਮਾ ੬੪
ਹਿਮਵਾਰੇ॥ ਸੁਭਾਉ ਸਾਂਤ ਕੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਚੁ ਬ
ਣਾਭਾਰੇ॥ ਫਲ ਖਾਣਾ ਮੁਖ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਤ੍ਰਿਪ
ਤੇ ਅਹਾਰੇ॥ ਸਹਾਜਿ ਚਲਾਵੈ ਜਿਸ ਵਜੀਰ ਸ
ਹਸਾਨ ਹੀ ਧਾਰੇ॥ ਅੰਗੀ ਪੈਨੈ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਬਾਲਾ
ਅਸਵਾਰੇ॥ ਸਚ ਕਾਖੰਡਾ ਲਿਵ ਕਮਾਲ ਪਰ
ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ॥ ਧੀਰਜ ਬਰਛੀ ਕਰਮ ਸੇਤੀ
ਰਫਾਲ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸਾਰੇ॥ ਨਿਰਲੋਭ ਘੋੜਾ ਅ
ਸਬਾ ਬਜੀਨ ਪਰਤੀਤ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਅਸਵਾਰ

ਗੋਇਆਤਿਸਿਤੋਖਸੁਰਗਗੁਵਾਗੁਭੁਜਾਰੋ
ਸੁਮਾਤਿਵ੍ਰਿਜਤਾਤੇਦੀਨਤਾਲਸਕਰਵੰਗ
ਰੋ॥ਆਰੀਆਨਨਹੀਮਨਖਾਹਿਹਰਿਨੇਮ
ਭਾਲਕਰਾਰੋ॥੨੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਬਾਇਤ
ਤਕਾਸੁਤਬਬੇਕਵਾਸਾਚਿਤਮਾਹੀ॥ਸੁਭਾ
ਉਸਾਤਕੀਕਪੜੇਅੰਗਬਾਣਾਲਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮ
ਚਲਾਵਾਜਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣਉਚਰਾਹੀ॥
ਫਲਖਾਣਾਗੁਰਪੀਰਦਾਅਹਾਰੁਅਘਾਈ
॥ਅੰਗੀਪਹਨੇਸੁਮਾਤਿਦੀਜਿਯੋਇਸਬਾਈ॥

ਸਮਵਿਸਟੀਇਕਨਿਰਖਲਾਤਰਵਰਬੀਧ ੯੫
ਈ।ਧਨਖਬਾਣਹਰਿਤੀਰਸੁਰੁਹਰਿਬਚ
ਨਹਿਤਾਈ।ਨਜਰਮਿਹਰਬਰਛੀਲਈ
ਚਾਲਸੇਵਕਰਾਈ।ਗੀ।ਆਨਘੋੜਾਅਸ
ਬਾਬਜੀਨਨਿਰਮਲਪੀੜਾਈ।ਤਿਤਾਅਸ
ਵਾਰਹੋਇਆਬਿਬੇਕਬੀਰਮੇਦਾਨਫਿਰਾ
ਈ।ਸੈਨਾਲਏਬਿਬੇਕਨਾਲਲਸਕਰ
ਚੜਾਈ।ਬ੍ਰਹਮਾਗੀ।ਆਨਧਰਨਧਿਆਨ
ਸੁਕਿਰਤਕਮਾਈ।ਭੁਲੇਸੁਮਾਰਗਚਲਦੇ

ਮਗਭੁਰੇਨਪਾਈ॥੨੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਜਿਵ
ਸੁਤਤਤਅਕਾਸਕੋਸੇਵਾਬੀਚਾਰੀ॥ਸੁਭਾ
ਉਸਾਂਤਕੀਹਾਰਿਕਿਜੇਨੇਝੈਨਿਹਾਰੀ॥ਚਲਾ
ਵਕੁਦਗਤਿਜਿਸਦਾਦੇਖੇਵੀਦਾਰੀ॥ਫ
ਲਖਾਲਾਕਰਮਨਰਹਤਨਿਹਕਰਮਾਅਹ ॥
ਰੀ॥ਕਪੜਅੰਗਬਣਾਇਆਬਿਨਸੀ
ਅਪਧਾਰੀ॥ਸਤਿਮੰਨੇਗੁਰੁਆਗਿਆ
ਗਾਲਿਅੰਗਰਿਭਾਰੀ॥ਸਕਤੀਪਕੜੀਤੇਗ
ਹਥਗੁਰੁਬਾਲੀਸਾਰੀ॥ਧਨਖਚੜਾਏਗੁ

ਰਬਚਨਨਿਤਨਿਤਪੁਜਾਚਾਗੀ॥ਤੀਰਲਏ
 ਮਨਅਰਪਦੇਨਾਮੁਆਖਮੁਰਾਗੀ॥ਅੰਡੇਲ
 ਰਹੇਬਰਛੀਲਈਤ੍ਰਿਖੀਅਨੁਕਾਰੀ॥ਕਿਰ
 ਪਾਸਕਤੀਢਾਲਹਥਓਟਬਚਾਵਨਹਾਗੀ॥
 ਪਵਨਘੋੜਾਅਸਬਾਬਜੀਨਾਜਿਖਿਆਜ
 ਚੇਆਗੀ॥ਜੈਨਾਪ੍ਰੀਤਿਅਵਾਈਆਹੋਈ
 ਅਸਵਾਰੀ॥ਲਸਕਰਪੰਜਚੜਾਇਓਸੁਨ
 ਲਫੌਜਕਰਾਗੀ॥ਗੋਸਟਿਸਬਦਿਸੁਗਤਿ
 ਧਿਆਨੁਨਿਜਪਦਵੀਚਾਗੀ॥੨੩॥

ਪਉੜੀ॥ ॥ ਦੁਹਾਦਲਾਮੁਕਾਬਲਾਮਾਨਿਉ
ਤੇਭੀਭਾਈ॥ ਰਹੇਕਾਮਜਤਸੁਰਮੇਪੈਲੀਲ
ੜਾਈ॥ ਓਘਆਲਜਤੇਲਾਲਜਾਪਿਰਬੀ
ਨਾਦਿਖਾਈ॥ ਮਸਤੀਦੇਖਾਨਿਕਾਮਾਵਿਸ
ਵਿਗਦਿਧੁਮਮਚਾਈ॥ ਬੁਝਨਿਤਿਨਾਸਾਮ
ਦੇਫਉਜਜਤਦੀਆਈ॥ ਹਰਆਲਜਤ
ਪਜਾਗਜਾਗਨੇਓਘਮਾਰਭਗਾਈ॥ ਤਪਮਾ
ਗੀਸੈਤਾਨਗੀਨਿਗ੍ਰਹਮਸਤਾਈ॥ ਦੇਖਣ
ਸੀਲਨਿਵਾਰਿਆਕਾਮਾਵਿਸਦਿਮਿਦਾਈ॥

ਵਿਗਬਰਛੀਧਨਲਾਈਓਓਤਰੁਲੀਫ ੬੭
 ਬਾਈ॥ਮਾਰਲਾਇਆਜਤਕਾਮਦੇਵਵਰੁ
 ਦੇਗਈ॥੨੪॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਮਮਾਰਕੁ
 ਧਤਮਕਿਆਸਿਰਜੇਹੈਬਾਗੇ॥ਸਾਂਤਖਿਆ
 ਪਠਾਈਆਕੁਧਾਤਿਜਦੇਭਾਗੇ॥ਕੁਧਖਿਆ
 ਦੇਵੈਰੁਹੇਗਦਿਸਤਨੁਸੁਲਲਾਗੇ॥ਫੌਜਲ
 ਵਾਈਕੁਧਦੀਲੈਨਿਦਿਆਜਾਗੇ॥ਖੁਲਸ
 ਕਲਪਵਾਅਰਣਭਾਉਰੂਪਜਾਤੇਹੈਜਾਗੇ
 ॥ਚਾਕਰਲੜਦੇਖਿਆਦੇਗਦਿਖੁਲਨਭਾਗੇ॥

ਦਾਇਆਮਿਟਾਈਖੁਲਸਮਾਰਕ੍ਰੋਧਭਉਸਿਰ
ਭਾਗੋ॥ਪ੍ਰਹਾਰੀਨਿੰਦਿਆਭੁਗਤਿਜਾਗਿਹੋ
ਇਆਜਾਗੋ॥ਮਾਰਮਿਟਾਈਕਲਪਨਾਸ
ਭੁਲਾਕੇਆਗੋ॥ਨੇਮਾਮਿਟਾਏਅਗਨਿਭਾ
ਉਸੀਤਾਮਗਰਾਰੋ॥ਫੌਜਭੰਨੀਕ੍ਰੋਧਈਕੋ
ਕਿਸੇਨਲਾਗੋ॥ਖਿਮਾਕ੍ਰੋਧਮਗਹਾਰਿਆ
ਧਰਮਕੇਆਗੋ॥੨੫॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕ੍ਰੋਧ
ਪਿਛਾੜੀਲੇਭੁਦੇਸਿਰਦਾਦਾਭਾਰਾ॥ਬੀਵਾ
ਮਿਲਿਆਸੀਤੋਖਨੁਲੇਭੁਮਾਰਨਿਵਾਰਾ॥ਜੁਟੇ

ਲੋਭਸੰਤੋਖਦੁਇਧੁਗਘੁਰੇਨਗਾਰਾਫੋਜ
 ਦੁਹਾਰਲਾਣੀਆਵੇਖਨਸਿਰਦਾਰਾਫੋਜ
 ਰੁਹੀਹੈਲੋਭਦੀਕਰਬਲਾਬਿਸਆਰਾਦੁ
 ਬਿਧਾਤੇਜਤਾਕਿਆਬਿਸਮਾਅਪਾਰਾਲੀ
 ਪਟਲਾਤੈਭੁਗਮਲਾਹੋਏਉਸੀਆਰਾਸਉ
 ਹੈਹੋਆਦਲਸੰਤੋਖਬਹੁਤੁਜੇਰਦਾਰਾਦੁ
 ਬਿਧਾਮਾਰੀਮਿਹਰਪੇਰਲਵਿਚਿਖੰਧਾਰਾ
 ਹਿਤਸਿਉਜਾਚਿਕਰਸਪੀਆਗਾਇਬਿਸੁ
 ਬਿਦਾਰਾਲੀਪਟਨਾਨੁਮਾਰੇਦੀਨਤਾਭੁਗਮ

ਲਾਇਤਾਰਾ॥ ਫੈਜੰਦੀ ਮਾਹ ਲੋਕੁ ਦੀਰੁ ਨੋਇਕ
ਵਾਰਾ॥ ਸਚਖੰਡਾ ਜੰਤੋਖਹਥਪ੍ਰੋਹਲੋਕੁ ਮਾਹ
ਬਿਦਾਰਾ॥ ੨੬॥ ॥ ਲੋਕੁ ਮੋਹਗਰਾ ਬਿਅੰ ॥
ਜੋਰਬਹੁਤੁ ਗੁਮਾਨਾ॥ ਸਾਜਿਭੇਜਿਅਾ ਬਿਬੇਕ
ਬਾਪਿਅਮਿਤਾਤਾਣਾ॥ ਮੋਹਾਬਿਬੇਕਦੇਵੇਰਹੇ
ਗਦਿਵਤੁ ਮੇਦਾਨਾ॥ ਲਸਕਰਚੜਦੇਮੋਹਦੇ
ਦਿਲਬਹੁਤੁ ਗੁਮਾਨਾ॥ ਦੇਖਨਿਸਰਮਭੁਖ
ਤਿਹਿਤਨਿਡਰਨਸੀਗਾਨਾ॥ ਤਿਨਾਨਾਲਬ
ਬੇਕਦੇਲਸਕਰਲੁਝਾਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਰੀਅੰ ॥

ਨਧਰਨਾਧਿਆਨਲੜਦੇਸਰਨਿਆਨਿਆਸੁ ੬੬
 ਕ੍ਰਿਤੁਲਾਜੁਮਾਰਗੁਗਣਿਕਮੀਨਖਾਨਾ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਮਾਰੀਸਰਮਕੁਮਾਤਿਗਿ
 ਆਨਾਧਾਰਨਿਹੇਤਨਿਵਾਰਿਆਦੇਖਾਇਸੁ
 ਤਧਿਆਨਾਸਾਰਗੁਭੁਪ੍ਰਹਾਰਿਆਓ੩੬
 ਅਭਿਸ਼ਨਾਲਾਇਮਿਹਰਦੀਸੈਹਥੀਮਾਰਨ
 ਇਆਖਾਨਾਮੋਹਲਾਇਆਬਬੇਕਸ਼ਾ੩੬੨੨
 ਵਿਚਮੇਦਾਨਾ॥੨॥ ॥ਸੁਕੁਨੀਹੁੰਕਾਰ
 ਜੇਹਕੋਚਤਨਪਾਇ॥ਭਗਤਿਭੋਜਨਿਅਹਿਕ॥

ਰਦੇਸਿਵਸਥਿਹੈਜਾਏ॥ਸਿਵਹਿਕਰਦੇਵੈਡ
ਹੈਨੀਸਾਣਵਜਾਏ॥ਫੁਓਜਜੋਰਹੀਕਾਰਈ
ਲੜਵੇਬਾਫਾਏ॥ਅਕਾਸਚਾਰੀਤੇਨਿਰ
ਦਾਇਆਮਮਤਾਝੁਝਾਏ॥ਮਨਲਵੇਅਭਿ
ਮਾਨਸੁਦਿਘਤੇਜਾਗੀਘਾਏ॥ਹੈਆਤਿਨ
ਸਾਮਦੇਦਲਸਿਵਦਾਜਾਏ॥ਗੋਸਟਿਜ
ਬਾਦਿਧੁਰਤਿਧੀਆਨਨਿਜਪਦਰਹਰਾ
ਏ॥ਅਕਾਸਚਾਰੀਪਿੜਰਖਿਆਮਾਰਗੇ
ਸਟਿਖਾਏ॥ਸਬਾਦਿਮਾਰੀਹੈਨਿਰਦਇਅ ॥

ਮਨਿਦਾਇਆਵਸਾਇਆਮਾਨਯੁਰਤਪ੍ਰਯਾ १੦੦
ਗੀਆਦਿਤਾਗਿਵਾਇਆਨਿਜਪਤਿਮਮਤਾਸ
ਕੁਹਗੀਹਾਰਿਸਿਓਲਿਵਲਾਇਆਧਿਆਨ
ਕੀਤਾਅਭਿਮਾਨਦਰਦਮਾਰਮਿਟਾਇਆਬੰ
ਦੀਖੜਗਸਮਾਲੈਓਸਹਿਆਸਓਹਾਇਆ
ਝਾੜਿਓਸਸਿਰਹੀਕਾਰਦਾਦਿਤੋਯੁਲੁਕਾਇਆ
ਸਿਵਹੀਕਾਰਨਿਵਾਰਿਆਸੁਖਦੇਸਵਸਾਇਆ
ਨਿਜੇਦੁਹੀਗਰਕੁਦੇਚਲੇਹਾਰਾਇਆਕੁਗਤ
ਲੀਆਆਜਿਤਗੜਗਰੀਮੰਗਲਗਾਇਆ

੨੮॥ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੂ ਤੂ ਤੇ ਗਿਸਰ
 ਵਾਈ॥ ਅੰਥੇ ਓਥੇ ਆਇ ਅੰਤ ਹੋਵਹੁ ਸਹਾ
 ਈ॥ ਪਾਹਿਲਾ ਆਖਣ ਬਾਦ ਹੋਤੁ ਧੁਭਾਵੈ
 ਸਾਈ॥ ਭੁਖ ਤੇ ਰਾਜਗੁ ਆਖਦੇ ਤੇ ਗੀਵ
 ਰਿ॥ ਆਈ॥ ਢਾਢੀ ਗਾਇ ਸੁਦਾਇ ਦਾ ਗੁਰ
 ਦਰਸਨ ਤਾਈ॥ ਜਨਨ ਨ ਕਦੇ ਵੈਦਇਆ
 ਕਰਿਹ ਉਬਿਨ ਉਸੁਨਾਈ॥ ਦਾਨੁ ਮਿਲੈ ਅ
 ਦਮੀ॥ ਗਿਆਸ ਦਾ ਮਹ ਲਭੁ ਲਾਈ॥ ੨੯॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਥ ਗੋਸ਼
 ਵਿਸ਼ੀਪ੍ਰਮਾਰਥਮਾਰਕੰਡੇਪੁਰਾਨਕ॥
 ॥ ਸੁਕਗਪਿਤਾਕੁਮਾਰਪੁਤ੍ਰਪਾਸਕਹਦਾਹੈ
 ॥ ਰੋਪੁਤ੍ਰਤ੍ਰਿਪੰਜਬਰਸਕੀਉਮਰਕਹਾਚਲਿ
 ਆਹੈ॥ ਤੈਤ੍ਰਿਬ੍ਰਹ੍ਮਕ੍ਰਿਆਕਰਕੋਬਿਆਪਿ
 ਆਹੈ॥ ਮੈਤ੍ਰੈਨ੍ਦੇਵਤਿਆਈਸਰਨੀਜੋਪਿ
 ਤਾਪਿਤਾਮਾਕਰਦੇ॥ ਆਵੇਜੋ॥ ਤੀਰਥਬਰਤ
 ਸੀਧਿਆਗਾਇਤ੍ਰੀਤਰਪਦਜਾਗਿਓਪਵੀ

ਤਿਸਿਖਾਲਵੇਜੋਤਾਕੁਮਾਰਕਾਹਿਆਏ
ਪਿਤਾਸਤਰਹਜਾਰਜਨਮੁਮੇਨੂੰਚਿਤਨੁਹੈ॥
ਅਰੁਪੀਛੈਜੋਜਨਮੁਭੇਗੈਹੈਨਿਸ਼ੋਚਿਤਿਨਾ
ਹੀ॥ ਅਰਏਨਾਕਰਮਾਤੇਮੇਜਨਮੁਪਾਏ
ਹੈਨਿਸ਼ੋਪਿਤਾਜੀਤੂਸੁਫਾਪਾਹਿਲੇਤਾਮੇ
ਬੇਦੁਪਾੜਿਆਅਰਅਉਤਾਰਾਦਸਾਦਾਸਿ
ਮਰਨੁਕੀਤਾਤਾਮੇਰੇਸਿਰਊਪਰਿਕਾਲਕੁ
ਰਊਰੁਆਏਬਾਜਿਆਤਾਮੇਕਾਲਕਉ
ਕਹਿਆਮੇਤਉਨਾਰਾਏਦਕੀਤੁਗਤਿਕੀਤੀ॥

ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਾਰ ਬੈਦ ਕੰਠ ਕੀ ਤਿਹੈ ਨਿ॥ ਤਾਛਿ ੧੦੨
 ਰਿਕਾਲ ਸਾਥਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੇਜ ਨ ਕਿਆ ਰਹਿਅ॥
 ॥ ਤਾ ਕਾਲ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸਾ
 ਥਤੇ ਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਕਾਲ ਕਾਰ ਉਰੂਆਇ
 ਬਜਾਇਆ ਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਹਾਥਾ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਤੁਧ
 ਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸ ਚਲਾ॥ ਤਾ ਮੇਰੇ ਗਲ ਸੀ ਗਲ
 ਪਾਇ ਕੇ ਲੈ ਚਲੈ॥ ਤਾ ਪਤਾ ਜੀਅ ਉਤਰਾ
 ਕੀਰੁ ਗਾਤਿ॥ ਅਰੁ ਚਾਰ ਬੈਦ ਪੜੇ ਕਾਏ ਹੁਗੁ
 ਟਲ ਗਾ॥ ਜੇ ਨ ਪੜਾਵਾ ਦੁਮੇਰਾ ਸਹੀ ਹੋਇ

ਆਮਰਦਸਹਜਾਰਕਾਸੀਗਲੁਪਾਇਕੇ
ਸਵਾਸਵਾਹਬਸਾਰਕੀਆਮੁੰਗਲੀਸੁਲੀ
ਕੇਗਹਮੇਨੂਲੈਗਇਆਮਰਧਰਤੀਸੁਵਰਨ
ਕੀਆਮਰਸੁਰਜੁਜੋਜਨਪ੍ਰਮਾਣੁਆਇਰਖਿ
ਆਮਰਮੇਅਖੀਤਿਅੰਧਾਰੋਇਆਪਰਾ
ਇਆਅਧੀਨੁਗੋਇਆਧਰਮਰਾਇਪਾਸਿ
ਲੈਗਇਆਧਰਮਰਾਇਨੇਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਪੁ
ਛੇਆਇਸਜੀਨੇਕੀਆਕਰਮੁਕੀਆਤਾਚਿ
ਤ੍ਰਗੁਪਤਕਹਿਆਮਗਨਨਮਾਥੀਮਜਾ

ਥਮਿਲਾਵਉ। ਤਾਅਉਤਾਰਾਅਰੁਚਾਰਬੇਦ ੧੦੩
ਪਵੇਕਾਪਰਾਗਚਿਤੁਗੁਦਾਕਾਚਮੁਲਾਕਾਜਨ
ਮਪਾਇਆ। ਗੁਣਿਪਿਤਾਮੇਸਤਪੁਰਖਕੀ
ਭਗਤਜੇਓਅੰਕਾਰਤੇਪਰੇਪੈਛੁਡੈਕਾਨਾ
ਹੀ। ਜਿਸਤੇਮੇਰਾਆਵਾਗਵਣੁਮਿਏ। ੧
ਫੇਰਿਪਿਤਾਕਹਿਆ। ਸਤਾਬਰਸਾਵਿਚਿ
ਗਾਇਤੀਤਰਪਦੁਸਿਖਾਇਲੈਦਾਸਾ। ਤਾ
ਕੁਮਾਰਕਹਿਆ। ਅਰਧਜਲਾਬਿਖੇਤਿਨ
ਕਾਲਾਇਸਨਨੁਕਰਕੈਹਜਾਰਬਰਖਗਾ

ਇਤੀਤਰਪਣੁਕੀਤਾ॥ ਤਦੂਤਾਨੇਕਾਲਕਾਰ
ਉਗੁਫਿਰਿਆਦਿਬਜਾਇਆ॥ ਤਮੇਕਹਿ
ਆਹਜਾਰਬਰਖਅਰਧਜਲਾਵਿਖੇਗਾਇ
ਤੀਤਰਪਣੁਕੀਤਾਹੈ॥ ਤਾਧਰਮਗਾਇਕ
ਹਿਆਜੁਤਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚਗਾਇਤੀਤਰਪਣ
ਹੈ॥ ਜਤਿਪੁਰਖਕੀਭਗਤਿਨਾਹੀਕੀਤੀ॥
ਜਿਸਤੇਆਵਾਗਉਦਮਿਟੈ॥ ਤਾਪਿਤਾਕ
ਹਿਆਉਤਮੁਕਰਮੁਤਿਨਕਾਲਸਿਧਿਆ
ਤਿਹੁਗੁਣਾਕਾਮਾਇਆਕਾਅਸਰਾਕੀਤਾ

ਪ੍ਰੀਤਾਪਿਤਾਮੇਨੇਸਰਪਕੀਜੂਨਪਾਈਹ ੧੦੪
 ਜਾਰਬਰਖਭੇਗੀਏਪਿਤਾਜਨਮਆਇਕ
 ਕਰਮਸਭਕਉਬਿਆਪਿਆਹੁਆਹੈਮੇ
 ਤਿਸਕਾਸਿਮਰਨਕਰਉਗਾਜੇਭਗਤਿਵਿ
 ਵਾਉਮੇਨੁਜਿਸਤੇਆਵਾਗਉਲਮਿਦੈਤਾ
 ਫੈਰਿਪਿਤਾਕਹਿਆਆਤਮਾਪੁਰਖੁਸਦਾ
 ਬਿਰਹਦਾਹੈਤਿਸਕਾਪਿਆਨੁਕਰਾਤਾ
 ਕੁਮਾਰਕਹਿਆਬ੍ਰਹਮਾਕਉਪਦੇਸਤੇਮੇਵ
 ਸਹਜਾਰਬਰਖਏਹੁਕਰਮੁਕੀਤਾਤਾਭੀਕ०

ਲਕਾਰਉਰੂਮੇਰੇਸਿਰਆਇਵਜਿਆਤਾਂਜ
ਮਦੂਤਾਨਖਾਮੇਰਿਆਵਿਚਿਲੇਹੇਦੀਆਮੇ
ਖਾਧਗਮਰਾਇਦੇਕਹੇਮਾਰੀਆਅਤੇਕਿ
ਆਫੀਥਾਣੀਮੇਰੀਜਿਹਬਾਕਢੀਅਰੁਤਿਕੁ
ਦੀਧਿਆਤੁਆਤਮੇਕਾਕੀਤਾਸਾਤਿਸਤੇਕਿ
ਰਮਮੇਰੇਮਸਤਾਕਿਪਏਅਰੁਖੁਖੁਮੇਰੇਬਿ
ਖੁਕੇਤਰਬੀਧਕੇਜਮਮਾਰਗਾਬਿਖੈਕਿਰਮਕੀ
ਚਾਲਲਗੇਚਲਾਵਲੇਅਰੁਬ੍ਰਹਮਾਕੇਉ
ਪਦੇਸਕਉਹਾਇਹਾਇਲਗਾਕਰਲੇਤਾ

ਯਾਰਾਹਜਾਰਾਹਸਤਕੀਭੂਖਅਰੁਬਾਰਹ
 ਹਜਾਰਹਸਤਕੀਭੂਖਮੈਨੂਬਿਆਪੀਅ
 ਰੁਕੀਠਮੇਰਾਸੁਈਕੇਨਕੋਜਿਤਨਾਹੋਇਗਇ
 ਆਇਕੁਦਾਦਾਨਿਤਾਪ੍ਰਤਾਇਕਰਤੀਕਾਰ
 ਉਥਾਹਿਸਾਰੀਵੀਕੀਨਿਆਈਲਗਾਮੈਭੇ
 ਗਏ।ਤਾਪਿਤਾਬ੍ਰਹਮਭਗਤਿਤੇਏਹੁਪਰਾ
 ਚਿਤੁਲਗਾਫੇਰਮਹਾਦੁਖੀਕਰਕੈਧਰਮਰਾ
 ਇਪਾਸਲੈਗਏ।ਧਰਮਰਾਇਕਹਿਆਏ
 ਸਨੁਮਕਵੀਜਹਰਕੀਕਾਜਨਮੁਦੇਹਾਪੰਜ

ਹਜਾਰ ਬਰਖਏ ਹੁਜੇ ਨ ਭੋਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ
ਅੰਗ ਕਾ ਜਾਲ ਲਗੇ ਤਿਸ ਮਨੁ ਖਰੀਖਲ
ਤੀਉ ਧਰ ਕੈ ਮਰਜਾਇ ਪਿਤਾ ਮੇ ਨੇ ਜੋ ਰੁਗ
ਤਿਵੇ ਵਾਉ ਜਿਸ ਤੇ ਆਵਾਗਉ ਫੁਮਿਏ। ਸ
ਹਸਾ ਦੂਰ ਹੋਵੈ। ਤਾ ਪਤਾ ਕਹਿ ਆਸ ਭਨਾ
ਤੀਰ ਬਾਤੇ ਗੰਗਾਉ ਤਮ ਹੋ ਰਖੀ ਸਰਉ ਥੈ ਥੈ
ਰੋਹ ਨਿ। ਤੂ ਭੀ ਜਾਇ ਬੈਸਾ ਤੇ ਰਾਜੀ ਮਿਟੈ
। ਹੇ ਪਿਤਾ ਓਨ ਰਖੀ ਸਰਾਈ ਮਤ ਤੇ ਸਾਰਾ ਸੀ
ਸਾਰ ਭੁਮ ਕੈ ਆਵਾਗਉ ਲਾਵੀ ਚ ਪਾਇਆ

ਹੈ। ਮੇ ਦਸਹਜਾਰ ਬਰਖਰੀ ਗਾ ਕੇ ਜਲਾਵਿ ੧੬
 ਚਿਤ ਪਾਸਿਆ ਕੀਤੀ। ਤਾ ਭੁਕਿ ਕਾਲ ਕਾਰ ਭਉਰੂ
 ਜਮ ਦੂਤ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿਆ। ਇਬਜਾਇਅ •
 ॥ ਤਾ ਮੇ ਦੂਹੇ ਕੀਜੁ ਨ ਪਾਈ। ਬਿਲੀਆ ਤੇ ਲਗ •
 ਤੁਰਣੇ। ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਖਾਸ ਬਲੁ ਹੋਈ ਪਾਣੀ ਪੀਣ
 ਨਿਕਲ ਸਕਾ ਨਹੀ। ਅੰਦਰ ਕੁਛੇ ਵੜਿਆਰ
 ਹਦਾਸਾ। ਪਿਛੁ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਕਉ ਖਾਨਿਆ। ਇਹੁ
 ਹੀ ਗਾ ਕੇ ਇਸ ਨਨ ਕੋ ਫਲ ਲਗੇ। ਏ ਪਿਤਾ
 ਤੂੰ ਉਤਮ ਭਗਤ ਦਸਾ। ਜਿਸ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੀਸਾ

ਜਾਇਤਾਪਿਤਾਕਹਿਆਸਰਨਭਵਾਨੀਕੀਤੀ
ਲੇਹਾਜੇਤੈਨੂਸਭਾਕਿਛੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ। ਤਾਕੁ
ਮਾਰਕਹਿਆਹੋਪਿਤਾਗਜਾਕੇਜਨਮਾਬਿਚਰ
ਰਦਾਤੇਨੀਗਾਹੋਇਕੈਪੰਜਸੇਬਰਖਤਾਈਭ
ਵਾਨੀਕੀਪੂਜਾਕੀਤੀਛੇਈਮਹੀਨੀਚਕ੍ਰਕੀਤੇ
॥ ਤਾਭੀਜਮਦੂਤਾਕਾਲਕਾਤੁਉਹੁਮੇਰੇਸਿਰ
ਪਰਮਾਇਵਜਾਇਆ। ਤਮੇਕੀਨਖਜੁਰੇਕੀ
ਜੁਨਪਾਈ। ਅਗੁਮਾਨੁਖਮੇਰੇਬੇਰੀਹੁਇ। ਭ
ਵਾਨੀਕੀਪੂਜਾਤੇਏਹੁਗੁਣਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਤਾ

ਮੇਏਹੁਕਿਮੁਛਾਡਿਕੈਸਤਿਪੁਰਖਕੀਤੁਗਤਿ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਪਕਵੀਛਿਰਪੰਡਤਮੇਰੂਉਪਦੇਸਕੀਤਾ
 ਜੋਅਸੁਮੇਧਜਗੁਕਰਾਤਿਸਤੋਓਧਾਰੁਤੇਰਾ
 ਹੁਵੈਗਾਤਮੇਨਉਖੰਡਾਵਿਚਲਾਰਥਖੰਡ
 ਬਿਚਘੋੜਾਫਿਰਿਆਅਸੁਮੇਧਜਗੁਕੀ
 ਤਾਤਥਾਅਖੇਤਥਾਅਜੈਤਕਰੁਜਗਤਭੀ
 ਕਾਲਕਾਡਉਰੂਮੇਗੇਸਿਰਦੂਤਨੇਆਲਬ
 ਜਾਇਆਤਮੇਸਗੀਰਕਿਰਮਜੋਨਿਪਾ
 ਈਬਾਰਹਹਜਾਰਬਰਖਪਾਈਜੁਨਾਫਿਰਿ

ਪਿਤਾਕਾਰਿਆਉਤਮਕਰਮੁਧਰਮੁਕਰੁਪਿਰੰ
ਗਇਸਨਨੁਕਰੁਹੇਪਿਤਾਯਾਰਾਹਜਾਰਬਰ
ਖਇਸਨਨੁਕੀਤਾਤਮੇਨੁਫੇਰਭੀਦੂਤਾਨੇਕੰ
ਲਕਾਰਭੂਮੇਰੇਸਿਰਪਰਆਦਿਵਜਾਇ
ਆਤਾਆਕਾਸਬਾਣੀਆਈਅਜੁਮੇਰੇ
ਕਈਪੇਰਾਗਹਜਾਰਕੀਤੇਹੋਏਹੈਨਿਅਤਿਨ
ਨੇਮੇਰੇਸੋਤੁਲਕਰਦਾਹੈਜੇਮੇਚਾਹਤੇਪੇਰਾ
ਗਇਸਨਨਤੇਨਰਕਪਾਵਾਅਰੁਨਰਕੀ
ਅਨੇਸੁਰਗਪਾਵਾਅਗੀਆਹੋਈਇਸ

ਕਲੰਦਰ ਮਾਗੇ ਜੇ ਕਈ ਦਰਵਾ ਲਿਖੇ ਖਾਤਾ

ਨੂਬਾਂ ਦਰਕੀ ਜੂਨ ਪਾਵਉ॥ ਤਬ ਆਗੀ ਆਸ ੦੧੦੮
ਥਕ ਲੀ ਦੁਮੇ ਰੇ ਗਲ ਰਸਾ ਪਾਵੈ ਕੈ ਦੁਆਰੇ
ਦੁਆਰੇ ਲਈ ਫਿਰੈ॥ ਅਰੁ ਬਾਲ ਕਮੇ ਰੇ ਪਿ
ਛੇਲ ਗੇ ਅਰੁ ਕੋਈ ਫਿਰੈ ਮਾਰੇ ਕੋਈ ਪੁਛ ਪ
ਕਹੈ॥ ਜੇ ਬਾਲ ਕਾ ਬਲਿ ਦੇ ਖਾਤਾ ਬਾਲ ਕੇ ਮ
ਰਨਾਵੈ ਹੁਦੁਖੁ ਮੇ ਪਿਰਾਗਨਾਵੈ ਤੇ ਪਾਇ॥ ਪੰ
ਜ ਬਰਖ ਮੇਵੈ ਤੇ ਨਿਗਹਿ ਆ॥ ਤਮੇ ਰਾਜੁ
ਛਰ ਕੈ ਤਾਪੁ ਬਤਾ ਬਿਖੈ ਉਠਿ ਗਾਇਆ
ਤਾਫੇ ਰੀਪੀ ਤਿਉ ਥੈ ਭੀ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਅਰੁ

ਮਿਲ ਕਾਰਿ ਕਰਵਲਗੇ ਹੋਗਾ ਜਾਪਿ ਛੈ ਤੈਨੂੰ
ਆਗਿਆਨੀ ਮਿਲੇ ਜੋ। ਹੁਦਿ ਤੂ ਤਿਲਾ ਕਾਢੇ
ਰੁਕਰ ਕੇਗਾ ਉਦਾਨੁ ਕਰਾ। ਤਾਮੇ ਤਿਲੁ ਧੋਨਗਾ
ਉਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਤਾਮੇ ਮਛੀ ਕੀ ਜੇ ਨਿਹ ਜਾਰਬ
ਰਖ ਪਾਈ। ਤਾਮੇ ਰਾਸ ਗੀਰੁ ਮਾਨੁ ਖਲਗੇ ਕ
ਦਿਕ ਦਿਖਾਨੀ। ਤਾਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਹੋਹੇ ਪਿਤਾ ਜੋ ਕੇਈ
ਪੰਡਤ ਦੇ ਉਪਦੇਸਲਗ ਦਾਹੈ। ਏਕ ਪੁਰਖ
ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮੇਵੇ ਹੁਦੁ ਖਜਨ ਮਪਾਏਹੇ
। ਹੇ ਪਿਤਾ ਕਾਈ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਦਸਾ। ਜਿਸ

ਤੇਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਕਈਐ ॥ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਇਕਾਦ १੦੬
 ਸੀਕਾ ਬਰਤੁ ਉਤਮੁ ਭੁਗਤਿ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕਹਾਹਿ
 ਪਿਤਾ ਹਜਾਰ ਬਰਖਤੀ ਕਉ ਭੈ ਨਿਰਜਲੀਤ
 ਥਾਹੋ ਗਇਕਾਦਸੀ ਅਨੇਕ ਬਰਤ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾਂ ਮੇ
 ਮਖੀ ਕੀਜੈ ਨਿਸਾਤਿ ਬਰਖਿਤੀ ਕਉ ਭੋਗੀ ॥ ੧੦੭ ॥
 ਹੋ ਪਿਤਾ ਫੇਰ ਮੈ ਨੂ ਬਿਤੀ ਪਾਤਜੇ ਗਾਮੇ ਨੂ ਪੰਡਤ ॥
 ਫਿਰਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਮੇ ਇਹਨੇ ਮੁਪਕੜ ਕੈ ਬ
 ਦੁਤ ਦਾਨੁ ਕੀਤਾ ॥ ਤਾਂ ਮੇ ਨੂ ਜੀਜਮਦੂਤ ਫੇਰਿਧ
 ਰਮਗਾਇ ਪਾਜ ਲੈ ਗਏ ॥ ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਇਅ ॥

ਗਿਆ ਕੀਤੀ। ਜੁਏ ਸਪਾਪੀ ਜੀਅ ਕਉ ਮੇਰੇ
ਆਗੇ ਤੇ ਦੂਰ ਕਰ ਗੁ। ਏਨਿਆ ਨ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁ
ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂ ਭੂਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਦੇਹੈ। ਤਾ ਯਾਗ
ਹਜਾਰ ਬਰਖ ਭੂਤਾ ਕੀ ਜੋ ਨਿਪਾਈ। ਮਲੁ ਅ
ਰੁਮੁ ਤਮਾਨੁ ਖਕੀ ਭੁੰਗੀ। ਸੋਹੇ ਪਿਤਾ ਹੁਇ ਸਤਿ
ਪੁਰਖ ਕੀ ਭਗਤਿ। ਬਿਨਾਇ ਹੁ ਜੋ ਨ ਭੁੰਗੀਆ
॥੧੧॥ ਫੇਰ ਪੰਡਤਾ ਮੇਨ ਉਠਿ ਪਦੇ ਸੁ ਕੀਤਾ।
ਜੁ ਬਾਗੁ ਲਾਵਦਾ ਅਰੁ ਬਾਈ ਅਰੁ ਕੂਏ
ਦਿਵਾਵਦੇ ਵਡਾ ਪੰਨੁ ਹੋ। ਤਾ ਮੇ ਬਾਗੁ ਲਵਾ

੧੧੦
ਏਅਰੁਕੂਏਦਿਵਾਏਅਰੁਬਾਈਦਿਵਾਈ
ਆਅਰੁਚਰੀਕੀਤੀਆਅਰਬਾਹਮਲਜਿ
ਵਾਲੇ। ਬਾਹਮਲਾਅਰੁਬਾਹਮਲੀਆਨੋਬ
ਸਤ੍ਰਅਰੁਗਹਲੇਪਹਿਰਾਏ। ਤਾਮੇਧਰਮ
ਦੀਜੋਨਿਪਾਈ। ਪਿਤਾਸਿਸਾਰੁਏਹੁਕਰਮੁ
ਕਰਕੈਤੁਬਦਾਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤਿ। ਬਿ
ਨਾਮਾਨੁਖਾਕਾਆਵਾਗਉਲਮਿਟਦਾਨਾਹੀ।
ਹੇਪਿਤਾਜੀਕਾਈਉਤਮਕਥਾਸੁਣਾਉ। ਤਾਪ੍ਰ
ਤਾਕਹਿਆਹੈਪੁਤ੍ਰਤੇਰੇਬਾਸਤੇਹੋਰਉਤਮਕ

ਥਾਕਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਨਾਕਥਾ ਨੇਕ ਰਚੁ ਕਾਹੈ
 ॥ ਪਹਾਕਿ ਸੇ ਬੈਰਾਗੁ ਸੀਨੀ ਆਸ ਪਦਵੀ ਕੋ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਹੁ॥ ਤਾ ਕੁ ਮਾਰ ਕਹਿ ਆਹੇ ਪਿਤਾ
 ਏਹੁ ਚਾਰ ਪਦਵੀ ਆ ਬੈਰਾਗੁ ਤਥਾ ਸੀਨੀ ਆ
 ਸਨਿ ਰਬਾਦੁ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜੁ ਪੰਡਤ ਕੋ ਉਪਦੇ
 ਸੀ ਕਰ ਚੁਕਾਹਾ॥ ਕੀਦੁ ਲੁਭੁ ਖੇਪੈ ਗਤੇ ਉ
 ਪੇਤਾ ਲਾਬਣ ਖੰਡ ਮੇਭਗਮਿ ਆਤਮੇ ਜੋ ਨਿਬ
 ਛੁਕੀ ਬਗਿ ਭੁੰਚੀ॥ ਜਿ ਤੁਰਗਤ ਅੰਸਿ ਜੀ
 ਅਕਾਭੁ ਲਾਹੈ ਵੈ॥ ਸੋ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪ

੩੩ ਦੇ ਕਹੇ ਛਾਡਿ ਕੇ ਸੀਸਾਰੁ ਏਹ ਜੋ ਨਾਪਾਈਆ ੧੧੧
 ਤਿਸ ਤੇ ਭਗਤਾ ਦਾ ਸੀਸਾਰਨਾ ਲਿਜੋ ਜਨਾਹੀ ਬ
 ਲਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾਸੁ ਕੂਕਹਿ ਆਹੇ ਪੁਤਰ ਚੰਦਾ
 ਇਦ ਬਰਤ ਕਰੁ ॥ ਕਤ ਕਮਹੀ ਨਿਕਾਪਾ ਵਿਤੁ
 ਪੈਸੇ ਤੂੰ ਕਰੁ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ ਹੋ ॥ ਤਾ ਕੁ ਮਾਰਕ
 ਹਿ ਆਹੇ ਪਿਤਾ ਸਤਿ ਜਨਮ ਮੇਏ ਏਹੁ ਬਰਤੁ ਭੀ
 ਕੀਤਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰੇ ਰਲੇ ਕੀ ਜੋ ਨਿਪਾਈ ॥ ਦਸਹ
 ਜਾਰ ਬਰਖ ਮੇਏ ਭੋਗੀ ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਏਹੁ ਫਲੁ ਚੰ
 ਦਾ ਇਦ ਕੇ ਬਰਤ ਕਾਲਾ ਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਫੇਰ ਪੰਡ

ਤਾਮੇਨ ਉਭਪਦੇਸਕੀਤਾ ਸੁਰਜਦੇਖਕੇਪ੍ਰਸ
ਦਕਰਣਾਬਰਾਪੁੰਨਹੈਤਾਮੇਏਹਨੇਮੁਕੀਤਾ
ਤਾਮੇਬਕਰੇਕੀਜੇਨਿਪਾਈ। ਮੇਰੇਸਹੀਰਨੁਛੁ
ਰੀਆਮਾਨੁਖਲਗੇਮਾਰਲੇ। ਆਂਦਰਾਂਧੇਇਕੇ
ਬਿਸਟਾਕਫਕੈਪੁਰੀਖਲਕਫੀ। ਸੁਰਜਯਿ
ਆਨਕੀਤੇਕਾਇਹਫਲੁਲਗਾ। ਕ੍ਰਿਨੈਏਹੁ
ਗਲਦਸੀਓਨਹੀ। ਜੇਓਅੰਕਾਰਤੇਪਰੇਸ
ਤਿਪੁਰਖਕੀਤਗਤਿਕਰਾ॥੧੪॥ ਪਹਿਲਾਸ
ਰਗੁਪੁਰਨਗੇਇਆ॥੧॥ ਤਾਕੁਮਾਰਕਹਿਅ

ਹੇਪਤਾਜੀਤੇਰਉਪਦੇਸਸੁਦਾਇਹੋਜੇਹੋਕਰਮ ११੨
 ਮੇਕਰਚੁਕਾਹਾਹੁਦਿਜਿਤੁਲਗਿਤੇਰਾਕਰ
 ਜਸਉਰੇਮੇਤੁਹਤੁਕਹਤਾਹੋਸੋਤੁਕਰਾਪਹਿਲਾ
 ਸੀਤੋਨੇਮਿਲਕਰਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਜਾਵਾਇਨੀਗ
 ਲੀਤੇਰਾਕਾਰਜਸਉਰੇਗਾਵਡੀਹਤਿਆ
 ਤਾਏਹੁਹੈਜੁਆਨਕੀਭਗਤਕਰਦੀ।ਹਜਾ
 ਰਬਰਖਆਨੀਕੀਭਗਤਿਕਰਕੋਏਕੁਪ
 ਲੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਕੀਤੀਆਨਕੀਭਗਤਕੋਪਰ
 ਛਿਤਮਿਟਜਾਹਾਹੋਪਿਤਾਨਿਹਚੈਕਰਕੋਏ

ਹੁਬਾਤਮੰਨਦੀ। ਕੈਸੇਜੈਸੇਮਾਈਬਾਗਸਿੰਚ
ਵੈਤੇਵਿਲਨਾਹੀਕਰਦਾ। ਤਿਉਹੀਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਦੀਭਗਤਿਵਿਚਿਵਿਲਨਾਹੀਕਰਨੀ। ਅਨ
ਭਗਤਿਤੇਪਰਾਛਿਤਲਗਦੇਹੈਨਿ। ਗੀਅ
ਨਾਮੰਜਨਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤਿਹੈਸੋਪੁਰਬ
ਜਨਮਕੀਸਲਾਕਹੈਸੋਤੈਨੁਦਸੀਹੈ। ਸੋਤੈਕ
ਮਾਉਏਹੁਬਚਨਸਭਨਾਜੀਆਕੋਕਮਾਵੈ
ਚਾਹੀਦੇਹੈਨਿ। ਸਿਸਾਰਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਭਗ
ਤਿਬਿਨਾਕ੍ਰਮਿਆਹੈ। ਸਿਤਾਬੇਜਾਨਾਮਕਾ

ਬਧਾਹੋ। ਜੇਕੋਈ ਸੀਸਾਹੀ ਚੜ੍ਹੇ ਸੇਭ ਉਜਲ ੧੧੩
 ਤੇ ਪਾਰ ਉਤਰੇਗਾ। ਜੇ ਸੇਕੁ ਲਖ ਦੀਨਾਰਿ ਦ
 ਗਧੋਇ ਮਰਤੀਹੋ। ਤਿਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉਵ
 ਲੇਨਾ ਲਿਲੜਨਾ ਆਇਆਹੋ। ਇਹਿ ਕਰਮ
 ਸਿਤਾ ਕੋਹੈ ਨਿ। ਉਨਕ ਉਪਮੇ ਸਰਕੀਭਗਤਿ
 ਬਿਨਾ ਮਾਨ ਬਾਤ ਨਾਹੀ ਭਾਵਤੀ। ਸੀਸਾਹੁ ਮਾ
 ਇਆਨਾ ਲਿਗੁ ਸਿਆਰਿ ਯੁਕਿ ਯੁਕ ਉਕਹੀ
 ਆਸਿਤਾ ਕਾਸੁ ਭਾਉਹੈ ਜੁ ਸੀਸਾ ਰਕ ਉਹਾਥ
 ਪਕਵਰ ਰਸਾਬ ਲੈ ਚਲਤੇਹੋ। ਜੇ ਸੇਧੁ ਹਮ

ਮੋਹਿਕੀਅਗਾਨਿਪ੍ਰਚੰਡਹੋਤੀਹੈ॥ਤਿਉਸੀਤਾ
ਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਉਪਜਤੀਹੈ॥ਸੀ
ਸਾਰਕਉਪੁਕਾਰਤੇਹੈਨਿ॥ਜੇਕੋਈਬ੍ਰਹਮ
ਓਗੀਪੁਰਖਸੀਤਾਂਕਾਬਚਨੁਕਾਹਿਆਮਾਨ
ਤਾਹੈਸੋਈਸੁਖੀਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰਹਿਰਦੈਤਿ
ਸਕੈਸਾਂਤਉਪਜਤੀਹੈ॥ਹੇਪਿਤਾਬ੍ਰਹਮੇਤਥ ॥
ਕੀਰੀਤੇਆਦਿਲੇਕਰਜੇਮੰਗਤੇਜੀਅਜੁਹੈਨਿ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਬੈਰੀਹੈਨਿ॥ਹੇਪਿਤਾਅਸਾਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਤੇਧਨੁਆਦਾਹੈ॥ਕਦੋਨਿਖੁਟਦੇਕਾਨਹੀ

॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਕਾਈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉ ॥ ਤੇ ਪਿਤਾ ੧੧੪
ਕਹਿਆ ਜੁ ਮੇਸੀ ਕਥਾ ਪਿਤਰਾ ਅਰੁ ਦੇਵ
ਤਿਆ ਤੇ ਲੈ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚੁਲੀ ॥ ਜੇ ਕੀ ਛੁੱਤੀ
ਕਹਦਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਦੇਵ ਤਿਆ ਕੀ ਕਿਆ
ਚਾਲੀ ਹੈ ॥ ਮੇਸੀ ਤੀ ਨ ਲੋਕਾ ਬਿਖੇ ਭੀ ਨਾ ਹੀ
॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਨਿਹ ਚੈ ਧਾਰੁ ਹੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਨਿਹ ਚੈ
ਕਰ ਕੋ ਰਿਦੈ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ
ਪਰੋ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ॥ ਨਿਹ ਚੈ ਕੀ ਤੀ ਕੁਲ ਕਾਉਧ
ਰਹੈ ਵੈਗਾ ॥ ਅਰੁ ਆਨ ਕੀ ਪੁਜਾ ਤੇ ਕੁਲ ਨਰ

ਕਜਾਵੈਗਾ॥ ਏਹ ਬਾਤ ਬੇਦੁ ਅਰੁ ਸਾਸਤਰੀ
ਚਰਕੈ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਹੋਰ ਨ ਕਥਾ ਤੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰ
ਜੁਨਾ ਹੀ ਰੋਤਾ॥ ਸਾਧਾ ਕੇ ਮਿਲੇ ਬਿਨ ਸੀਸਾਰ
ਕਾ ਕਾਰ ਜੁਸ ਉਰਤਾ ਨਾ ਹੀ॥ ਜੇ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਓ
ਅੰਕਾਰ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋ॥ ਤਿਨਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹਉ ਕਰ
ਤਾ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੀਸਾਰ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਬਾਤ ਸੀ
ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜੀ॥ ਧੰਨੁ ਓਹੁ ਕੁਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕੁ
ਲ ਸਾਧ ਉਪਜਤਾ ਹੋ॥ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਓਹੁ ਗੁਹਜ
ਕਥਾ ਪ੍ਰਮੋਧ ਕਰ ਕੈ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰ ਤੇ ਹੋ॥ ਤਿਨ

ਜੀਆਕਿਆਮਾਨੁਖਕਿਆਪਸੁਕੀਟਕਿਆ ॥ ੧੧੫ ॥
 ਜਿਨਸਾਧੁਕਾਓਪਦੇਸੁਸੁਦਿਆਹੇਤਿਨਾਸ
 ਭਨਾਜੀਆਕੀਗਤਿਹੋਗਾਹੇਪਿਤਾਜੀਸਾ
 ਧਸਿਗਤਿਬਡਾਸੁਖਾਕਾਤਿਰਬੁਬਣਿਆ
 ਹੋ। ਭਾਵੈਦਰਬੁਭਾਵੈਗਾਭੁਭਾਵੈਸੁਰਗਭਾ
 ਵੈਨਰਕਲਭ। ਵੈਹੁਬਾਰਤਾਸਚੁਕਾਰਿਜ ॥
 ਨਦੀਜੀ। ਆਗਿਆਅੰਮਰਮੁਗਧਾਕਉਸ
 ਮਝਾਵਲੇਵਾਲੀਰਭਿਰਹੈ। ਤਾਸੁਕਾਰਿਪਿ
 ਤਾਕਹਿਆਓਹੁਕਉਦਰਭਿਰਹੈ। ਤਾਕੁਆ

ਨੀਆ

ਰਕਾਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜਨਹਾਰਾਤਿਦਿਨਕੁਰਾ
ਤਿਪ੍ਰਸੇਸਕੀਹੋਤੀਹੈ।ਜਹਾਸਮਾਵ੍ਰਿਜਦਿ
ਹੈ।ਜਹਾਕਾਮਕੋਧਲੇਭੁੱਖੇਗਬਿਆਪਤਾ
ਨਾਹੀ।ਸੁਵਰਨਅਰੁਮਿਟੀਬਰਾਬਰਹੈ।
ਓਹੁਪੁਰਖੁਬਾਚਿਤ੍ਰਹੈਨਿ।ਸੁੰਨਤੇਪਰੇਖੇ
ਲਤੇਹੈਨਿ।ਜਗਤਤੇਆਲਿਪਤਹੈਨਿ।
ਨਾਕਿਸੀਕੋਬੈਗੀਨਾਕਿਸੀਕੋਮਿਤ੍ਰਹੈਨਿ।
ਸੀਸਾਰਕਾਬੁਰਾਹੋਵਨਾਹੀਵੇਦਾ।ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਧਾਰਦੇਵਾਲੇਗੁਮਾਸਤੇਹੈਨਿ।ਨਾਕਿਛੁ

ਖਰਚੁਨਾਭਾਵਾ। ਪਰੁਜਿਸਕੇਕਰਮਪਾਇ ११੬
ਆਹੈਤਿਸਕਓਪਾਤਿਹੈ। ਸਭਸਿਸਟਿਉ
ਨਾਈਆਗੀਆਬਿਚਿਹੈ। ਸਭਨਾਨੇਸਮ
ਝਾਵਣਆਏਹੈਨਿ। ਕੀਡੀਆਵਿਚਹੁਕ
ਦਿਕੈਮਾਰਗਪਾਵਦੇਹੈਨਿ। ਓਥਹੁਕਾਲ
ਕਾਰਓਰੂਦੂਰਹੋਇਆ॥੧॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈ
ਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂਪੀਨਗੁਰੂਜੀਸਾਤਿਗੁਰੂਜੀਗੋ
ਸਟਿਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥੧॥

੧੬ ਜਾਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਗੁਜਰੀ ਜਪੁਅਰਥਨਾਲਿ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਨੂਪਮੰਤ੍ਰਾਪਾਰਗੀਸ
ਇ। ਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕੀ॥ ॥ ਏਕਵਿ
ਨਪੰਜਾਬਕੀਧਰਤੀਨਗਰਿਕਰਤਾਰਪੁਰਬੇ
ਠਾਥਾ॥ ਅਰਦਰਗਾਹਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਲੈ॥ ਅਏ
ਏਸੁਜਹਾਨਵਿਚਿ॥ ਤਬਾਇਕਸੁਅੰਗਦਜਿ
ਖੰਨੇਬੁਲਾਏਕੇਗੁਰੂਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕਾਹਿ

ਆਗਨਿਪੁਰਖਾਅੰਗਦਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆ ੧੧੭
ਗਿਆਹੋਈਹੋਗਨਿਮੇਰੀਸਿਫਤਿਕਰਣੀ
ਅਰੁਲੋਕਾਤੇਕਰਾਵਣੀ।ਪੁਰਖਾਇਕੁਐ
ਸੀ।ਸਿਫਤਿਕਰੀਐਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਜਿਸਕ
ਇਕਜਾਪੁਹੋਇ।ਅਰੁਐਸੀਸਿਫਤਿਕ
ਰੀਐਜੇਵੁਬੀਧੀਐ।ਪੁਰਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਾਹੁਕਮੁਹੋ।ਗਨਿਮੇਰੀਸਿਫਤਿਕਰਣੀਪ੍ਰ
ਥਮੀਮੇਰੈਨਾਇਲਾਵਣੀ।ਇਹੁਓਪਦੇਸੁ
ਧਰਮਕਾਦਿਵਾਵਣਾ।ਅਗੁਗ੍ਰਿਹਸਤਿਵਿ

ਚਿਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਤਿ
ਤੋਖੁ ਸੀਲ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਅਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ਖੇਲਣਾ ॥
॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਆਗੀ ਆਹੇਈ ਹੇ ਪੰਥੁ ਬਧ ॥
ਵਣਾ ॥ ਧਰਮੁ ਸਾਲਾ ਬੀਧਣੀ ਅਤੇ ਸਤੁ ਕਰ
ਣਾ ॥ ਪੁਰਖਾ ਅੰਗ ਦਾ ਵੇਹੀ ਸਿਫਤਿ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜੋ ਉਸਨੁ ਭਾਵੈ ॥ ਪੁਰਖਾ ਵੇ
ਹੀ ਸਿਫਤਿ ਹੋਇ ਜਿਤੁ ਲਾਗਿ ਕਾਰਿ ਧਰਮੀਸ
ਤੁ ਸਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਬਾਫਿ ਰਿਗੁ ਰੂਬਾ
ਬੈਨਾਨ ਕਜੀ ਪਾਸਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਦ ਬੈਨਤੀ ਕੀ

ਤੀ॥ ਜੀਮਿਹਰਵਾਨਾਜੀਕਿਛੁਤੋਰਿਅਹੁ १੧੮
ਮੁਹਹੁਨਿਕਲਦਾਹੈਸੋਸਤੁਜਪੁਹੈਜੀ॥ ਅ
ਗੁਜੀਕਿਛੁਕਹੈਹੈਸੋਹੈਵੈਜੀ॥ ਤੈਜੇਲੇਵੀ
ਐਸੋਕੀਐਤੋਰੇਬਚਨਮੁਕਤਿਰੂਪਹੈਜੀ॥
ਤੋਰੇਈਹਥਿਗਤਿਮੁਕਤਿਹੈ॥ ਕਰਵਕਾਰ
ਵਤੁਹੈਹੈਜੀ॥ ਤਾਫੋਰਿਬਾਬੇਨਨਕਨੀਕ
ਹਿਅੰਜੀਪੁਰਖਾਅੰਗਦਾਜਿਚਰਹਉ
ਹਾਤਿਚਰਾਇਦੈਕਿਵੈਹੈ॥ ਜੀਉਤੂੰਆਖਦੁ
ਹੈਪੁਰਖਾ॥ ਪੁਰਪੁਰਖਾ॥ ਰਾਖਾਇਕੁਅੰਤੁਹੈ

ਜਿਸ ਕੇ ਪਵੇ ਕਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਜਗਤੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ॥
ਪੁਰਖਾ ਅੰਗ ਦਾ ਇਕ ਨਾਨੇ ਦਰਸਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਇ
ਗਾ ਇਕ ਨਾਨੇ ਨਾ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਪੁਰਖਾ ਪਰੁ ਏਹੁ
ਸਿਫਤਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਜਪੁ ਹੋਇ ਭਾਵੈ
ਮੇਥੈ ਆਵੈ ਭਾਵੈ ਮੇਥੈ ਨ ਆਵੈ ਪੁਰਖਾ॥
ਮੇਥੈ ਪਿਛੈ ਜਿ ਕੋਈ ਏਹੁ ਜਪੁ ਪਵੈ ਗਾ ਸੋ ਮੋਇ
ਚਿਸਮਾ ਏ ਗਾ॥ ਕਿਆ ਅਸਾਨੁ ਆਇ ਮਿਲੈ॥
ਮੇਰਾ ਨ ਉਲਏ ਗਾ ਖੁਦੇ ਗਾ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਜਾਮ
ਨੁ ਹੋਵਾ ਗਾ॥ ਪੁਰਖਾ ਉਹਾ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ॥

ਪਰੁਪੁਰਖਾਬਿਨੈਜਪੁਜਪੈਅਤੇਮੇਪਾਜਿਆਵ ੧੧੯
ਣਨਾਮਿਲਜੀਉਹਾਦਰਗਾਹਮਾਹਿਜਿਸੁ
ਪਾਸਿਜਪੁਨੀਸਾਣੁਹੋਵੈਗਾਸੋਮੇਪਾਸਿਆਵੈ
ਗਾਗਾਜੇਉਉਸਪਾਵੈਮੇਕਾਰਿਕਾਰਿਜੇਜੀਉਪ
ਵੈਗਾਸੋਮੁਕਤਾਹੋਵੈਗਾਗਾਬਿਨਾਸਿਫਤਿਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਈਕੀਤੇਮਾਨੁਖਮੁਕਤਾਨਾਹੀਹੋਤਾਸੋ
ਪ੍ਰਮੇਸਗੁਰਿਨੈਰਿਫਾਨਾਹੀਪੁਰਖਾਜਿਕੋਈ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਈਸਿਫਤਿਕਰੈਗਾਸੋਸਾਗੀਜੀਉ
ਸੋਮੁਕਤਿਨੂਪਾਪਾਤਿਹੋਵੈਗਾਗਾਇਹੁਜੀਉ

ਮਾਇਆਨੇਮੋਹਿਲਏਹੈਨਿਯੁਪੁਰਖਾਏਹੁਮ ॥
ਇਆਪ੍ਰਮੇਸਰਨਮਿਲਦਨਾਹੀਦੇਦੀ। ਪੁਰ
ਖਾਏਹਾਓਪਦੇਸ਼ੁਦ੍ਰਿੜਾਈਐਜਿਏਹੁਮਾਇ
ਆਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਨਾਇਦੇਦੀਮੰਤ੍ਰਏਹੁਦ੍ਰਿੜਾਈ
ਐਯਾਜਿਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਸਿਫਤਿਕਰਨਿਤੋਮੁ
ਕਤਿਹੈਨਿ। ਪੁਰਖਾਸੀਸਾਰਦੀਗਤਿਕਰ
ਦਨੁ। ਅਸੀਭੇਜੇਗਹਿ। ਪੁਰਖਾਬਿਨਾਨਾਪੁ
ਸ਼ਿਮਰੈਸੇਸਾਰੁਮੁਕਤਿਨਾਹੀਹੁੰਦਾ। ਜਪ
ਕਰਿਮਿਲੈਜਿਓਹੁਜਪੁਜਪਾਹਿਅਤੋਮੁਕ

ਤਿਹੋਹਿ।।ਕਿਸਦੀਨਿਆਈ।।ਪੁਰਖਾਜਿ १੨੦
ਉਸੈਸਾਗਵਾਚਿਮਹਾਦੇਵਨੁਆਗਿਆਹੈ
ਈਹੈ।।ਜਿਏਹਏਹਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਕਾਰਿਜਿਸੈਸਾ
ਕੁਮੇਥੀਭੁਲਿਜਾਇ।।ਹੋਰਨੀਗਈਜਾਇਲ
ਗੋ।।ਸੁਪੁਰਖਾਮਹਾਦੇਵਨੇਏਹੇਏਹਮੰਤ੍ਰਬ
ਧੋਹੈ।।ਜਿਹਜਾਗਾਂਕੋਹਾਂਤੇਮਨੁਖਹੋਇਅਤੈਮ॥
ਰਲਾਹੋਇਤਾਮਾਗੀਐ।।ਛੁਰਦਾਹੋਇਤਾਛੁ॥
ਤੀਐਜਲਾਦਦਾਹੋਇਤਾਜਲਾਈਐ।।ਰ
ਖਲਾਹੋਇਤਾਰਖੀਐ।।ਇਕਿਇਕਿਏਹੇ

ਮੰਤ੍ਰਮਹਾਂਦੇਵਕੀਤੇਹੈਨਿ। ਲੁਲਾਚਮਾਗੀਜਿਖੁ
 ਸੀਮਹਾਂਦੇਵਕਾ। ਸੋਭਿਨੁਹੈਹੈਹੈਮੰਤ੍ਰਬਧੇ
 ਪੈਸੋਜੁਆਨਦੀਹੈਵੈਬਸਤੁਜੈਹਜਾਰਕੋਹ।
 ਉਪਰਹੁਤਾਆਵੈ। ਜੇਲੈਜਾਦੀਹੈਵੈਤਾਲੈਜ।
 ਈਐ। ਅੰਮੇਜੋਜਿਹੈਸਿਧਿਆਖਾਇਦੇਹੈ।
 ਪੁਰਖਾਜਿਧਭੀਏਜੇਹੈਮੰਤ੍ਰਸਿਖਿਸਿਖਿਅ
 ਖਾਂਦੇਹੈਨਿ। ਪੁਰਖਾਏਰੰਨ, ਜਿਹਾਇਸਆਗੀ
 ਆਹੋਦੀਆਹਨਿ। ਰੁਧਾਇਦੀਹੋਦੀਆਹਨਿ
 ਸਿਸਤੁਏਈਮੰਤ੍ਰਸਿਖਿਸਿਖਹੋਦੀਆਹ

ਨਿਗਇਨਾਹੀਗਲਾਕਾਰਿਕਰਿਪੁਰਖਾਜੈਸਾ ੧੨੧
ਰੁਸਤੁਤੁਲਗਾਇਆਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਤੋਗਇਨਾ
ਜੈਹੋਗਲਾਕਰਨਿਹਾਰੇਸਾਭਿਨਰਕਜਾਵ
ਨਿਗੋਗਇਨਾਗਲਾਕਰਦਬਾਲਿਕਰਾਵ
ਦਵਾਲੇਪੁਰਖਾਨਗਕਿਜਾਨਗੋਪੁਰਖਾ
ਅਸਾਨੋਹੁਕਮੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਹੈਸੈਸਾਰਨੋਮੁ
ਕਾਤਿਲੈਜਾਵੈਦਾਪੁਰਖਾਇਕੁਏਹੁਜਪੁ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਕੀਜੈਗਤਿਸੁਪੜਨੇਸਾਥਿਭਾ
ਵੈਕੈਸਾਪਾਪੀਹੋਵੈਜੇਤਾਭਾਉਕਾਰਿਕਾਰਿ

ਪੜੈ ਸੋ ਤਤਕਾਲਿ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈ ਗਾਗਾ ਤਾ ਫੇਰਿ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਿਖ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ਜਿਨੀ
ਭਲਾ ਹੋਇ ਜੀਕਿ ਛੁਡੈ ਕਰਹਿ ਜੋਈ ਜਪੁ
ਗੈ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਸਰ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਸਤਾਤਿ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਾਜ
ਪੁਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਰ ਪਾਪੀ ਨਿਸਤਾਰ ਦੇ ਕੇਤਾ
ਈ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਅਗਿਆਪੁ
ਮੇਸਰ ਕੀ ਨਾਲਿ ਬੈਠੀ ਅ॥ ੧॥ ਜਿਅਦਿਸ
ਚੁਗਾਦਿ ਸਚਾ ਹੋਤੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ

ਸਚਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਬੈ ਨਾਨ
 ਕ ਜਪ ਦੇ ਰਖਿਆ ॥ ਫਿਰ ਅੰਗ ਦਸਿਖ
 ਨ ਉਆਗੀਆ ਕੀਤੀ ਅਨੁ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖਾ
 ਤੂ ਜਿਹੋ ਸਿਹ ਉਜੇਹਾਹੋ ॥ ਜਿਥੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰੇ
 ਆਖਣ ਦੀਆ ਪਉੜੀ ਸਲੋਕ ਹਨਿ ਸਿਓ ॥
 ਇਸ ਲੋਕ ਸਬਦ ਲੈ ਕੈ ਸੇ ਦਰੁ ਤਾ ਕੈ ਸਭ
 ਏਸੇ ਜਪ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਦਿਬਣਾਇਆ
 ਤੈ ਮੇਰੁ ਸੁਣਾਇ ਦਾਜਾਹਿ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰਈ ਸਿਫਤਿ ਦੀਆ ਪਉੜੀਆ ਹੋਨਿ ਤਿ

ਉਤਿਉਆਇਆਇਬਣਾਇਦਾਜਾਹਿ
ਜਪੁਰਾਸਿਕਰਿ। ਸਬਦਿਸਲੋਕਸਾਭਿਬੰ
ਬੇਨਾਨਕਦੇਅਗਆਗਿਆਬਾਬੇਨਾਨ
ਕਦੀਨਾਲਿ। ਜੋਉਜਿਉਉਤਮਪਉੜੀ
ਆਸਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਸਿਫੁਤਿਸਾਲਾ
ਹਦੀਆ। ਤਿਉਤਿਉਬਾਬੇਨਾਨਕਦੇਹ
ਜੁਰਿਅੰਗਦਸਿਖੁਬਣਾਇਬਣਾਇਚੁ
ਦਿਚੁਦਿਬਾਬੇਨਾਨਕਨੂਸੁਣਾਇਦਾਜਾ
ਇ। ਬਾਬਾਨਾਨਕਆਖੇਹਾਂਸਾਬਾਸਿ

ਪਰਖਾਏਹੁਇਥਾਊਲਗਦੀਹੈ।ਏਹੁਏਸੇ ੧੨੩
ਥਾਵਦੀਹੈ।ਸਲੋਕੁਇਥਾਊਬਣਦਾਹੈ।
ਬਾਣੀਤਾਂਸਰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਦੇਮੁਹਦੀ
ਹੈ।ਪਰਬਣਾਈਬਾਣੀਅੰਗਦਸਿਖਨੇਵਿ
ਚਿਗੁਰੂਬਾਬਾਖਸੀਹੈ।ਇਆਜਿਉਸਰਾ
ਫੁਸਰਾਫੀਹਦਿਬਹਿਦਾਹੈ।ਅਤੈਇਕੁਦਰ
ਲੀਆਨਾਲਿਬਹਦਾਹੈਉਸਨੂਗੁਫਲੀਚੁ
ਚੁਕਦੀਦੇਦਾਹੈ।ਫਿਰਿਉਦੂਸਰਾਫੁਲ
ਗਿਨਦਰਪਰਖਦੀਧਰਦਾਹੈ।ਜਿਆਹਿ

ਪੈਦਾ ਹੋਇਤਿ ਆਹਿ ਖਰਾਹੋ ॥ ਆਹਿ ਰੀਰ ਹੋਅ
 ਹਿਸਾਲ ਹੋ ॥ ਤਾ ਸਰਾਫ ਦਾਭੀ ਮਨੁ ਮੰਨੀ ਦਾਹੋ
 ਆਖਦਾ ਹੋ ॥ ਜਿਏ ਸਨੁ ਭੀ ਨ ਦਾਰਿ ਹੋਇਅ ॥
 ਈਹੋ ॥ ਜਿਕਿ ਛੁਵੇ ਖਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋ ਸੋ ਉਸਨੁ
 ਵੇਖਾਲਦਾ ਹੋ ॥ ਉਸ ਉਤੇ ਮਨੁ ਮੰਨੀ ਦਾਹੋ ॥
 ਸੁਜੇਏ ਸਨੁ ਭੀ ਨ ਦਾਰਿ ਹੁੰਦੀ ਹੋ ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ
 ਜਾਣਦਾ ਹੋ ॥ ਜਿਕੁ ਈਏ ਹੁਜਿ ਮੇਰਾ ਦਹਲੀ
 ਆਹੋ ॥ ਸੁਹੁਣ ਖੇਟਾ ਅਖਾਵਦ ਉਗਹਿਆ
 ਹੋ ॥ ਸਰਾਫੀ ਦੀ ਨ ਦਾਰਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਤਾ ਆਖ

ਦਾਹੇਓਰੇਮੇਰੇਹੁੰਦੈਬੈਰੁਜਓਦਾਕਰੁਸਰਾਫੀ ੧੨੪
ਦਾਅਧਾਲਾਭੁਤੇਗਾਅਰੁਅਧਾਲਾਭੁਮੇਰਾ
ਤਾਸਰਾਫਉਸਨੂਹਟਬਹਾਲਦਾਹੈ॥ਤੁਸਦੀ
ਨਿਆਈਅੰਗਦਸਿਖਨੂਨਦਰਿਹੋਇਆਈ
॥ਤਾਂਬਾਬੈਨਾਨਕਦੇਖਜਾਨੇਦੀਦਿਸਟਿਹੋਇ
ਆਈ॥ਬਾਣੀਪਰਖਦਦੀਨਜਰਹੋਇਆਈ
॥ਤੁਬਬਾਬੈਨਾਨਕਆਪਣਾਖਜਾਨਾਅੰਗਦ
ਸਿਖਕੋਹਵਾਲੈਕੀਤਾ॥ਕਹਿਓਸੁਪਰਖਾਹੁ
ਦਿਤੁੰਜਪੁਰਾਚਿਸਿਫਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਕਾ

ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਨਾਨਕ ਦੇਹ ਜੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
ਦੁਬਾਬੇ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਜਪੁ ਜੇਹੁ ਬੀਧਿ ਆਜਪ
ਕਾ॥੩੮॥ ਅਠਤੀ ਪਉੜੀ ਆਸਾਰੀ ਬਾਣੀ
ਵਿਚ ਉਮਥਿ ਕਰਿ ਕਵੀ ਆਹੈ॥ ਬਾਣੀ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਛਰ
ਬਾਬੈ ਨਾਨਕ ਦੇਹ ਮੁਖਿ ਤਿਨਿ ਕਾਇਆ ਹੋਸੁ
ਸਭੁ ਸਾਰੁ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਇਹੁ ਜਪੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੈ ਨ
ਨਕ ਅੰਗ ਦਾ ਸਿਖ ਅਠਤੀ ਪਉੜੀ ਆ
ਦਾ ਜਪੁ ਗਾਇਆ ਹੋਸੈ ਸਾਰੁ ਮੁਕਤਿ ਕਰਵੇ

ਦੀਨਿਮਿਤਿ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਅਖਿਆਜੇ १੨੫
ਪੁਰਖਾ ਅੰਗ ਦਾਹਓਨਾਇ ਕਰਿ ਬਹਦਾਹਾ॥
ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੈ ਅਗੈ ਪਵਤ ਬਜਾਇ॥ ੧੨॥ ਬਾ
ਰਹਿਘਵੀਆਰਾਤਿ ਰਹਈ ਥੀ॥ ਤਾਬਾਬਾਨ
ਨਕਤਾਛਿਆਘਵੀਆਵਿਚੇ ਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਧਿਆਨਕਰਿ ਪਹੁਚਿਆ॥ ਜਾਛਿਆਘ
ਵੀਆਧਿਆਨੁ ਮੋਲਿਆਤਬਾ ਅੰਗਦ
ਸਿਖਕਉਗੁਰੂਬਾਬੈਆਗਿਆਕਰੀਜੇ
ਪੁਰਖਾਵੇਹੁਜਪੁਸਿਫਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਈਹੈ॥

ਸੁਹਾਦਿਤੁਪੜਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿਆਏ
ਜਦਿਛਿਆਘੜੀਆਰਾਤਿਆਇਰਹੀਸੀ
ਪਿਛਲੀਤਾਇਆਗਿਆਹੋਈਬਾਬੇਨਾਨ
ਕਜੀਕੀਅੰਗਦਸੇਵਕਨੂੰ॥ਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਜਿਹਾਂਪੁਰਖਾਪੜਹੁਕਮੁਹੈਨਿਰ
ਕਾਰਦਾ॥ਤਬਅੰਗਦਸੇਵਕੁਆਸਾਗੁਜਰੀ
ਰਾਗਮਹਿਜਪੁਲੇਉਤਿਆਲਗਾਪੜਨੇ
ਆਦਿਬੀਚਮੰਤ੍ਰਜਪਦਾਹੈ॥ਸਲੋਕੁ
॥ਆਦਿਸਚੁਜਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾ

ਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥ ॥ਸਾਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾ ੧੨੬
 ਪੁਰਖੁਨਿਰਤੁਉਨਿਰਵੈਰਾਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
 ਅਜੂਨੀਜੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਆਗੈਜ
 ਪੁਚਾਲਿਆ॥ਤਬਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿ
 ਆਹੋਈ॥ਜਿਏਨਾਨਕਤੂੰਮੇਗਜਪੁਕਰਿ
 ਲੈਆਇਆਸੇਪੜੁਅਰੁਮੁਬਕਉਸੁਦਾ
 ਉ॥ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਸੀਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਕੇਆਗੇਏਹੁਜਪੁਪੜਿਆ॥ਤਬਸੀ
 ਮਹਾਰਾਜਜੀਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆਅਰੁ

ਦਿਆਲੁ ਭੁਭੇ ਕਹਿਆ ਜਿਏ ਨਨ ਕਏ
ਹੁਜਿ ਜਪੁ ਤੈ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੈ ਭੁਲਾ ਕੀ
ਆਹੈ ॥ ਅੰਉ ਸੀ ਜਾਰੁ ਮੁਕਤਿ ਨਾਸੀ ਹੋਤ ॥
ਕਲੁ ਜੁਗਮਹਾ ਕਠਨੁ ਥਾਪੁ ਨਨ ਕਏ
ਹੁਜਪੁ ਜੁ ਤੈ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਯੁਛੁ
ਜਿ ਕੋਈ ਦੇਸੁ ਜਪੁ ਕਉ ਪਵੇ ਗਾਏ ਮੁਕਤਾ
ਹੋਵੈ ਗਾਨਿ ਰਸਿ ਦੇਹੀਏ ਨਨ ਕਮੇ ਗਾਇ
ਹੁਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਮਾਹਿ ਸਿ ਦੇਹੁ ਕਿਛੁ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਭੁਵੈ ਕੈ ਸਾਹਿ ਪਾਪੀ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿ ਕੋਈ

੧੨੭
ਏਸੁ ਜਪ ਕਉ ਪਵੈ ਗਾਏ ਉਸ ਕਉ ਮੇਤਤ
ਕਾਲੁ ਕਉ ਤਿਕਰਉ ਗਾਤ ਬਗੁ ਰੂਬਾ ਬੈ
ਨਨ ਕਜੀ ਨਮ ਸਕਾਰ ਤਿਰਉਤ ਕਰੀ ਜਿਕ
ਹਿਆ ਸਾਤਿ ਜੀ ਸਾਤਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਗੀ ਜੀ
ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਸੋ ਸਾਤਿ ਹੋ ਜੀ ॥ ਤਬ ਫੇਰਿ
ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਹਿਆ ਜੀ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਹਿ ਨਨ
ਕਏ ਸਜਪ ਕਉ ਸੀ ਸਾਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾ ਜੀ
ਲੋਕਾ ਕਰਤਾਰ ਥਹੋ ਵਹਿ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾ ਬੈਨ
ਨਕ ਜੀ ਸੀ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲੋ

ਰਿਜਗਤਨਿਸਤਾਰਣਕਉਸਿਸਾਰਕੋਬਿ
ਖੇਆਏ। ਤਬਅੰਗਦਾਜਿਖਕਉਬੁਲਾ
ਇਕਾਰਿਇਹਬਾਤਿਯੁਲਾਈ। ਜਿਪੁਰਖਾ
ਅੰਗਦਾਏਹਿਇਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿ
ਆਹੋਈਹੋਇਸੁਜਪਉਪਾਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਹਿਆਆਗਿਆਕੀਤੀਹੋਜਿਨਨਕਜੀਕੋ
ਈਜੀਉਏਹੁਜਪੁਮੇਰਾਪਵੈਗਾਹਉਤਿਸ
ਕੀਮੁਕਤਿਕਰਉਗਾ। ਪੁਰਖਾਏਸੁਉਪਾਰਿਪ
ਰਬ੍ਰਹਮਾਦਿਆਲੁਹੋਇਆਹੈ। ਪਰਪੁਰਖ ॥

ਏਸ ਜਪ ਕਉ ਏਤੁ ਸੀ ਜਮ ਪੜਨਾ ਜਾਂਪਹ
 ਰੁਗਤਿ ਆਇ ਰਹੈ ਤਾਂ ਉਠਿ ਕਰਿ ਇਸ ਨਾ
 ਨੁਕਰਣਾ ਤਾਇ ਏਹੁ ਜਪ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕਰਿ
 ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨਾਲਿ ਹੋਰਤਾ ਧਿਰਹੁ ਮਨੁ ਦੂ
 ਰਿ ਕਰਣਾ ਹਟਾਵਣਾ ਇਹੀ ਜਪ ਕਾਧਿਆ
 ਨੁਕਾਰਿ ਕਰਿ ਪੜਣਾ ਜੇ ਪਹੁ ਰੁਗਤਿ ਨਾਇ
 ਨਾਸ ਕੈ ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਘੜੀ ਆਗਤਿ ਰਹਈ ਪਿਛ
 ਲੀਨੁ ਨਾਇ ਕੈ ਪਵੈ ਜੇ ਤਿਹੁ ਘੜੀ ਆਗਤਿ
 ਨਾਇ ਨਾਸ ਕੈ ਤਾਂ ਇਕ ਸੁ ਘੜੀ ਗਤਿ ਰਹਈ

ਨੁਨਾਇਕੋਪਵੈਜੇਘੜੀਗਤਿਨੁਭੀਨਾਇ
ਨਸਕੈਤਾਦਿਨਸੀਰੀਦੇਨਾਛੈਨਾਵੈਜਪੁ
ਪਵੈ। ਤਬਬਾਬੈਨਨਕਕਹਿਆਜਿਪੁਰ
ਖਾਅੰਗਦਾਜੁਮੇਰਾਸਿਖੁਪਹਰੁਰਾਤਿਰਹ
ਦੀਨਾਵੈਗਾਜਪੁਪਵੈਗਾਸੋਮੇਨੁਆਇਮਿ
ਲੈਗਾ। ਜਿਤ੍ਰਿਹੁਘੜੀਆਰਾਤਿਰਹਦੀ
ਨਾਵੈਗਾਜਪੁਪਵੈਗਾਤਾਸੀਗਤਿਨੁਆਇ
ਮਿਲੈਗਾ। ਪੁਰਖਾਜਿਘੜੀਗਤਿਰਹਦੀ
ਨਾਵੈਗਾਏਸਜਪਨਉਪਵੈਗਾਸੁਜਮਕੀ

ਤਸਤੇਛੁਵੈਗਾਅਤੇਪੁਰਖਾਜਿਕੋਈਦਿ
ਨਜੀਰੀਵੈਨਾਲਿਨਵੈਗਾਜਪੁਪਵੈਗਾ
ਮੇਰੀਪੁਰੀਬਿਛਿਬਾਸਾਪਾਵੈਗਾਅਤੇਪੁ
ਰਖਾਜਿਕੋਈਮੇਰੀਬਾਣੀਸਾਬਿਚਲੇਗਾ
ਮੇਰਾਕੀਰਤਨੁਕਰੈਗਾਅਰੁਮੇਰੇਗੀਧਿਆਨ
ਸਿਮਰਨਿਮਾਹਿਰਹੈਗਾਪੁਰਖਾਮੇਓਸਕਾਅ
ਧੀਨੁਹੋਵਾਗਾਜਿਕਿਛੁਓਹੁਕਰੈਗਾਸੋਮੇਮੰਨਿ
ਲੇਓਗਾਉਸਕਉਮੇਅਪਵੈਮਹਾਲਿਉਪ
ਰਿਬਾਸਾਦੇਓਗਾਓਹੁਮੇਰਾਨਿਕਟਿਵਹਤੀ

ਹੋਇਗਾਪੁਰਖਾਏਹੀਮੰਤ੍ਰਏਹੀਬਾਣੀਏਹੀ
ਵਿਜਤਾਵਿਵਾਦਣੀ॥ਮੇਰੀਬਾਣੀਕਾਸਿਸਾਹ
ਕੋਏਹੀਉਪਦੇਸੁਕਰਣਾਤਬਰਾਵੀਨਈ
ਕਿਨਾਰੇਉਪਰਿਏਹੁਉਪਦੇਸੁਗੁਰੂਬਾਬੈ
ਅੰਗਦਸਿਖਦੇਤਾਈਕਹਿਆਛਿਆਪਾ
ੜੀਆਗਾਤਿਗਹਿਦੀਪਿਛਲੀਅੰਗਦਸਿ
ਖਕਉਏਹੋਮੰਤ੍ਰਸੁਣਾਇਆਛੇਹੋਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਬੇਨਤੀਕੀਤੀਜਿਬਾਬਾਜੀਸਲਾਮ
ਤਿਮੰਤ੍ਰਜਿਮਹਾਦੇਵਕੀਤੇਹੈ॥ਜਿਸਾਗਵਿ

ਚਿਚਲਦੇਹਨਿਬਾਬਾਜੀਸਲਾਮਤਿਏਸ
 ਜਪਦੀਗਲਾਕਿਉਕਰਿਹੈਜੀ॥ਜਿਵਕਰਿ
 ਜੋਤਿਵੈਸਮਾਣਾਈਐਜੀ॥ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇ
 ਨਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਪੁਰਖਾਮਹਾਦੇਵਲੁਣਾ
 ਚਮਾਰੀਜਿਨਿਮੰਤ੍ਰਕੀਏਹਨਿਏਹਾਉਕੁ
 ਕੋਈਮੰਤ੍ਰਨਾਹੀਸੁਕੀਤਾਜੁਸਭਨਾਰੋਗਾ
 ਉਤੈਸਭਨਾਮਖਸੂਦਾਉਤੈ॥ਉਕੋਈਮੰਤ੍ਰਚ
 ਲੈਪੁਰਖਾਓਇਜਿਮੰਤ੍ਰਮਹਾਦੇਵਦੇਹੋਨਿ
 ਸੁਆਪੁਆਪਦੀਰੋਗੀ॥ਆਪੋਆਪਦੀਮ

ਖਸੁਦੀਫਿਰਦੇਹੈਨਿ॥ ਅਤੇਪੁਰਖਾਏਹੁਜਿ
 ਸਿਫਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਹੈਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀ॥ ਅਗਿ
 ਆਸਾਬਿਹੁਆਹੈਸੁਸਭਨਾਰੋਗਾਨੋਹਿਰਤਾ
 ਹੈ॥ ਅਤੇਏਤੇਸਭਮਖਸੁਦਹੋਦੇਹੈਨਿ॥ ਤੁ
 ਬਗੁਰੂਅੰਗਦਬੈਨਤੀਕੀਤੀਜਿਬਾਬਾ
 ਜੀਸਲਾਮਾਤਿਜਿਵਹੈਤਿਉਮਿਹਰਕਾਰਿ
 ਕਰਿਸਮਾਝਾਈਅੰਜੀ॥ ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੈ
 ਨਨਕਜੀਕਹਿਆਜਿਸੁਇਪੁਰਖਾਅੰਗ
 ਦਾਮੰਤਰੀਤਦਫੁਰਦੇਹੈ॥ ਇਨਕੀਜਾਦਿ

ਮੰਤ੍ਰਾ ਦੀ ਜੁਗਤਿ ਕਮਾਈ ਐ। ਤਾ ਫੁਰਨਿ ਪੁਰਖਾ १੩੧
ਏਸੁ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪ ਦੀ ਬਿਧਿ ਏਹੁ ਹੋ। ਜਿ ਕੋ ਈਏ
ਸੁ ਜਪਦਾ ਅਰਥੁ ਜਮਾਇ ਸਕੈ ਪਵੈ ਗਾਇਸ
ਦੀ ਕਰਤੂਤਿ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਜਰੂ ਪਹੋਵੈ ਜਿ ਕੋ
ਈਏ ਸੁ ਜਪਹੀ ਦੀ ਦੇ ਕਕਾਰਿ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਕਿ
ਤੁ ਅਵਸਾਰਿ ਰੋਗੁ ਏਹੁ ਪਵੈ ਜਪੁ ਏਸ ਦੀ ਦੇ ਕਰ
ਖੇਤਾਂ ਜਿ ਕਿ ਛੁਕਾਰ ਜਉ ਸਦੇ ਹੋਵਨਿ ਸੋ ਸਭ
ਸਵਰਨਿ। ਪੁਰਖਾ ਓਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਰ ਦੇ ਮਖ
ਪ੍ਰਦ ਕਰ ਦੇਹਨਿ ਰੋਗੁ ਤੀ ਗਵਾਇ ਦੇਹਨਿ।

ਪਰੁਓਨੀਮੰਤ੍ਰੀਪੜੀਮੋਖਪਦਵੀਨਹੀਪਾਈ
ਈਅਤੇਪੁਰਖਾਇਹੁਜੁਜਪੁਰੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾ
ਭੇਜਿਆਹੋਇਆਤਿਸਤੋਇਥਾਊਊਥਾਊ
ਦੀਨਦੁਨੀਆਦਾਰੇਗੁਜਾਦਾਹੈ। ਅਤੇਜਭੇ
ਕਾਰਜਸਦਰਦੇਹੈਜੋਕਿਛੁਚਿਤਵੇਸੋਹੋਵੇ
ਜੋਇਸਦੀਕਰਤੂਤਿਕਮਾਵੇ। ਤਬਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਗੁਰੂਬਾਬੇਦੇਬਚਨਨਾਲਿਨਿਕੋਈ
ਜਿਖੁਹਜੁਰਸੀਤਿਨਾਸਭਨਾਨੁਜਪੁਪਾਇ
ਸੁਣਾਇਆਅਤੇਜਿਊਜਿਊਬਾਬੇਦਾਹੁ

ਕਮੁਸੀਉਤੀਬਿਧਿਜਪਦੀਉਸਤਾਤਿਪਾਵਿ ੧੩੨
ਸੁਦਾਈ॥ਤਬਾਜਿਖਸਰਸੋਹੋਵੇਗੁਰੂਅੰਗ
ਦਈਪੇਗੀਪਏ॥ਜਿਜੀਅਸੀਸਭਾਨਿਹਾਲ
ਕੀਤੇ॥ਅਭੈਅਸਾਨਉਜੀਅਦਾਨਾਦਿਤਾ॥
ਅਸਾਨਉਵੇਹੁਜਪਭੇਜਲੁਸੀਸਾਰੁਤਾਰਣ
ਨੋਹੋ॥ਇਅਹੈਵੇਸਦੇਹੁਸਚੁਗੁਰੂਬਾਬੇਦੇਖ
ਚਨਦਾਭਰਵਾਸਾਹੋਇਆਜੀਅਸੀਜੀਵੇ
ਨਿਹਾਲਹੋਏ॥ਤਬਾਜਿਖੀਫਿਰਿਗੁਰੂਅੰਗ
ਦਪਾਸਿਬੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ਜਿਜੀਤਗੁਰੂਬਾਬੇ

ਦਾਹਜੁਗੀਨਿਕਟਿਵਰਤੀਮਹਲੀਯੋ॥ਅਤੇਤੁ
ਧੁਓਤੋਗੁਰੂਬਾਬੇਦੀਮਿਹਰਹੈਜੀ॥ਜੇਤੁਧੁਭੁ॥
ਵੈਤਾਹੁਇਮਿਹਰਿਕਾਰਿਕਾਰਿਏਸਜਪਦਾਅ
ਰਥੁਅਸਾਨੁਸਮਝਾਈਐਜੀ॥ਜੁਅਸੀਅ
ਰਥੁਸਮਝੇਹੋਇਸੁਸਭੀਪਵਹਿਗੋ॥ਅਤੇ
ਅਰਥੁਸਮਝੇਬਿਨਾਚਿਤੁਨਾਹੀਠਹਗਾਇ
ਦਾਹੈਜੀ॥ਚਿਤੁਓਸੈਬਸਤੁਨਾਲਿਲਗਦਾਹੈ
ਜਿਸਦਾਅਰਥੁਸਮਝੀਦਾਹੈਜੀਜਿਕੋਈ
ਕਮਾਵੈਗਾਸੁਪਾਵੈਗਾ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦ

ਕਹਿਆ ਜੁ ਭਾਈ ਜੀ ਇਸ ਜਪਦਾ ਅਰਥੁ
 ਓਹੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸਦਾ ਏਹੁ ਜਪੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਕਿਆ
 ਕੁਦਰਤਿ ਯੋਗੀ ਜਿਹ ਉਅਰਥੁ ਕਾਰਿ ਜਕਾ
 ਪਰ ਬੇਨਤੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਤੁਸਾਰੇ ਏਹੁ ਮੁਹ
 ਹੁਦੀਆ ਖਿਸੁਣਾਈ ਏਗਾ ਜਿਕਿ ਛੁਦਕਮੁ
 ਹੋਵੈ ਗਾਸੇ ਤੁਸੀ ਸੁਣਹੁ ਗੋ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
 ਜੁ ਜੀ ਮਿਹਰਿ ਵਾਨਾ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮਿਹਰਿ
 ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਏਸ ਜਪਦਾ ਅਰਥੁ ਸਿਖਾਨੇ

ਫਾਈਐਜੀਸਿਖਬੇਨਤੀਕਰਦੇਹੈਨਿ। ਤਬ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀਪੁਰਖਾਤੈਭੁਲੀ
ਆਖੀਆਤੂਸਮਾਇਸਿਖਲੇਮੇਥੀਪੁਰਖਾ
ਏਸਦੇਅਰਥਦੀਗੋਸਾਦਿਆਗੈਹੋਈਹੈ। ਤ
ਦਿਸ਼ੀਗੋਰਖਭਰਥਰੀਈਸਰਨਾਥਚਰਪਟ
ਗੋਪੀਚੰਦਨਾਲੀ। ਜਾਵੇਮੇਲਾਹੋਇਆਸੀ
ਤਾਦਿਉਥੈਉਨਾਨਾਲੀ। ਅਰਥਦਾਵੀਚਾਰੁਹੋ
ਇਆਸੀ। ਹੁਦਿਫੋਰਿਤੂਸਮਾਇਲੇਪੁਰਖਾ
ਜਾਇਸਿਧਾਨਾਲਿਹੋਗੁਰੀਆਨਦੀਗੋਜ

ਦਿਹੋਰੁ ਬਹੁਤੁ ਹੋਈ ਗੋਤਾ ਫਿਰਿ ਗੋਰਖਨਾ १੨੪
ਥਭੁਰਬਰੀਨੋ ਆਖਿਆ ਆਜਿ ਭੁਰਬਰੀਤੁ
ਨਨਕਕਉ ਆਖਾ ਜਿਦਰਸਨੁ ਲੇਹੁ ਮੁੰਦਾ ਪਹ
ਗੁਤਬਭੁਰਬਰੀ ਅਸਾਨੁ ਆਖਿਆ ਜਿਜੀਸੀ
ਗੋਰਖਨਾ ਭੁਕਹਤਾ ਹੈ ਜੁਦਰਸਨੁ ਲੇਹੁ ਮੁੰਦਾ
ਪਹਗੁਦਰਸਨੁ ਮੁੰਦਾ ਕਾ ਅਰਥੁ ਏਹੁ ਜਿਸੀਗੋ
ਰਖਕਿ ਪੰਥਮਾਹਿ ਆਵਹੁ ਸਿਖਹੋਵਹੁ। ਤਬ
ਸ੍ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਰੀ ਆਸਾਥਿ ਜਿਕਿਛੁ
ਅਸਾਥੇਵਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਅਖਾਇਆ ਸੇਆਸਾ

ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਿਧ ਹੁ ਜਿ ਮੇ ਦਰਸਨੁ ਲੀਆ
ਹੈ॥ ਮੁਝਾ ਪਾਹਿ ਰੀਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਹੁ ਕਹਿ
ਆਤੁ ਮਦਰਸਨੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲੀਆ ਹੈ॥ ਤੂ ਸਿਖੁ
ਕਿਸ ਕਾ ਹੂਆ ਹੈ॥ ਤਾ ਅਸਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇ
ਸਿਖੁ ਸਚ ਕਾ ਹੂਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਹੁ ਕਹਿਅ॥
ਜਿਨਾਨ ਕਸਚੁ ਨੁਹੈ ਕਦਕਾ ਹੈ॥ ਜਾਤੁ ਸਚ ਕ॥
ਕਾ ਸਿਖੁ ਹੈ ਤਬ ਅਸਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਾਦਿ
ਸਚੁ ਨੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋ ਜੀ
ਭੀ ਸਚੁ॥ ੧॥ ਤਬ ਸਿਧ ਹੁ ਕਹਿਅ ਨਾਨਕ

ਸੁਸਚਕਵਨੁਹੇ॥ਕਿਸਕਾਨਾਮੁਸਚੁਹੇ॥
 ॥ਸਚਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਕੇਹੈਨਾਨਕਉਸੇ
 ਗੁਣਕਿਆਜੇਪੁਰਖੁਹੂਆਸੋਤੈਭੈਮਹਿਪ
 ਰਿਆਮੁਆਜੂਨੀਪਾਰਿਆ॥ਤਬਅਸਾਕਹਿ
 ਆਨਾਜੀਓਹੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲ
 ਮੁਗਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੀ॥ਕਹੈਜੀਨਾਨਕਓਹੁ
 ਓਹੁਪਾਈਐਸੋਕਿਉਕਰਿਪਾਈਐ॥ਕਹੈ
 ਜੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੀਓਹੁਪਾਈਐ॥ਕੇ
 ਹੇਨਾਨਕਾਕਿਤੈਸੋਚਬੀਚਾਰਕਾਰਿਕਰਿਪਾ

ਈਐ। ਤਥਾ ਅਸਾ ਕਾਹਿ ਆ ਜਿਸੇ ਚੈ ਸੋ ਚਿਨ
ਰੇ ਵਈ ਜੇ ਸੋ ਚੀਲ ਖਵਾਗਾ ਕਹੈ ਜੀ ਜਿ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਕਾ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਰ ਸੋ ਚ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਕੀਤਾ
ਲੈ ਵੈ ਤਾਂ ਨਾ ਹੀ ਹੋਦਾ। ਕਹੈ ਜੀ ਜੇ ਚੁਪ ਕਾਰਿ ਕ
ਰਿ ਮੋ ਨਿਧਾਰਿ ਕਰਿ ਲਿਵਤਾਰ ਲਾਇ ਕਾਰਿ
ਬਾਰਿ ਰਹੀ ਐ ਤਾਂ ਪਾਈ ਐ ਕਹੈ ਜੀ ਨਾ। ਚੁਪੇ
ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵਤਾਰਾ
ਕਹੈ ਜੀ ਜੇ ਚੁਪ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਮੇ ਸਰ ਕੀ ਲਿਵ
ਤਾਰ ਹੀ ਧਿਆਨ ਹੀ ਵੀ ਚੈ ਹੋਇ ਰਹੈ। ਤਾਂ ਭੀ

ਉਸਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਧਿਆਨਲਿਵਤਾਹਵਿਚ ੧੩੬
ਨਾਪਾਵੈਬਿਨਾਉਸਮਹਾਰਜਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੋਇ
ਹੁਤੀਮੇਰੇਬੁਤੇਨਾਹੀਹੋਇਆਵਦੀਕਹੈਜੋ
ਕਿਵੈਇਸਦੀਭੁਖਭੀਮਿਟੈਕਹੈਜੀਭੁਖ
ਆਭੁਖਨਉਤਰੈਜੇਬਿਨਾਪੁਰੀਆਭਾਗਕ
ਹੈਜੀਜਿਤਨੇਭੁਵਦਪੁਰੀਆਲੋਆਹਨਿਜੇ
ਇਤਨੀਆਇਆਏਸਪਾਸਜੁੜੈਤਾਭੀਸਿਤੋ
ਖੁਨਆਵੈਭੁਖਨਜਾਇਬਿਨਾਉਸਦੀਕਿ
ਰਪਾਤੋਕਹੈਜੀਏਹਜੀਉਜਿਇਤਨੀਆਸਿ

ਆਲਪਾਸਿਜਮਭੀਕਮਾਵਦਾਹੈਕਾਈਇਸਦੈ
ਕੀਮਭੀਆਵਗਾਕਿਏਵੈਕਰਿਮਰਦਾਹੋਕ
ਹੈਜੀਸਹਸਸਿਆਲਪਾਲਖਹੋਹਿਤਾਇਕ
ਨਚਲੈਨਾਲਿਐਸਿਧਹੁਜੀਜਿਤਨੀਆ
ਸਿਆਲਪਾਸਿਜਮਭੁਧਿਹਿਕਮਾਤਿਹਨਿਜੈ
ਇਤਨੀਆਜਾਵੈਤਾਏਸਦੈਨਾਲਿਆਗੈਏ
ਕਭੀਨਾਹੀਚਲਦੀਭਾਵੈਅਨੇਕਜਤਨਕ
ਰੋਕਾਕਹੈਜੀਏਹਜਿਜੀਉਪ੍ਰਮੇਸਰਨਾਲਿ
ਸਚਾਹੋਵੈਸੋਕਿਉਕਾਰਿਸਚਾਹੋਵੈ॥

॥ ਸੋ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਆਰਹੋਈ ॥ ੧੩੭

ਐਕਿਉ ਕੂੜੈ ਤੁਏ ਪਾਲਾ ॥ ਸਿਧ ਹੁਜੀ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਕੀ ਦਰਗਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਉਸਾਚਿ ਆਰਹੋ
ਏ ਸੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾ ਕੂੜਿ ਦੀ ਪਾਲ
ਉਸਦੈ ਅੰਦਰਿ ਬੰਨਹੋ ॥ ਇਹ ਹਿਅਹੋ ॥ ਜਿਉ
ਦਰੀ ਆਉ ਆਵਦੋ ॥ ਅਗੈ ਬੰਨਹੋ ॥ ਇਹ ਹਦਾਏ
ਤਿਉ ਪਾਲਨਾ ਉਬੰਨਦਾਹੋ ॥ ਤਿਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਇਸ ਮਨੁਖ ਵਿਚਿ ਕੂੜਹੀ ਪਾਲਿਹੋ ॥ ਜਾ ਕੂ
ੜੁ ਦੀ ਪਾਲਿ ਤੁਏ ਸਾਚਿ ਘਾਰਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ

ਹੋਨੇ ਮਿਲੈ ਜਿ ਚਰੁ ਏਸ ਦੇ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜ ਦੀ
ਆਂਚਿ ਹੋਤਿ ਚਰੁ ਵਿਚਿ ਬੰਨ੍ਹ ਹੋ। ਤਬਾਜਿਧ
ਹੁਕਮਿ ਆਜਿ ਜੀ ਕਿਛੁ ਏਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਭੀ ਹੁੰ
ਦਾ ਹੋ। ਏਸ ਦੇ ਭੀ ਕਿਛੁ ਹਥ ਹੋ। ਕਹੈ ਜੀ ਹੁ
ਕਮੁ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕਾ ਲਿਖਿਆਨ०
ਲਿ। ਤਬ ਅਸਾ ਕਹਿ ਆਜਿ ਜਿਧੁ ਜੀ
ਮਿਲਣੁ ਰਹਣੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨੀਗਭੁਖ
ਬਖਾਸਿ ਮਾਰਿ ਏਹੁ ਸੁਭਾਨੁ ਹੁਕਮੁ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰ ਦੇ ਦਿਚਿ ਹੋ। ਜਿਉ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਲਦਾ ਹੋ

ਸੁਭਿਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਆਹੈ॥ਹੁਕਮੁਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਦੇਨਾਲਿਤਿਉਤਿਉਪਾਦੀਚਲਦਾਹੈਸੁਭਿਹੁ
 ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਹੈ॥ਏਸਦੇਨਾਲਿਹੈਜਿਕਿ
 ਛੁਪੈਸਿਲਖੇਹੀ॥ਜਿਹੈ॥ਜਿਕਿਛੁਓਨ
 ਕਰਤੇਕਰਿਧਾਇਆਹੈ॥੧॥ਤਬਸਿਧਹੁਕ
 ਹਿਆਜਿਜੀਹਮਾਰਾਸਭਨਾਬਾਤਾਕਾਤੈਬੀ
 ਸਿਤੋਖੁਹੁਆਹੈ॥ਪਰਹਮਾਰੇਤਾਈਆਦਿਕੀ
 ਰਥਾਜੁਣਾਈਐ॥ਜਿਆਦਿਹੀਉਤਪਾਤਿ
 ਸਿਸਾਰਕੀਭੁਈਏ॥ਉਕਾਰਿਭੁਈ॥ਤਬਜੁ

ਰੂਥਾ ਬਾਨ ਨ ਕਜੀ ਆਇ ਹੀ ਤੇ ਲੈ ਕੈ ਸਿਧਾ ਕ
ਉਕਾਹਿ ਸੁਨਾ ਵਤਾਹੈ ॥ ਸਿਧੋ ਜੀ ਆਇ ਪਾਹਿ
ਲੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਨ ਕਿਆ ਕ
ਹੀ ਐ ਸੁਪੇਦੀ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਹੀ ਐ ਸਿਆਹੀ ॥ ਸਿ
ਆਹੀ ਬਡੀ ਕਿ ਸੁਪੇਦੀ ਕਹੈ ਜੀ ॥ ਸਿਆਹੀ ਬ
ਡੀ ॥ ਸਿਆਹੀ ਜਿ ਵਡੀ ਸਿ ਕਿ ਉਕਾਰਿ ਵਡੀ ॥
ਕਹੈ ਜੀ ਸੁਪੇਦੀ ਮਾਨੁਖਾ ਸਿਆਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ॥
ਜਾ ਸੁਪੇਦੀ ਹੋਇ ਤਾ ਸਿਆਹੀ ਚਲੈ ਨਿਰੰਤਰੇ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਕਿਸ ਕਾਨ ਉਹੈ ਚੁਪ

ਕਾਨਊ। ਜਾਦੂ ਸਰਹੋਇਤਾ ਅਵਾਜਿ ਨਿਕ
 ਲੈ। ਏਕੁ ਕਿਸ ਕੋ ਸਾਥਿ ਬੈਲੈ। ਗਿਯਾ ਸਿਓ
 ਕਹੀ ਕਿਸ ਕੋ ਮਾਰੈ। ਅਰੁ ਕਿਸ ਕੋ ਬਖਸੈ। ਗਿ
 ਸੁਕਊ ਬਢਾਏ। ਕਿਸੁ ਕਊ ਘਟਾਏ। ਚੁਪਾਤਿ ਸ
 ਕਾਨਾ ਮਨਿ ਰੰਕਾਰਾ। ਅਕਾਰੁ ਕੀਆ। ਤਬ ਮਨ
 ਸਾਦੇ ਵੀਕਊ। ਹੁਕਮੁ ਕੀਆ। ਮਨ ਸਾਦੇ ਵੀਕ
 ਉਨੁ ਕਹੀਐ। ਮਨ ਸਾਦੇ ਹਾਜਿ ਮਨ ਸਾਚਿਤ
 ਵੀ। ਨਿਰੰਜਨਾ ਨਿਰੰਕਾਰਾ। ਜਿ ਰਚਨਾ ਕੀ ਜੀ
 ਐ। ਚਰਨਿ ਕਵਲ ਤੇ ਕਵਲਾਇ ਸੀ। ਮਨ

ਤੇਮਨਸਾਦੇਵੀਜੋਤਿਤੇਜੁਗਾਤਿਕੀਨੀਵੇਤੀਨੇ
ਸਾਵਧਾਨਾਇਸਤੀਆਕੀਨੀਆਤਿਨਕਓ
ਵਰੁਮਿਲਿਆਮਨਸਾਦੇਵੀਕਓਉਦਮੁਮ
ਲਿਆਫੁਲਾਕਦਲਾਕਓਦਿਲਾਸੁਫਲੁ
ਮਿਲਿਆਜੁਗਾਤਿਕਓਤੀਨਫਲਮਿਲੇ
ਕਦਨੁਕਦਨੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਸੋਸੁਏ
ਹੁਤੀਨੋਦੇਵਤੇਹੋਤੀਨਕਓਵਰੁਮਿਲਿ
ਆਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਕਾਹੁਕਮਪੂਆ
ਜਿਤੁਮਸਿਸਦਿਰਬਹੁਤੁਮਤੀਨੇਹੀਮੇਰਾ

ਸਰੂਪਹੁਗਾ। ਮੇਰਾਹੁਕਮੁਹੈਤੁਮਰਚਨਾਰਚ ੧੪੦
ਹੁ। ਤਬਾਇਨਹੁਕਹਿ। ਆਜਿਜੀ। ਜਿਵਜਿਵ
ਤੁਮਰਾਹੁਕਮੁਹੈ। ਇਤਿਓ। ਤਿਓਹੈ। ਇਸਿਸ
ਇਜੀ। ਤੁਮਰਚਹੁ। ਤਬਹੁਕਮੁਸਾਚੇਸਾਹਿ
ਬਕਹੈ। ਇਆਜਿਬ੍ਰਹਮਾਤ੍ਰਿਦੇਹੀ। ਘਰੁਜੀ
ਆਕੀ। ਅਗਬਿਸਨਤ੍ਰਿਦੇਹੀ। ਮਾਹਿਜੀਓ
ਪਾਓ। ਅਗਮਹਾਦੇਵਤੁਜੀ। ਆਕਾਉਤਰੀ
ਹੁਆ। ਅਰੁਨਵਨਿਪਿਤ੍ਰੈਪਾਸਿਹੈ। ਈਜੀ
ਆਕਉਤ੍ਰਿ। ਆਹਾਰਿਦੇਹੀ। ਜਾਹੁਤੁਮਕਉ

ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਜਿ ਕਿਛੁ ਕਰਹੁ ਗੋਸੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ
 ਪਛਾਨਾ ਹੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਤਮ ਕਰਹੁ ਗੋਸੇ ਸਹੀ
 ॥ ਤਬ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨਮ ਹੋ ਸੁ ਬਿਦਾ ਕੀਤੇ ॥
 ਜਿਏ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹਮ ਤੇ ਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋ
 ਏਹੋ ॥ ਜੀ ਜਿ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਕਿਸੀ ਕ
 ਉਭਲਹੋ ਇਜਾਇ ॥ ਕਿਸੀ ਕ ਉਬਰਹੋ ਇ
 ਜਾਇ ॥ ਅਰਥੁ ਜੀਉ ਭਫਾਰਿਆ ਦੀਹੋ ਇ
 ਤਿਸ ਕੇ ਬਾਬਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋ ਹਿਤ ਬਹਮਾ ਕਿ
 ਆ ਕਰਾਹੀ ॥ ਤਸਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਹੁਆ

ਜਿਏਹੁਮੇਰੀਆਗਿਆਹੋਇਹਿਕਲਾਤੁਮਾ ੧੪੧
ਰੇਹਾਥਿਦੀਨੀਹੈ॥ਜਿਉਜਿਉਤੁਮਬਗਾਵਹੁ
ਜੀਆਕੇਭਾਗੀਮੇਸੋਤਿਉਤਿਉ ਓਹਬਾਤੀਮ
ਟਾਵਾਗਾਨਾਹੀ॥ਜਿਕਿਛੁਤੁਮਕਰਹੁਗੋਸੇ
ਸਹੀ॥ਤਬਹੁਕਮੁਕਰਤੇਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਨਿ
ਰੰਕਾਰਕਾਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਕਓਹੁਆ
ਜਾਹੁਤੁਮਾਸਿਸਦਿਰਚਹਾ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿ
ਆਕਾਰਹੁਕਮੁਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਹੁਕਮੁ
ਤੇਸਹੀਹੋਇਆ॥ਜਿਅਕਾਰੁਕਰਹੁਸਿਸ

ਦਿਸੀਸਾਰੁਰਚਹੁਪਰਮੇਰੇਬੁਤੇਏਹੁਭੀਨਾਹੁ
ਕਹਿਆਜਾਦਾਗਾਜਿਕਿਤਨਾਕੁਹਕਮੁਪੁਆ
ਚੇਗਾਜਿਏਵਾਇਤਨਾਕਰਹਾਹੁਕਮੀਹੀਸਾ
ਬਿਚਉਰਾਸੀਲਖਪੈਦਾਹੋਈਹੁਕਮਹੀ
ਸਾਥਿਵਰਿਆਈਮਿਲੀਹੁਕਮੀਉਤਮੁ
ਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਿਪਾਈਆਹਿ
॥ਉਤਮਾਜਿਹੋਏਸੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਹੁਕਮੁਸਾ
ਬਿਹੋਈਅਰੁਨੀਚਾਜਿਹੋਏਸਿਹੁਕਮੁਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕੇਸਾਬਿਹੋਈਹੁਕਮੁਹੀਸਾਥਿਜੀ

ਅਪੇਦੇਹੋਏ॥ ਤੁਹਕਮੁਹੀਸਾਥਿਜੀ॥ ਆਕਾ
 ਨੁਖਸੁਖਲੇਖੁਪੇ॥ ਆਨਜੀਇਤਨਾਦੁਖੁਭੋਗ
 ਹਿਗੋਇਤਨਾਸੁਖੁਭੋਗਾਹਿਗੋ॥ ਇਕਨਾਹੁਕ
 ਮਿਮਿਲੇਬਖਸੀਸਾਇਕੁਹੁਕਮੀਜਦਾਭ
 ਵਾਈਆਹੀ॥ ਇਕਨਾਨੇਹੁਕਮੁਦਰਗਾਹਕਾ
 ਭੁਇਆਨਜੀਜਾਹੁਤੁਸੀਜੀਅਹੁਮੇਰੇਹਉ
 ਤੁਸੀਬੈਠੇਖਾਹਾ॥ ਇਕਨਾਨੁਹੁਕਮੁਗੁਆਜੀ
 ਜਾਹੁਤੁਸੀਰਬਜੁਹਗੋ॥ ਤਬਤੁਸਾਨੁਰੋਟੀਪਹੁ
 ਚੈਗੀ॥ ਇਹੁਤੀਤਦੇਹੁਕਮੁਹੋਇਆਦਰਗਾ

ਹਥੀ। ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ
 ਨ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੇ
 ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ। ਜਿ ਕਿਛੁ ਪਾਰਦਾਹੈ ਇਹਾ ਜਿ
 ਮਾਨੁ ਖੁਹ ਉਮੇ ਕਰਦਾਹੈ ਇਹ ਜਮਾਦਾ ਨਹੀ
 । ਜਾਲਦਾਹੈ ਜਿਹ ਉਇਨੁ ਮਾਨੁ ਖਾਰੀ ਜਾਣਿ
 ਆਹਾ। ਜਿ ਕਿਛੁ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾ ਕਾਹਿ
 ਦਾਹੈ ਜਿਮੇ ਕੀਤਾਹੈ। ਜਿ ਦੁਖੁ ਲਗਦਾਹੈ
 ਸੁਖੁ ਹੋਤਾਹੈ। ਇਹ ਤਾ ਜਾਲਦਾਹੈ ਜਿ ਕਿਸ
 ਤੇ ਹੋਇਆਹੈ। ਜਿ ਜਾਣੈ ਜਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾ

ਕੀਤਾਹੁਦਾਤਾਹਉਮੇਕਬੈਨਾਹੀ॥੨॥ਗਾਵੈਕੈ ੧੪੩
ਤਾਦੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਦੁ॥ਕੋਈਵੇਹਾਭੀਹੈਜਿ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਬਲੁਜੇਹੁ॥ਅਰੁਤਾਦੁਗਾਵੈ॥ਜਿ
ਕਿਤਨੋਕਿਜੇਰੁਬਲੁਤਾਦਾਵਿਚਿਹੈ॥ਜਿਏ
ਹੁਇਤਨਾਤਾਦੁਜੇਰੁਤਾਦੁਹੈ॥ਕਿਸੈਪਾਸਿਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਦਾਤਾਦੁਗਾਵੈ॥ਜਿਕੋਈਗਾਵਦਾ
ਹੈਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਕੀਤਗਾਵਦਾਹੈ॥ਪਰੁਸੋ
ਸਹੀਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਤਾਦੁਗਾਵੈ॥ਗਾਵੈਕੋਦ
ਤਿਜਾਵੈਨੀਸਾਦਾ॥ਜਿਕੋਈਵੇਹਾਹੈਜਿਸ

ਨੇਗਾਵਦਦੀਸਕਤਿਹੈ। ਤਾਂਜਿਤਨੀਜੀਆ
ਨੇਦਾਤਹੋਈਹੈਤਿਸਦਾਖੇਲੁਨੀਜਾਵਾਕਿਤ
ਨਾਕੁਪਾਇਆਹੈ। ਜੇਹਾਕੋਈਗਾਵਸਕੋਅੰ
ਹਾਤਾਗਾਵੈ। ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਾਡਿਆਈ
ਆਚਾਰਾ। ਪਰਕੋਈਕੋਈਇਵਗਾਵਦੇਹ
ਨਿਜਿਏਹਬਸਤੁਵਡੀਹੈ। ਜਿਏਹੁਕਿਆ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਆਹੈਏਹੁਕੀਆਗੁਣਵਾਡਿਆੰ
ਈਆਗਾਵਦੇਹਨਿ। ਅਵਤੁਕੀਉਪਮਾਗੰ
ਵਦੇਹਨਿ। ਜਲਾਹਿਗਾਵਦੇਹਨਿ। ਗਾਵੈਕੋ

ਬਿਦਿਆ ਬਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਾਇਕ ਜਿ ਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰ ਕੰਗਾ ਵਦੇਹ ਨਿ। ਜਿਐ ਸੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀ
 ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ਗਾ ਵਦੇਹ ਨਿ। ਖਰੀ ਕਰਨੁ ਵਿ
 ਦਿਆ ਅਭਿਖੀ ਵਿਖਮਾ ਜਿ ਕਿਸੇ ਕੇ ਬੁਝੇ
 ਨ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਨ ਸਮਝੀ ਜਾਇ ਸੀ ਵਿ
 ਦਿਆ ਜਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੰਗਾ ਵਦੇਹੈ ਨਿ। ਗਾ
 ਵੈ ਕੇ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਗ। ਗਾਇਕ ਵਿਕਾਰਿ
 ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਜਪਦੇ ਗਾ ਵਦੇਹ ਨਿ। ਜਿ ਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰੁ ਪਰੇਤੇ ਪਰੇਹੈ। ਦੂਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ਹੋ ਗਾਵੈ

ਕੇਵੇਖੇਹਾਰਾਹਦੁਗਿ॥ਇਕੁਕਹਦੇਹਨਿ॥
ਪਰਮੇਸਰਨੇਵੈਤੇਨੇਵੈਹੈ॥ਇਕਿਇਕੁ
ਰਿਕਰਿਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਖੋਜਲ
ਸਲਾਹਲਹਾਰੇ॥ਕਥਨਕਥੀਨਆਵੈਤੇ
ਇ॥ਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਮੇਸਰਤੇਰੇਨਾਮਵ
ਖਿਆਲਨੇਜੋਖੋਜਦੇਹੈਤਿਨਾਦੀਭੀਗ
ਣਤੀਕਹੀਨਹੀਜਾਦੀ॥ਜਿਕਿਤਨੀਆਹ
ਨਿ॥ਤਿਨਾਦੀਭੀਤੇਇਆਵਦੀਆਹੀਨ
ਹੈ॥ਜਿਕਈਜਨਮੁਗਵਦੇਗਵਦੇਆ

ਵਿਹਾਇਜਾਨਿਤੰਤੇਰੀਗਣਤੀਗਣਾਨਿਬਾ १੪੫
 ਲਿਆਹੀਈਗਣਤੀਹੋਇਨਹੀਆਵਦੀ
 ਜਿਕਈਕੋਈਕੋਟਿਕਥਿਕਥਿਤੇਰੇਨਾਮਕਾ
 ਵਖਿਆਨਕਥਿਕਥਿਗਣੇਹਨਿਤਿਨਾਈਭੀ
 ਗਣਤੀਨਾਹੀ।ਵੇਦਾਵੇਲੈਦੇਥਾਕਿਪਾਹੀ।
 ਓਹੁਜਿਦੇਵਦਵਾਲਾਪਰਮੇਸ਼ੁਹੈਸੁਦੇਵ।
 ਹੀਗਹਿਦਾਹੈ।ਅਤੈਲੈਦੇਥਾਕਿਜਿਹਨਿ
 ਜਿਲੈਦੇਹੀਲੈਦੇਥਾਕਿਪਉਦੇਹਨਿ।ਅਤੈਮ
 ਰਿਮਾਰਿਜਾਦੇਥਾਕਿਪਉਦੇਹਨਿ।ਇਕਿ

ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹੀ॥੬੨॥ਨੋਨੋਏਹੀ
ਆਰਜਾਦਿਤੀਸੁਏਹੀਸੁਜੁਕਈਜੁਗਾਖਾਏ
ਆਹੀਖਾਏਹਨੀ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ
ਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਾਦਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਜਿਤੁਕਿ
ਤੈਰਾਹਿਕੋਈਚਲਦਾਹੈਸੁਸਭਉਸਦਾਹੁ
ਕਮੁਹੈ॥ਭਾਵੈਉਝੜਚਲਾਵੈਭਾਵੈਰਾਹਿਚ
ਲਾਵੈ॥ਜਿਉਜਿਉਮਾਨੁਖਚਲਦਾਹੈਕਿਰ
ਤਿਕਰਦਾਹੈਪਰਤਾਪਾਵਤਕਰਦਾਹੈ॥ਤਿਉ
ਤਿਉਦੇਖਿਦੇਖਿਪ੍ਰਸੇਸਹੁਖੁਸੀਹੋਦਾਹੈ॥੩

॥ साचा सा हि बु सा च न उ त्ता धि आ त्ता उ १४६
अ पा हा ॥ के ई ॥ जे क र त क र द ह र प मे
म र गै ति स क न म स च ह ॥ जे के ई प मे स
र क न उ प ढै त प मे स र क न म स च ह ॥
है र न उ ग नि सि त्ता धि आ ह ॥ जे उ ॥ जे उ
अ द रि त्ता उ उ प ज गै ति उ ति उ स ला ह
लै उ र द ह नि ॥ त्ता त्ता त्ता धि आ अ र
बु र गी त्ता धि आ ॥ प र उ ह स ला ह क उ
द गै जे त्ता प मे स र मी री द ह ॥ उ ह द ख

ਤਵਿਚਿ ਵਖਤੁ ਕਉ ਦਹੈ ਜਿ ਤੁਪ੍ਰਮੇ ਸਗ ਜਿ ਸੁ
ਬੇਲੇ ਨਾਇ ਲਏ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸੁਾਇਕ
ਰਿਪਿਆ ਰੁਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਖਾ ਹਿੰਗਾ ਹਿੰਦੇ
ਹਿੰਦੇ ਹਿੰਦਾ ਤਿਕਰੇ ਦਾਤਾ ਗੁਾਏ ਹੁਤਾ ਮੰਗਦੇ
ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਦਾਤਾ ਰਤੇ ਭਾਵੈ ਤਵੇ ਦੇ ਦਾਇਾ ਫੇਰਿ
ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀ ਐ ਜਿ ਤੁਦਿ ਸੈਦ ਰਬਾ ਗੁਾਓ
ਹੁਕਉ ਦੁਭੇ ਟਿਹੈ ਜਿ ਤੁਦੇ ਇਕਾਰਿ ਪਗਮੇ ਸ
ਰਕਾ ਦਰਬਾ ਗਦਿ ਸੈ। ਪੁਹੈ ਕਿ ਬੈਲ ਦੁਬੈ
ਲੀ ਐ ਜਿ ਤੁਸੁਾਇ ਧਰੇ ਪਿਆ ਗੁਾਓ ਹੁਬੈ

ਲਲਾਕਿਆਹੋਜਿਤੁਏਸੁਦੈਬੋਲਿਮੇਕਰਿਕ १੪੭
 ਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰੁਸੁਦੈਕਾਰਿਖੁਸੀਹੋਇਕਾਰਿਪਿ
 ਆਰੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਜਚੁਨਾਉਵਡਿ
 ਆਈਵੀਚਾਰੁਆਖੇਭਾਈਇਹਭੇਟਪ੍ਰ
 ਮੇਸਰਦੇਮਿਲਣੇਦੀਹੈਅਤੇਏਹੁਬੋਲਣ
 ਜਿਹੈਜਿਤੁਪ੍ਰਮੇਸਰੁਖੁਸੀਹੋਇਸੋਕਉਦ
 ਜਾਭੁਫਪਹਿਰੁਗਤਿਰਹਦੀਜਾਗੈਇਸ
 ਨਨੁਕਰਿਕਾਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਆਵਡਿਆਈ
 ਆਦਾਵੀਚਾਰਕਰੇਸਿਫਤਸਾਲਾਹਕਰੇ

ਹਿਰਦੇਮੁਖਿਗਾਵੈਪਵੈਸੁਲੈਤਿਜਨਉਦਾਤਿ
ਹੋਵੈ।ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਵਰੀਮੋਖਦੁਅ ।
ਗੁਜੈਕੋਈਪ੍ਰਾਤਿਕਾਲਿਪਿਛਲੀਰਾਮਨਾ
ਮਾਸਿਮਰੈਤਿਜਨੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਮਿਹਰਕੀ
ਕਪੜਾਆਵੈ।ਤਿਸਦੀਮੋਖਪਦਵੀਹੋਇ
ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਾਚਿਆ
ਗੁ।ਤਿਸਤੇਏਵੈਸਮਾਝਣਾਸਭੁਕਰੈਕਰਾਇ
ਆਆਪੇਪ੍ਰਮੇਸਗੁਜਿਕਿਛੁਕਰੈਸੁਸਚੁ
।ਜਿਕਿਛੁਪੈਸੁਆਪੇਹੀਅਪਿਹੈ।੪।੪।

१४८
 ਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿ
 ਨਿਰੰਜਨਜੋਇ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਨੁਖਕੋਬੁਝੈਥ
 ਪਿਆਜਾਦਾਹੈਨਕੀਤਾਜਾਦਾਹੈ॥ਜਿਕਿਛੁ
 ਕਰੈਸੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਹੋਰੁਸੁਦਾਕੀਤਾਕਿਛੁਨਾਹੀਹੋਦਾ॥ਤਾਜਿਥੈ
 ਏਸਦਾਕੀਤਾਨਾਹੀਹੋਦਾ॥ਇਹੁਮਾਨੁਖੁਕਿ
 ਤੈਗਲੈਸੋਤਾਭੀਪਾਇ॥ਆਪੇਜੀਜਿਨਿਸੇ
 ਵਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮਾਨਾਨਾਨਕਗਾਵੀ
 ਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾਕਹੈਜੋਪ੍ਰਸੇਸਰਦਾਜ

ਸੁਗਾਵੈ ਤੇ ਜਕੇ ਹੀ ਨਦਾਰੇ ਜੋ ਭਾਹੋਇ ॥ ਜਿ
ਨਿਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੋ ਦਿਆ ਤਿਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਵਰਮਾ
ਨੁਪਾਇਆ ॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀ
ਐ ਭਾਓਗਾ ਗਾਵੈ ਸੁਣੈ ਮਨਿ ਰਖੇ ਭਾਓਗਾ
ਵੈ ਸੁਣੈ ਅਰੁ ਮਨਿ ਦਿਚਿ ਭਾਉ ਨਹੋਇ ਤਾ
ਓਹ ਕੇਸਾ ਗਾਵਿਆ ਐ ਸਾਹੈ ਜੈ ਸੇ ਸਾਖਾ
ਬੀਜੀ ਐ ਜੀ ਮੇ ਪਰਫਲੁ ਲਗੇ ਨਹੀ ॥ ਓਹੁ
ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਭਾਉ ਬਗੈਰ ਐ ਸਾਹੈ
ਪਰ ਜੇ ਭਾਉ ਪ੍ਰਮਾਸਾ ਬਿਗਾਵੈ ਸੁਣੈ ਤਾ ਉਸਕ

ਉਕਿਆਫਲੁਹੋਇ। ਦੁਖਪਰਹਾਰਿਯੁਘਾਰਿ ੧੪੮
ਲੈਜਾਇ। ਜਾਤਾਉਸਾਥਿਪ੍ਰਮੇਸਰਨੁਜਿਓਹੁ
ਜਪੈਤਾਜਿਤਨੇਦੁਖਹੈਨਿ। ਇਤਨੇਖਿਵਹੋਇ
ਜਾਹਿ। ਜਿਤਨੇਸੁਖਹੈਹਿ। ਇਤਨੇਆਇਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਹਿ। ਪਰਮੇਸਰਕੈਦਰਬਾਰਿਬਜਾਇ
ਆਬਜਿਤਾਸਾਥਿਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਬੇਦੇਗੁਰਮੁਖਿਗਹਿਆਸਮਾਈ। ਗੁ
ਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀ
ਮਾਈ। ਰਾਗੁਜਿਹੈਸੁਗੁਰੂਹੈਬੇਦਾਜਿਹੈਸੁਗੁ

ਏਛਿਅਗੁ
ਰੂਪੈਨਿ॥

ਰੂਪੈ॥ ਈਸਰੁਜੁਹੈਭਗੁਰੂਪੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਜਿਹੈਸਿ
ਗੁਰੂਪੈ॥ ਪਾਰਬਤੀਜਿਹੈਸਿਗੁਰੂਪੈ॥ ਬਿਸਨੁ
ਜਿਹੈਸਿਗੁਰੂਹੈ॥ ਆਇਨਕੋਛਿਅਘਾਰਿ
ਹਨਿ॥ ਛਿਅਘਾਰਿਏਨਕੋਉਪਦੇਸਹਨਿ॥ ਛਿਅ
ਇਨਕੋਪੰਥਹਨਿ॥ ਪੰਥਘਾਰਿਏਕੋਹੀਹਨਿ
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬਾਨਨਕੁਕਹਦਾਹੈ॥ ਏਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਦੇਅਹੁਤਮਾਜਿਹਦੁਗੁਰਦੇਵਹਗੁ॥ ਹਉਤਸ
ਰਾਬਾਲਕਾਹ॥ ਤੁਮਪਾਸਤੇਬਾਤਖੋਜਤਾਹ॥
ਜਾਦਦਾਹੈਵਾਤਾਏਹਬਾਤਾਪੁਛਨਹੀ॥ ਮੇਰੇ

ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕ ਕਰ ਲਾ ਕ ਬਿਆਨਾ ਹੀ ਜਾ ॥ ੧੫੦ ॥
ਦਾ ਜੇਹ ਉਜਾਣਾ ਆਖਾਨਾ ਹੀ ਕਹ ਲਾ ਕ ਬ
ਨੁਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾਇ ਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸ
ਭਨ ਜੀਆ ਕਾਇ ਕੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੇਵਿ ਸਾਰਿ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਏ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਅਹੁਤ ਗਤ ਹੁਤੁ ਮਾਜਿਹ
ਹੁ ਸਿਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬਤੀ ਤਮਾਪਾਸ ਤੇ ਏਹੀ ਦਾਨ ਮੰ
ਗਤਾ ਹੋ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਮੇਥੀ ਬਿਸਾਰਿ ਨ ਜਾਈ
॥ ਜੇ ਸਭੁ ਨਾਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਜੇਹੇ ਸੇ ਬਿਸਰੇ

ਨਾਹੀ

ਨਾਹੀ॥ ੫॥ ਤੀਰਥਿਨਾਵਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਦਿਦੁ
ਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਗੀ॥ ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਾਦਿਉਪਾਈਵੇ
ਖਾਵੇਦੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ ਏਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਤੀਰਥਾਜਿਨਾਵਦੁਹੈਸੁਖਹਾਪੁੰਨਹੈਪਰਜਿ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਂਕਿਛੁਨਹੈਇ॥ ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਾਦਿ
ਭੈਪੈਦੇਕੀਤੀਹੈਤਿਸਨੈਕਿਛੁਪਾਪਤਿਹੈਇ
ਜੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੈਇ॥ ਬਿਨਕਰਮਾਕਿਛੁਮਿ
ਲਦਾਨਾਹੀ॥ ਤਾਮੇਕਿਆਕਰਉ॥ ਮਾਤਿਵਿ
ਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਦਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀ॥ ੧॥

ਸਿਖਸੁਲੀ। ਇਗੁਰੂਨੀਤੇਗੀਜਿਮਾਤਿਪੈਸਿ ੧੫੧
ਇਸਾਬਿਚਿਰਤਨਜਦੇਧਰਹੈਮਾਦਿਕਿਹੈ
ਜੀਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਲੀ। ਐਸਾਨਉਨਿਧਿ
ਏਕਤੇਗੀਸਿਖਮਾਤਿਪੈ। ਗੁਰਾਇਕਦੋਇਬੁ
ਝਾਈ। ਸਭਨਜੀਆਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੇਦਿ
ਸਰਿਨਜਾਈ। ੬। ਤਬਸੀਗੋਰਖਨਾਥਈਸ
ਰਨਾਥਪਾਰਬਤੀ। ਇਨਹੁਕਹਿਆਜੇਜੀਜਿ
ਤੁਕਹਹਿਤਾਚਾਰਿਜੁਗੁਆਰਜਾਤੁਮਕਉਦੇਹੁ
ਜੈਤੀਕੁਚਾਹੀਐ। ਅਤੇਜੀਪਾਤਿਸਾਹੀਨਦਾਖੀ

ਰਾਖਹਿ ਤੇ ਹੀ ਹੋਇ। ਤਾ ਬਾਥੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁ ਲੀ ਹੋਇ। ਨਵ॥
ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾ ਲਿਖ ਲੈ ਸਤੁ ਕੋਇ।
ਚੰਗਾ ਨ ਉਰਖਾਵੈ ਕੈ ਜਥੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੈ
ਇ। ਜੇ ਤਿਯੁ ਨ ਦਾਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਾ ਬਾਥਿ ਨ
ਪੁਛੈ ਕੋਇ। ਕੀਰਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਾਰਿ ਦੇਸੀ
ਦੇ ਜੁਧ ਰੋ। ਏਸੀ ਗੋਰਾ ਭਾਥ ਜੀ ਜਿ ਚਾਰੇ ਜੁ
ਗ ਆਰਜਾ ਹੋਇ। ਅਤੈ ਏਹੁ ਹੋਰ ਦਸੁ ਲੀ ਜੁਗ
ਹੋਵਾ ਨਿ। ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਹੋਇ। ਅ

ਹੁਜਿਤਨੀਪਦਾਇਸਿਹੈਸਿਸਭੁਇਸਦੈਪ ੧੫੨
ਛੈਲਗੀਫਿਰੈ॥ਅਰੁਨਾਉਭੀਵਡਹੋਇਪ੍ਰ
ਥਮੀਜਾਗੀਵਾਚਿਪਾਤਿਸਾਹੁਖਾਨਉਮਰਾ
ਉਕਰਿਜਦੀਐਅਰੁਸਭੁਨਲੋਆਵਿਚਿ
ਇਸਦਾਜਸੁਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਅਤੇਏਸਨੂਪ੍ਰ
ਮੇਸਗਵਿਸਾਰਿਜਾਇਤਾਤਿਸਕੁੰਭੀਨਰਕ
ਕਾਕੀਕਾਚਾਇਕਰੈ॥ਤਾਓਹੁਆਰਜਾਪਾਤਿ
ਸਾਹੀਮੇਰੈਕਿਤੁਕੀਮਹੈ॥ਰਾਜਹਨਰਕਅਖ
ਸਿਹੋਦਾਹੈ॥ਪਰਮੇਸਰ, ਜਿਸਾਰਿਐਜਿਤਨੇ

ਦੇਸਹਨਿਸੇਏਸਨੇਆਇਲਗਨਿਜੇਏਸਨੇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਵਿਸਰਜਾਇ। ਨਨਕਨਿਰਗੁਣ
ਗੁਣਕਰੇਗੁਣਵੀਤਿਆਗੁਣਦੋਇ। ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਕਹਾਹੈਜਿਕੋਈਨਿਰਗੁਣਜੀਉਹੈਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਕੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਕੀਤਾਨਾਹੀਜਾਣਦੋ॥
ਤਿਸਜਾਥਭੀਗੁਣਕਰਦਾਹੈ। ਨਿਰਗੁਣ
ਮਾਨੁਖਸਾਥਿਕੀਆਗੁਣਕਰਤਾਹੈ। ਰੋਟੀ
ਕਪੜਾਪਾਣੀਸਵਣਾਬਹਣਾਸੁਖਉਨਾਨੇ
ਭੀਪਹੁਚਾਇਦਾਹੈ। ਅਰਅਰੇਗੁਣੇਹੀਜੇ

ਭਾਬਿਲਾਸੁਧਨੁਪਦੁਚਾਇਦੇਹੀਗਹਿਦਾਹੈ
 ਨਿਰਗੁਣਮਾਨੁਖਾਕੋਅਗੁਜਿਕੋਈਉਸਕੀ
 ਸੇਵਾਕਰਤਾਗੁਣਗਾਵਤਾਹੈਉਨਨੇਬਹੁਤ
 ਤੇਬਹੁਤਕਰਤਾਹੈਦਾਤਾਪਰਮੇਤੇਹਾਕੋਇ
 ਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣਕੋਇਕਰੇ।ਇਹਮੇ
 ਨੁਕੋਈਨਹੀਸੁਝਦਾਜਿਪ੍ਰਮੇਸਰਨਾਲਿਗੁ
 ਟਕਰੇ॥੧॥ਸੁਾਦਿਅੇਸਿਧਪੀਰਸੁਰਨਾ
 ਥਿ।ਸੁਾਦਿਅੇਧਰਤਿਧਵਲਾਅਕਾਸਾ।ਸੁ
 ਾਦਿਅੇਈਪਲੇਅਪਾਤਾਲਾ।ਸੁਾਦਿਅੇਪੋਹਿ

ਨਸਕੈਕਾਲਾਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ
ਸੁਾਇਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਜਿਥਪੀ
ਰਜੁਰਦਾਨਵੇਵੇਵਨਾਥਧਰਤੀਧੋਲਾਅਕਾ
ਸਾਦੀਪਲੇਅਪਾਤਾਲਾਜਿਤਨੇਹੈਜਿਸਭ
ਨਾਉਸੁਇਕੈਹੋਏਹੈਨਿ॥ਨਾਉਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਜੇ
ਸੁਦਲੀਸੁਦੀਐਤਾਜਮਕਾਲੁਪੋਹਿਨਸਕਈ
॥ਅਭਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਭਗਤਹੈਨਿਤਿਨਕੇ
ਆਤਮੇਸਦਾਵਿਗਾਸੁਮਹਿਰਹਤੇਹੈ॥੯॥
ਸੁਾਇਐਈਸਰਬ੍ਰਹਮਾਇਦਾਸੁਾਇਐ

ਮੁਖਸਾਲਾਹਲਮੰਦੁ। ਸੁਣਿਐਜੋਗਨੁਗ ੧੫੪
ਤਿਤਰੁਭੇਦੁ। ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਾਜਿਮ੍ਹਿਤਿ
ਬੇਦਾਨਾਨਕਰੁਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਯਾ। ਸੁਣਿ
ਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ। ॥ ਈਸਰੁਮਹਾਦੇਵ
ਬ੍ਰਹਮਾਇੰਦ੍ਰਾਜਿਹੋਏਸਿਸਾਭਿਸੁਣਿਕਾਰਿ
ਪਾਵਿਕਾਰਿਏਹੋਏਹੈਪ੍ਰਸਰਕਾਨਾਭੁ। ਮੰਤ੍ਰਿ
ਪਤ੍ਰੀਤਿਹੈਸੁਸੁਣਿਕਾਰਿਪਤ੍ਰੀਤਿਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕੀਸਾਲਾਹਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਆਵਤੀਹੈ। ਤਿ
ਨਾਵਾਭੇਦੁਪਾਇਆਸੁਸੁਣਿਕਾਰਿਪਾਇਆ

ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤਿਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦਾਜਿ ਹੈ ਸਿਸੁਟਿਕ
ਰਿਹੋ ਏਥੈ॥ ਈਸੁਟਿਐ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਖਾਗੀਆਨੁ
ਸੁਟਿਐ ਅਠਸਤਿਕਾਇਸਨਾਨੁ ਸੁਟਿਐ
ਪਾਵਿਪਾਵਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ਸੁਟਿਐ ਲਾਗੈ
ਸਹਾਜਿਧਿਆਨੁ ਨਨਕਰੁ ਗਤਾਸਦਾਵਿ
ਗਾਨੁ ਸੁਟਿਐ ਦੂਖਪਾਪਕਾਨੁ ॥ ੧੦ ॥
ਜਾਪੁਮੇਸਰਕਾਨੁ ਉਸੁਟਿਐ ਆਤਾਸਤੁ ਸੀਤੋ
ਖਾਗੀਆਨੁ ਧਿਆਨਹੋਇਆ ਜਾਪੁਮੇਸਰ
ਕਾਨੁ ਸੁਟਿਐ ਆਤਾ ਅਠਸਤਿਕਾਇਸਨਾ

ਨੂਹੇਇਆਤੀਰਥਾਜਾਪ੍ਰਮੇਸਕਾਨਉਚੁ १੫੫
 ਵਿਆਤਾਚਾਰੇਥੇਦਾਬਿਆਕਰਦਅਰਰ
 ਹਪੁਰਾਲਾਛਿਆਸਾਸਤਸਭੇਪੜੇਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰਕੀਦਰਗਾਹਮਾਨੁਪਾਇਆਜਾਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰਕਾਨਮੁਸੁਦਿਆਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਨਾਲਿਸਰ
 ਜਕਾਥਿਆਨੁਲਾਗਾਏਹਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨ
 ਉ॥੧੦॥ਸੁਦਿਐਸਰਗੁਣਕੇਗਾਹਾਸੁਦਿ
 ਐਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਾਸੁਦਿਐਮੀਧੇ
 ਪਾਵਹਿਰਾਹਾਸੁਦਿਐਥਾਥੇਹੈਅਸਗ

ਗਾਨਨਕਭਗਤਾਜਦਾਵਿਗਾਸੁਆਸੁਦਿਐਵੁ
ਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਸਰਗੁਣਕਰਿਆ
ਥੈਅਵਤਾਰਾਜਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਏਹੋਤਿਨਾ
ਅਵਤਾਰਕੀਆਕਥਾਣੀਲਾਗੁਣਹੋਇ
ਜੇਭੀਸੁਦਿਸੁਦਿਕੋਹੋਏਹਨਿ॥ਅਰੁਸੁਦਿ
ਕਰਿਕਾਰਿਹੀਜਾਦੀਦੇਹੋਜੇਖਪੀਰਪਾਤਿ
ਸਾਹਜਿਹੋਏਸਿਸੁਦਿਹੀਕਰਿਕਾਰਿਹੋਏਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਕਾਨਾਉ॥ਅਗਜਿਕੋਈਮਹਾਪਾਪੀ
ਜੀਉਬੋਜਿਨਕਉਗਿਆਨਕੀਅਖੀਨਈ

ਤੇਭੀਸੁਦਿਕਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਉਓਇਟੀਅ ੦੧੫੬
ਨੀਹੁਏਅਖੀਆਹੁਈਆਓਇਮਹਾਬਢਿ
ਤੁਭੇਗਾਹਿਲਾਗੇਚਲਦੋਜਿਉਸੁਵਿਚ
ਲੇਜਾਤੇਥੋਜਿਮਹਾਭਉਜਲਤੇਨਿਲਗੇਹੁ
ਏਆਥਾਹਨਜਗਆਇਗਏਦਰਗਾਹਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਕੀਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਐਸਾਹੈਜਿਕੋਈ
ਮਨਕੋਥਿਖੇਅਰੁਮੁਖਕੋਥਿਖੇਸੁਣੇ॥੧੧॥ਇ
ਹੁਤਾਸੁਦੇਕਾਫੁਲਪਗਾਜਿਕੋਈਸੁਦਿਕਰਿ
ਮੰਨੈਤਿਸਕੀਕਿਆਮਹਿਮਾਹੋਮੰਨੇਕੀਗ

ਤਿਕਹੀਨਜਾਇ। ਜਿਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ। ਕਾ
ਗਦਕਲਮਨਾਇਖਲਹਾਰਾ। ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕ
ਰਨਿਬੀਚਾਰਾ। ਐਜਾਨਾਮੁਨਿਰਿਜਨਹੋਇ।
ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਵੈਮਨਿਕੋਇ। ੧੨॥ ਜਿਨਿਕ
ਛੁਸਾਇਕਾਰਿਮੰਨਿਆਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਉ। ਤਿ
ਸਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਿਛੁਮੇਰੇਬੁਤੇਕਹੀਨਾਹੀ
ਜਾਤੀ। ਜਿਕੋਈਪਛੁਤਾਇਕੋਕਹੈਜਿਮੇਏ
ਸਬਾਤਕਾਦੀਚਾਰੁਓਕੁਕਦੇਖਾਜਿਮੰਨੇਕਾ
ਗੁਣਕਿਤਨਾਕੁਹੈ। ਅਗੁਜਿਕੋਈਮੰਨੇਕੇਫ

ਲਕਾਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾਚਾਹੈਤਾਂਨਹੋਇ॥੬ ੧੫੭
ਤਨਾਕਿਸੀਪਾਸਿਕਾਗਦੁਨਹੀਕਿਥਾਉਜਿ
ਮੰਨੇਕੇਫਲਕਬਾਹਿਕਰਿਵੀਚਾਰੁਕਰੈ॥ਐਸਾ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਹੈਜੇਕੋਈਮੰਨਸਕੈ॥੧੨॥
॥ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਭੁਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗਲ
ਭਵਦਕੀਭੁਧਿ॥ਮੰਨੈਮਾਹਿਚੇਟਾਨਾਖਾਇ॥
ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਬਿਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿ
ਰਿਜਨਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਵੈਮਨਿਕੋਇ॥
ਜਿਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਮੰਨੈਮਨਕੈਬਿਖੈ

ਤਿਸਕਉ ਸੁਰਤਿ ਉਪਜੈ ਬੁਧਿਆਵੈ ਜਿਤਨੇ
ਭਵਦਲੇ ਆਮਕਾਜ ਪਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਹੋ।
ਇਤਨਿਆ ਕੀਜੈ ਵੀਹੇ ਵਿਆਆਵੇ ਸੁਧਿਆਰੁ
ਸੁਰਤਿ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਨਾ ਮੁਮੀਨਿ
ਸਕੈ। ਅਰੁ ਵੇਹੁ ਜਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖ
ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੁਏ ਤਿਵੇਖ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਵੇਸ
ਕੇਤਾਈ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਲੇਜਾਤਾ ਹੋ। ਜੇਤੋ ਇਹੁ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਕਾਨਾ ਅਮੀਨੇ ਤੇ ਜਮੁ ਉਸਕੇ ਨਜੀਕ ਅੰ
ਇਨ ਸਕੈ। ਇਸਕੀ ਸੋਇ ਸੁਾਣਿ ਕੈ ਜਮੁ ਨ

ਸਿਜਾਇਾ ਜੇ ਤੋ ਬੁਢਿ ਕਾਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ੧੫੮
ਮੀਨਿ ਸਕੈ ॥ ਤਾਂ ਇਤੁ ਮੀਨੈ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਇਸ ਕਾ
ਦੇਖੁ ਮਿਟੈ ॥ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਇਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੀਨੈ
ਕਾਇਹੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਹੈ ਜਿ ਕੋਈ ਮੀਨ ਸਕੈ ॥ ੧੩ ॥
ਮੀਨੈ ਮਾਰਗ ਠਾਕਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੀਨੈ ਪਾਤਿਸਿ
ਓਪ੍ਰਗਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮੀਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥਾ ॥ ਮੀ-
ਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਈਯਾ ॥ ਮੇਸਾਨਾ ਮੁਨਿ ਰੀ-
ਜਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੀਨਿ ਜਾਣੈ ਮਾਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥
॥ ਇਹੁ ਜਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਾਮੁ ਜਿ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ॥

ਨੈਤ ਬਉਸਕਉ ਦਰਗਾਹ ਕੇ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਠਾਕੈ
ਪਵੈ ਨਾਹੀ। ਤਿਸ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਠਾਕਿ ਜਿਹੈ ਸਿਕ
ਆਹੈ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਠਾਕਿ ਏਹੁ ਹੈ ਜਹਾ ਏਹੁ ਲੈ
ਜਾਈ ਤਾਹੈ ਤਹਾ ਏਕ ਮਾਰਗ ਮੇਸਾਹੈ ਜੋ ਜਹਾ
ਤਿਖਾ ਲਗਤੀ ਹੈ ਅਗਤਿਖਾ ਮਾਨੁਹੈ ਤਾਹੈ ਹੋਇ
ਕਰਿਛਾਹੈ ਪੜਤਾਹੈ। ਤਬ ਆਇ ਗਇ ਇਸਕ
ਉਕਾਢੈ ਪੜਤੇਹੈ। ਕਹਤੇਹੈ ਰੇ ਬੇਧੇ ਚਲੁਤਹਾ
ਏਹੁ ਕਹਤਾਹੈ ਅਜੀਮੈ ਏਜਾ ਜੀਮੀ ਮਹਿ ਚ
ਲਨਾਹੀ ਸਕਤਾ। ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਉ ਮਾਰੇ ਭੁ

ਵੇਂਗੀਜੀਮੋਇਖਾਨੇਆਜਸੁਬਹੁਤੁਕੀਤਾ ੧੫੯
ਹਾਜੀਮੋਚਲਭੀਨਾਹੀਸਕਤਾਜੀ।ਤਬ
ਓਹਾਇਓਕਹਤੇਹੈਜਿਰੇਈਹਾਂਪਾਨੀਹੋਪਰ
ਮੋਲੁਕਾਹੈ।ਜਿਤੋਮੋਲੁਦੋਹਿਤਬਈਹਾਂਤਮ
ਕਉਪਾਨੀਪਿਲਾਈਐ।ਕਹੈਜੀਮੇਰੇਪਾਸਿ
ਕਿਆਹੈਦੇਵੇਕਉਕਿਛੁਨਾਹੀਮੇਵੇਵਉਸੁਕਿ
ਆਵੇਓ।ਤਬਉਨਹੁਕਹਿਆਜੀਕਿਛੁਤੈਪਾ
ਨੀਦਾਨੁਕੀਆਹੈਸੁਤੁਈਹਾਲੇਹੀ।ਅਰੁਜੇ
ਸਭਕਿਛੁਦੋਹਿਤੋਤੁਝਕਉਈਹਾਪਾਨੀਪੀ

ਨੇਕਉਮਿਲੈਗਾਤਬਓਹੁਤਿਖਾਕਾਬਿਆਪਿ
ਆਹੋਆਹੋਤਾਹੋਗਜਿਕਿਛੁਜਲਕਾਧਰਮੁ
ਮੇਕੀਤਾਹੈਸੋਮੇਜਭੁਕਿਛੁਦੀਆਅਹੁਮੁਝ
ਕਉਪਾਨੀਮਿਲੈਗਤਬਉਸਕਉਪਾਨੀਪੀਲ०
ਇਆਆਗੈਭੁਖਲਗੀਇਤੀਜੁਗਤਿਅੰ
ਨਕਾਧਰਮੁਲੀਆਆਗੈਜਾਡਾਲਾਗਾਇ
ਤੀਜੁਗਤਿਓਹੁਕਪਵੈਬਸਕਾਧਰਮੁਲੀ
ਆਪਰਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕਨਮੁਮੀਨਿਆਹੋਇ
ਸੁਟਿਕਾਰਿਤਬਉਸਕਉਉਸਮਾਰਗਮਾਹਿ

ਫਾਕਿਨਹੋਇ॥ਪਾਤਿਨਾਲਿਬਜਾਦਿਆਬ ੧੬੦
ਜੀਤਾਸਾਥਿਪ੍ਰਗਾਟਿਦਰਗਾਹਪ੍ਰਮੇਸਰਈ
ਜਾਇ॥ਮਗਾਜਿਹੈਪੰਥੁਖੁਖਰਾਕਰਨਹੈ॥ਉ
ਸਉਪਾਰਿਜਾਇਨਹੀਸਕੀਦਾਓਹੁਆਰਗੁ
ਇਤਨਹੈ॥ਓਸਕਾਅੰਤਮੇਰੇਬੁਤੇਗਾਇਅੰ०
ਨਾਹੀਜਾਤਾ॥ਮਜਾਲਿਹੈਜਿਹੁਮਜਉਪਰਿ
ਗੋਲੀਨਹੀਟਿਕਈ॥ਤਿਓਮਾਨਖਉਸਉ
ਪਾਰਿਚਾਲਿਨਾਹੀਸਕਦਾ॥ਜੇਤੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕੰ०
ਨਾਮੁਮੀਨਿਆਹੋਇਤੋਉਸਰਾਹਲੈਜਾਈ

ਮੈਨਾਹੀਗਜਾਪਰਮੁਏਸਕਉਆਦਰੁਦੇਇ
 ॥੧੫॥ਮੈਨੈਪਾਵੈਮੋਖਦੁਆਰਾਮੈਨੈਪਰਵਾ
 ਰੈਸਾਧਾਰਾਮੈਨੈਤਰੇਤਾਰੈਗੁਗਜਿਖਾਮੈ
 ਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਾਭਿਖਾਮੈਸਾਨਾਮੁਨਿਰ
 ਜਨਹੋਇ।ਜੇਕੋਮੈਨਿਜਾਏਮੈਨਿਕੋਇ॥੧੬
 ॥ਜੇਕੋਪ੍ਰਮੋਸਕਾਨਾਮੁਮੈਨੈਪਰਵਾਰਾਸੁਪ
 ਗਾਪਰਉਪਕਾਰੀਹੋਇਸਾਰੇਜਗਤਦਾ
 ਜੇਪ੍ਰਮੋਸਕਾਨਾਮੁਮੈਨੈਤਾਗੁਰੂਪੁਰਾਹੋਇ।ਪੰ
 ਭਉਧਾਰਦਹੋਇ।ਜੇਪ੍ਰਮੋਸਕਾਨਾਮੁਮੈਨੈ ੧੬

ਤਬਚਓਗਲੀਲਖਜੀਆਜੁਨਮਾਹਿਭਿਖਿ ੧੬੧
ਆਮੀਗੋਨਾਹੀਆਜੁਨੀਗੋਏਏਹੁਗੁਲਪ੍ਰ
ਮੇਜਰਕੋਨਾਮਕੋਜਿਮਗਦਿਮੰਨਾਇਮਹਿ
ਹੈ।ਜੇਕੋਈਮੰਨਿਸਕੈਮਨਕੈਬਖੋ॥੧॥
ਪੰਚਪ੍ਰਵਾਣਪੰਚਪ੍ਰਧਾਨਾਪੰਚਜਿਹੋਨਿ
ਜਿਕਵਨਹੈਪ੍ਰਿਥਵੀ॥ਅਪੁ ਤੇਜ ਬਾਇ
ਅਕਾਸ਼ਾਏਈਪੰਚਤਤਹਹਿਸੁਏਈਪੰਚ
ਪ੍ਰਵਨੁਹੈ।ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਾਹਿਆਨਾ
ਏਈਪੰਚਦਰਗਾਹਮੇਮਾਨਪਾਵਤੇਹੈ॥

ਪੰਚੇਸ਼ੋਹਹਿਦਾਰਿਗਜਾਨਾਅਰੁਏਈਪੰਚੇ
ਰਾਜੇਗਮਕੀਦਰਗਾਹਮਹਿਸੋਭਾਪਾਵਤੇ
ਹੋ॥ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਜਬਏਈ
ਏਕਮਨੁਰਾਜੇਨੀਰੀਕਾਰਕਾਧਿਆਨੁਕਰਹਿ
ਤਬਏਈਪ੍ਰਦਾਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀ
ਚਾਗੁ॥ਕਰਤੇਕੋਕਰਦੈਨਹੀਯੁਮਾਰਾ॥ਜੇ
ਕੋਕਹੈਜਿਹਓਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਪੰਦਾਇਸਿਕਾਯੁ
ਮਾਰੁਕੋਈਨਹੀਓਸਦੇਚਰਨਾਕਾਯੋਲੁਧ
ਗੁਮਦਾਇਆਕਾਪੁਤੁ॥ਸੀਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿ

ਆਜਿਨਿਸੁਤਾ। ਲੋਕੁ ਜਿ ਕਹਤੇ ਹੈ ਜਿ ਧਰਤੀ ॥੧੬੨॥
ਧੋਲੁ ਉਪਾਰਿ ਹੈ ਜੁ। ਏਹੋ ਧੋਲ ਨਾਹੀ ਜਿ ਗਊ ਕੁ।
ਪੂਤੁ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਉਸ ਉਪਾਰਿ ਧਰਤੀ ਹੋਇ।
ਨਾਉ ਹੁਧੋਲੁ ਕਉ ਵੇਹੈ ਜਿ ਸੁ ਉਪਾਰਿ ਧਰਤੀ
ਹੈ ਸੁ ਉਹੁ ਧਰਮ ਕਾ ਧੋਲੁ ਹੋ। ਅਰੁ ਦਇਆ
ਕਾ ਪੂਤੁ ਹੋ। ਉਸ ਕਉ ਸਿਤੋ ਖਕਾ ਜੇ ਰੁਹੈ। ਜਿ
ਸਕੈ ਅੰਤਾਰਿ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ਸਿਤੋ ਖੁਹੈ ਤਿ
ਸਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਜਿ ਮੀ। ਅਸਮਾਨ ਗਹਿਤਾ
ਹੈ। ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਾਚਿ ਆਗਾਧੋ ਲੋ ਉਪ

ਰਿਕੇਤਾਭਾਗਾਜੇਕੋਈਕਹੋਹਉਜਾਣਦਾਹਾਨਿ
ਧੋਲੁਗਾਇਦਾਪੁਤੁਹੈ॥ਉਯੁਭਤੇਧਰਤੀਹੋਸ
ਚਿਆਰੁਹੋਇਆਲੋਝੈਤਾਪਸਿਆਪੇਵੇਖ०
ਧੋਲੋਉਪਰਿਗਿਧਰਤੀਹੋਇਸਕਉਭਾਰੁਕਿ
ਤਨਾਕੁਹੈ॥ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਗਾ॥ਤਿਸ
ਤੇਭਾਰਤਲੈਕਉਦੁਜੇਗਾ॥ਜਿਕੋਈਕਹੋਜਿ
ਧਰਤੀਧੋਲਉਪਰਿਹੋਹਉਜਾਣਦਾਹਾਂਤਾਪ
ਸਿ॥ਇਸਧਰਤੀਕੋਓਲੈਹੋਰੁਧਰਤੀਆਬ
ਹੁਤੀਆਹਾਨਿ॥ਉਨਕੈਤਲੈਕਿਸਕਾਜੇਰੁ

ਹੈ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਕਉ ਤੇਜਾ ਦੁਜੋ ਪੋਲ ਕਾ ਜੋ १੬੩
 ਹੋਇ। ਆਪ ਰਉ ਨਾ ਧਰਤੀ ਆ ਕਉ ਕੀਦਾ ਜੋ
 ਰਹੈ। ਜੀ ਅਜਾਤ ਰੰਗਾ ਕੋ ਨਾਵਾ। ਸਤੁ ਨਾਲਿ
 ਖਿਆਵੁ ਵੀ ਕਲਾਮੁ। ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ
 ਜਾਵੈ ਕੋਇ। ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਆ ਕੋ ਤਾਂਹੋਇ।
 ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੈ ਜਿਸੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਜੀ ਆ ਜਾਤੀ
 ਅਰਨਾ ਮਾ ਕਿਤ ਨੇ ਕਹੈ ਨਿ ਜਿ ਜੀ ਆ ਕੇ ਬਾ
 ਬ ਕਲ ਮਥ ਗੀ ਹੈ। ਰਿਜ ਕਦੀ ਅਛੁਦੁਖ ਮੁ
 ਖਦੀ ਨੇ ਕੀ ਬਦੀ। ਸਾ ਕਿਤ ਨੀ ਕਹੈ। ਜਿ ਕੋਈ

ਲਿਖਿ ਪਾੜਿ ਕੋ ਲਿਖਿ ਜਾਣ ਦੋਹੈ ਵੈ ਤਾਏ ਹੁ
ਲੇਖਾ ਕਿਤਨਾ ਕੁਹਿ ਦਾਹੈ ਸੁਕਹਾ ਕਿਤਾ ਤਾਣੁ
ਸੁਆਲਿ ਅਹੁ ਰੂਪਾ ਕਿਤੀ ਵਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੈਵੁ
ਕੁਤਾ ਜੈ ਕੋਈ ਕਹੈ ਜਿਹ ਉਥੇ ਦਪਰਾ ਕਿਰਾਤਿ
ਲੇਖਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਭਾ ਕਿਛੁ ਜਾਣ ਦਾਹਤਾ ਰਾਣੁ
ਜਿਚ ਉਹਾ ਸੀ ਲਾਖ ਜੀਆ ਕੀ ਜਨਾਇ ਚਿਹੈ
ਸੁਕਿਤਨਾ ਕੁਹੈ ਪਰਤੀਆ ਕਾ ਸੁਪ ਉਛੁ ਪਾਣਿ
ਵਿਚਿ ਜੁ ਰਾਣੁ ਹੋ ਸੁਕਿਤਨਾ ਕੁਹੈ ਅਗੁਨਿ
ਰੂਪ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਪੈ ਦੇ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸੁਕਿਤਨਾ ਕੁਹੈ

ਅਗੁਨਿਦਾਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਤੀਹੈਸਾਕਿਤਨਾ
 ਕੁਹੈ॥ਅਗੁਨਿਕੋਈਕੀਤਾਹੋਇਆਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਦਾਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਸਾਗਕਿਆਜਾਣੈ॥
 ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ॥ਤਿਸਤੇਹੋਏਲ
 ਖਦਰੀਆਉ॥ਕੁਦਗਤਿਕਵਦਕਹਾਵੀਚ
 ਗਾਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸ
 ਈਭਲੀਕਗਤਿਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਨਿਰੰਕਾਰ
 ॥੧੮॥ਉਸਕੋਕਰਵੇਕਾਭੀਅੰਤਨਾਹੀਜਾਣ
 ਦਾ॥ਪਰਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕਹਤਾਹੈ॥੩

ਇਤਨ ਕੁਪਹਿ ਲਾਹਿ ਸਜਮੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੇ ਕੀ
ਤਾਹੈ। ਕੀਮਾ ਸਾਪਉਣ ਮਾਸਾ ਪਾਣੀ ਮਾ
ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਾਸਾ ਧਰਤੀ ਵੇਚਾਰੇ
ਮਾਸੇ ਕੀਏ ਤਿਸ ਕਾਏ ਕੁਕਵਾਉਹੈ ਆਸੁ
ਏਹੁ ਏਕੁ ਕਵਾਉ ਪੈਦੇ ਕੀਤੋ ਨੁਇਸੁ ਪੈਦਾਇ
ਸਨੈ ਤਿਸ ਕਵਾਵ ਥੀ ਕਈ ਲੋਆ ਕਈ ਆ
ਕਾਰ ਕਈ ਪਾਤਾਲ ਕਈ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ਬ
ਣਾਇ। ਜਿਸਦੇ ਇਕੁ ਕਵਾਵ ਦਾਵਾਖਿ ਆਨ
ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਤਾ। ਜੇਹੁ ਉਸਦੀ ਪੈਦਾਇਸ

ਦਾਸੁਆਰੁਮੇਰੇਬੁਤੇਕਿਆਕੀਤਜਾਇ। ਜੀ
 ਹਉਅਨੇਕਬਾਰਕੁਰਵਾਨੁਕੀਤਾਤੇਗੀਏਸੁ
 ਕੁਦਗਤਿਵਿਦੁਗਾਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਓਹੁ
 ਕਮੁਭਲਾਹੈਜੋਤੁਪੁਨੁਭਾਵੈਤੂੰਧੰਨਨਿਰੰਕ
 ਰਹੈ। ਜਿਸਕੀਏਹਕੁਦਗਤਿਦੈਜਿਤਨਾਪ
 ਸਾਰਾਇਕੁਸੁਕਵਾਉਕਾਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਬਿਖੇ
 ਵਿਤਨਾਹੀਪਸਾਰਾਇਸੁਮਾਨੁਖਕੋਪਿਭਰੋਬਿ
 ਖੇਹੈ। ਇਕਦੁਕਵਾਵਥੀਦੰਦਤਨਾਪਸਾਰਾ
 ਕੀਤੋਨਾਇਸੁਮਾਨੁਖਕੋਬਿਖੇਹੈ। ਤਿਸਕੋ

ਈਸੁਮਾਰੁ ਕਾਰਿ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਤਿਸਾ ਵਿਚ ਕਿਆ
ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋ॥ ੧੮॥ ਅਸੀਖ ਜਪੁ ਅਸੀਖ
ਭਾਉ॥ ਅਸੀਖ ਪੂਜਾ ਅਸੀਖ ਤਪਤਾਉ॥ ਅਸੀਖ
ਗਿਰਿਥ ਮੁਖ ਵੇਦ ਪਾਠਾ॥ ਅਸੀਖ ਜੋਗ ਅਨਿਰ
ਹਾਰੀਉ ਦਾਸੁ॥ ਅਸੀਖ ਭਗਤਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ
ਦੀਚਾਰੁ॥ ਅਸੀਖ ਸਤੀ ਅਸੀਖ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਅਸੀ
ਖ ਸੁਰਮੁਹਿ ਭੁਖ ਸਾਰੁ॥ ਅਸੀਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ
ਲਾਇਤਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਲ ਕਹਾਵੀਚਾਰੁ
ਵਾਰਿਆਨ ਜਾਵਾਇ ਕਵਾਰਾ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸ

ਈਭਲੀਕਾਗਤੁਸਦਾਜਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ १੬੬
 ੧੧॥ਅਸੀਖਉਸਕੇਜਪਹੈਜਿਨੀਭਾਵੀਉਸ
 ਕਉਜਪਤੇਹੈ॥ਅਸੀਖਪੂਜਾਹੈਜਿਨਕਉਜ
 ਗਤੁਸੈਸਾਗਮਾਹਿਕਰਣਹਾਰੇਕਰਤੇਹੈ॥ਅਸੀ
 ਖਹੀਅਗਾਨਿਤਪੁਕਰਤੇਹੈ॥ਅਸੀਖਹੀਗੰਥ
 ਮੁਖਸੇਵੇਦਧਾਰਪੜਤੇਹੈ॥ਅਸੀਖਜਿਉਦ •
 ਸਹੈਇਫਿਰਤੇਹੈ॥ਅਰੁਕਈਅਨੇਕਹੀਭ
 ਗਤਿਹੈ॥ਜਿਉਸਕੀਉਸਤਤਿਹੁਣਕਾਵੀਰ •
 ਰੁਕਰਤੇਹੈ॥ਅਰੁਕਈਸਤੀਹੈ॥ਅਰੁਕਈ

ਦਾਤੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਈ ਸੁਰਮੇ ਮੁਖ ਪਰ ਸਾਰਭ
ਖਤੇਹੈ॥ ਕਈ ਮੁਨੀ ਸਰਹੈ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਸੇ ਸਰਕੀ
ਲਿਵਨਾ ਲਿਤਾਰ ਲਗਾਇ ਰਹੇਹੈ॥ ਏਹੁ ਭੀ ਉ
ਸੈ ਏਕ ਕਵਾਵ ਕੇ ਬੀਚ ਤੇ ਰਚਨਾ ਹੋਈਹੈ॥ ੧॥
ਏਹਾ ਜਾ ਭਰਥਰੀ ਕਈ ਉਸ ਕੇ ਜਪਹੈ॥ ਅਸੀ
ਖੁਮੁਰਖਾ ਅੰਧਘੋਰਾ॥ ਅਸੀ ਖਚੇ ਰਹਰਾ ਅਖੇ
ਰਾ॥ ਅਸੀ ਖਾਅ ਮਰਕਾਰਿ ਜਾਹਿ ਜੇਗੁ॥ ਅਸੀ
ਖਗਲ ਵਢਹਾਤਿ ਆਕਮਾਹੀ॥ ਅਸੀ ਖਪਾ
ਪੀਪਾ ਪੁਕਾਰਿ ਜਾਹੀ॥ ਅਸੀ ਖਕੂਾਵੀ ਆਰਕੂ

ਜੋਫਿਰਾਹਿ॥ ਅਸੀਖਮਲੇਛਮਲੁਤਖਿਖਾ
 ਹਿ॥ ਅਸੀਖਾਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਗਹਿਤਾਗੁ॥ ਨਾ
 ਨਕਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾ
 ਏਕਦਾਗ॥ ਜੋਤੁਧੁਤਾਵੈਸਾਈਕੁਲੀਕਾਗੁ॥
 ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੀਕਾਰੁ॥ ੧੮॥ ਅਸੀ
 ਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰਕੀਏ॥ ਅਸੀਖਚੇਰਹਰ
 ਮਖੋਰਕੀਏ॥ ਅਸੀਖਾਮਰਪੁਰੀਪਰਜੇਰੁ
 ਕਰਨਹਰੇਕੀਏ॥ ਅਸੀਖਹੀਗਲਾਕਾਟਣ
 ਹਾਰੇਕੀਏ॥ ਅਸੀਖਜੁਹਤਿਆਕਮਾਵਤੇਹ

ਨਿ॥ ਅਸੀਖ ਹੀਖਾ ਪੀਕੀਏ॥ ਅਸੀਖ ਹੀਕੂਹਿ
ਆਰਕੂਜ ਬੇਲਦਹਾਰੇਹੀ॥ ਅਸੀਖ ਮਲੇਛ
ਮਲੁਹੀ ਭੁਖਖਾਲਦਹਾਰੇਕੀਏ॥ ਅਗ ਅਸੀਖ
ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿਭਾਭੁਲੇਦਹਾਰੇਕੀਏ॥ ਅਗ
ਤਿਨਕੀ ਗਲਤੀਕਿਛੁਕਹੀਨਾਹੀਜਾਤੀ॥
ਨਨਕਨੀਚੁਕਰਮਾਵਾਲਿ॥ ਆਦਾਕੀਆ
ਵੀਚਾਰੁਕਰੇ॥ ਅਥਵਾਤੇਰੀਕੁਦਗਤਿਕੁ॥
੧੮॥ ਅਸੀਖ ਨਾਵਾ ਅਸੀਖ ਥਾਵਾ॥ ਅਗੀ
ਮਾਅਗੀ॥ ਅਸੀਖ ਲੇਆ॥ ਅਸੀਖ ਕਹਹਿ

ਸਿਰਭਾਰਹੋਇ॥ਅਖਰੀਨਾਮਅਖਰੀਸ ੦੧੬੮
 ਲਾਹਾ॥ਅਖਰੀਗੇਅਨਗੀਤਗੁਣਗਾਹਿ
 ॥ਅਖਰੀਲਿਖਣਬੋਲਣਬਾਣਾ॥ਅਖਰ
 ਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ॥ਜਿਨਿਏਹਲਿਖੇ
 ਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥ਜਿਉਫੁਰਮਾਏਤਿਵੇਤਿ
 ਉਪਾਹਿ॥ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ॥ਵਿਣੁਨਾ
 ਵੇਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੈ
 ਚਾਰੁ॥ਵਾਰਿਅਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰਾਜੇਤੁ
 ਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰਾ॥ਤੂੰਸਦਾਸਲਾ

ਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸੀਖਨਾਵਕੀਏ ॥ ਅ
ਸੀਖਥਾਵਕੀਏ ॥ ਅਗੀਅਗੀਅਸੀਖਲੇ
ਅਕੀਏ ॥ ਅਸੀਖਕਹੀਏਤਿਨਕੀਗਦਤੀ
ਨਾਹੀ ॥ ਅਸੀਖਾਗਿਰਭਾਰਪਏਕਹਤੇਹਨਿ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਅਸੀਖਹੈ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਨ ॥
ਮਦੀਸਲਾਹਜਿਹੋਈਹੈਸੇਏਭੀਅਖਰਾਹੀ
ਵਿਚਿਹੋਈਹੈ ॥ ਅਗੁਗਿਆਨਗੀਤਗੁਣ
ਗਾਵਦੇਹਰਿਕਥਾਕਰਦੀਏਹੁਭੀਅਖਰ ॥
ਹੀਵਿਚਿਹੋਈਹੈ ॥ ਲਿਖਦੁਜੋਹੋਏਸੇਅਸੀ
ਅ

ਖਕੇਸਿਰਿਤੁਰੁਲਿਖਿਆਇਹੁਲਿਖਿਆ ੧੬੨
ਜਿਨਾਉਜਿਹੋਇਆਸੋਅਖਰਾਹੀਵਿਚਿ
ਹੋਇਆਹੋਰਾਜਾਤੁਰਬਰੀਅਸਿਖਉਸ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਨਾਵਹੋਲਿਖਦਾਜਿਹੋਇਆ ।
ਸਿਸਤੁਅਖਰਾਹੀਵਿਚਿਹੋਇਆਬੋਲ
ਦੁਅਰੁਬਾਣੀਅਖਰਾਹੀਵਿਚਿਹੋਈਸ
ਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਜਿਲਿਖਿਆਸੁਅਖਰਾਹੀ
ਵਿਚਿਲਿਖਿਆਜੋਕਿਛੁਪੇਦਾਹੋਇਆ
ਸੋਸਤੁਲਿਖੇਹੀਬਿਚਿਹੁਆਪਗੁਜਿਨਿ

ਏਹੁ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ ਉਸ ਹੀ ਕੇ ਸਿਰਿ ਲੇਖਨਾ
ਹੀ। ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਸਕੋ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਪਾਇਆ ਲੇ
ਖਿਆ ਹੋਗਾ ਜਿਉ ਸਾ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਕਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਹੁਆ ਹੈ। ਅਤਿ ਉਤਿ ਉਸਭੁ ਸਦੇ ਸਿਰ ਲੇਖੁ
ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੀ। ਜੇ ਤਾ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਤਾ ਹੀ ਉਸ ਕਾ
ਨਾਉ ਹੈ। ਗਿਆ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਸਭੁ ਸਦਾ ਨਾ
ਉਰਖਿਆ ਹੋਗਾ ਜਿਨਾ ਹੀ ਤਿਥਾ ਉਤੀ ਉਸ
ਹੀ ਕਾ ਨਾਉ ਹੈ। ਹੋਰੁ ਗਿਆ ਕਿਛੁ ਰਾਚਿਆ ਹੈ
ਤਿਸਭੁ ਸਕਾਨਾ ਉਰਖਿਆ ਹੋਨਾ ਲਾਹ

ਉਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਏਸ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਿਦੁ ॥ ੧੧੦ ॥
ਜਿ ਤੇ ਏਹੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰ
ਤਿ ਕਰਣ ਸਾਰਖਾ ਏਹਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿ ਤੇਰੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰ
ਤਿ ਭੀ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ਹੈ ॥ ਹਰੁ ਮੇਰੇ ਗੀ ਸਿਫਾ ਤਿਕਿ
ਆਕਹਾ ॥ ਏਹੁ ਉਸ ਤੇਰੇ ਇਕ ਸਕਵਾ ਵਕੁ ॥
ਬਿਸਥਾਰੁ ਗਾਇਆ ਨਾਹੀ ਜਾਦਾ ਜੀ ॥ ੧੨ ॥
॥ ਭਰੀ ਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ॥ ਪਾਲੀਐ ਤੇਉ
ਤਰਸਖੇਹਾ ॥ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹਾ ਜੀ ਖੇਹਸਾ

ਥਿਭੁਗੀਤੀਹੋ। ਸੋਸਭਪਾਣੀਕੈਸਾਥਿਹਛੇਤੰ
 ਦੇਹਨਿ। ਮੁਤਪਲੀਤੀਕਪੜਹੋਇ। ਦੇਸਾਬੁ
 ਲਲਈਐਓਹਧੋਇ। ਅਰੁਮੁਤਪਲੀਤੀਸਾ
 ਥਿਕਪੜਾਭਗੀਤਾਹੋ। ਸੁਪਾਣੀਅਰੁਸਭੁ
 ਲਸਾਥਿਹਛੇਤੰਇਲਈਦਾਹੈਸੁਹਛਾਹੁੰ
 ਦਾਹੈ। ਭੁਗੀਐਮਾਤਿਪਾਪਾਕੈਸੀਗੀ। ਓਹੁ
 ਧੋਧੈਨਾਵੈਕੈਗੀਗੀ। ਅਰੁਮਾਤਿਜਿਮਾਨੁਖਕੀ
 ਪਾਪਾਥਿਕਾਰਾਸਾਥਿਭੁਗੀਤੀਹੈਤਾਉਹਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰਕੇਨਾਮਸੀਗੀ। ਸਿਮਗਨਿਸਾਥਿਧੋਧੈ॥

ਏਵਹੋਗੁਤਿਬਸਤੁਕੁਦਕੇਤੀਰਬਨਤਪਾਸਿ १੧੭
ਆਕੀਤੀਹਛੀਨਾਹੀਹੋਈਬਿਨਾਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕੇਨਾਮਸਿਮਗਨਿਥੀ॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣ
ਨਾਹੀ॥ਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਣਾਲਿਖਲੈਜਾਹੀ॥
ਏਜੇਪੁੰਨਅਰੁਪਾਪੁਪ੍ਰਾਨੀਕਮਾਦਦੇਹੈਭਰ०
ਜਾਧਰਮੁਨਾਹੀਲਿਖਦਾਜਿਏਤਨਿਆਪੁੰ
ਨਾਪਾਪਾਦਾਓੜਕੁਨਾਹੀਜਿਲਿਖੇਜਾਹੀ॥ਅ
ਗੁਜਿਤਨਾਏਹੁਪ੍ਰਾਨੀਕਰਦਾਹੈਹੋਰਾਜਾਭਰ
ਥਗੀਕਈਅਸਿਖਾਨੰਦਕਕੀਏਹੈਕਾਗਦਮੇ

ਵੇਤਨੇਸਤੁਆਪਦੇਆਪੇਹਥਿਮੇਲਿਖਕਰਿ
ਲੇਜਾਤਾਹੈਆਪਦਾਲਿਖਿਆਆਪੇਹੀਬਾ
ਚਦਾਹੈਲਿਖਕਰਿਗਜੇਧਰਮਕੋਪਾਸਿਲੈ
ਜਾਇਕਰਿਕਾਗਦੁਹਥਿਦੇਤਾਹੈ॥ਅਰੁਕਰ
ਤਾਹੈਜਿਜੀਮੇਵੇਹੁਕਰਮਕੀਵੇਹੈਮੇਵੇਹੁਕਰ
ਮਕੀਵੇਮੇਭਏਹੁਮਨੁਖਆਪੇਕੀਮਦਾਹੈਅ
ਤੈਆਪੇਲਿਖਕਰਿਕਾਗਦੁਲੇਜਾਇਕਰਿ
ਗਜੇਧਰਮਕੋਹਥਿਦੇਤਾਹੈ॥ਤਬਾਇਸਦੇਹੀ
ਲਿਖੇਊਪਰਿਹਿਸਾਬੁਹੋਤਾਹੈ॥ਆਪੇਬੀ

ਜੁਆਪੇਹੀਖਾਹਾਨਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁ
 ਜਾਹਾਜੇਹਾਏਨਮਾਨੁਖਬੀਜਿਆਥਾਤੇਹੇ
 ਹੀਜੇਮਾਖਾਇਆਉਸੇਲਿਖੇਏਸਦੇਉਪ
 ਰਿਹਿਸਾਬੁਹੋਇਆਤਬਦਰਗਾਹੋਹੁਕ
 ਮੁਆਇਆਕੇਹਾਆਇਆਜੰਤੁਲਾਕਮਾ
 ਵਦਾਥਾਤਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆਨਿਤਿਜਨਕਾ
 ਜੇਏਸਨੇਮੁਕਤਿਕਰਹਾਜੇਬਦਕਰਮਕੀ
 ਏਤਹੁਕਮੁਹੋਇਆਜੇਏਸਕਉਜੁਨੀਮਹਿ
 ਰਾਰਹਾਲਗਾਜੁਨੀਮਹਿਆਵਦਿਜਾਵਦ

੨੦॥ ਤੀਰਥੁਤਪਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ। ਜੇਕੋਪਾ
ਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ। ਤੀਰਥੀਨਵਦਾਜਿਹੈਅ
ਰਤਪਾਸਿਆਕਰਦੀਤੀਰਥਜਾਇਹਹਛਾ
ਹੈਥਾਇਪਵੈਤਾਕਿਆਜੇਬਾਟੇਜਾਇਆ
ਬਿਚਿਦਾਨੁਕਰੈਤਾਕੋਈਇਕੁਤਿਛੁਭਰੁ
ਭੀਸੋਭਾਪਾਏਦਰਗਾਹਵਿਚਿਜਿਏਹੁਕਰ
ਮਕਰੈ। ਸੁਾਇਆਮੀਨਿਆਮਾਨਿਕੀਤਾਭਾ
ਉ। ਅੰਤਾਰਿਗਤਿਤੀਰਥੀਮਾਲਿਨਾਉ। ਜੇ
ਕੋਈਗਾਵੈਅਰੁਸੁਦੈਅਰੁਸੁਾਇਕਰਿਭਾ

ਉਮਾਨਿਵਿਚਿਬਸਾਇਤਾਤਿਸਨੇਕਉਦਫ ੧੭੩
ਲੁਹੋਇ॥ਅਤੇਤਿਸਨੇਅਠਜਾਫਿਤੀਰਥਕੇ
ਇਸਨਾਨਕਾਫਲੁਹੋਇ॥ਅਨਕੇਬਿਖੇ॥
ਤੇਇਸਕੇਦੁਖਾਕਾਨਾਸੁਹੋਇਅਰੁਸੁਖੁ ੦
ਪਾਤਿਹੋਇ॥ਸਿਮਰੈਮਨਿਕੈਗੀਗੀਕਰਿਕਰਿ
ਤਬਾਜਿਤਨੇਮੇਏਹੁਪਾਪੁਕਰਤਾਫਿਰਿਆ
ਹਉਇਕਸੁਸਾਥਿਹਛੁਹੋਇਆਕਹੈਜੀਕ
ਹੀਅੰਤਬਬਾਬਾਨਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਏਡਾ
ਜਾਭਰਥਹੀਜੇਏਕਬਾਰਰਾਮਨਾਮੁਲੇਇਇ

ਤਨੇਪਾਪਖਿਉਹੋਇਜਾਹੀਇਹੁਮਨੁਹਛਾ
ਨਿਰਮਲਹੋਇ।ਕਰਿਪਾਗਰਿਗਾਮੀਹੋ
ਇ।ਦਰਗਾਹਿਪੈਧਾਜਾਇਆਪਦੇਘਰਿ
ਜਾਇਬਸੈ।ਸਾਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੇਨਾਹੀਕੋਇ
ਵਿਦੁਗੁਣਕੀਤੇਭੁਗਤਿਨਹੋਇ।ਏਪ੍ਰਮੇ
ਸਗਜਿਤਨੇਗੁਣਹੈਸੇਸਭਤੇਰੇਹੈਮੇਰੇਮੇ
ਕੋਈਨਾਹੀ।ਅਤੈਨਕੋਈਮੇਰਾਗੁਣਹੈਪਰ
ਜੀਬਿਨਾਗੁਣਭੁਗਤਿਨਾਹੀਉਂਦੀ।ਇਸ
ਦਾਨਾਉਭੁਗਤੁਤਾਂਪਵੈਜਾਇਸਾਵਿਚਿਕਿ

ਛੁਗੁਲਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿਅਾਥਿਬਾਣਿਬਰ १੭੪
 ਮਾਉ॥ਹੋਰੁਏਸਤੇਗੁਲੁਕੋਈਨਾਹੀਹੋਇਅ॥
 ਵਦਾਪਰਜਾਸਚਕੀਉਜਤਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਕ
 ਰੇਤਾਂਏਸਨੁਗੁਲਚਾਹੀਤਾਹੈ॥ਏਹੁਗੁਲਪ੍ਰਮੇ
 ਸਰਨੇਭਾਵਦਾਹੈ॥ਸੁਉਜਤਤਿਜਾਚਕਹੋਰਸ
 ਜਾਤਤੇਨਾਹੀਹੋਈ॥ਜਾਚਕੀਦੁਹਜਾਤੀਤੇਹੋ
 ਈਹੈ॥ਸੁਜਾਤੀਕਵਨਕਵਨਹੈ॥ਬ੍ਰਹਮਵਹਾਂ
 ਮੇਰੀਤੁਧਨੁਸੁਅਸਤਿਹੈ॥ਉਜਪ੍ਰਮੇਸਰਕੋ
 ਨਾਮਕਾਪ੍ਰਤਾਪਹੈ॥ਜਿਕੋਈਜਿਮਾਰਿਸਕੈਐਜ॥

ਸੁਅਸਤਿਕਾਪੁਮਾਰਬੁਰੇ॥ਏਹੁਜਿਅੰਜੀਸਬ
ਦੁਬਾਣੀਬੁਹਮਾਉ॥ਏਹੁਤੇਗੀਬਾਣੀਪੈਸੁ
ਏਹੋਮੇਰਾਬੁਹਮਾਉਹੈ॥ਬੁਹਮਾਉਕਿਆਕ
ਗੀਅੰਜੋਉਸਤਾਤਿਏਪੁਮੇਸਰਹਉਤੇਰਾਡੂਮ
ਹਾਂ॥ਸਤਿਯੁਹਾਦੁਜਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ਡੂਮਹਾਂਸ
ਤਿਯੁਹਾਦੁਪੁਤ੍ਰਨੇਦੇਵੇਹਨਿਹਰਖਮਾਨਹੋਇ
ਕਰਜੀਹਉਤੇਰਾਡੂਮਹਾਂ॥ਤੁਧਨੇਮੇਰਾਸੁਹਾ
ਦੁਹੈ॥ਹਉਤੁਧਨੇਜਦਾਸੁਹਾਦੁਕਰਦਾਹਾਂ॥
ਜੀਸਦਾਸਰਬਦਾਹਉਤੇਰਾਡੂਮਹਾਂਤੁਮੇਰਾ

ਪ੍ਰਭੁਹੋ। ਕਵਣੁ ਸੁਦੇ ਲਾਬਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕ १੭੫
ਵਣੁ ਥਿਤਿ ਕਉ ਲਵਾਹੁ। ਕਵਣੁ ਜਿਹੁ ਤੀਮ
ਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਹੁ ਹੋਇਆ ਆਕਾਰੁ। ਇਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਤੈ ਜਿਅਕਾਰੁ ਥਾਪਿਆ ਹੈ ਸੁ। ਕਿਤੁ ਵੇਲੇ ਕਿ
ਤੁ ਬਖਾਤਿ ਕਿਤੁ ਵਾਰਿ ਕਿਤੁ ਮਾਹਿ ਤੈ ਅਕਾਰ
ਕੀਆ ਹੈ। ਏਹੁ ਕਵਣੁ ਕਉ ਲਹੈ ਕੋਈ। ਏਸਦੁ
ਖਤਨੇ ਜਾਣਹੈ। ਏਹੁ ਵੇਲਾ ਏਹੁ ਕਵਣੁ ਕਿ
ਨੈਨਾ ਹੀ ਪਾਇਆ। ਜਿਲਿਖਿ ਸੁਦਾਇ। ਵੇ
ਲਨਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿਹੋ ਵੇਲੇ ਪੁਰਾਣ

ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਨਿਲਿਖਣਯੋ
ਖਕੁਰਾਣਾਨਾਕਾਜੀਨਾਮੁਲਨਾਪੀਡਿਤਏ
ਹੋਕੋਈਨਾਹੀਜਿਤੁਵਖਤੁਜਿਤੁਮਾਹਿਪ੍ਰਮੇ
ਸਗਸਿਜਾਟਿਰਚੀਹੋਸੁਆਖਾਲਿਖਿਸੁ
ਣਾਇ॥ ਬਿਤਿਵਾਰਨਾਜੋਗੀਜਾਣੈਗੁਤਿਮਾ
ਹੁਨਕੋਈ॥ ਜਾਕਰਤਾਸਿਸਟੀਕੋਸਾਜੈਆ
ਪੈਸਾਵੈਸੋਈ॥ ਬਿਤਿਵਾਰੁਕੋਈਨਾਹੀਜੋ
ਗੀਜਾਣਦਾਅਤੈਗੁਤਿਮਾਹੁਭੀਕੋਈਨਾਹੀ
ਜਾਣਦਾ॥ ਸਿਜਾਟਿਵਿਚਿਏਹਾਕੋਈਨਾਹੀ

ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਗਚਿਆਇਹੁ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਜੀਨਿ ੧੭੬
ਏਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਨੀ ਹੈ ਸੁਭਿ ਸਵੇ ਭੇਦੁ ਖਤਨੁ ਭ
ਹੋ ਗੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿ ਸੁਏਹਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਨੀ
ਹੈ ਗਕਿ ਵਕਾਰਿਆ ਖਾਕਿ ਉਸਾ ਲਾਹੀ ਕਿਉ
ਦੁਬਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਦਿ ਸਭੁ ਕੋ
ਆਖੈ ਇਕ ਦੂਇਕੁ ਜਿਆਦਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬੁਝੈ ॥
ਖਿਆਨਾ ਗੀ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿ ਇਤਨੇ ਤੁਧੈ ਨੇਜੁ ॥
ਹਦੇਹ ਨਿਅਤੈ ਦੁਬਨਿ ਤਾਈ ਕਰਦੇਹ ਨਾ ॥ ਜਿ
ਮੇਰੇ ਬੁਝੈ ਕਿਛੁ ਕਹਿ ਆਨਾ ਗੀ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿ ਇ

ਤਨੇਹਨਿਅਰਇਤਨੇਨਾਹੀਇਕਦੁਇਕੁਸਿ
ਆਦੇ॥ਇਕਦੁਇਕਚੜ੍ਹਦੇਹਨਿਤੇਰੀਸ
ਲਾਹਕਰਦਗਾਰੇਇਕਦੁਇਕੁਸਿਆਦੇ
ਇਕਦੁਇਕਚੜ੍ਹਦੇ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀ
ਨਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੇ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪਹੁ
ਜਾਵੇਅਗੇਗਾਇਆਨਸੇਹੈ॥ਵਡਾਸਾਹਿ
ਬੁਹੈਕਰਦਕਾਰਦਸਮਰਥੁਹੈ॥ਜੀਕਿਛੁ
ਹੋਦਾਹੈਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਕੀਤਾਹੋਦਾਹੈ॥ਹੋਰੁਕੋ
ਈਕਰਦਹਾਰੁਨਾਹੀ॥ਅਤੈਜਿਕੋਈਕਹੈਮੇ

ਥੀ ਤਿਲੁ ਭੁਰਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੁਦਰਗਾ ਹ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਦੀ ਵਿਚਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੇ ਮੁਖੁ ਪਿਸੇ ਆਨੁ ਹੋਦਾ ਹੈ॥
 ਵਰਗਾ ਹ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਵਿਚਿ ਸੋ ਸੋ ਭਾਨਹੀ
 ਪਾਵਦਾ॥ ੨੧॥ ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਅ
 ਗਾਸਾ ਅਗਾਸਾ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭੁਲ ਥਕੇ
 ਬੇਦਕ ਹਨ ਇਕ ਬਾਤ॥ ਸਹਸਾ ਅਠਾਰਹਿ
 ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸਲੁ ਇਕ ਧਾਤੁ॥ ਜਿ ਕੋਈ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਕੀਤਾ ਅੰਤੁ ਕੀਆ ਚਾਹੈ ਤਨਾ
 ਹੀ ਹੋਵਾ॥ ਕਈ ਪਤਾਲ ਹੋ ਕਈ ਲਖ ਅਕਾਸ

ਹੈ ਕਈ ਲੋਅਹੈ ਕਈ ਅਕਾਰਹੈ ਤਿਨ ਕੀ ਮਿ
ਤਿਆਖੀ ਨਹੀ ਜਾਈ। ਅਰੁ ਬੇਦਏ ਕਬਾਤ
ਕਹਦਾਹੈ ਤਿਹੁ ਲੋਅਕੀ ਹੋਰੁ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ॥
ਸਹਸ ਅਠਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸਹਸ ਅ
ਠਾਰਹ ਅਲਖਦੇ ਪੜਹਿ ਤਾ ਅਸੁਰੇ ਮਾਇਕ
ਧਾਤੁ॥ ਅਸੁਰ ਕਹੀ ਐਘੋ ਫਾਰੇ ਮਕਹੀ ਐਲੂਘੋ
ਫੇਕਾ॥ ਤਿਸਾਇ ਸਰੇ ਮਕੇ ਕਰੇ ਫਦਾ ਤਾਉ ਕੀ
ਮਾਤਿ ਨਹੀ ਕਹਿ ਜਕੀ ਹੋਰੇ ਮਾ ਅਸੁਦੇ ਦੀ ਮ
ਤਿਕ ਉਦਕਾਰਿ ਜਕੇ॥ ਲੇਖਾਹੈ ਇਤਾ ਲਿਖਿ

ਮੇਲੇਖੇਹੋਇ^੪ਬਿਦਾਜਾਨਾਨਕਵਡਾਅਖੀ ੧੧੮
ਮੇਆਪੇਜਾਵੈਆਪਾਏਹੁਜਿਗਾਇਹੈਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਦੀਅਲੇਖੋਵਾਚਿਹੈ॥ਅਲੇਖੇਲੇ
ਖੋਵਾਚਿਨਾਹੀ॥ਜੇਕੋਕਹੈਹਉਲੇਖਾਕਰਿ
ਕਰਿਸੁਮਾਰਕਰੀਤਾਲੇਖੋਵਾਚਿਜਿਵਸਤੁ
ਆਵਦੀਹੈਤਿਸਦਾਵਿਦਾਸੁਹੋਦਾਹੈਉਸਦ॥
ਓਕੁਹੈਧੁਓਹੁਅਲੇਖੁਪੁਰਖੁਹੈ॥ਅਬਿਨਾ
ਸੀਹੈਜਿਸਦਾਕੀਤਾਹੁੰਦਾਹੈ॥ਏਹਾਜਮਰਭੁ
ਹੋਭੁਕੋਈਨਹੀਸੁਕੀਤਾ॥ਜਿਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਕੀ

ਤੇਦਾਅੰਤੁਜਾਵੈ॥ ਓਹੁਬੇਸੁਮਾਰਹੈ॥ ਸੋਭੀਸੁਖ •
ਗਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏ
ਤੀਸੁਗਤਿਨਪਾਈਆ॥ ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਿ
ਪਵਹਿਸਮੁੰਦਨਜਾਣੀਆਹਿ॥ ਸਮੁੰਦਸਾਹ
ਸੁਲਤਾਨੁ॥ ਗਿਰਹਾਜੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ॥ ਕੀਰ੍ਤੀ
ਤੁਲਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਖਨਹਨਵੀਸਗਹਿ॥
ਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈਤੇਰੀਸਾਲਾਹਿਕਿਆਸਾਲਾ
ਹੀ॥ ਮੈਵਿਨਾਨਦੀਆਦੀਸੁਗਤਿਨਾਹੀਜਾਤੀ
ਏਹਜਿਨਦੀਆਵਾਹਵੇਸਮੁੰਦਾਵਿਚਿਪਓ

ਦੀਆਹਨਿਜੇਏਹੁਕਿਤਨੀਆਕੁਹਨੀ॥
 ਜਿਤੁਜਿਹੈਸਮੁਦ੍ਰਹੈਸਾਹੁਹੈਜਿਤੁਸੁਲਤਾ
 ਨਹੈ॥ਪਰਜੀਏਹਜਿਹੈਬਹੁਤੈਭਗਤਿਹੈ
 ਨਿਸਿਫਤਿਕਰਦੇਹਨਿਤੇਹੀਸੁਮੇਇਨਾਨ
 ਦੀਆਸਾਲਾਹਨੈਨਾਹੀਪਹੁਚਸਕਦਾ॥ਜੀ
 ਮੇਤੇਹੀਮਿਤਿਕਿਆਕਹਿਸਕਾਜੀ॥ਅਰੁ
 ਜਿਸਿਸਾਰਕਾਸਾਹੁਹੈਇਕੈਕਹੈਹਉਪਾਤਿ
 ਸਾਹੁਹਾ॥ਕਹੈਜਿਹਉਧਨਪਾਤੁਹਾਂਕਹੈਜਿ
 ਹਉਸੋਭਾਵਿਤੁਹਾਂ॥ਅਰਉਸਨਉਤ੍ਰਿਚਿਤਨ

ਆਵਹਿਤਾ ਕਸੇ ਕੀ ਵੀ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ
॥ ਏਨਾ ਤੇਰਾ ਆਕੀ ਵਿਆਦਾ ਅੰਤੁ ਮੇਨਾ ਹੀਜ਼ ॥
ਣਦਾ ਤੇਰੀ ਸਿਫਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਮੇਰੀ ਆਜਾਣ ॥
ਜੀ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਾਇਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਕਰਦੈ ਦੇਇਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਾਇ ਸੁ
ਨਾਇਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੇ ਕਿਆ ਮਨ ਮੰ
ਤੁ ॥ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੀ ਸਿਫਾ ਤੇਰੀ ਅੰਤੁ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ॥ ਓਸ ਦੇ ਕਰਦੇ ਦਾ ਭੀ ਅੰਤੁ ਕੋਈ ਨ ਹੀ ॥
ਓਸ ਦੀ ਦਾ ਤੇਰੀ ਅੰਤੁ ਕੋਈ ਨ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਏ
ਦਾ

ਹੁਭੀ ਕਿਛੁ ਜਾਣੀ ਨਾਹੀ ਜਾਦੀ ਨੁ ਕਰਤੇ ਪੁ ੧੮੦
ਰਖਵੇ ਮਨ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਿ ਆਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੇ
ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਓਹ ਜਾਣੈ ॥ ਅਰੁ ਏਹਾ ਜਿ ਮਨ ਦੇ ਬਿ
ਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪ ਜ ਦੇਹ ਨਿ ॥ ਏਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕ ਉਦ
ਭੁਭੁਭੁ ਜਿ ਪਹੁਚਿਤਾਹੈ ਜਿ ਉਸ ਹੀ ਲੇਖੇ ਮ
ਹਿ ਆਵਤਾਹੈ ॥ ਜਿ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕ ਮਾਵਦ
ਹੈ ਏਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਭੀ ਓਰ ਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ
ਪੈ ਕੀਤਾ ਅਕਾਗੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਗਵਾਰੁ
॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਕਾਰ ਕਾ ਭੀ ਅੰਤੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ

ਜਾਣਦਾ ਜਿਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਅੰਤੁ ਪਾ
 ਰਾਵਾ ਗਕਿ ਨੈ ਨਾ ਹੀ ਜਾਤਾ॥ ਏਸ ਅੰਤ ਕਾਰ
 ਟਕੇ ਤੋ ਬਿਲਲਾਹੀ॥ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ
 ਜਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਖੋਜ ਦੇ ਨੇ ਅੰਤੁ ਢੂਢ ਦੇ
 ਨੇ ਕਈ ਅਸਿਖ ਢੂਢ ਦੇ ਹਨਿ ਤਿਨਾ ਦਾ ਭੀ ਅੰ
 ਤੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਬਹੁਤਾ
 ਕਹੀ ਅੰ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ॥ ਏਸ ਅੰਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ
 ਨੇ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜਿਤਨ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤਿ
 ਦੁ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹੋਇ॥ ਵਰਾ ਸਾਹਿਬ ਭੂਚਰ

ਥਾਉਂ ਉਚੇ ਉਪਾਰਿ ਉਚਾ ਨਾਉਂ। ਏਵਡ ਉਚਾ
ਹੋਵੈ ਕੋਇ। ਤਿਉ ਉਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ। ਪ੍ਰ
ਮੇਸ ਰਾਜਿ ਹੋ ਸਿਸਤੁ ਸਤੇ ਉਚਾ ਹੋ। ਤਿਸ ਸ
ਤੁਸਤੇ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਨਾਉਂ। ਜੇ ਵਡ ਉਚਾ ਕੋ
ਇਹੋ ਵੈਤਾ ਉਚੇ ਨਉ ਕੋਈ ਜਾਇ ਪਹੁਚੈ ਤਾਉ
ਸਉਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਉ ਕੋਈ ਜਾਲ ਸਕੈ। ਇਹੁ
ਜਾਲ ਨੁ ਤੇ ਕਹਣੁ ਭੀ ਬਾਬੇ ਬਤਾਇਆ ਹੋ।
ਜਿਏ ਵਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਐਸਾ ਹੋਇ ਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਕੀ ਮਿਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਨਾ ਭਰਿਨਾ ਹੋਇ।

॥ ਜੇਵਰੁ ਆਪਿ ਜਾਵੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ ਨਨਕ
ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜੇਵਰੁ ਓਹੁ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰੁ ਸਿਓਹੁ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਜਾ
ਣਦਾ ॥ ਜੇ ਸਨੇ ਅਪਲੀ ਨਦਰਿ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤਿਸਨੇ ਦਾਤਿ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ
ਨਾਲਿਖਿ ਆਜਾਇ ॥ ਵਰਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤ
ਮਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਓਪਰਿ ਕਰਮੁ ਅਪਣਾ ਕਰਦਾ
ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਭੀ ਮਿਤਿ ਕਛੁ ਪਉਦੀ ਨਾ ਹੀ ॥
ਜਿਕਿਤਨੀ ਦਾਤਾ ਇਸਨੇ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਓਹੁ ਜਿਹੈ

ਸੁਵਰਾਦਾਤਹੈਦਿਤੈਲਏਉਸਨੇਤਮਾਨਹੀ॥੧
॥ਜਿਕੋਈਕਹੈਜਿਮੇਬਹੁਤਦੇਦਾਹਾਂਇਹਥੇ
ੜਾਦੇਦਾਹੈ।ਏਹੀਜੇਹੀਤਮਾਨਹੀ।ਅਗੁਜੇ
ਓਹੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸਾਰੇਬ੍ਰਹਮੰਡਬਖਸਦੇ
ਇਕਿਸਿਜੀਅਨੇਤਾਕਿਛੁਗਮੀਪ੍ਰਬਾਹਿਭੀ
ਨਾਹੀਅਤੇਜੇਖੁਸਿਲੇਇਤਾਂਕਿਛੁਪਛੋਤਾਵੈ
ਨਾਹੀ॥ਜਿਮੇਕਿਉਦੇਸਥਾਵਹੁਖੁਸਿਆਹੈ
ਵੇਹਾਪ੍ਰਮੇਸਰੁਹੈ।ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੇਧਾਅਪਾ
ਗੁਕਿਤਿਆਗਵਤਨਾਹੀਬੀਚਾਰਾਕੇਤੇ

ਪਤੁਦਹਿਵੇਕਾਗ। ਕਈਜੋਧੇਪਇਮੰਗਦੇਹ
ਨਿਪ੍ਰਮੇਸਰਪਾਸਹੁਤਿਨਕੀਗਣਤੀਕਾਵੀ
ਚਾਰੁਕੋਈਨਾਹੀ। ਕੇਤੇਖੰਪਿਖੰਪਿਤੁਦਜਾ
ਦੇਹਨਿ। ਤਿਨਾਦੀਭੀਗਣਤੀਕੋਈਨਾਹੀ।
ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਾਰਿਪਾਹੀ। ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀ
ਖਾਹੀ। ਵੇਸਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਰਚਨਾਵਿਚਿਲੈ
ਕਾਰਿਦਾਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਅਰੁਮੁਕਾਰਿਪਏਜ।
ਦੇਹਨਿ। ਜਿਕਵਨਪ੍ਰਮੇਸਰੁਹੈਅਸੀਕਦ
ਓਹਓਨਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਏਹਗਿ। ਜੇਹਹਿਸੁਅ

^{ਮੁਕਾ}
 ਸੀਹਿਗਾਂ ਅਰੁਇਕਿਪੁਰਖਹਹਿਜਿਨਨਾ ੧੮੩
 ਵਹਿਅਰਨਾਧੇਵਹਿਨਬੇਦਜਾਸਤਕਿਛੁਨ
 ਹੀਜਾਦਦੇਬੇਖਬਰਹੀਸਾਹੀਆਰਜਾਬਿਹਾ
 ਦੀਨਾਹੀਅਨੁਨਾਧੀਅਨੁਨਾਕੁਰਾਨਨਾਪੁਰ ०
 ਨਕਿਛੁਨਹੀਜਾਮਬਦੇਉਨਕਉਦੇਤਨੀਦਾ
 ਤਿਕੀਤੀਹੈਜਿਏਹਧਨੁਥੇਜਾਉਨਕਉਕਦੇ
 ਨਹੀਨਿਖੁਟਦਾਤੋਦਿਨਾਹੀਆਵਦੀਜਿਤ
 ਵਲਿਨਦਾਰਿਕਰਦੇਹਨਿਤਿਤੁਵਲਿਸੁਇਨੇ
 ਦੇਢੇਰਿਹੋਏਜਾਦੇਹਨਿਉਨਕਉਥੇਕਕਬ

ਹੁੰਨਾ ਹੀ ਅਰੁ ਪੁਰਖਾ ਸਿਕਾ ਮੁਕਿ ਛੁਜਾ ਦਾਇ
ਆਹੀ ਨਾ ਹੀ ਅਸ ਰੁਪ ਸਰ ਕਿ ਛੁਨ ਹੀ ਜਾ ਦਾਇ
ਜੇ ਪਈ ਬਿਲਾ ਸੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗ ਕਰ ਦੇਹ ਨੀ ਕਿ
ਤਿ ਆ ਦੁਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰਾ ਏ ਹੀ ਭੁਏ ਤਿ
ਤੇਰੀ ਦਾਤਾ ਗਾਇ ਕਿ ਜੀ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਕੇ ਕੀ
ਏਹ ਨਿਓ ਏ ਜਦ ਕੇ ਜਮਾਂ ਪੈ ਦੇਹ ਏਹੀ ਤਦ
ਕਾਉ ਨੀ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਖਿ ਆ ਦੁਖ ਤੀ ਮ
ਹਿਰ ਗੇ ॥ ਓਇ ਭੀ ਜੀ ਅਭਿਸ ਕੇ ਗਹੀ ॥ ਓਨ
ਕਉ ਆ ਜੀ ਹੀ ਦਾਤਿ ਕੀ ਨੀ ਜੇਤੁ ਮਮਾਰੀ ਦੇ

ਜੀਨਰਹੁਗੋਭੂਖੇਅਰਪਿਆਸੋਬੀਦਿਖਲਾ
 ਸੀਭਾਦੇਹੋਇਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇਾਜੇ
 ਪ੍ਰਮੇਸਰਭਾਵੈਤਾਜਿਬੀਦੀਖਾਨੈਹੋਇਾਜਿਸ
 ਨੋਖਿਲਾਸੁਕਰੈਜੇਭਾਵੈਸੁਤਾਂਇਕਨਾਨੋਫਿਰਿ
 ਬੀਦੀਖਾਨੈਦੇਇਾਤਾਂਦੇਹਾਤਾਂਸਮਰਥੁਕੈਈ
 ਨਹੀਜਿਫਿਰਿਜਬਾਬੁਕਾਰਿਸਕੈਆਖੋਜਿ
 ਜੀਏਹੁਛੁਟੇਸਿਰਿਤਗੁਦਿਛੁਟੇਅਤੇਏਹਬ
 ਧੇਸੇਰਿਤੰਗੁਨਾਹਬੀਧੋਹੋਰਏਹਾਸਮਰਥੁਕੈ
 ਬੀਨਹੀਸੁਕੀਤਾਆਪਦਾਬੀਨੈਆਪੇਛੁਰੈਜਿ

ਵਭਾਵੈਤਿਵੇਕਗੇਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣ
ਪਾਇ। ਓਹੁਜਾਣੇਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ। ਜਿ
ਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਬਖਸੀਸਬੈਠਾਖਾਦਾਹੈ
ਇਅਰੁਕੋਈਉਸਕੀਬਖੀਲੀਕਰੈਤਾਂਪ੍ਰਮੇ
ਸਰੁਉਸਉਪਾਰਿਖਿਏਕਈਜਨਮਓਹੁਜੂ
ਨੀਫੇਰੀਐ। ਅਰੁਮੁਹੇਮੁਹਿਮਾਗੀਐ। ਆਪੇ
ਜਾਣੇਆਪੇਦੇਇ। ਤਾਂਆਖਹਿਸਿਭਿਕੋ
ਈਕੋਇ। ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਆਗਾਧਗਤਿਹੈਕੋ
ਈਨਾਹੀਜਾਣਦਾਜੇਆਖਿਕਰਿਸੁਣਾਵੈ

ਓਹੁਆਤੁਲੁਪਰਮੇਸ਼ਰੁਹੈਉਸਕੀਗਾਤਿ
 ਉਹੋਯੀਜਾਣੈ॥ਜਿਉਨਿਉਉਸਨੂਭਾਵਦਾ
 ਹੋਤਿਵੇਤਿਉਕਾਰਿਦੇਖਦਾਹੋ॥ਇਕਪਏ
 ਕਈਆਖਦੇਮੰਗਦੇਹਨੀ॥ਉਹਆਪਣੈ
 ਭਾਵੈਦੇਇਭਾਵੈਨਾਦੇਇ॥ਜਿਸਨੇਬਖਸੇ
 ਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾ
 ਤਿਸਾਹੁ॥ਇਕਨਾਨੋਧਨਦੀਦਾਤਿਸੁਇਕ
 ਨਨੂਜੇਬਨੁਦਾਬਲੁਬਹੁਤਾਦਿਤਾਸੁਇਕ
 ਜਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਿਧਸਾਧਿਕਕੀਤਿਸੁਇ

ਕੁਭੂਮੀਏਕਰੇਵੀਕੀਏਸੁਪਾਤਿਸਾਹਾਕੇਸਿ
ਰਿਪਾਤਿਸਾਹਿਕੀਤੇਸਾਇਹਾਜਿਦੁਨੀਆ
ਕੀਪਾਤਿਸਾਹਿਹੈਸੁਬਾਦਿਹੈ। ਨਿਹਰਲੁ
ਪਾਤਿਸਾਹਿਉਨਕੀਹੈਜਿਨਾਨੇਆਪਲੀ
ਸਿਫਾਤਿਸਾਲਾਹਾਦਿਤੀਹੈਸੁਉਨਕਉਪ੍ਰਦੁ ।
ਹਾਕਿਛੁਨਾਹਿਉਨਕਾਪ੍ਰਮੇਸਰੁਆਪਿਅ
ਧੀਨੁਹੈ॥ ੨੫॥ ਅਮੁਲਗੁਣਾਮੁਲਦਾਪਾਭੁ
॥ ਅਮੁਲਦਾਪਾਚੀਏਅਮੁਲੁਭੈਰੁਗਾਅਮੁ
ਲੁਆਵਹਿਅਮੁਲੁਲੇਜਾਹਿ॥ ਅਮੁਲਭਾ

ਇਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ। ਅਮੁਲੁਪਰਮੁਅ ੧੮੬
ਮੁਲੁਦੀਬਾਣਾ। ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪਰ
ਵਾਣਾ। ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸ। ਅਮੁਲੁਨੀਸਾ
ਣਾ। ਅਮੁਲੁਕਰਮ। ਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣਾ। ਅ
ਮੁਲੋਅਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ। ਆਖਿਆ।
ਪਿਰਹੋਲਿਵਲਾਇ। ਇਕਿਕਈਜਿਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਬਾਤਾਕੀਤੀ। ਆਹਨਿ। ਸਿਇਹੁ। ਅਮੁਲ
ਬਸਤੁਹਨਿਤਿਨਕੀਕਿਛੁਮਿਤਿਕਹੀਨਾ
ਹੀਜਾਤੀ। ਇਹੁਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਗੁਦਗਾ

ਵਦੇਹਨਿਜੇਵੇਭਿਅਮੋਲਕਹੈਨਾਅਰਜਿ
ਗੁਣਕੇਵਾਪਾਰਕਰਦਹਾਰੇਹਨਿਅਸਿਏ
ਹਿਭੀਅਮੁਲਗੁਣਹੈਅਰੁਮਾਇਆਕੇ
ਵਾਪਾਗੀਜਿਕਰਦੇਹਨਿਸਿਏਹੁਭੀਅਮੁਲ
ਗੁਣਹਨਿਅਰੁਮਾਇਆਜਿਸਕੇਹੋਈ
ਹੋਸਿਏਹੁਭੀਅਮੋਲਕਹੈਨਿਅਤਿਨਕੀਭੀ
ਮਿਤਿਕਿਛੁਨਾਹੀਇਹਾਜਿਜੀਆਬੀਦੇਹ
ਨਿਯਾਇਨਾਦਾਭੀਅਮੁਲਕਿਛੁਨਾਹੀਇਹੁ
ਜਿਕਿਜੀਸਾਥਿਭੁਓਕਾਰਿਮਿਲਦਾਹੋਜੇਏ

ਹੁਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਏਹਜਿਹੋਦਾਤਾਵੁਨਿ ੧੮੭
ਤਾਵੇਹਨਿਜਿਏਹਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਅਰ
ਦੀਬਾਵੁਧਰਮੁਨਿਆਉਜੋਕਰਦੇਹੈਜਿਏ
ਹਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਇਸਵਸਤੁਕਾਭੀਮੁਲੁ
ਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਦਰਗਾਹਜਿਲੇਖੁਪਉਦਾਹੈ
ਸੁਏਹਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਅਗੁਜਿਦੇਹੀਜਿ
ਅਰੋਗਹੈਸੁਏਹਭੀਅਮੋਲਕਹੈ॥ਜਤੈਹੈ
ਗੁਜਿਦਾਤੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਤੀਆਹਨਿਤਿਨਾ
ਕਾਭੀਮੁਲੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਸਿਕਵਨਬਾਤਪ੍ਰ

ਮੇਸਰਕੀਆਹਨਿ। ਪਵਣਜਿ ਮਨੁਖ ਕਉ
ਲਗਤਾਹੈ। ਪਾਣੀ ਸੀਤ ਲਧਰਤੀ ਬੈਸਦੇ
ਕੋਅਕਾਸੁ ਚਾਨਣੁ ਅਨਿਰੁਏਹੁ ਜਿਹੈ ਸਿਸਭ
ਅਮੁਲ ਬਜਤੂਹੈ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਿਹੈ ਸਿਅਮੋਲ
ਕੁਹੈ ਇਸਕਾਭੀ ਅਮੁਲ ਗੁਣਹੈ। ਅਰੁ ਦੀ
ਬਾਣੁ ਜਿਹੈ। ਅਮਰੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਜੇ ਅਮਰੁ ਨ
ਹੋਈ ਤਾ ਸਿਸਾਰ ਵਿਚਿ ਗਰੀਬਾਲੇ ਕਾਨੇ ਸਕ
ਤੇ ਮਾਰਖਾਨਿ ਇਹ ਭੀ ਅਮੁਲ ਦਾਤਿਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਗਰੀਬ ਕੋ ਰਖਵਾਲੇ ਭੀ ਬਹਲੈ

ਹੈ॥ ਸੁਕਈ ਜਿਗਲਾਖੁ ਮੇਸਰਨੇ ਅਮੁਲਕੀ ੧੮੮
ਤੀਆਹਨਿਤਿ ਨਕੀਭੀ ਗਵਤੀ ਕਰਨਹੀਸ
ਕੀਤੀ ਕਿਛੁ॥ ਅਰੁ ਗੁਣ ਕੇਵੁ ਪਾਗੀਵੁ ਪ०
ਰੁਕਰਦੇਹਨਿ॥ ਸਿਇਹਭੀ ਅਮੋਲਕਹੀਹੈ
ਤਿਨਕੀਭੀ ਮਿਤਿਕਹੀਨਹੀਜਾਈ॥ ਆਖਿ
ਆਖਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਆਖਦੇਹ
ਨਿਤਿਨਕੀ ਲਿਵਊ ਸਕੇ॥ ਆਖਾਇਨਾ ਲਿਲ०
ਗਿਰਹੀਹੈ॥ ਆਖਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦੁਹੋਇ
ਰਹੇਹਨਿ॥ ਆਖਦੇਹਨਿ ਸਿਕਦਲਕਦਲ

ਹਨਿਜਿਉਸਦੇਗੁਣਆਖਦੇਹਨਿ॥ਆਖਹਿ
ਬੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣਾਆਖਹਿਪੜੈਕਰਹਿਬ
ਖਾਣਾ॥ਆਖਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਐਦਾਆ
ਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਬਿੰਦਾਬੇਦਆਖਦੇਹਨਿ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਨਵੇਦੇਅਰੁਪਾਰਪੁਰਾਣ
ਕਹਦੇਹਨਿ॥ਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਵੇਦਾਜਿਪੜਦੇ
ਹੈਸਿਅਖਿਸੁਣਾਇਦੇਹਨਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਗੁ
ਣਾਬ੍ਰਹਮੇਐਦ੍ਰਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਕਹਦੇਹ
ਨਿ॥ਗੋਪੀਆਜਿਹੈਨਿਸਦਾਗੋਬਿੰਦਜੀਕੇ

ਗੁਣਕਹਦੀਆਹੈ॥ਆਖਾਹਿਈਸਰਆ ੧੮੬
ਖਹਿਸਿਧਾ॥ਈਸਰਸਿਧਕਹਦੇਹੈਉਸਕਾ
ਨਾਉਕਈਸੁਧਵੰਤਾਅਰਬੁਧਵੰਤਾਆਖਦੇ
ਹੈਉਸਕਾਨਾਉ॥ਆਖਾਹਿਦਾਨਵਾਆਖਹਿ
ਦੇਵਾ॥ਆਖਾਹਿਸੁਰਨਰਮੁਨਿਜਨਜੇਵਾ॥੨॥
ਨਵਜਿਹੈਸਿਕਹਦੇਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਗੁਣਾ॥੩॥
ਰਨਰਦੇਵਤੇਜਿਹੈਸਿਕਹਦੇਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇ
ਗੁਣਾ॥ਕੋਤੇਆਖਾਹਿਆਖਦਪਾਹਿਕੋਤੇ
ਕਹਿਕਹਿਉਤਿਉਤਿਜਾਹਿਕਈਪ੍ਰਮੇਸ

ਰਕਾਨਉਆਖਦੇਹਨੀ। ਲੋੜਦੇਹੈਕਹਦੇਹੈ
ਨਿਜਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਕਈਕਾਹਿਕਹਿਉਠਿ
ਉਠਿਗਏਹੈ। ਏਤੋਕੀਤੇਹੈਰੁਕਰੇਇ। ਤਾ
ਆਖਿਨਸਕਾਹਿਕੇਈਕੋਇ। ਏਹਤਾਂਏਵ
ਦਾਨਦਾਇਫੁਬ੍ਰਹਮੇਸੁਰਦੇਵਤੇਤੇਤੀਸਕ
ਰੇਫੀਏਤੇਕਹਦੇਹੈ। ਪਉਦਏਹੇਜੇਹੇਕਈ
ਕਰੇਫੀਲਖਹੋਰੁਭੀਹੋਹਿਏਹੇਜੇਹੇਤਾਭੀ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਗੁਣਾਕੀਮਿਰਜਾਦਾਵਰਨ
ਨਿਨਹੀਸਕਨੀ। ਆਖਾਇਆਆਪ

ਨਿਪਰਪਦੁਚਨਿਸਕਨੀ॥ਜੇਵਰੁਭਵੈਤੇ ੧੯੦

ਵਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਵ

ਰੁਹੈਤੇਵਰੁਆਪੇਜਾਣੈਮ੍ਰਿਜਾਦਾਹੋਰੁਕਵ

ਆਪਣੀ

ਦੁਜਾਣੈ॥ਓਸਾਬਿਨਾਏਹਾਕੋਈਨਾਹੀ॥

ਜਿਉਸਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਅੰਤੁਜਾਣੈ॥ਆਪੇਜਾ

ਣੈਆਪਣੀਕੀਮਤਿਹੋਰੁਕੋਸਮਰਥੁਨਾਹੀ

॥ਜੇਕੋਆਖੇਬੈਲਾਵਿਗਾਵਾ॥ਤਾਂਉਖੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾ॥ਜੇਕੋਆਖੇਪ੍ਰ

ਮੇਸਰਕੀਮਤਿਹਉਜਾਣਦਾਹਾਂ॥ਤਾਓਹੁ

ਗਾਵਾਰਾਮਹਿਗਾਵਾਰਲਿਖੀਐਹੈ॥੨੬॥ਤ
 ਬਹੁਕਮੁਬਾਬੇਨਾਨਕਨਉਹੋਇਆਜਿਨਾ
 ਨਕਹੈਏਵੇਜਿਉਤੈਆਖਦਾਹੈ॥ਪਰਤੁਧਨੇ
 ਮੇਰਾਕਰਮੁਹੈਤੈਮੇਰਾਜਸੁਗਾਉ॥ਤਬਗੁਰੂ
 ਬਾਬੇਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਨਿਰੰਜਨਸਾ
 ਹਿਬਆਗੈ॥ਜਿਜੀਹਉਤੇਰੀਜਾਲਾਹਗਾ
 ਵਿਨਾਹੀਜਾਣਦਾ॥ਪਰਜਿਤੁਧਨੇਗਾਵਦੇਹ
 ਨਿਤਿਨਾਦਾਨਉਕਹਦਾਹਾਂ॥ਜੇਤੈਨੇਗਾਵਦੇ
 ਹਨਿ॥ਤਬਹੁਕਮੁਹੋਇਆਜਿਏਨਾਨਕਤੈ

ਮੇਰੁ ਗਾਉ। ਤਬ ਬਾਬੈ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ੧੯੧
ਜਿ। ਸੇ ਦਰੁ ਤੇ ਰਕੇ ਹਾਸੇ ਘਰੁ ਕੇ ਹਾਸੇ ਤਬ
ਹਿਸਰ ਬਸਮਾਲੇ। ਜੀ ਮੇ ਸੇ ਦਰੁ ਤੇ ਰਾਜਾਲ
ਦਾਨਾਂ ਹੀ ਸੇ ਘਰੁ ਭੀ ਤੇ ਰਾਜਾਲ ਦਾਨਾਂ ਹੀ ਤੁਧ
ਨੇ ਗਾਵਾ ਸੁਕਿਆ ਕਾਰਿ ਕੇ ਗਾਵਾ। ਪਉਲ ਸੇ
ਤੁਧ ਨੇ ਗਾਵ ਦੇਹੈ ਨਿ। ਤਿਨ ਦਾਨਾਂ ਉਮੇ ਲੈ ਦਾ
ਹਾਂ। ਸਿਕਵਲ ਕਵਲ ਗਾਵ ਦੇਹੈ ਨਿ। ਵਾਜੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੀਖਾ ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵ
ਲਹਾਰੇ। ਕੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਪ ਹੀ ਸਿਉ ਕਹੀ।

ਨਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਦਿਹਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਧ
ਨੇਪਉਦੁਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁ
ਦੁਆਰੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਚਿਤਿਗੁਪਤਾਲਿ
ਖਿਜਾਲਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ
। ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਈਸਰੁਬੁਧਮਾਦੇਵੀਜੇਹ
ਨਿਸਦਾਸਦਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਇੰਦ੍ਰਇੰ
ਦ੍ਰਾਸਦਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਾਰਿਨਾਲੇ। ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੇਜਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੇਜਾਪਵੀਚਾਰੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਜਤੀ

ਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ ੧੮੨
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਪੀਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਨੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਮੋਹ
ਦੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਾਛੁਪਾਇਆ
ਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅ
ਠਸਾਡਿਤੀਰਥਨਾਨੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਜੋਧ
ਮਹਾਬਲਸੁਰਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਖਾਦੀਚਰੇ
ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਕਾਰਿ
ਕਾਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ॥ ਸੇਈਤੁਧਨੇਗਾਵਨਿ

ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭੁਗਤਰਸਾਲਾਹੇ
ਰਕੇਤੇਤੁਧਨੇਗਾਵਨਿਜੇਮੇਚਿਤਿਨਆਵ
ਨਿਨਨਕਕਿਆਵੀਚਾਰਾਤਬਗੁਰੂਬਬੇ
ਨਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਜੀਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕ
ਏਪਰਵਗਦਿਗਾਰਏਹੁਜਿਤਨੇਹਉਜਾਣ
ਦਾਸਾਜੀਏਹਤਾਂਮੇਰੀਦੇਹੈ। ਪਰਜੀਹੋਰ
ਜਿਕਈਅਥੀਖੁਲੇਆਂਤੈਨੋਗਾਵਦੇਹੈਨਿ।
ਓਇਤਾਮੇਰੇਬੁਤੇਬਰਨੇਨਾਹੀਜਾਦੇਏਹਤਾ
ਤੋਰੇਗਾਵਦਿਹਾਰੇਹੈਜੀ। ਤਬਹੁਕਮੁਨਨ

ਕਜੀਕਉਹੋਇਆਜਿਏਨਾਨਕਏਹਤੰਤੈ
 ਮੇਰੇਗਾਗਾਵਾਇਹਾਰੇਤੈਗਵੈਹੈਪਰੁਕਿ
 ਛੁਮੇਗੀਭੀਉਸਤਾਤਿਕਰੁਮੇਗੀਆਗੀਆ
 ਹੋਤੁਧਉਤੈਮੇਗੀਤੈਨੁਕਿਰਪਾਹੈ।ਤਬਗੁਰੂ
 ਬਾਬੇਨਾਨਕਨੀਕਹਿਆਜਿਜੀਤੀ।ਸੋਈ
 ਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨ
 ਈ।ਹੈਭੀਹੋਜੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿ
 ਨਿਰਚਾਈ।ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿ
 ਜਿਨਸੀਮਾਏਆਜਿਨਿਓਪਾਈ।ਕਰਿ

ਕਾਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਲਾਜਿਉਤਿਸਦੀ
ਵਡਿਆਈ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀਛਿ
ਰਿਹੁਕਮਨਕਰਦਾਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾ
ਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਨਕਰਹਵੁਰਜਾਈ॥ਤ
ਬਹੁਬੁਬਾਬਾਨਨਕੁਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਦਰਿਜੇ
ਭਗਤਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਜੇਗਾਵਦੇਹਨਿਸੋਤਿਨੇ
ਕਹਿਸੁਵਾਵਦਾਹਾ॥ਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਦਰਿ
ਕੀਸੋਭਾਕਹਤਾਹੈ॥ਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਰੇਦਰ
ਜੇਬਾਜੇਬਜੀਤਾਦੇਬਜਾਵਦਹਾਰੇਭੀਅਨੇ

ਕਾਅਸੀਖਹੈ॥ ਅਰੁਗੁਪਰੀਆਜਿਹੈਜੋ
 ਏਹੁਭੀਅਸੀਖਹੈ॥ ਅਗੁਤਿਨਾਗਾਅਰੁ
 ਪਰੀਆਕੋਜਿਹੈਗਾਵਦਹਾਰੈਹੈਨਿ॥ ਉਨ
 ਦੀਭੀਕਿਛੁਗਦਤੀਨਾਹੀ॥ ਸੇਕਵਦਕਵ
 ਦਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ ਪਉਦਪਾਦੀਬੈਸਤਰਗਾ
 ਵਦੇਹਨਿ॥ ਰਾਜਾਧਰਮੁਜਿਹੈਸਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇ
 ਦੁਆਰੈਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ ਚਿਤਗੁਪਤਜਿਹੈ
 ਲਿਖਾਰੀਧਰਮਵੀਚਾਰੁਲਿਖਦੇਹਨਿ॥ ਜੀ
 ਆਕਾਸੇਭੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਉਸਤਤਿਗਾਵਦੇ

ਹਨਿ। ਵੀਸਰੁ ਮਹਾ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਿਹੈ ਸੇ ਗਾਵ
ਦੇ ਹਨਿ ਨਿਰੰਜਨ ਕਉ। ਵੇਦੀਆ ਜੋ ਗਾਮਾ
ਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਦੀਆ ਹਨਿ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦ
ਰਿਸ ਦਾਸੋਂ ਭਾਖਾ ਵਦੇ ਹਨਿ। ਅਰੁ ਕਵਲ ਕ
ਵਲ ਗਾਵਦੇ ਹੋਨਿ। ਏਨੇ ਇੰਦ੍ਰ ਹੋ ਸਿੰਦ੍ਰ
ਸਾਇ ਬੈਠੇ ਗਾਵਦੇ ਹੋ ਦੇਵਤਿ। ਆਸ ਮੇਤਾ।
ਸਿਧਾ ਜਿਹੈ ਸਿਸਮਾਧ ਕਰਿ। ਅੰਦਰਿ ਪਿਆ
ਨੁਲ ਗਾਇਕ ਰਿਸ ਦਾਸਰ ਬਦਾ ਗਾਵਦੇ ਹ
ਨਿ। ਅਰੁ ਜਾਪ ਜਿਹੈ ਸਤ ਭਗਤ ਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸ

ਰਨੇਵੀਚਾਰਵੀਚਾਰਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਜਤੀਸ ੧੯੫
 ਤੀਸੀਤੋਖੀਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਵੀਰਜਿਹੈਜੇਭੀ
 ਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਭੁਲੇਕਰਾਰਹੈ॥ਇਕੋਬਾਲਿਸ਼
 ਥਿ॥ਪੀਤੀਤਜਿਹੈਜੇਵੇਦਾਵਿਦੇਆਪੜਿਕ
 ਰਿਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਰਿਖੀਸਰਜਿਹੈਸਿਜੁਗ
 ਹੁਜੁਗਵੇਦਪੜਿਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਮੋਹਦੀਆ
 ਜਿਹੈਮਨਕੋਮੋਹਦਿਹਾਰੀਆਸੇਭੀਗਾਵਦੀ
 ਆਹੈਨਿ॥ਸੁਰਗਲੋਕਮਿਰਭੁਲੇਕਪਾਇ
 ਆਲਲੋਕਜੇਤ੍ਰੇਈਲੋਕਭੀਗਾਵਦੇਹੈਨਿ

ਰਤਨਿਜਿਉਪਜਾਏਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਜਿਗਾਵਦੇ
ਹੈਨਿ॥ਅਰਤੀਰਬਜਿਹੈਜੇਅਠਸਠਿਓਇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਜਿਧੋਜਿਹੈਮਹਾ
ਬਲੀਸੁਰਮੇਜੇਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਖਾਦੀਆ
ਹੁੰਦੈਚਾਰੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜ
ਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਜਿਮਰਦੇਹੈਨਿ॥ਅਰੁਖੰਡਨਉ
ਜਿਹੈਸੁਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਅਰੁਮੰਡਲਜੁਦੇਸ
ਹੈਸੁਗਾਵਦੇਹੈਨਿ॥ਅਰੁਵਰਭੰਡਜੁਕਰ
ਤੇਪੁਰਖਕੇਕੀਏਹੈਸੁਪਏਆਰਾਧਤੇਹੈਜਿ

ਉਕਾਰਿਧਾਰਿਹਨਿ॥ ਪਰੁਜੀਜੇਈਤੁਧੁਨੇਗਾ ੧੯੬
ਵਦੇਹੈਨਿਜੁਤੁਧੁਨੇਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ ਓਇਤੁਸੁ
ਹੀਸਾਬਿਰਜੀਲੇਹੈਇਰਹੇਹੈ॥ ਅਰਜੀਜਿ
ਤਨੀਕੁਮੇਰੀਸਕਤਿਥੀ॥ ਜਿਤਨੀਕੁਤੈਸੁਰਤਿ
ਦਿਤੀਸੀਜੀਸੇਮੇਆਖੀ॥ ਪਗੁਸਿਰੀਮਹਾ
ਰਾਜਹੋਰੁਜੇਤੇਰੇਹੀਤੁਧੁਨੇਗਾਵਦੇਹਨਿ॥ ਤਿ
ਨਨੇਹਉਨਾਹੀਜਾਦਦਾਮੈਨੇਥਾਈਦਿਤਿਨ
ਹੀਆਵਦੇ॥ ਜੀਹਉਨੀਢੁਕੀਆਵੀਚਰਕਰ
ਸਕਾਤੇਹੀਰਚਨਾਦਾ॥ ਤੁਬਖਾਖਾਨਨਕਕ

ਤਾਹੈ ਜਿਜੀਏਹ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਦ ਹਾਰੈ
॥ ਪਰ ਜੀ ਤੂੰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੋਸੀ ਭੀ ਤੂੰ ਹੋ ॥ ਅਤੇ
ਜਿਹੋ ਸਿਸਦਾ ਅਸਥਿਰ ਹੋਆ ਵੈ ਨ ਜਾਹੀ ॥
ਜਿਨਿ ਵੇਹੁ ਰਚਨਾ ਸਭ ਰਚੀ ਹੋਸੁ ਕੈ ਸੀਰਚ
ਨਾ ਰਚੀ ਹੋ ॥ ਰੀਗੀ ਰੀਗੀ ਭਾਂਤੀ ਅਨੇ ਕਾਜਿ
ਨ ਸੀਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਹੋ ॥ ਮਾਇਆ ਤੇ ਉਪ
ਜਾਈ ਹੋ ॥ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖ
ਦਾ ਹੋ ॥ ਜਿਥੁ ਜਿਥੁ ਚਿਤੇ ਹੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋ ॥ ਜਿਤੁ
ਧਰੁ ਕਾਵੇ ਗਾਏ ਈ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਗਾਹੇ ਰੁਦੁ ਜਾ ਕੇ

ਈਨਾਗੀਜੇਹੁਕਮੁਕਹਿਸਕੈ॥ਜੀਤੁਸੋਈਪਾ १੯
 ਤਿਸਾਹੁਹੈਜੋਸਾਹਾਦੀਤ੍ਰੀਪਤਿਹੈਸਭਨਾਦਾਸ ॥
 ਹਿਬੁਹੈਰਹਣੁਲਲਜੁਹੈਸੋਸਭੁਤੇਰੀਰਜਾ
 ਇਥਾਚਹੈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੀਤੋਖਸਰਮਪਾਤਿ
 ਝੇਲੀਪਿਆਨਕੀਕਹਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਪਿੰਥਾਕ ॥
 ਲਿਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਾਤਿਰੰਡਾਪਰਤੀਤਿ
 ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁ
 ਜੀਤਿ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀ
 ਲਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਦੇਕੋਵੇਸੁ॥

੨੮॥ ਤਬ ਗੁਰਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਇ
ਹਜੁ ਜੇਗੁ ਜਿਹੈ ਸੋ ਕੀ ਸਬਾਤਿ ਕਾਨ ਉਹੈ ਆਪੁ
ਦਾ ਸੀਤੋ ਖੁਜੀਆ ਤਮੇ ਸੀਤੋ ਖੁਜੀਆ ਆਇਆ
ਸੁਏ ਮੁਦਾਹੇਈਆ ਸਰਮੁ ਪੜਏ ਲੀਸਰਮੁ
ਜੀਆ ਤਮੇ ਕਉ ਆਇਆ ਸੋਏ ਲੀਸਰਮੁ ਪੜ
ਹੁਆ ਆਪਿ ਆਨੁ ਜਿਪ੍ਰੇਸਰ ਸਿਉ ਲਗਾਇ
ਆਏ ਹਾਬਿ ਭੂਤਿ ਲਗਾਈ ਆਖਿ ਥਾਕਾ ਲੁਕੁ
ਆਰੀ ਕਾਇਆ ਖਿਥਾ ਜੇ ਪਹਰੀ ਸੁਕਾ ਲਕੀ
ਪਹਰੀ ਕਾਲਕੀ ਖਿਥਾ ਕਿਆ ਕਹੀ ਐ ਮਰ

ਫੁੱਜੇਤਹਤੀਕਜਾਦਿਆਵੇਹੀਕਾਲਕੇਬਾਸਿ
 ਆਵੇਗੀ। ਸੁਕਾਲਾਕਿਆਕਹੀਐਕਾਲੁਏਹੁ
 ਜਿਸਜਮੇਵੇਹੀਗਿਗਿਉਉਸਸਮੇਕਾਨਾਉਕੁ
 ਲੁ।। ਤਿਸੁਮਰਦਕੋਤਹਤੀਕੁਸਮਾਵਿਕਰਿਪਾ
 ਪਾਹਹਤੁਹੋਇਵੇਹੀਪਾਪਤਿਕੁਆਗਿਰਹੀਵੇਹੀ
 ਪਾਪਾਸਾਬਿਬਿਆਤੀਆਨਾਹੀ।। ਅਰੁਜੁਗ
 ਤਿਕਾਡੀਗਹੋਇਆ। ਤਾਆਤਮੇਕੀਪ੍ਰਮੇਸ
 ਰਸਾਬਿਰਹੀ।। ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀ
 ਮਨਜੀਤੇਜਗੁਜੀਤੀ। ਬਾਰਹਪੰਥਾਜਿਜੋਗੀ

ਆਕੈਹੈਨਿਸਿਤਿਨਮਾਹਿਜਿਦੁਇਪੀਥਾਨਿਹੈ
ਸਿਬਰੁਹੈਇਕੁਆਈਪੰਥੁਇਕੁਨਾਥਾਪੰਥੁਤਿਸ
ਮਹਿਜਿਆਈਪੰਥੁਹੈਸਿਸਭਨਾਕਾਭੰਡਾਰੀਹੈਸ
ਭਨਾਕੋਜਮਾਇਲੇਤਹੈਗਰੀਬੀਕੀਅੰਗਕਰਿ
ਕਰਿਸੁਆਈਪੰਥਾਕਿਜਕਾਹੈਸ੍ਰੀਈਸਰਨਾਥ
ਮਹਾਦੇਵਕਾਹੈਅੰਭਿਓਮਹਾਦੇਵਗਰੀਬੀਕਰਿ
ਕਾਰੇਦਾਗਹਿਪੰਥੁਸਮਾਇਲੀਏਤਿਓਮੇਰਾਨਿ
ਪੰਥੁਹੈਸੁਆਈਪੰਥੁਹੈਸਭੇਜਮਾਤੀਤਿਤਨੀ
ਆਹੈਕਿਜੇਮਾਰਗਕੀਸਿਸਭੁਸਮਾਇਲੀਸੀ

ਗਹਿ। ਸਤੁ ਨਾ ਕਾਟਹਲੀ ਅਹੋਇਆ ਹੋ। ੧੬੬
ਜੁਮਨੁ ਜੀਤ ਤੇ ਸਤੁ ਜਗ ਜੀਤਾ। ਕਹੈ ਜੀਆ ਦੇ
ਸੁਕਿ ਸਕੈ ਆਗੈ ਕਹੀਐ। ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਆ
ਵਿਕੈ ਆਗੈ। ਆਵਿ ਕਵਨੁ ਕਹੀਐ। ਆਇ
ਨਿਰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਪਵਣ ਕਾ ਸਰੂਪ ਜੇ ਹੈ ਤਿਸ ਕੈ
ਆਗੈ ਮੇਰਾ ਆਦੇਸੁ ਹੈ। ਅਨੀਲੁ ਕਵਣੁ ਕਹੀ
ਐ। ਅਨੀਲੁ ਪਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਾ ਜਰੂਪ ਹੈ। ਅ
ਨਾਵਿ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ। ਅਨਾਵਿ ਅੰਨੁ ਕਹੀਐ
ਦੇਵਤਾ। ਅਨਾਹਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹੀਐ। ਅਨਾ

ਹਤਿਸਬਦੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਦੁਅਰੇਸਦਾਸੁਬਦਾ
ਬਾਜਿਆਕਰਦਾਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਜਸੁਕਰਤਾ
ਹੈ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਇਨ
ਕਾਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁਹੈ॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਾ
ਅਨੀਲੁਪਾਦੀ॥ਪਾਦੀਕਾਅਨਾਦਿਦੇਵਤਾ
॥ਅਨਾਦਿਕਾਅਨਾਹਤਿਸਬਦੁ॥ਸਬਦੁਕਾ
ਏਨਾਕਾਆਦਿਅੰਤਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਹੀਵੇਸੁ
ਹੈ॥ਪ੍ਰਮੇਸਗੁਜਿਹੈਸਿਏਹੀਹੈ॥ਕੀਭੁਗਤਿ
ਕਿਅਨੁਦਾਇਆਭੰਡਾਰਗਦਿਘਾਦਿਘਾਦਿਵਾ

ਜੇਨਾਦਾਜੋਗਮਾਰਗਕੋਲਖਲਜਿਨੀਥਾਤੀ
 ਜੋਗਸਿਪੁਰਨਹੋਇ॥ਪਿਨਾਇਮੰਗਾਇਭੀ
 ਖਿਆਕੀਥਾਤਿਹੋ॥ਭੁਗਤਿਜੋਲਈਸੋਗਿ
 ਆਨਕੀਲਈ॥ਭੁਗਤਿਕਾਆਹਾਰੁਕਰੈਜਿ
 ਸਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰੁਭੀਜੋ॥ਅਰੁਭੀਰਾਰਕਾਰੇਕਾਕ
 ਰੈਦਾਇਆਕਾ॥ਅਰਨਦੁਕੈਸਾਵਜਿਆਘ
 ਵਿਘਵਿਬਾਜਿਆ॥ਆਪੇਨਾਥੁਸਗਲਘਟਾ
 ਕਾਦੇਵਟਹਾਰਹੈਸੁਆਪਿਹੀਹੈ॥ਨਾਥੁਨਓ
 ਦਾਤੇਕਾਹੈਜਿਤਨੀਪ੍ਰਿਥਮੀਹੈਸੁਸਭੁਓਸਕੀ

ਨਬੁਮਾਹਿਯੋਗਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰੇਜੁਆਦਿ
ਹੋਇਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤਿਮਹਿਨਾਹੀ॥ਅ
ਵਰਕਿਆਬਾਤਿਹੈਸੀਜੋਗੁਅਗੁਵਿਜੋਗੁਕੀ
ਬਾਤਿਹੋਸੀਜੋਗੁਪਾਇਰਿਧਿਸਿਧਿਆਵਤੀ
ਹੋ॥ਵਿਜੋਗਪਾਇਜਾਤੀਹੋਇਹਸਕੁਲੇਖੇ
ਵਿਚਿਹਨਿਨਾਮੁਸਿਮਰਨਿਜਿਹੈਅਲੇਖੁਪੁ
ਰਖੁਹੈਭਾਗਕਰਮਜਿਹਨਸਿਲੇਖੇਹੀਵਿਚਿ
ਆਵਤਿਹੋਸੀਜੋਗੁਅਗੁਵਿਜੋਗੁਇਹੁਹੈਸੇਪ੍ਰ
ਮੇਸਰਕੇਦਹਲੂਏਹੋ॥ਇਨਕਊਹੁਕਮੁਕਰ

ਤੇਪੁਰਖਕਾਹੈ॥ਜਿਸਿਸਾਰਕਾਕਰਮੁਕਰਤੇਚ २੦੧
ਲਾਵਤੇਰਹਹੁ॥੨੯॥ਵੇਕਾਹੀਕਹੀਐਜੁਗ
ਤਿਤਿਨਕੇਤਿਨਪੁਰਖੁਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇ
ਉ॥ਸੀਸਾਰੀਬ੍ਰਹਮਾਭਿਨੁਹੀਮਹਾਦੇਉ॥ਵੀਖੁ
ਨੁਬਿਸਨਕਾ॥ਸ੍ਰਿਸਾਟਿਕੇਕਰਤੇਏਈ॥ਸ੍ਰਿ
ਸਾਟਿਕੇਦਾਤੇਏਈ॥ਸ੍ਰਿਸਾਟਿਕੇਭੁਗਤੇਏਈ
॥ਸ੍ਰਿਸਾਟਿਕੇਕਰਤੇਕਿਤੁਵੀਚਾਰਿ॥ਸੁਕਰਤੇ
ਹੈਏਤੁਵੀਚਾਰਿ॥ਜਿਬ੍ਰਹਮਾਪਾਣੀਕਾਰੂਪਾ
ਬਿਸਨੁਪਉਦਕਾਰੂਪਾਮਹਾਦੇਵਅਗਨਿ

ਕਾਰੂਪਾ॥ ਜਬ ਏਹ ਤਿਨਿ ਬਸਤੂ ਏਕਤ੍ਰ ਹੋਹਿ॥
ਤਾਸੀਸਾਰੁ ਹੋਇਨਾ ਤਰਿਨਾ ਹੋਇ॥ ਜਿਕਿ ਛੁਹੁ
ਅਸੋਇਨਾ ਵਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਥੀਹੁ ਆਹੈ॥ ਤ
ਬਾਇਤੁ ਗੁਣ ਕਰਿ ਕਾਰਿ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਕਰਤ ਹੋ
॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸ੍ਰਕਿਤੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਦਾਤੇ ਏ
ਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋ ਪਾਣੀ ਬਰਜੇ ਤੋ ਅਨਿਧੀ ਨ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਪੈਦ ਹੋਇ॥ ਜੀਆ ਕਉ ਆਹਾ ਭੁਹੋਇ॥
ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭੁ ਹਰਿ ਹੋਹਿ॥ ਅਰੁ ਜਾਇ ਧੁਪ ਲਾ
ਗੈ ਅਰੁ ਬਾਓ ਪਵਨੁ ਲਾਗੈ ਤਬ ਖੋਤੀ ਪਕੈ ਜੀ

ਅੰਕਊਆਹਾਭੁਹੋਇ।ਸੋਇਤੁਗੁਣਕਰਿਕ २੦੨
ਰਿਸਿਸਟਿਕੋਦਾਤੇਹੈ॥ਅਰੁਭੁਗਤੇਕਿਤੁਦੀ
ਚਾਰਿਕਰਿਕਰਿਹੈਸੋਸੁਣਾ।ਦੇਹੀਮਹਿਅਗ
ਨਿਖਾਤੀਹੈਸੁਮਹਾਦੇਵਕਾਭੂਪਹੈ।ਦੇਹੀਮਹਿ
ਜਿਪਵਨਪੀਤਾਹੈਸੁਬਿਸਨਕਾਭੂਪਹੈ॥ਅਰੁ
ਦੇਹੀਮਹਿਜਿਪਾਣੀਰਹਤਾਹੈਸੁਬ੍ਰਹਮੇਕਾਭੂ
ਪਹੈ॥ਇਨਕਾਨਿਵਾਸੁਤੀਨਹੁਕਾਹੈਸੁਦੇਹੀਮ ॥
ਹਿਭੀਹੈ॥ਅਰੁਪ੍ਰਿਥਮੀਮਹਿਭੀਵੇਈਹੈ॥
ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਭੀਵੇਈਹੈ॥ਅਗਸਿਮੇਭੀ

ਏਈ॥ ਬੇਕੁਠਮਹਿਭੀਏਈ॥ ਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਭੀ॥ ਏਨਹੀਮਾਹਿ॥ ਨਿਰੰਜਨੁਜੀਇਨਮ
ਹਿਹੈਸੁ॥ ਕਉਕਾਰਿਹੈ॥ ਸੁਰਤਿਨਿਰੰਜਨੁਦੇ
ਹੀਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉ॥ ਅਰੁਦੇਹੀਕੋ
ਸੋਈਨਾਹੀ॥ ਸੁਰਤਿਕਉਸੋਈਸਭਹੈ॥ ਜਿਉ
ਜਿਉਉਸਕਾਹੁਕਮੁਹੈ॥ ਤਿਉਤਿਉਓਹੁਚਲਾਇ
ਦਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਹੈਹੁਕਮੁਸੋਪ੍ਰਮੋਸਰੁਦੇਖਦਾ
ਹੈ॥ ਅਰੁਏਨਾਨੁਨਜਰਿਨਾਹੀ॥ ਆਵਦਾ॥ ੩੦
॥ ਆਸਦੁਲੇਅਲੇਅਤਿਰਾਗਾ॥ ਜੇਕਿਛੁਪਾ

ਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰਾ/ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੇਸਿਰਜ
 ਨਗਾਰਾ/ਨਨਕਸਚੇਕੀਜਾਚੀਕਾਰਾ/ਆਏਸੁਤਿ
 ਸੀਆਏਸੁਆਏਅਨੀਲਅਨਾਇਅਨਹ
 ਤਿਜੁਗਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਕਈਆਸਦ
 ਥਾਨਮੁਕਾਮਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰਕੋਕੀਏਹੋਏਤਿਨਕੀ
 ਗਣਤੀਹਿਨਾਹੀ॥ਤਿਨਕਊਏਤੇਲੋਆਅਰੁ
 ਭੰਡਾਰੀਕੀਏਹਾਨੀ॥ਤਿਨਕੋਬਾਬਾਜਿਕਿਛੁ
 ਵੇਛਾਥਾਸੁਏਕਾਹੀਬਾਰੀਦੀਆਜਿਕਿਛੁਕ
 ਲਮੇਹੀਹੈਸੁਭੀਏਕਾਹੀਬਾਰਿਪਾਈ॥ਜੀਆਕੇ

ਬਾਬਜੇਦੁਖਸੁਖਨਿਗਭੁਖਰਾਜਭੋਗਅ
ਰੁਮਰਦਜੀਵਦੁਰਹਣੁਥਾਆਵਣਜਾਣੁ
ਅਰੁਉਤਮੁਨੀਚਕੀਬਖਸਮਾਰਦੇਕਾਥਾ
ਪਣਉਥਾਪਣਕੀਥਾਥੀਥਾਜਿਕਿਛੁਕਰਿ
ਪਾਈਹੈਸੋਮਿਦਾਵਦਾਨਾਹੀਓਜਹੀਕੀਕੀ
ਤੀਬਸਤੁਹੋਤੀਜਾਤੀਹੈਥਿਸਕਾਤਮਾਸ
ਦੇਖਿਦੇਖਿਬਿਗਸਤਾਹੈਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁ
ਤੁਰਖੁਕਿਸਕੀਨਿਆਈਥਾਜਿਉਕਰਿਕੋ
ਈਉਸਤਾਦੁਏਕੁਬਸਤੁਸਦਾਹਿਕਰਿਦੇ

ਖਦਾਹੈ॥ ਅਰਉਸੁਆਪਦੀਕੀਨੀਬਸਤੁਕ ੨੦੪
ਉਦੇਖਿਕਰਿਖੁਸੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਿਉਆਪਾਇ
ਆਜੀਆਕਾਤਮਾਸਾਸਿਸਾਟਿਰਚੀਕਾਦੇ
ਖਿਕਾਰਿਅਨੰਦਮਾਨੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਉਹੀਸਾਚਾ
ਜਿਕਿਛੁਕਰੈਸੋਸਭੁਸਚੁਹੈ॥ ੩੧॥ ਇਕਦੂ
ਜੀਭੈਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਬੀਸਾ
ਲਖੁਲਖੁਗੇਵਾਆਖੀਐਏਕੁਨਾਮੁਜਗ
ਦੀਸਾ॥ ਇਤਰਾਹਿਪਾਤਿਪਉਵੀਆਚਰ੍ਹੀ
ਐਹੋਇਇਕੀਸਾ॥ ਇਹਿਜਿਬਾਤਾਹੋਏਤੁਜਿ

ਹਥਾਕਾਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰਕਾਨਮੁਲੀਜੀਤਾਹੈ॥ਜਿ
ਏਸੁਇਕਦੂਜਿਹਥਤੇਲਖੁਲਖੁਜਿਹਥਾ
ਹੈਹਿਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸਕਾਨਮੁਲੀਜੀਤਾਹੈ॥ਜਿ
ਇਕਸਤੇਲਖੁਜਿਹਥਾਹੈਹਿਅਰਲਖਹੀ
ਤੇਲਖੁਲਖੁਬੀਸਹੈਹਿਅਰੁਇਤਨੀਆ
ਜਿਹਥਾਸਾਥਲਖਵਾਰਨਉਜਗਦੀਸਕ॥
ਲੇਇਤਾਭੀਪਹੁਚੈਨਹੀ॥ਪਉੜੀਆ॥ਜਿ
ਹੈਸੁਕਿਆਹੈਮੁਕਤਿਦੁਆਰੇਕੀਜਿਪਉ
ੜੀਹੈਸਾਪਤਿਹੈਪਤਿ॥ਕਿਸਕਾਨਉਹੈਜਿਪ

ਵਿਤਰਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਨਾਉਪਵਿਤਾਹੀਕੀਪਤਿ ੨੦੫ .
ਹੈ॥ ਪਵਿਤਾਜਿਹੋਇਸਿਕਿਸਬਾਤਿਤੇਹੋਇ
॥ ਜਾਗਤਪਰਵਾਦੁਹੋਇ॥ ਰਹਤਿਪਰਵਾ
ਦਾਕਿਉਕਰਿਹੋਇ॥ ਜਾਕਾਮੁਕੋਧਲੇਭਮੇਹ
ਅਹੀਕਾਰਤੇਬਿਰਕਤਹੋਇ॥ ਨਾਮੁਦਾਨਾਇ
ਸਨਨੁਦਾਇਆਧਰਮੁਸੰਤੋਖੁਸੀਲਸੰਜ
ਮੁਜਤੁਸਤੁਸੇਦਾਭਾਉਭੁਗਤਿਗਹੀਬੀਇ
ਹੁਕਮਾਵੈਇਨਮਹਿਰਹਤਿਪਾਵਿਤੁਹੋਵੈ॥
ਜਾਐਸਾਪਾਵਿਤੁਹੋਇਤਾਪਾਤਿਕੀਪਓੜੀ

ਚਕੋ। ਜਾਪਤਿ ਕੀਪਉ ਵੀਚਰਿ ਆਤਾਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਕਉ ਮਿਲਿਆਤਾਇ ਕੀਸਾ ਵਿਸਵੇ ਹੋਇਅ।
ਨਿਹਚਲੁਪਦੁਪਾਇਆਆਵਦੁਜਾਦੁਤੇਰ
ਹਤਹੋਇਆਜਿਕੋਈਭੁਗਤੁਓਹੁਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰੇਸਚਖੰਡਕਉਪਹਾਚੈਅਪੈਸਿਓ
ਉਕਰਿਕਾਰਿਪਹੁਚੈ। ਸੁਦਗਲਾਅਕਾਸ
ਕੀਕੀਦਾਆਈਗੀਸਾ। ਏਹੁਪਦਵੀਜਿਹੈਸੁ
ਅਕਾਸਪਦਵੀਹੈਜਿਐਸਾਹੋਇਸਿਪਹੁਚੈ
ਅਕੀਇਹਪਦਵੀਪਰਾਪਤਿਉਸਅਭੁਗ

ਕੀਪਉੜੀਕਉਪਹੁਚਿਆਚਾਹੈਤੋਓਹੁਕੀਦ ੨੦੬
ਅਕਾਸਕਿਉਕਰਿਪਹੁਚਿਆਜਾਇ॥ਨਨ
ਕਨਦਗੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਰੀਸਾਜੇਏ॥
ਹਰਵਾਨੁਹੋਵੈਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰੈਤਾਪਾਈ
ਐ॥ਜੇਨਦਗੀਬਾਹਰਾਕੂੜਵਾਹਦਾਫਿਰੇ
ਤਾਕੂੜੈਦੀਰੀਸਨਾਹੀਪਾਈਜਾਂਦੀ॥ਕੂੜਦੀ
ਕੂੜੀਰੀਸਹੈ॥੩੨॥ਆਖਾਇਜੋਬੁਢੁਪੇ
ਨਹਜੇਗਾਜੋਰੁਨਮੀਗਾਇਦੋਇਨਜੇਗਾਜੋ
ਰੁਨਜੀਵਦਿਮਗਦਿਨਜੇਗਾਜੋਰੁਨਗਾਜੋ

ਮਾਲਿਮਾਨਿਸੋਗੁ। ਜੋਰੁਨਜੁਰਤੀਗਿਆਨਵੀ
ਚਾਗੁ। ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਦੈਸੀਸਾਗੁ। ਜਿਸੁ
ਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵਖੈਸੋ। ਨਨਕਉਤਮੁ
ਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ ਏਹੁਬਖਸਤੂਜੋਰੁਕਰਿ
ਕਰਿਖਾਈਆਨਾਹੀਜਾਦੀਆ। ਕਵਦਿਕ
ਵਦਿਬਖਸਤੂਆਖਾਦਿਸਾਰਖੀਆਬਖਸਤੂ
ਜਿਹੈਸੁਪੁਸੈਸਰਤੇਆਖਾਦਿਦੈਜੋਰੁਕਰਿ
ਕਰਿਨਾਹੀਪਾਈਆਜਾਦੀਆ। ਜੇਮਿਹ
ਰਿਕਾਰਿਕਰਿਦੇਹਿਨਤਰਿਨਾਹੀ। ਜੇਚੁਪ

ਕਾਰਿਕਾਰਿਹੁਬੀਧਕਾਰਿਕਿਛੁਪਾਇਆਚਾ २੦੭
ਪੈਤੋਨਾਹੀਪਾਇਆਜਾਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਰਿ
ਪਾਬਗੋਗਿਆਰੁਜੋਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਭੀਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਪਾਸਤੋਨਾਹੀਕਿਛੁਲੀਆਜਾਤਾਜੋਰੁਕ
ਰਿਕਾਰਿਪ੍ਰਮੇਸਰਸਾਥਿਕਿਛੁਦੀਆਭੀਨ ०
ਹੀਜਾਤਾਦੀਜੀਤਾਭੀਤਬਧੈਜਬਹੀ
ਦਿਲਾਵਤਾਹੈਆਰਜੋਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਜੀਵਿ
ਆਚਾਹੈਤਾਨਾਹੀਜੀਵਿਆਜਾਦਾਆ
ਰੁਜੋਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਮੁਇਆਭੀਨਹੀਜਾਦਾ

ਅਰਜੇਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਮਨਮਾਹਿਜੇਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿ
ਰਾਜੁਮਾਲੁਭੀਨਾਹੀਪਾਇਆਜਾਤਾਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਪਾਸਤੋਬੈਨਾਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੋ। ਸੁਰਤਿ
ਅਰੁਜੇਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਰਭੀਨਾਈਅੰ॥
ਜਲਾਬੈਨਾਜੇਰਪਾਤੋ। ਅਰੁਜੇਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿ
ਚੁਕਾਤੈਨਾਹੀਧੋਈ। ਜੇਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਸੰਸਾ
ਰੁਮੁਕਤਿਨਾਹੀਹੋਈ। ਸਭਨਾਬਾਤਾਕਾਜੇ
ਰੁਊਸਹੀਪਾਸਿਧੀ। ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿ
ਕੇਦੇਇਤਿਸਹੀਕਉਪਾਪਾਤਿਹੋਈ। ਉਸ

ਕੈਆਗੈਕਉਵਉਤਮੁਕਉਵਨੀਚੁਆਜਿਸਕ
 ਉਕਿਰਪਾਲੁਹੋਇਸੋਈਬਡਾਹੋਇਬੈਸਿਜ
 ਮੁਸਿਆਣਪਸਤਾਦੂਰੀਕੀਤੀਆਸੁਆਕਿ
 ਆਕਿਰਪਾਉਪਰਿਬਾਤਲੈਜਾਇਰਖੀਅ
 ਸੁਕਿਸੁਥਾਤਿਤੇਰਾਰਿਗਾਇਆਮਤਾਇਤ
 ਨੀਬਾਤਿਕਹੀਨੁਭੀਉਲਾਟਿਮਾਰਤਾਹੋਇ
 ਜਿਏਨਾਨਕਆਪਲੀਸਿਆਣਪਸਿਉਪ
 ਇਆਨਹੀਜਾਤਾਜੇਉਸਤਾਵੈਤੋਕਿਰਪ
 ਕੀਨਜਾਗਿਸਿਉਪਾਰਿਹੋਇਆਕਿਆਹੋਸਿ

ਜਮੁਅਗੁਸਿਆਲਪਹੋਇਕਿਜੇਕੀਸੀਜਮ
ਅਗੁਸਿਆਲਪਕਭੁਖਾਨਾਹੀਜਿਸਕੋਕਿਰ
ਪਾਕਰੋਭੁਵੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਤਿਸਹੀਕਉਨਿਵ ०
ਜਖੜਾਕਰਉ॥ਤਾਂਇਸਗੁਰਿਕਾਰਿਕਾਰਿਬਾ
ਬੋਇਸਬਾਤਤੇਇਉਕਾਰਿਕਾਰਿਗੁਰਿਗਾਇ
ਆ॥੩੩॥ਗਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਦਾਗਾਪਉਲ
ਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਧਰ
ਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਇਹਜਿਜੀਉ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀਵੇਹੈਮਿਰਤਮੰਡਲਕੀਏਹੈਤਿ

ਸਕੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਕਿਆਬਣਾਈਹੈਸੀਠਕ ੨੦੯
ਰਜੀਨੇ।ਗਤਿਅਰੁਦਿਨੁਕੀਆਹੈਬਿਤ੍ਰੋ
ਅਰੁਦਾਰਕੀਏਹੈ।ਪਉਣਅਰੁਪਾਣੀਕੀ
ਏਹੈਅਗਨਿਅਰੁਪਾਤਾਲਕੀਏਹੈ।ਤਿਸ
ਵਿਚਿਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲਾਬ
ਣਾਈਹੈ।ਧਰਮਸਾਲਕਾਅਰਥੁਕਿਆਨਿ
ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਉਠਿਜਾਹੀ।ਜੇਸਾ
ਬੀਜੇਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਧਰਮਸਾਲਾਮਹਿ
ਸੁਤੈਸਾਅਗੈਭੀਪਾਵੈਅਰੁਈਹਭੀਪਾਵੈ॥

ਅਰੁਤਿਸੇਤੇਧਰਮੁਕਰਤਾਹੀਰਹੈਤਾਂਨਿਰਾਫ
ਲੁਨਾਹੀਜਾਤਾਏਸੁਧਰਤੀਧਰਮਸਾਲਕਾ
ਬੀਜੀਆਸੁਧਰਮਸਾਲਾਏਤੁਗੁਣੁਕਰਿਕ
ਰਿਹੈ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਾਤਿਕੇਰੀਗਾ॥
ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨਿਤਾਕਰਮੀਕਰਮੀ
ਹੋਇਵੀਚਾਰਾਏਸੁਧਰਮਸਾਲਕੇਬੀਚ
ਜਿਜੀਅਹੈ॥ਤਿਨਕੇਅਨੇਕਰੀਗਹੈ॥ਤਿਨ
ਕੇਅਨਿਤਨਾਵਹੈ॥ਜੈਸੇਜੈਸੇਕੋਈਕਰਮਕ
ਮਾਵੈਗਾਤੈਸਾਤੈਸਾਵੀਚਾਰੁਹੋਵੈਗਾਸਾਚੇ

ਕੈਦਰਵਾਰਿਮੋ॥ਤਿਥੈਕਵਨਕਵਲੋਸੋਭਾ॥ ੨੧੦
ਵਹਿਗੋ॥ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪ੍ਰਵਾਨਾਨਦ
ਗੰਗਗਮਿਪਵੈਨੀਸਾਨੁ॥ਕਚਪਕਾਈਥੈ
ਪਾਇ॥ਨਨਕਗਾਇਆਜਾਪੇਜਾਇ॥ਪੰਚ
ਜਿਸੋਭਾਪਾਵਤੇਹੋ॥ਸਿਕਵਨਸੋਭਾਪਾਵਤੇ
ਹੋ॥ਪ੍ਰਥਮੀਆਪਤੇਜੁਬਾਇ॥ਅਕਾਸੁ॥ਜੇ
ਕੋਈਇਨਕਉਪਛਾਵੈ॥ਅਰੁਹਊਮੇਮੈਦੈਤਿ
ਸਭੁਪਾਰਿਪ੍ਰਮੋਸਰਕੀਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ਸੋਏ
ਈਪੰਚਪਰਵਾਦੁਹੈਸਚੇਕੀਦਰਗਾਹਿਮੋ॥

ਜਿਸੁ ਉਪਾਰਿ ਸਚੇ ਕੀਨ ਜਾਰਿ ਹੋਇ ਦਾਇਅ ॥
 ਲਖੁ ਰਖ ਕੀਤਿ ਜਨੇ ਹੀਇ ਹਧੰਚਤਤ ਬੂਝੈ
 ਜਾਫਿਰਿ ਮਿਹਰਿ ਕੀਨ ਦਾਰਿ ਹੋਈ ਤਗਾਅ
 ਟਲੁ ਲੇਖੁ ਪਾਇਆ ਨੀਸਾਨ ਨਾਉ ਲੇਖਕਾ
 ਪੈ। ਤਬ ਹੁਕਮ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੋਇਆ ॥
 ਜਿਇ ਸਕਉ ਮੇਰੇ ਮਹਲ ਮਹਿ ਰਖਹੁ ਤੇਹੁ ਮੇ
 ਰਾਹੈ ਤੇਹੁ ਪਕਾਹੈ ਤੇਹੁ ਬਾਤਿ ਬੂਝੀ ਹੋ ਗੀਜ
 ਦਿਊ ਹਾਜਾਇ ਗਾਤ ਬਾਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਸੁਵਾ
 ਦੁਆਵੈ ਗਾਹੁ ਦਿਅ ਜੈ ਬਾਤਿ ਹੀ ਕਰਿ ਕੋ ॥ ੨੧

ਸੁਣਿਕੈ ਬਿਜਮਾਇਆਹੈ॥ ੨੪॥ ਧਰਮਖੰ ੨੧੧
ਡਕਾਇਹੈ ਧਰਮੁ ਆਗੀਆਨਖੰਡਕਾ ਆਖ
ਹੁਕਰਮੁ ਆਗੀਆਨਖੰਡਮਹਿ ਕਈ ਪਉਣ
ਪਾਣੀ ਬੈਸੀਤਰਹੈ॥ ਕਈ ਦੇਵ ਮਹੇਸਹੈ॥
ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬੈਠੇ ਘਾੜਤ ਘੜਦੇਹੈ ਰਚਨ
ਕੇਰੂ ਪਰੰਗ ਕੇਵੇ ਸਕਰਤੇਹੈ॥ ਕੇਵੇ ਕਰਮ
ਭੂਮੀਏ ਸਮੇਰਹੈ॥ ਕਈ ਸਮੇਰ ਪੁਰਖਤ
ਪੁੰ॥ ਅਰੁ ਕਈ ਧੂਸੁ ਮੇਰ ਉਪਰਿ ਬੈਠੇਹੈ॥ ਜੇ
ਸਾਏ ਕੁਏ ਸੁਸੁ ਮੇਰ ਉਪਰਿ ਏਹੁ ਧੂਹੈ॥ ਮੇਰੇ॥

ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਕਈਚੁਦਹੈ॥ਕਈਸੁਰਜ
ਕੇਮੰਡਲਹੈ॥ਅਰੁਕਈਦੇਸਹੈ॥ਤਹਾਰੀ॥०
ਨਖੰਡਮਹਿਕਈਸਿਧਹੈਕਈਬੁਧਹੈ॥ਕ
ਈਦੇਵੀਆਹੈਜੁਗੁਪਧਾਰੀਬੈਠੀਆਹੈ॥ਕ
ਈਦੇਵਤੇਹੈਕਈਦਾਨਦਹੈ॥ਕਈਮੁਨੀਸ
ਰਹੈ॥ਕਈਰਤਨਹੈਕਈਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈਕਈਬਾ
ਦੀਆਹੈ॥ਅਰੁਕਈਪਾਤਸੁਪਾਤਨਿਰਦੇਸਸ
ਰਿਆਰਹੈ॥ਆਨੁਖਹੈਕਈਸੁਰਤੀਹੈਕਈ
ਸੇਵਕਹੈ॥ਤਿਨਕਾਅੰਤਭੀਕੋਈਨਾਹੀ॥ਗਿ

ਆਨਖੰਡਮਾਹਿਏਤੇਲੇਅਸਮਾਏਹੈਪ੍ਰਮੇਸਰ ੨੧੨
 ਕੇ॥ ੩੫॥ ਗੀਆਨਖੰਡਮਾਹਿਗੀਆਨਪ੍ਰਚੰਡ
 ॥ ਤਿਥੈਨਾਦਾਬਿਨੈਦਕੋਡੁਆਨੰਦਾਗੀਅ •
 ਨਖੰਡਥੀਆਗੈਪ੍ਰਚੰਡਹੈਤਿਸੁਮਾਹਿਕਿਅ •
 ਵਰਤਾਰਾਹੈ॥ ਤਿਸੁਪ੍ਰਚੰਡਮਾਹਿਗੀਆਨਕੀ
 ਰਹਤਿਹੈ॥ ਓਹੰਨਕਾਜਾਨਅਦੇਸਾਨਕੋਈ
 ਦੁਖਨਾਕੋਈਜੋਗੁਤਹਾਂਸਦਾਸਰਬਦਾਕਾਲਿ
 ਆਵਰੂਪਅਨੰਦਵਾਪੜਦੇਹੈ॥ ਤਬਪ੍ਰਚੰਡ
 ਖੰਡਥੀਆਗੈਸਰਮਖੰਡੁਹੈਤਹਾਕਿਆਕਿਅ •

ਵਿਵਹਾਰੁ ਹੋ। ਸਰਮਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪਾ
ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀ ਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੁਪਾਤ ਕੀ
ਆਗਲਾ ਕਥੀ ਆਨ ਜਾਹੀ ਜੋ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ
ਪਛੁਤਾਇ। ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਐ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਮ
ਨਿ ਬੁਧਿ। ਤਿਥੈ ਘੜੀ ਐ ਸੁਗਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁ
ਧਿ। ਤਹਾਂ ਸਰਮਖੰਡ ਮਾਹਿ ਬਾਣੀ ਅਰੁ ਰੂਪ
ਹੋ। ਊਹਾ ਘਾੜਤ ਬਾਣੀ ਹੀ ਕੀ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਊਹ
ਅਨੁਪੁ ਬਾਣੀ ਘੜੀ ਤੀਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਕਿਛੁ ਐ
ਜਾਦਾ ਨਾ ਹੀ ਕਹੀ ਜਾਤੀ ਹੈ। ਅਗ ਜਿ ਕੋਈ

ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਕਾਬੀਚਾਰਕੀਆਚ ੨੧੩
ਚੇਤਾਕੈਸੀਹੈਅਨੂਪਬੀਭੀਅਨੂਪਹੈ॥ਅਨੂ
ਪਬੀਅਨੂਪਕਿਆਹੈਜਿਸਕੀਕਿਛੁਮਿਤਿ
ਨਹੀ॥ਅਰਉਸਬਾਣੀਮਹਿਕਿਆਬੀਚਾ
ਰੁਹੈਜਿਸਰਮਖੰਡਮਹਿਘਜੀਤੀਹੈ॥ਉਹਾਂ
ਜੀਆਕੀਜੋਸੁਗਤਿਹੈਸੋਘਜੀਤੀਹੈ॥ਅਰ
ਮਨੁਕੀਬੁਧਉਹਾਹੀਘਜੀਤੀਹੈ॥ਸੁਗਤਿਜਿ
ਦੇਵਤੇਹੈਤੈਗੁਣਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤਿ
ਨਾਕੀਮਤਿਬੁਧਿਸੁਧਿਜਿਹੈਸੁਸਭਨਦਕੀ

ਸੁਧਊਹਾਹੀਘਰੀਤੀਹੈ॥ਵਿਹੁਬਜਤੁਸਰਮਖੰ
ਰੁਮਾਹਿਹੈ॥੩੬॥ਸਰਮਖੰਰੁਖੀਆਗੈਉਪਰਿ
ਕਰਮਖੰਰੁਹੈ॥ਕਰਮਖੰਰੁਮਾਹਿਕਿਆਹੈ
॥ਕਰਮਖੰਰੁਕੀਬਾਣੀਜੋਗੁ॥ਤਿਥੈਹੋਰੁਨਕੋ
ਈਹੋਗੁ॥ਤਿਥੈਜੋਧੰਮਹਾਬਲਸੁਗਾ॥ਤਿਨ
ਮਹਿਰਾਮੁਦਹਿਆਭਰਪੁਗਿ॥ਤਿਥੈਜੀਤੋਸੀ
ਤਮਹਿਮਾਮਾਹਿ॥ਤੁਹੈਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ
ਨ॥ਉਹਿਮਰਹਿਨਦਾਹੋਜਾਹਿ॥ਜਿਨਕੈਰਾਮੁ
ਦਯੈਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਥੈਭਗਤਦਸਾਹਿਕੋਈ

ਲੋਇ। ਕਰਹਿ। ਅਨੰਦ ਸਚਾ। ਮਨਿ ਜੋਇ। ਕ
 ਰਮਖੰਡ। ਮਹਿ। ਕਿ। ਆਹੈ। ਕਰਮ। ਮਹਿ। ਬਾਣੀ
 ਅਰੁ। ਜੇ। ਗੁ। ਜਿ। ਹੈ। ਸੁ। ਕਰ। ਮਖੰਡ। ਮਹਿ। ਹੈ। ਤਿਥੇ
 ਹੋਰ। ਕੋ। ਵੀ। ਨ। ਹੀ। ਊ। ਹਾਂ। ਕ। ਵ। ਨ। ਕ। ਵ। ਨਿ। ਹੈ। ਤਹਾਂ
 ਜੇ। ਧੇ। ਹੈ। ਮ। ਹ। ਬ। ਲ। ਸੁ। ਰ। ਹੈ। ਜਿ। ਨ। ਕੋ। ਮ। ਨ। ਮ। ਹਿ
 ਰ। ਮੁ। ਬ। ਸ। ਤ। ਹੈ। ਰ। ਮ। ਹਿ। ਕੋ। ਨ। ਮ। ਮ। ਹਿ। ਜਿ। ਨ। ਕ
 ਮ। ਨੁ। ਕੁ। ਰ। ਪੁ। ਰਿ। ਹੋ। ਇ। ਗ। ਹੋ। ਆ। ਹੈ। ਸਿ। ਈ। ਊ। ਹਾਂ। ਬ
 ਸ। ਤੇ। ਹੈ। ਅ। ਵ। ਰ। ਊ। ਹਾਂ। ਕਿ। ਆ। ਹੈ। ਤਹਾਂ। ਸੀ। ਤ। ਹੈ
 ਸ। ਤਿ। ਆ। ਵੀ। ਤੀ। ਅ। ਤੀ। ਤਿ। ਨ। ਕੋ। ਰੁਪ। ਕੀ। ਕਿਛੁ

੨੧੪

ਖੰਡ

ਮਿਤਿਮਿਰਜਾਦਾਲਖੀਨਹੀਜਾਦੀ॥ਜਿਕੇ
ਆਹੇਅੇਸਊਨਕੇਰੂਪਕਾਉਜਾਲਹੈ॥ਅਰੁ
ਓਇ॥ਤਤੋਹੀਨਾਗਾ॥ਉਹਾਬਿਰਧੁਹੀਨਾਹੀ॥
ਪਗੁਜਿਨਕੇਮਨਮਹਿਰਾਮੁਬਸਤਾਹੈਤੇਉ
ਹਲੋਇਲੇਜਾਇਰਖੀਤੇਹੈ॥ਤਹਾਕਈਲੇ
ਆਭਗਤਾਕੇਬਸਤੇਹੈ॥ਅਰੁਓਇਰੁਗਤ
ਸਦਾਅਨੰਦਹੀਕਰਤੇਹੈ॥ਬੈਨੰਦਹੀਕਰਤੇ
ਹੈ॥ਅਰੁਮਨਕੇਬਿਖੇਸਚੁਬਸਤਾਹੈ॥ਹਰ
ਖਸੇਗਕਾਸਹਸਾਉਹਨਾਹੀਸਦਾਅਨੰਦਮ

ਹਿਰਹਤੇਧੈ। ਕਰਮਖੰਡਥੀਉਪਾਰਿਅਗੈਸ
 ਦੁਖੰਡਧੈ। ਉਹਾਂਕਿਆਹੈਤਿਸਸਦਖੰਡਮ
 ਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਵ੍ਰਿਤਹੈ। ਸਚਖੰਡਦੈਨਿਰੰਕ
 ਗੁ। ਕਾਰਿਕਰਿਵੇਖੇਨਦਾਰਿਨਿਹਾਲੁ। ਸਚ
 ਖੰਡਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਬਸਤ
 ਹੈ। ਜਿਸਕਉਨਜਰਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖਦਾਹੈ
 ਸੁਨਿਹਾਲਹੈਤਾਹੈ। ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਬਰ
 ਭੰਡ। ਜਿਕੋਕਥੈਤਅੰਤੁਨਅੰਤੁ। ਤਿਥੈਲੋ
 ਅਲੋਅਆਕਾਗ। ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿ

ਵੈਤਿਉਕਾਗਾਵੇਖੋਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਗਾਨ॥
ਨਕਕਥਨਾਕਰਛਾਸਾਰਾਤਹਾਸਚਖੰਡਮ
ਹਿਕਈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭਿਰਹੈਕਈਲੋਅ
ਹੈਕਈਅਕਾਰਹੈਜੇਕੋਈਗਾਇਆਚਾਹੈ
ਤੋਉਨਕੀਗਦਤੀਹੀਨਹੀ॥੨੨੨॥ਲੋਆਆ
ਕਾਗਾਖੰਡਾਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕੀਜੁਗਦੇਨਾਜਾਹੀ॥
ਪਗਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਨਿਰੀਜਨਨਿਰੀਕਾਰਕਾ
ਹੈਗਾਮਚੰਦਕਾਹੈਤੋਉਤਿਉਆਗਿਆਸਾ
ਥਿਕਰਮਅਰੁਧਰਮਕਮਾਵਤੇਹੈਮਾਨੁਖ॥

ਅਰੁਥੁਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਨਿਰੰਕਾਰਹੋਭੁ ॥ ੨੧੬ ॥
ਜੀਆਕਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿਕਾਰਿਦੇਖਦਾਹੈ।ਦੇ
ਖਿਦੇਖਿਵਿਗਸਦਾਹੈਖੁਸੀਹੋਤਾਹੈ।ਸਤੁਨੀ
ਹੀਬਾਤੀਖੁਸੀਹੋਤਾਹੈ।ਭਲੇਕਮਾਇਐਭੀ
ਅਰੁਬੁਰੈਕਮਾਇਐਭੀ।ਭਲੇਕੋਨਿਵਾਜ
ਤਾਹੈ।ਅਰੁਬੁਰੈਕਓਸਜਾਇਦੇਤਾਹੈ।ਖੁਸੀ
ਸਜਾਇਦਿਤੀਭੀਹੋਤਾਹੈ।ਅਰੁਬਛਿਆ
ਈਦਿਤੀਭੀਖੁਸੀਹੋਤਾਹੈ।ਮਹਾਅਨੰਦਰੂਪੀ
ਪ੍ਰਯੋਸਰਹੈ।ਪਰੁਮਹਾਕਰੜਾਹੈਲੀਆਨ

ਹੀਜਾਤਾਸਾਰਬਸਤੁਹੇਖਰਾਕਰਵਾਕਰਨੁਲੀ
ਆਨਾਹੀਜਾਤਾਕਹੇਜਿਜੀਜਿਸਕਾਮਖ
ਬੁਦਉਸਹੀਸਾਥਿਹੋਵੈ॥ਅਰੁਉਸਹੀਕ
ਉਲੀਆਚਾਹੈਸੁਕਿਤੇਉਪਾਇਜਤਨਉਹੁ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਕਿਨਹੋਇ॥ਕਹੈਆਇਹੋਇ
ਕਹੈਕਿਉਕਾਰਹੋਇ॥੩॥ਜਤੁਪਹਾਰਾਧੀ
ਰਜੁਧਨਿਆਗਾਅਹਰਦਿਮੱਤਿਬੇਦੁਹਥੀ
ਅਰੁਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਉ॥ਭਾਡ
ਭਾਉਮੀਰੁਤਤਿਤੁਢਾਲੀ॥ਪਵੀਐਸਬ

ਦੁਸਰੀਟਕਸਾਲਾ॥ਜਿਨਕਊਨਦਰਿਕਰ
 ਮੁਤਿਨਕਾਗਾਨਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾ
 ਲਾ॥੩੮॥ਕਹੈਜੀਤਿਸਸਚੇਸਾਹਿਬਕਊ
 ਜੇਕੇਈਲੀਆਪਾਇਆਚਹੈਤੋਇਦੁਪਾ
 ਏਉਸਸਾਰਬਜਤੁਕੋਨਿਰੀਜਨਪੁਰਖੁਕੋਜ
 ਤੁਦਾਪਹਾਰਾਕਰੈਅਰੁਅਹਿਗਫਿਹਥੇਝਾ
 ਕਰੈਤੇਮਤਿਅਚਲੁਹੋਇਕਿਤੇਪਾਪਤੋਲੈਨ॥੦
 ਹੀਦੁਖਸੁਖਕਾਰਿਤੋਲੈਨਾਹੀਭੁਗਮਕਾਰਿ
 ਤੋਲੈਨਾਹੀਅਟਲਅਚਲਮਾਤਿਹੋਇਰਹੇ

ਅਰੁਬੇਦਾਜਿਕਰਮਕਰਤੁਤਿਕਰਤਾਹੈਉਹੁਕ
ਮਾਵੈਉਸਬੇਦਕਾਹਥੇਜਾਕਰੈ॥ਅਰੁਖਲਾ
ਜਿਹੋਤੀਆਹੈ॥ਜਿਨਾਜਾਥਿਅਗਨਿਧਾਵੀ
ਤੀਹੈਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇਭਉਕੀਆਕਰੈ॥ਅਰੁ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਤੇਰਰਤਾਹੀਰਹੈਏਹੁਖਲਾਕਰੈ॥
ਅਰਾਅਹਿਗਣਿਮਾਹਿਜਿਅਗਨਿਹੋਤੀਹੈਸੁ
ਅੰਤਾਰਿਤਪਾਜਿਆਕਰੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਕੀਅ
ਗਨਿਕਰੈ॥ਅਰੁਭਾਂਡੇਮਹਿਜਿਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਾ
ਹੈਓਹੁਭੰਡਾਰਕਰੈ॥ਉਸਮਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਸ

ਤੁਢਾ ਲੈਤਿ ਹਜਾਇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਪੜੀਐ॥
 ਜਾਂਏ ਹੁਸੀ ਜਮੁ ਮਾਨੁਖ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂਏ ਹੁ
 ਟਕਸਾਲ ਹੋਇ ਤਾਂਏ ਜਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪੜੀ
 ਐ॥ ਏਹੁ ਕਾਰਤਿ ਸਦੈ ਹਵਾਲੈ ਹੋਇ ਨਿਸਕ
 ਊਆਪਿ ਨਦਾਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੋ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਏ
 ਹੁਨ ਜਾਰਿ ਹੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਜੋ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋ
 ਇਆ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਜਿ ਹੋ ਸੁਭ ਹੀਰਾ ਮੁਹੂ॥ ੩੮
 ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਪਉੜ੍ਹ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾਮ
 ਤਾਧਰਤੁ ਮਹਤਾ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ

ਦਾਇਆਖੇਲੈਜਗਲਜਗਤੁ।ਚੀਗੀਆਈ
 ਆਬੁਰਿਆਈਆਬਾਚੇਧੰਗਮਹਦੁਰਿ।ਕ
 ਰਮੀਆਪੋਆਪਦੀਕੇਨੇਵੈਕੈਦੁਗੀ।ਜਿਨੀ
 ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥
 ਨਨਕੈਤੇਮੁਖਉਜਲੈਕੈਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ॥੧॥
 ਪਉਦਾਜਿਹੈਜਿਹੁਹੂਹੈਸਾਰੇਜਗਤਿਕਾ।ਚ
 ਹੁਖਾਈਆਕਾ।ਧਰਤੀ।ਜਿਹੈਜਿਮਾਤਾਹੈਚ
 ਹੁਖਾਈਆਕੀ॥ਅਬੁਰਾਤਿਦਿਨੁਜੁਹੈਜਿਦਾ
 ਈਦਾਇਆਹੈਚਹੁਖਾਈਆਕੇ।ਪੈਦਾਇ

ਘਾਲੈਜਿਹੈਜਿਪਿਤਾਹੈਚਹੁਖਾਈਆਕ॥

ਸਚਹੁਖਾਈ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜੀਆ ਜੀਤਾ ॥ ੨੧੯ ॥
ਕੀਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ਹੈ ਸਿਰਾ ਜਾਧਰਮੁ
ਲਿਖਿਦਾ ਜਾਵਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਹਜੂਰਿ ਬਾ
ਚਿ ਬਾਚਿ ਸੁਣਾਇਦਾ ਹੈ। ਓਨਾ ਹੀ ਕਰਮਾਓ
ਪਰਿ ਬਖਸ਼ਿਆਰਿ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਸੁ ਕਰਮੀ ਜੀ
ਨੁ ਆਹੀ ਨਿਸਿਨ ਜੀ ਕਿਲੈ ਰਖੀ ਦੇਹ ਨਿ। ਅ
ਰਬ ਕਰਮੀ ਜੀ ਜਿਹੈ ਸੁਦੂਰਿ ਸਟਿਪਾ
ਈਦੇ ਹੈ। ਜੂਨੀ ਕੇ ਫੇਰਮਾਹਿ ਪੜ੍ਹੇ ਫਿਰਤੇ ਹੈ।
ਅਗੁ ਜਿਨਹੁਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਅਰਾਧਿਆ

ਪੈਜਿਓਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਹਿਤੋਬਹੁਤੀਕਓਛਰ
ਇਲਾਹਿ॥ਜੇਓਨਾਨੁਭਾਵੈਤਾਜਿਤਨੀਕਓ
ਨਕੈਲਾਹਿਲਗੀਪੈਓਇਤੋਪਾਰਿਹੀਐਪਰ
ਹੋਰਾਜਿਬਿਖਈਜੀਵਹੈਤੇਭੀਉਪਗਹਿਪ
ਰੁਜੇਓਨਾਭਾਵੈਤਾਸਾਰੇਜਗਤਕਓਛਰਾਇ
ਲੈਹਿ॥ਓੜਾਕਿਭੀਅਨੇਕਜਤਨਹੋਹਿਪਰ
ਜਿਨਾਨੇਕਰਮੁਕਰਿਕਰਿਦੋਇਸੇਈਪਾਵੈ॥
੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਪੁਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਜੀਕੀਤਾਉਸਤਾਤਿਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੀ॥ਜੇਜ

ਪੇਸੁਣੇਸਿਖੇਤਿਸਕੀਪਰਮਗਾਤਿਹੋਵੈਗੀ ੨੨੦
॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਰਹਤਹੋਵੈਹੋ॥ਨਿਰਭਉ
ਪਦਵੀਪਾਵੈਨਿਰੰਜਨਮੇਜਾਇਸਮਾਵੈਹੋ
ਆਗੇਪਰਮਗਾਤਿਤੇਈਹਾਂਮਨਾਇਛੇਫਲ
ਪਾਵੈਹੋ॥ਜਿਸਕਾਚਿਤੁਇਸੁਬਾਬੇਕੇਜਪ
ਸਾਥਿਲਗੈਨਿਹਕੇਵਲਪਦਾਂਤੇਨਿਰਾਜੁਹੋ
ਇਕਰਿਮਨੂਆਡੋਲੈਨਾਗੀ॥ਨਿਹਕੇਵਲੁ
ਹੋਇਜਪਹੀਸਾਥਿਜਗਤਗੁਰੂਹੋਇਉਸਕੇ
ਪਾਛੈਜਗਤੁਉਧਰੈ॥ਅਰੁਕੇਈਲੋਕਪਰ

ਕਿਗਤਿਸਿਖੇਗਾਵੇਪਵੈਸੁਵੈਤੋਭੀਪਰਮਗ
 ਤਿਹੋਇ।ਈਹਾਸੁਖੀਆਰੈਮੁਕਤਾਹੋਇ
 ਜਪੁਬਾਬੈਨਨਕਕਾਹੈਉਸਾਤਿਤਿਬਾਬੈਨ॥
 ਨਕਕੀਤੀਪ੍ਰਸੇਸਰਜੀਕੀ॥ਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂ
 ਜੀ॥ਪੀਨਗੁਰੂਜੀ॥ਜਪੁਅਰਥਨਾਲਿਸੈ
 ਪੁਰਣੀ॥

॥ ਬਰਹਮਾਹਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਹਲਾ ॥ ਘਰੁ ॥

੨੨੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਗਤਿਕ
ਗਮਕੇਵੀਛੁੜੈਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਰਾਮਾ ॥
॥ ਚਾਰਿਕੁੰਦਵਹਦਿਸਕੁਮੇਧਾਕਿਆਏਪ੍ਰਭ
ਕੀਸਾਮਾਧੇਨੁਦਧੈਤੋਬਾਹਰੀਕਿਤੇਨਾਏ
ਕਾਮਾਜਲਾਬਿਨਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉਪ
ਜਹਿਨਾਹੀਦਾਮਾਗਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐ
ਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐਬਿਸਰਾਮਾਜਿਤੁਪ

ਰਿਗਰਿਕੰਤੁਨਪ੍ਰਗਦਈਭੁਡਿਨਗਰਸੇਗਾਮ
॥ਸ੍ਰਬਸੀਗਾਰਤੰਬੇਲਰਸਸਦੁਦੇਹੀਸਭੁ
ਖਾਮਾਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕੰਤਾਵਿਹੂਣੀਆਮੀਤ
ਸਜਦਯਾਭਿਜਾਮਾਨਾਨਕਕੀਬੇਨੀਤੀਅ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮਾਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁ
ਆਮੀਸਿਗਿਪ੍ਰਭਾਜਿਸਕਾਨਿਹਚਲਧਾਮ
॥ਚੇਤਿਗੋਵਿਦੁਅਰਾਧੀਅੰਹਵੈਅਨੰਦੁ
ਘਟਾਸਿਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਈਐਰਜਨਾ
ਨਾਮੁਭੁਵਾਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਦਾ

ਆਏਤਿਸਹਿਗਣਾਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿ २੨੩
ਨੁਜੀਵਦਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਦਾਜਾਲਿਖ
ਲਿਖਹੀਅਲਿਪੁਰਿਆਗਵਿਆਵਿਚਿਵ
ਦਾਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਤਵਾਦ
ਖੁਗਣਾਜਿਨੀਗਾਵਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਨਕੁੰ
ਗੁਮਦਾਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨ
ਨਕਪਿਆਸਮਨਾਜੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਤਿਸਕੋਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੇਸਾਖਿਧੀਗਨਿ
ਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਾਬਿਛੋਹਾਹਰਿਸ ॥

ਜਨੁਪੁਰਖਾਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਆਇਆਧੋਹੁ
ਪੁਤ੍ਰਕਲੜਨਸੀਰਿਧਨਾਹਰਿਆਵਿਨਾਸੀ
ਓਹੁਪਲਾਰਿਪਲਾਰਿਸਗਲੀਪੁਈਝੂ
ਏਥੈਧੈਮੋਹੁਇਕਜੁਹਰਿਕੇਨਾਮਾਬਿਨੁਅ
ਗੈਲਈਆਹਿਖੋਗਿ। ਦੁਖਾਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁ
ਚਦਾਪੁਤਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਪ੍ਰੀਤਮਚ
ਰਣੀਜੇਲਗੋਤਿਨਕੀਨਿਗਮਲਜੋਇ। ਨਾ
ਨਕਕੀਪੁਤੁਬੇਨਤੀਪੁਤਮਿਲਹੁਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇ। ਵੈਸਾਖੁਸੁਹਾਵਾਤਾਲਗੋਜਾਸੀਤੁ

ਭੈਏਹਰਿਸੋਇ॥੩॥ਹਰਿਜੋਤਿਜੁੜਦਾਲੇਹੀ
 ਐਜਿਸੁਅਗੈਜਾਭੁਨਿਵੈਨਿ॥ਹਰਿਸਜਣ
 ਦਾਵਾਇਲਾਗਿਆਕਿਸੈਨਦੇਈਬੀਨਿਆ
 ਟਕਮੋਤੀਨਾਮੁਪ੍ਰਭਉਨਲਗੈਨਾਹੀਸੀਨਿ॥
 ਰੀਗਸਭੇਨਾਗਾਉਦੈਜੇਤੇਮਾਨਿਭਾਵਨਿ॥ਜੋ
 ਹਰਿਲੋਕੋਸੋਕਰੇਸੋਈਜੀਅਕਰੀਨਿ॥ਜੇਪ੍ਰ
 ਭਿਕੀਤੇਆਪਦੇਸੇਈਕਹੀਅਹਿਧੀਨਿ॥ਅ
 ਪਦਲੀਆਜੇਮਿਲੈਦਿਛਾਵਿਕਿਉਰੋਵੈਨਿ
 ਸਾਧੁਸੰਗੁਪਗਾਪਤੇਨਨਕਰੀਗਮਾਇਨਿ॥

ਹਰਿਜੇਦੁਰਗੀਲਾਤਿਸੁਜਿਸਕੇਭਾਗੁਮਥੀ
ਨਿ॥੪॥ਆਸਾਵਤਪੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਹ
ਰਿਨਾਹੁਨਜਿਨਾਪਾਜਿ॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰ
ਖੁਤਿਆਗੀਕੈਮਾਫਸਸੀਦੀਆਸਾ॥ਦੁਯੋ
ਭਾਇਵਿਹੁਚੀਐਗਲਿਪਈਸੁਜਮਕੀ
ਫਸਾ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੇਲੁਲੈਮਥੈਜੋਲਿਖਿਆ
ਸੁ॥ਰੋਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀ
ਗਈਨਿਗਸਾ॥ਜਿਸਕਉਜਾਪੂਭੇਟੀਐਸੋ
ਦਰਗਾਹੋਇਖਲਾਸੁ॥ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ

ਆਪਣੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ੨੨੬ ॥
ਤੁਧਾ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾ
ਸਿਆ ਆਸਾ ਰੂਪੁ ਹੋਵਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਨਿ
ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪਾਸਾ ਵਲ ਜਗੀ
ਕਾਮ ਦੀ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਿਆਰਾ ਮ
ਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਜਿਉ ਹੋਇ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
ਬਿਖਿਆ ਹੀ ਗੁਰੂ ਵਾਇਆ ਦੇ ਜਾਨੇ ਸਭੇ
ਛਾਹੁ ॥ ਗਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂਟਾ ਹਵਈ ਮਿਲਿ
ਸਾਧੂ ਪੀਵਣ ਹਾਗਾ ਵਲਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਗਿ

ਮਊਲਿਆਸੀਮੁਖਪੁਰਖਅਪਾਹੁਹਾਰਿਮਿ
ਲਵੈਨੇਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲਾਵਵਹੁ०
ਗੁਮਜਿਨੀਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹਉਤਿ
ਨਕੈਸਦਬਾਇਹਾਗਨਨਕਹਰਿਜੀਆਇ
ਆਵਰਿਸਬਦਿਸਵਾਗਵਿਹਾਰੁ। ਸਾਵਦੁ
ਤਿਨਾਸੁਹਾਵਾਣੀਜਿਨਗਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾ
ਗੁ। ੬॥ ਕੁਦਾਇਭੁਰਮਿਲੁਲੀਆਵੁਜੈ
ਲਗਾਹੇਤੁ। ਲਖਸੀਗਾਰਬਦਾਇਆਕੁ०
ਗਜਿਨਾਹੀਕੇਤੁ। ਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਹਾਬਿਨਸ

ਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈਕਹਜਾਨਿਪ੍ਰੇਤੁ॥੫॥ਕਵਿਚਲਾ
 ਇਨਿਦੂਤਜਮਾਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ॥ਛਾਡਿਖ
 ਵੇਤੋਖਿਨੈਮਾਹਿਜਿਨਾਜਿਓਲਗਹਿਤੁ॥ਹ
 ਥਮਰੋਵੈਤਨੁਕਪੇਸਿਆਹੁਹੋਅਜੇਤੁ॥
 ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੇਲੁਦੈਕਰਮਾਸਿਦਵਾਖੇਤੁ॥ਨ
 ਨਕਪ੍ਰਕਾਸਾਗਤੀਚਰਦਬੀਹਿਥਪ੍ਰਭ
 ਦੇਤੁ॥ਸੋਤੁਦਾਇਨਗਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁ
 ਰੁਕਖਦਵਾਲਾਹੇਤੁ॥੭॥ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਓ
 ਮਾਹਵਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇ॥ਅਨਿ

ਤਨਿਖਿਆਸੁਦਰਸਨਪਟੀਕੋਈਆਇ
ਮਿਲਾਵੈਆਇ। ਸਿਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੋਹਉਤਿ
ਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ। ਵਿਦੁਪ੍ਰਭਾਕਿਉਸੁਖੁਪ०
ਈਐਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ। ਜਿਨੀਚਾਖਿਆ
ਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਰਿਪਾਤਿਰਹੇਆਪਾਇ। ਆਪੁ
ਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਗਹਿਲੈਦੁਪ੍ਰਭੁਲਾਹਿ
ਲਾਇ। ਜੇਹਰਿਕਿਤਿਮਿਲਾਈਆਸਿਵਿ
ਛੁਡਿਕਤਹਿਨਜਾਇ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਦੁਦੂਜਾਕੋ
ਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ। ਅਸੁਸੁਖੀਵ

ਸੀਦੀਆਜਿਨਾਮਾਇਆਹਰਿਗਾਇ॥੮॥ ੨੨੬
 ਕਤਿਕਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇਦੇਸੁਨਕਾਹੁਜੋਗੁ
 ॥ਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਵਿਆਪਨਿਸਭੇ
 ਰੇਗਾ॥ਵੇਖੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਾਨਿਜਨਮ
 ਵਿਜੋਗਾ॥ਖਿਨਮਾਹਿਕਉਵੇਹੋਇਗਏਜਿਤ
 ਤੇਮਾਇਆਰੇਗਾ॥ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈ
 ਕਿਸਥੈਜੋਵਾਹਿਰੇਜਾ॥ਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵ
 ਈਲਿਖਿਆਪੁਰਿਸੀਜੋਗਾ॥ਵਡੁਭਾਗੀਮੇ
 ਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤਾਂਉਤਰਹਿਸਾਭਿਬਿਓਗਾ॥

ਨਨਕਕਉਪੁਤਗਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੀ
ਦੀਮੋਚਾ।ਕਤਿਕਹੋਵੇਸਾਧਸੰਗਾਬਿਨਸ
ਹਿਸਭੇਸੋਚਾ॥੯॥ਮੀਘਾਰਿਮਾਹਿਸੋਰੀਦੀ
ਆਹਾਰਿਧਿਰਸੀਗਿਬੈਰਵੀਆਹਾਤਿਨ
ਕੀਸੋਭਾਕੀਆਹਾਦੀਜਿਸਾਹਿਬੀਮੇਲਵੀ
ਆਹਾਤੁਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਹਾਮਾਸਿਉਸੀ
ਗਿਸਾਧਸਹੇਲਵੀਆਹਾਸਾਧਜਨਾਤੇਬ ।
ਹਗੀਸੇਰਹਾਨਿ।ਵਿਕੇਲਵੀਆਹਾਤਿਨਦੁ
ਖਨਕਬਹੁਉਤਰੈਸੇਜਮਕੈਵਾਸਿਪਵੀਆ

ਗਾਜਿਨੀਗਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਦਾਸੋਦਿਜਨਿ ੨੨੭
ਨਿਤਖਵੀਆਹਾਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਹ
ਰਿਕੀਠਿਤਿਨਾਜਵੀਆਹਾਨਾਨਕਬਾਂਛੈਧੁ
ਵ੍ਰਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਦੀਦਰਿਪਵੀਆਹਾਮੀ
ਘਰਿਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਦਾਬਹੁਵਿਨਜਨਮਕੀ
ਆਹਾ॥੧੦॥ਧੋਖਿਤੁਖਾਫੁਨਾਵਿਆਪਈਕੀ
ਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਾਹਾਮਨੁਖੇਧਿਆਚ
ਰਲਾਗਈਦਦਰਸਨਿਲਗਭਾਸਾਹਾਓਟ
ਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਗਾਇਸੇਵਾਸੁਆਮੀਲਹੁ

ਬਿਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਈਮਿਲਿਸਾਧੁਗੁਣਗਾ
ਹਾਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸਮ ॥
ਹਾਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁਜੈਨ
ਵਿਛੁੜੀਆਹਾਬਾਰਿਜਾਓਲਖਥੇਰੀਆਹ
ਰਿਸਜਦਅਗਮਅਗਾਹਾਸਰਮਪਈਨ
ਰਾਇਏਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹਾਪੋਖੁਭੇ
ਹੀਦਾਸਰਬਜੁਖਜਿਸੁਬਖਜੇਵੇਪਰਵਹਾ॥
੧੧॥ਮਾਘਮਜਨੁਸੀਰੀਸਾਧੁਆਧੁਜੀਕਰਿ
ਇਸਨਾਨਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਸਾਇ

ਸਤੁਨਾਨੋਕਾਰਿਦਾਨੁ। ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਉ
 ਤਰੈਮਨਤੇਜਾਇਗੁਮਾਨੁ। ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨ
 ਮੋਹੀਮੋਬਿਨਸੈਲੋਭੁਜੁਆਨੁ। ਸਚੈਮਾਗਰਿ
 ਚਲਾਇਆਉਜਤਤਿਕਰੇਜਹਾਨੁ। ਅਠਸ
 ਠਿਤੀਬਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਾਇਆਪ
 ਰਵਾਨੁ। ਜਿਸਨੇਦੇਵੈਦਾਇਆਕਾਰਿਸੋਈ
 ਪੁਰਖੁਜੁਜਾਨੁ। ਜਿਨਾਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆ
 ਪਦਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨੁ। ਆਖਿਸੁਚੇ
 ਸੇਕਾਢੀ। ਅਹਿਜਿਨਪੁਰਾਗੁਰਮਿਹਰਵਨੁ

॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾਹਰਿ ਸ
ਜਲ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ। ਸ੍ਰੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕ
ਗਿਰਿ ਪਾਈ ਆਮਿ ਲਾਇ। ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾਨਾ ਹੀਜਾਇ। ਇਛੁ
ਪੁੰਨੀ ਵਡ ਭਾਗ ਦੀ ਵਰੁ ਪਾਇ। ਆਹਰਿ ਰਾਇ
ਮਿਲਿ ਜਹੀ ਆਮ੍ਰਿਤ ਗਲਗਾ ਵਹੀ ਗੀਤ ਗੀਤ
ਦਾ ਮਲਾਇ। ਹਰਿ ਜੋਹ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ
ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ। ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ
ਸਦਾ ਰਿਠਿ ਨਿਹਚਲਾ ਦਿਤੀ ਅਨੁਜਾਇ॥

ਸਿਸਾਰਸਾਗਰਤੇਰਖਿਅਨੁਬਹੁਤਿਨਜਨ
 ਮੇਧਾਇ॥ਜਿਹਵਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਤਰੇਨ
 ਨਕਚਰਦੀਪਾਇ॥ਫੁਲਗਾਦਿਨਿਤਸਲਾ
 ਹੀਐਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧੩॥ਜਿ
 ਨਿਜਿਨਿਨਾਪੁਧਿਅਾਇਆਤਿਨਕੇਕਾਜ
 ਸਰੋ॥ਹਰਿਗੁਰੁਪੁਰਾਆਰਾਧਿਅਾਵਰਗ
 ਹਸਾਚਿਖਰੋ॥ਸਰਬਜੁਖਾਨਿਧਿਚਰਦਹ
 ਰਿਭੁਓਜਲਾਬਿਖਾਮੁਤਰੋ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
 ਤਿਨਪਾਈਆਬਿਖਿਆਨਾਹਿਜਰੋ॥ਕੂੜ

ਗਏਦਾਬਿਧਾਨਸੀਪੁਰਨਸਾਚਿਕੁਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਪ੍ਰਭੁਸੇਵਦੇਖਨਾਮੀਦਾਰਿਏਕੁਧਰੇ॥ਆ
ਹਿਦਿਵਸਮੁਗਤਿਕੁਲੇਜਿਸਕਉਨਦਾਰਿਕ
ਰੇ॥ਨਨਕਮੀਰੀਦਰਸੁਦਾਤਾਕਿਰਪਾਕਰਹੁ
ਹਰੇ॥੧੪॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੨੩੦

॥ਉਪਦੇਸਾਚਿਤਾਵਦੀਕੋਅੰਗ॥ ॥ਹਿਸਾਵਲ
ਛੰਦ॥ ॥ਰਾਮਹਰਿਰਾਮਹਰਿਬੋਲਸੁਦ॥ਤੋ
ਸਹੀਚਤੁਰਤੁਜਾਨਪਰਬੀਨਅਤਿਪਰੈਜਿਨ
ਪੰਜਰੈਮੋਹਕੂਦ॥ਪਾਇਉਤਮਜਨਮਲਾਇ
ਲੈਚਪਲਮਨਗਾਇਗੋਬਿੰਦਗੁਨਜੀਤੁਸੁਦ
ਆਪਹੀਆਪਅਗਮਾਨਨਲਨੀਬਿਧੋਜੋਬਿਨ
ਪ੍ਰਭਬਿਮੁਖਕੋਬਾਰਸੁਦ॥ਦਾਸਉਦਰਕਧੋਪ
ਰਾਮਪਦਤੋਲਹੈਰਾਮਹਰਿਰਾਮਹਰਿਬੋਲਸੁ

ਵਾ॥ ੧॥ ਹਕਤੁ ਹਕਤੁ ਬੋਲਤੇ ਤਾ॥ ਨਦਸਸੇਤਾ
 ਨਕੋਆਪਨੀ ਕੋਦਕਾਰਿ ਕਯਾਵਨੀ ਮੇਪਰਯਾ
 ਖਾਹਿਗੋਤਾ॥ ਹੈਗੁਨਹੁ ਗਾਰਭੀਗੁਨਾਹਹੀਕਰ
 ਤੁਹੈਖਾਇਗਾਮਾਰਤਬਫਿਰੇਰੋਤਾ॥ ਜਿਨਤੁਏ
 ਖਾਕਸੇਅਜਬਪੇਦਾਕੀਆਤੁਓਸੇ॥ ਕਉਫੁਰ
 ਮੇਸਹੋਤਾ॥ ਦਾਸਉਦਰਕਹੈਸਰਮਤਬਹਿਰਹੈ
 ਹਕਤੁ ਹਕਤੁ ਬੋਲਤੇ ਤਾ॥ ੨॥ ਭੀਤੁਹੀਭੀਤੁਹੀ
 ਬੋਲਤੁਤੀ॥ ਆਬਕੀਬੁੰਦਾਮਜੂਦਪੇਦਾਕੀਆ
 ਨੈਨਮੁਖਨਾਸਕਾਕਾਰਿਸੰਜੁਤੀ॥ ਖਿਆਲਮੇ

ਸਾਕਰੈ ਵਹੀਲੀਏਫਿਰੈ ਜਾਗਕੇ ਦੇਖਕਯਾ ਕਰੈ ੨੩੭
ਸੂਤੀ। ਭੂਲ ਉਸੁਖ ਸਮਝੈ ਕਾਮ ਤੈਕਿ ਆਕੀਅ ।
ਬੇਗਦੈ ਯਾਦ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਨਿਪੁਤੀ। ਦਾਸ ਸੁੰਦਰ
ਕਹੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤੈਲਹੈ ਭੀਤੁ ਹੀਤੀ ਤੁਹੀ ਬੋਲ
ਤੂਤੀ॥ ੩॥ ਏਕ ਤੂਏ ਕਤੂ ਬੋਲ ਮੈਨਾ॥ ਅਵਲ
ਉਸਤਾਦ ਕੇ ਕਦਮ ਕੀ ਖਾਕਹੈ ਹਿਰਸ ਕਥੁਗੁ
ਜਾਰਸ ਬਛੈਰੁ ਫੈਨਾ। ਯਾਗਦਿਲ ਦਾਗਦਿਲ
ਮਾਰਿਤੁ ਯਾਦ ਕਾਰਿਹੈ ਤੁਝੀ ਪਾਸ ਤੂਏ ਖਨੈਨਾ॥
॥ ਜਾਨਕਾ ਜਾਨਹੈ ਜੀਦਕਾ ਜੀਦਹੈ ਸੁਖ ਨਕਾਸੁ

ਖੁਨਕਛੁਸਾਏਸੈਨਾ॥ ਦਾਸਜੀਦਰਕਹੈਸਕਣ
ਘਟਮੇਰਹੈਏਕਤੂਏਕਤੂਬੈਲਮੇਨਾ॥੪॥ਮਨ
ਹਰਿਛੰਦਾ॥ ॥ਕਾਨਕੋਗਏਤੇਕਹਾਂਕਾਨੀਐ
ਸੋਹੋਤਪੂਛਨੈਨਗਏਤੇਕਹਾਂਨੈਨੀਐਜੇਪਾਇ
ਹੈ॥ਨਾਸਕਾਗਏਤੇਕਹਾਂਨਾਸਕਾਜੁਗੀਧਲੇਤ
ਮੁਖਕੋਗਏਤੇਕਹਾਂਮੁਖੀਐਸੇਗਾਇਹੈ॥ਹਾ
ਥਕੋਗਏਤੇਕਹਾਂਹਾਥੀਐਸੇਕਾਮਹੋਤਪਾਵਕੇ
ਗਏਤੇਐਸੇਪਾਵਕਤਧਾਇਹੈ॥ਯਾਹੀਭੈਇ
ਚਾਰਦੇਖਜੀਦਰਕਹਤਤੇਹਿਦੇਹਕੋਗਏਤੇ

ਐਸੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ॥ ਪਾਬਾਰ ਬਾਰਕ ॥ ੨੩੨
ਯੇਤੋਂ ਹਿਸਾ ਵਧਾਨ ਕਯੋਨ ਹੋਗਿ ਮਤ ਕੰਪੈਟ
ਜਿਰ ਕਾਹੇ ਕੂਧ ਰਤੁ ਹੋ ॥ ਮੇਰੇ ਧਨ ਮੇਰੇ ਸਾਥ
ਰੋਸੁ ਤਮੇ ਗੀਬਾ ਮੇਰੇ ਪਸ ਮੇਰੇ ਗਾਮ ਭੂਲੇ
ਹੀ ਫਿਰਤੁ ਹੋ ॥ ਤੂੰ ਭਯੋ ਬਾਵਰੋ ਬਿਕਾਇਗਾ ॥ ਤੇ
ਈ ਬੁਧ ਤੇ ਗੀਐ ਸੋ ਅੰਧ ਕੂਪਾ ਗਿਹ ਤਾ ਮੇਤੂਪ
ਰਤੁ ਹੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੋ ਤੇ ਹਿਨੈ ਕਦੂਨਾ ਆਵੈਲਾ ॥
ਜਕਾ ਜਕੇ ਬਿਗਾਰੈ ਕੈ ਅਕਾ ਜਕੂ ਕਰਤੁ ਹੋ ॥
੬ ॥ ਤੇਰੈ ਤੋ ਕੁਪੇ ਚੁਪ ਕਯੋ ਗਾਂਠਾ ਅਤਿ ਘਰਗ

ਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਇਛੋ ਰੇ ਕੋ ਗੀ ਛੂਰਤ ਨ ਜਬ
॥ ਤੇ ਲਸੀਭਿ ਜੋ ਇਕ ਰਿਚੀ ਬਰਾਲ ਪੇਟ ਰਾਖੇ
ਕੁਕਰ ਕੀ ਪੁਛੁ ਯੁਧੀ ਹੋਇ ਨਹੀਤ ਬਹੁ ॥ ਸਾ
ਦੇਤ ਸੀਖ ਬਹੁ ਕੀ ਗੀ ਕੁਗਨ ਤਜਾਇ ਕਹਤ
ਹਤਾਇ ਨ ਬੀਤ ਰਾਯੋ ਸਬਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਾਮ ਗੁਪਤ
ਐਸੇ ਛਾਰ ਯੋ ਨਾਹੀ ॥ ਆਤਿਮਾਨ ਨਿਕਸਤ ਪ੍ਰਾ
ਲਗ ਚੇਤ ਯੋ ਨਹੀ ਕਬਹੂੰ ॥ १ ॥ ਬਾਲੂ ਮਾਹਿ
ਤੇ ਲੁਨਾਹਿ ਨਿਕਸਤ ਕਾਹੂੰ ਬਿਧ ਪਾਥ ਰਨਭੀ
ਜੈ ਬਹੁ ਬਰਖਤ ਘਨਹੈ ॥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਮਥੇ ਤੇ ਕ

ਪ੍ਰਾਪੀਵਨਹੀਪਾਈਲਤਕੂਕਸਕੋਭੁਦੈਨਹਿਨਿ
 ਕਤੂਕਨਹੈ॥ ਸ੍ਰਿਨਕੂਮੁਟੀਭਰੇਤੇਹਾਬਨਪਕਤ
 ਕਛੁਉਸਰਕੈਬਾਹੈਕਹਾਂਉਪਜਤਅੰਨਹੈ॥
 ਉਪਦੇਸਾਐਖਧਕਵਨਾਬਿਧਲਾਗੇਤਾਰਿ
 ਸੁੰਦਰਾਅਸਾਧਰੋਗਭਯੋਜਾਕੈਮਨਹੈ॥ ੮॥
 ॥ ਬੈਰੀਘਰਮਾਹਿਤੇਰੇਜਾਨਤਸਨੇਹੀਮੇਰੇ
 ਦਾਰਾਸੁਤਾਬਿਤਤੇਰੋਖੋਜਿਖੋਜਿਖਾਹਿਗੇ
 ਅੰਰਉਕੁਟਿਬਲੇਕਲਦੈਚਹੂਓਰਹੀਤਮੀ
 ਠੀਮੀਠੀਬਾਤਕਹਿਤੂੰਸੀਲਪਟਾਹਿਗੇ॥ ਸ੍ਰ

ਕਟਪਰੈਗੋਜਬਕੋਊਨਹੀਤੇਰੋਤਬਅੰਤਰ
ਕਠਨਬਾਹੀਬੇਰਉਚਜਾਹਿਗੇ॥ਸ੍ਰੀਦਰਕਹ
ਤਾਂਤੈਝੁਠੇਈਪ੍ਰਚਯਾਹਿਯੁਪਨੈਕੀਨਿਆਈ
ਸਬਦਖਤਾਬਿਲਾਹਿਗੇ॥੯॥ਬਾਰੁਕੇਮੰਦ
ਮਹਿਬੈਠਗਹਿਓਬਿਰਹੋਇਗਖਤਹੈਜੀਕ
ਨਕੀਆਜਾਕੇਊਦਿਨਕੀ॥ਪਲਪਲਛੀਨ
ਤਘਟਤਜਾਤਿਘਰੀਘਰੀ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰ
ਹਾਂਖਬਰਨਾਛਿਨਕੀ॥ਕਰਤਉਪਾਇਝੁਰੇ
ਲੈਨਦੈਨਖਾਨਪਾਨਮੁਸਾਇਤਉਤਫਿਰੇ॥

ਕਰਹੀਮਿਨਕੀ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਮੇਰੀਮੇਰੀਕ
 ਰੇਭੁਲਯੋਸਰਚੇਚਲਚਪਲਮਾਇਆਰੁ
 ਸੀਕੈਨਕਿਨਕੀ॥ ੧੦॥ ਸ੍ਰਵਨਨੁਲੈਜਾਇਕ
 ਰੇਨਾਦਕੀਲੇਡਾਰੈਪਾਸਿਨੈਨਦਾਲੈਜਾਇਕ
 ਰੇਰੂਪਬਸਕਰਯੋਹੈ॥ ਨਜਵਾਲੈਜਾਇਕ
 ਰੇਬਹੁਤਸੁਘਾਵੈਫੂਲਗਜਨੁਲੈਜਾਇਕਰਿ
 ਨ੍ਰਾਦਮਨਹਰੋਹੈ॥ ਚਰਮੁਲੈਜਾਇਕਰਿਨ
 ਸੀਸੈਸਪਸਕਰੈਸ੍ਰੀਦਰਕੋਊਕਸਾਧਠਗ
 ਤਤੈਡਰੋਹੈ॥ ਕਾਮਠਗਕੋਧਠਗਲੈਭੁਠਗ

ਮੇਰਾ ਗਠਗਨ ਕੀਨਗੀ ਮੇਰੀ ਜੀਵਾਇ
ਪਕੇਰੇ ॥੧੧॥ ਪਾਏਰੇ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਅੰਤਰ
ਨੇਰੇ ॥੧੨॥ ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਰੇ ਕਰਾ
ਪਾਈਏ ॥ ਭੁਲਤ ਹੈ ਬਾਵਰੇ ਤੁਅਬ ਕੇ ਸਾਨੇ
ਹੇਰਿ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾਇ ਹਕਾਰੇ ਕੰਠ ਗਾਈਏ
॥ ਸਮਝਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਗਠਗਨ ਕੇ ਸੀ ਗਤਿ ॥
ਗਠਗ ਬਾਜੀ ਦੇਖ ਕਹੂੰ ਮਨ ਨ ਭੁਲਾਈਏ
॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਤੇਰਿ ਸਾਵਧਾਨ ਕਮੋਨ ਹੋਰਿ
ਹਰਿ ਕੋ ਭੁਜਨ ਕਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਪਾਈਏ ॥੧੩॥

॥ ਅਗੀਘਗੀਘਦਤਛੀਜਤਜਤਾਛੀਨਾਛੀਨ
 ਭੀਜਤਹੀਗਰਜਤਆਟੀਕੋਸੋਡੇਲਹੈ॥ ਮੁਕ
 ਤਿਕੋਵਾਰੈਆਇਸਾਵਧਾਨਕੋਮੇਨਹੋਹਿਬਾਰ
 ਬਾਰਚਢਤਨਾਇਆਕੋਸੋਡੇਲਹੈ॥ ਕਰਿਲੇ
 ਸੁਕ੍ਰਿਤਹਾਰਿਭੁਜਨਅਖੰਡਨਰਯਗੀਮੇਅ
 ਤਪਰੈਯਾਮੇਬ੍ਰਹਮਮੇਲਹੈ॥ ਅਨੁਖਜਨਮਯ
 ਹਜੀਤਭਾਵੈਗਾਰਿਅਬਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਯਾਮੇ
 ਜੁਵਾਕੋਸੋਖੇਲਹੈ॥ ੧੩॥ ਦੇਖਤਹੀਦੇਖਤਭੁ
 ਚੁਪੈਦੋਰਆਯੋਹੈ॥ ਜੇਬਨਕੋਗਯੋਗਜਮੇ

ਦਰਦਨ

ਰੈਸਭੁਤੁਯੋਜਾਜਾਪਨੀਦੁਹਾਈਫੇਰਦਮਾ
ਮੇਬਜਾਯੋਹੈ॥ ਲੁਕਟੀਹਥਮਾਰਲੀਏਨੈਨਨ
ਕੀਢਾਲਦੀਏਸੇਤਬਾਰਕੁਏਯਾਕੋਤਿਬੁਝੇਤਨ
ਯੋਹੈ॥ ਦਸਨਗਇਸੁਮਾਨੈਦੂਰਕੀਏਜੋਗਰੀ
ਪਰੀਸੁਅੰਗੈਬਿਛੁਨਾਬਿਛੁਯੋਹੈ॥ ਸੀਸਕ
ਰਕੀਪਤਸੁੰਦਰਨਿਕਾਰਨੋਰਿਪਦੇਖਤਹੀਦੇ
ਖਤਬੁਢੇਪੈਦੁਰਾਯੋਹੈ॥ ੧੪॥ ਇੰਦਵਛਿਰ
॥ ਘੀਚਤੁਚਾਕਾਟਿਹੈਲਟਕੀਕਚਊਪ
ਲਟੇਅਜਗੁਗਤਿਬਾਸੀ॥ ਦਿਤੁਤੁਯਾਮੁਖਕੋਊ

ਖਰੇਨਖਰੇਨਗਏਸੁਖਰੇਖਰਕਾਮੀ॥ਕਿਪ
 ਤਦੇਹਸਨੇਹਸੁਦੀਪਾਤਿਸਿਪਾਤਿਦੀਪਾਤਿਹੈਨਿ
 ਜਜਾਮੀ॥ਸ੍ਰੀਦਰਸੀਤਹੁਭਉਨਤਜੇਨਕੁਜ
 ਯੇਭੁਗਦੀਤਸੁਲੈਨਹਰਾਮੀ॥੧੫॥ਦੇਹਘ
 ਟੀਪਗਭੂਮਲਰੈਨਾਹਿਮੈਲਠੀਆਪੁਨਿਹ
 ਥਲਈਜੁ॥ਆਖਿਹੁਨਕਪਰੇਮੁਖਤੈਜਲ
 ਜੀਸਹਲੈਕਟਘੀਚਨਈਜੁ॥ਈਸਹਕੂਕ
 ਬਹੁਨਜੀਭਾਰਤਦੁਖਪਰੈਤਬਾਹਿਦਈਜ
 ॥ਸ੍ਰੀਦਰਤੈਹੁਬਿਖੇਸੁਖਬੀਛੁਤਘੋਰੇਗਏਪੈ

ਬਗੈਨਗਈਜਾ॥੧੬॥ਪਾਇਆਮੋਲਕਦੇਹ
ਇਹੈਨਗਕਿਉਨਬਿਚਾਰਕਰੇਦਿਲਾਅੰਦ
ਗਾਕਾਮਹੂਕੋਧਹੂਲੋਭਹੂਮੋਹਹੂਲੂਟਤਹੈ
ਦਸਹੂਦਿਸਦੇਦਗਾਤੁੰਮਬਬੀਛਤਹੈਸੁਰ
ਲੋਕਹਿਕਾਲਹੂਪਾਏਪਰੈਸੁਪੁਰੰਦਗਾਛਾ
ਭਿਕਬੁਧਬੁਧਹਿਰਦੇਧਰਾਮਾਤਮਾਰਾਮ
ਭੁਜੈਕਿਨਸੁੰਦਗਾ॥੧੭॥ਇੰਦ੍ਰਯਨਕੇਸੁਖਚਾ
ਹਤਹੈਸਫਲਾਹਿਤਤੈਬਹੁਤੈਦੁਖਪਾਵੈ॥ਨਿ
ਉਜਲਮੇਸੁਖਮਾਜਹੀਲੀਲਤਸ੍ਰਾਦਬੰਧ

ਯੋਜਲ ਬਾਹਰ ਆਵੇ ॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਮੂਠ ਨ ਛੂ ॥
 ਰੁਤ ਹੈ ਰਸ ਨਾ ਬਸ ਬੰਦ ਪਰੋ ਬਿਲ ਲਾਵੇ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਕੰਧਾਰੀ ਲੇ ਨ ਸੀਤਾ ਰਤ ਜੋ ਗੁਰਖਾ
 ਇਸੁ ਕਾਂਨ ਬਿਧਾਵੇ ॥ ੧੬ ॥ ਕੈਨ ਕ ਬੁਧੁ ਭਈ
 ਘਟ ਅੰਤ ਰਿਤੁ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਮਨ ਚੇਰੈ ॥ ਭੂ
 ਲਗੋ ਬਿਖਯਾ ਸੁਖ ਮੇਸਰ ਲਾਲ ਚਲਾ ਗਿ
 ਰਹੋ ਅਤਿ ਥੇਰੈ ॥ ਜੋ ਕੋਊ ਕੰਚਨ ਛੁਗਿ
 ਲਾਵਤ ਲੈ ਕਰਿ ਪਾਬ ਰਸੋ ਨ ਗਫੇਰੈ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਯਾਨ ਰਦੇਹ ਅਮੋਲ ਕਤੀ ਰਵਨ ਗੀਨ ਫਕਾ ਕ

ਤੁਥੇਰੀ॥ ੨੦॥ ਦੇਖਤਕੇਨਰਸੋਭਤਹੈਜੇਜੇਅ
ਰਿਆਨੁਪਅਕੇਰੇਕੋਖੰਭਾ॥ ਭੀਤਰਤੋਕਛੁਸ
ਰਨਹੀਪੁਨਿਉਪਰਛੀਲਕਅੰਬਰਦੀਭਾ॥ ੨੧॥
ਤਰੇਪਾਰਨਾਹਿਕਛੁਸੁਪਜੇਜੇਬਦਯਾਰਤੇਬ
ਰਕੀਭਾ॥ ਰੂਸਰਹੈਕਪਿਜਿਉਛਿਨਾ॥ ਹਿਸੁ
ਯਾਹੀਤੇਭੰਦਰਹੈਤਅਚੀਭਾ॥ ੨੨॥ ਦੇਖਨਕੈ
ਨਰਦੀਸਤਹੈਪਰਲਛਨਤੇਪਸੁਕੇਸਬਹੀ
ਹੀ॥ ਬੈਲਤਚਾਲਤਪੀਵਤਖਾਵਤਯੁਵੈਪਾ
ਵੈਬਨਜਾਤਸਹੀਹੀ॥ ਪਾਤਗਇਰਜਨੀਛਿ

ਆਵਤਯੋਦਰਯੋਨਿਤਭਾਰਬਹੀਯੋਅੰਗਤੰ
 ਲਛਨਾਆਇਮਿਲੈਸਭਏਕਕਮੀਸਿਗਸਿ
 ਗਨਹੀਯੋ॥੨੨॥ਪ੍ਰੇਤਭਯੋਕਿਪਿਸਾਚਭਯੋ
 ਕ੍ਰਿਨਿਸਾਚਰੋਸਾਜਿਤਹੀਤਿਤਰੈਲੋ॥੨੩॥ਪ
 ਨੀਸੁਧਭੂਲਗਯੋਮੁਖਤੇਕਛੁਮੈਰਕੀਅੰਗ
 ਹੀਬੇਲੋ॥੨੪॥ਇਉਪਾਇਜੁਸਰੋਪਾਚਿਬੰਧਨ
 ਕੈਕਬਹੁੰਨਹੀਖੇਲੋ॥ਸੁੰਦਰਜਾਤਨਮੇਹਾਰਿਪ
 ਵਤਸੋਤਨਨਾਸਨੀਓਮਤਭੈਲੋ॥੨੫॥ਪੇਟਤੇ
 ਬਾਹਰਿਹੋਤਹੀਬਾਲਕਆਇਕੈਮਾਤਪਯੋਧ

ਕਰੈ

ਰਪੀਨੇ। ਮੇਹ ਬਚੇ। ਦਿਨ ਹੀ ਦਿਨ। ਮੇਰ ਤਰੁਨ
ਭੁਏ। ਤਿਆ ਕੇ ਰਸ ਭੀਨੇ। ਪੁਤ੍ਰ। ਮੇਂ ਪਉਤ ਬਧ
ਜੇ ਪਰਦਾ ਰਸੁ ਮੇਂ ਜੀ ਹੀ ਭਾਂਤਿ ਗਏ ਪੁਨਤੀਨੇ
॥ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਉ ਬਿਸਾ ਰਸੁ ਮਾਪ ਹੀਆ
ਪਉ ਬੀਧ ਨ ਕੀਨੇ। ੨੪॥ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ
ਬੰਧੇ। ਸੁੰਦਰੀ ਕੇ ਕਹੇ ਸੁਕਹਾਨ ਕਰੇ। ਚੋਰੀ
ਕਰੇ ਬਟ ਪਾਗੀ ਕਰੇ। ਰਿਖੀ ਬਨ ਜੀ ਕਰਿ ਪੇਟ
ਭਰੇ। ਯੋ। ਜੀਤ ਸੁਧੈ। ਸਿਰਘਾ ਮਸਹੈ। ਕਾਹਿ ਉੰਦ
ਰ ਸੇਰਨ। ਮਾਂਹਿ ਮਰੇ। ਬਾਂਧ ਰਹੇ। ਮਮਤ ਬ

ਸੱਜੇ ਨਰਤਾ ਹੀ ਤੇ ਬਾਂਘੇ ਹੀ ਬਾਂਘੇ ਫਿਰੇ ਹੋ॥ ੨੩੯
੨੫॥ ਤੇਰੀ ਹੀ ਚਾਤੁਰੀ ਤੇ ਹਿਲੇ ਬੈਰੋ॥ ਤੂੰ
ਗਕੈ ਧਨ ਮੌਰ ਕੇ ਲਾਵਤ ਤੇ ਰੋਊ ਤੇ ਪਾਰੀ
ਰਈ ਫਿਰੇ॥ ਆਗਿ ਲਗੇ ਸਬ ਹੀ ਜਰ ਜਾਇ
ਸੁਤੁ ਦਮ ਹੀ ਦਮ ਹੀ ਕਰ ਜੇ ਰੋ॥ ਹਾਕਮ ਕੋ ਰਹ
ਨਾਹਿ ਨ ਸੁਝਤ ਸੁੰਦਰ ਵੇ ਕਹੀ ਬਾਗ ਨਿਰੋ ਰੋ॥ ਤੂੰ
ਖਰਚੈ ਨ ਹੀ ਆਪੁ ਨ ਖਾਇ ਸੁਤੇ ਹੀ ਹੀ ਚਾਤੁਰੀ
ਤੇ ਹਿਲੇ ਬੈਰੋ॥ ੨੬॥ ਮਨ ਹਰਿ ਛੰਦਾ॥
॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਪੰਚਾਇ ਨ ਪੰਚਨ ਕੇ ਬਸ ਪਕੋ ਪ

ਰਦਾਰਰਤਿਭੈਨਾਨਤਿਬੁਰਾਈਕੋ॥੫੪॥
ਧਨਹਰੈਖਰਜੀਵਕੀਕਰਤਪਾਤਮਦਮ॥
ਸਖਾਤਲਵਲੇਸਨਕੁਲਾਈਕੋ॥ਹੋਇਗੋ
ਹਿਸਾਬੁਤਬਮੁਖਤੇਨਾਦੇਜੁਬਾਬੁਸੁੰਦ
ਰਕਹਤਲੇਖਾਲੇਤਰਾਈਰਾਈਕੋ॥ਈਹਾਂ
ਤੈਕੀਏਬਿਲਾਸਜਮਕੀਨਤੇਹਿਭਾਸਓਹਾ
ਤੈਨਪੈਪੈਕਛੁਰਾਜੁਪੋਪਾਬਾਈਕੋ॥੨॥
ਦੁਨੀਆਕੂੰਦੋਰਤਾਹੈਸੋਰਤਕੋਲੋਰਤਾਹੈਸੀ
ਜੁਦਕੋਮੋਰਤਾਹੈਬਦੋਹੀਸਰਾਏਕਾਮੁਰਗੀ

ਕੋਮੋਸਤਾਹੈਬਕਗੀਕੋਕੋਸਤਾਹੈਗਗੀਬੋਕੋਖੇ ॥ ੨੪੦ ॥
 ਸਤਾਹੈਬੋਮਿਹਰਿਗਾਇਕਾ॥ਜੁਲਮਕੋਕਰ
 ਤਾਹੈਧਨੀਸੋਨਰਰਤਾਹੈਦੋਜਕੋਕੋਕੁਰਤਾਹੈ
 ਖਜਾਨਾਬਲਾਇਕਾ॥ਹੋਇਗਾਹੈਜਾਬੁਤ
 ਬਾਮਾਵੈਨਜੁਬਾਬੁਕਛੁਸੀਦਰਕਹਤਗੁਨ
 ਹਗਾਰੁਹੈਖੁਦਾਇਕਾ॥੨੫॥ਕਰਕਗਾ॥ਇ
 ਓਜਬਖਰਖਰਕਾਟਿਓਨਾਰਭਰਭਰਬਾਜੀ
 ਓਵੇਲਘਰਘਰਜਾਨੇਹੋ॥ਦਰਦਰਦੇਰ
 ਯੋਜਾਇਨਰਨਗਾ॥ਗੀਦੀਨਬਰਬਰਬਕ

ਤਨਨੈਕੁ ਅਲਸਾਨੈ ਹੋ ॥ ਸਰਸਰਸੇ ਧੈਧਨ
ਤਰਤਰਤੈ ਰੈਖਾਤਲਰਜਰਕਾਦਕਾ ਆਧਿਕਮੇ
ਦਮਾਨੈ ਹੋ ॥ ਫਰਫਰ ਫੁਲੈ ਫਿਰੈ ਰਰਰ
ਰਪੇਨ ਖੁਫਰਹਰਹਸਤਨਉਦਰਸਕਾਨੈ
ਹੋ ॥ ਰਦੀਜਨਮਾਸਿਰਨੈ ਜਾਇਓ ਜਨਾਬਿਖੁ
ਖਸਠਕਾਹੇ ਕੁੰਭਦਨਕੂਪਾਬਿਨਮੀਚਮਰ
ਹੋ ॥ ਗਹਤਮਾਬਿਦਆਜਨਯੁਕਨਲਨੀਜੋ
ਮੂਢਕਰਮਾਬਿਕਰਮਕਰਤਨਹਿਰਹੋ ॥
ਆਪਹੀਭੇਜਾਤਮੀਧਨਰਕਨਬਾਰਬਾਰਮ

ਨਹੂਨ ਸਿਕਮ ਨਮਾਹਿ ਅਥਕਰਹੈ। ਦੁਖਕੋ ੨੪੭
ਜਮੁਹਾ ਅਵਿਲੋਕ ਕੈਨ ਤਾਜ ਹੋਇ ਸੁੰਦਰਕ
ਤਨ ਬਨਾਗਾ ਪਾਸਿ ਪਰਹੈ। ੩੦॥ ਜਗਮਗ
ਮਗਤਾ ਜਿਸਾ ਜਿਭਾ ਜਿਗਮਨਾ ਮਕਾਮ ਕੈਨ
ਨਮਨ ਘੋਰਿ ਘੋਰਿ ਮਾਰੀਏ। ਝੂਠ ਮੂਠਹ
ਤਮਾਗਾ ਜਾਗਾ ਭਾਗਾ ਭਾਨਿ ਪੁਨਿ ਗੁਗਰੀ
ਮਾਨ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਦਾਰਦਾਰ ਰਾਗੀਏ। ਗਾਹਿ
ਹਿਸਸਈ ਸਜੀ ਸਜਰਨ ਗਾਂਥ ਬਾਤਹੇਤ
ਤਾਤਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਜਾਗੀਏ। ਸੁੰਦਰ ਦੁਖੇਇਓ

ਇਥੋਇਬਾਰਬਾਰਸਾਰਜੀਗਰੰਗਾਅੰਗਹੋਰਿ
ਹੋਰਿਧੰਗੀਏ॥੩੧॥ਰੁੰਮਲਾਛੰਦਾ॥ ॥੪॥
ਫਜੋਗਧਰੇਤੁਨਜਾਤਾਭਿਯਾਹਰਿਨਾਮਾਬਿਨ
ਮੁਖਪੂਰਪਰੋ॥ਸਫਜੋਗਹਰੇਛਨਗਾਤਕੀ
ਯਾਚਾਰਿਚਾਮਾਦਿਨਾਭੁਖਪੂਰਜਰੋ॥ਭੁਫਭੇ
ਗਧਰੇਗਨਖਾਤਾਧਿਆਮਾਰਿਕਾਂਮਾਰਿਨਾ
ਸੁਖਦੂਰਮਰੋ॥ਮਫਰੇਗਕਰੋਘਨਘਾਤਿਗੀ
ਯਾਪਾਰਿਗਮਤਿਨਾਦੁਖਦੂਰਕਰੋ॥੩੨॥ਗੁ
ਰਗਮਾਨਗਹੋਅਤਿਹੋਇਸੁਖੀਮਨਮੋਹਤਜੇ

ਬਕਾਜ ਸਰੈ॥ ਪਰ ਧਮਾਨ ਰਹੈ ਪਾਤਿਖੋ॥ ਇਉਂ
 ਰਿਨ ਲੋਹ ਬਜੈ ਤ ਬਲਾਜ ਪਰੈ॥ ਸੁਰਤਾਨ ਵ
 ਹਤਿ ਦੋਇਰੁ ਖੀਤਨ ਛੋਹ ਸਜੈ॥ ਅਬ ਆਜ
 ਰੈ॥ ਪੁਰ ਬਾਨ ਲਹੈ ਮਾਤਿਧੋਇ ਦੁਖੀ ਜਨ ਦੇ
 ਰਜੈ ਜ ਬਰਾਜ ਕਰੈ॥ ੩੩॥ ਮਨ ਹਰਿ ਛਿਦ
 ॥ ਪਾਯੋਹੈ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਅੰਸਰੁ ਬਨ ਜੋਹੈ॥
 ਐਸੇ ਦੇਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਰੈ ਕਹਾਂ ਪਾਈਏ॥
 ਭੂਲਤ ਹੋ ਬਾਵਰੇ ਭੂ॥ ਅਬ ਕੈਸਾ ਨੇਹਾ ਹੋਰ
 ਨ॥ ਅੰਮੋਲ ਯਹ ਕਾਹੈ ਕੀਠ ਗਾਈਏ॥ ਸਮ

ਝਾਬਿਚਾਰਕਰਠਗਨਕੋਸੀਗਤਿਆਗਠਗ
ਬਾਜੀਦੇਖਕਹੂਮਨਨਤੁਲਾਈਏ। ਸ੍ਰਿਦਰਕ
ਹਤੁਤੋਹੀਅਬਸਾਵਧਾਨਕਿਉਨਹੋਹਿਗਰਿਕੋ
ਭਜਨਕਰਿਗਰਿਮੇਸਮਾਈਏ॥੩੪॥

ਉਪਦੇਸਾਚਿਤਾਵਲੀਕੋਅੰਗਸੀਪੁਰਣੀ।
ਕਾਲਾਚਿਤਾਵਲੀਕੋਅੰਗ॥

ਇੰਦਵਛੰਦਾ॥ ॥ਅੰਦਰਮਾਲਾਬਿਲਾ
ਇਤਹੈਜਗਉਦਰਮਾਮੇਵਿਨਾਇਕਦੋਹੈ॥
ਤਾਤਹੂਮਾਤਤੀਆਸੁਤਬੰਧਦੇਖਕਿਧੋ

ਪਾਮਰ ਹੋਤਾ ਬਿਛੋਰੈ। ਸੁਠਪ੍ਰਧਿਚ ਸੋਗ ਚਰ ੨੪੩
ਘੋਸਰ ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ। ਜਿਉ ਕਾ ਪਿਐ ਹੋ।
ਮੇਰੀ ਹੀ ਮੇਰੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸੁੰਦਰ। ਆਖਿ ਲਗੋ ਕ
ਹਿ ਕੋ ਨ ਕੋ ਕੋ ਹੋ॥੧॥ ਏ ਮੇਰੇ ਦੇਸਾ ਬਿਲਾਇਤ
ਹੈਂ ਜਗਾ ਏ ਮੇਰੇ ਮੰਦਰ ਏ ਮੇਰੇ ਥਾਤੀ॥ ਏ ਮੇਰੇ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪੁਨਿ ਬੰਧਵ ਏ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਸੁਏ ਮੇਰੇ
ਨਾਤੀ॥ ਏ ਮੇਰੀ ਕਾਮਨੀ ਕੇਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਏ ਮੇ
ਰੇ ਸੇਵਕ ਹੋਵਿ ਨਗਤੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਵੇਸੇ ਹੀ ਛਾ
ਭਿਗਯੋ ਸਰਤੋ ਲਜ ਘੋਰੁ ਬੁਝੀ ਜਬ ਥਾਤੀ

॥२॥ ਭੁਲਕਹੈ ਨਰਮੇ ਗੀ ਹੀ ਮੇ ਗੀ। ਤੈ ਦਿ ਨਚ ।
ਗਬਿਸਾ ਮਲੀ ਓਸ ਠਤੇ ਰੇ ਕਹੈ ਕਛੁ ਦੈ ਗ
ਈ ਤੇ ਗੀ। ਜੈ ਜੇ ਗੀ ਬਾਪ ਦਾ ਦਾ ਗਏ ਛਾ ਤੁ
ਤੈ ਜੇ ਗੀ ਤੂ ਤਜਹੈ ਪਲ ਫੇ ਗੀ। ਮਾਰਹੈ ਕਾਲ
ਚਪੇਟਾ। ਚਾਨਕ ਹੋਇ ਪਤੀ ਮਹਿ ਰਾਖ ਕੀ
ਫੇ ਗੀ। ਸੁੰਦਰ ਲੈ ਨਚ ਲੈ ਕਛੁ ਸੰਗ ਸੁਭ
ਲਕਹੈ ਨਰਮੇ ਗੀ ਹੀ ਮੇ ਗੀ। ॥ ३ ॥ ਕੈ ਯਾਹਿ ਦੇ
ਹਜਰਾ ਇਕਿ ਛਾਰ ਕੀ ਆਕਿ ਕੀ ਯਾਕਿ ਕੀ
ਆਕਿ ਕੀ ਆਹੋ। ਕੈ ਯਾਹਿ ਦੇ ਹਜਮੀ ਨਮੇਖੇ

ਦਦੀਆਕਿਦੀਆਕਿਦੀਆਕਿਦੀਆਹੈ॥ਕੇ ੨੪੪
 ਯਾਹਿਦੇਹਰਹੈਦਿਨਚਾਰਜੀਆਕਿਜੀਆਕਿ
 ਜੀਆਕਿਜੀਆਹੈ॥ਸ੍ਰੀਦਰਕਾਛਾਅਚਾਨਕ
 ਆਇਲੀਆਕਿਲੀਆਕਿਲੀਯਾਕਿਲੀਯ
 ਹੈ॥੪॥ਸ੍ਰੀਤਸਦਾਉਪਦੇਸਬਤਾਵਤਕੇਸਸ
 ਭੈਜਿਰਸੇਤਭੁਏਹੈ॥ਤੂਮਮਤਾਅਜਹੂਨਹਿ
 ਛਾਡਤਮੋਤਹੁਆਇਸਿਦੇਸੇਦਏਹੈ॥ਆਲ
 ਕਿਕਾਲਚਲੈਉਠਮੂਰਖਤੇਰੇਹੀਦੇਖਤਕੋਤੇ
 ਗਏਹੈ॥ਸ੍ਰੀਦਰਕਿਉਨਹੀਰਾਮਸਿਭਾਰਤਯਾ

ਸਗਮੇਕਦੁਕੈਨਰਹੇਯੋ॥ਪਾਦੇਹਸਨੇਹਨਛਡ
ਤੁਹੈਨਰਜਾਨਤੁਹੈਸਠਹੈਬਿਰਦੇਹਾ॥ਛੀਜ
ਤੁਜਾਇਘਟੈਦਿਨਹੀਦਿਨਦੀਸਤੁਹੈਘਟਕੈ
ਨਿਤਛੇਹਾ॥ਕਾਲਮਚਾਨਕਆਇਗਏਕ
ਰਿਦਾਹਿਗਿਰਾਇਕਰੈਤਨਖੇਹਾ॥ਮੁੰਦਰਜਾ
ਨਾਇਹੈਨਿਸਚੈਧਰਏਕਾਨਿਰੰਜਨਸੇਕਰਿ
ਨੇਹਾ॥੬॥ਤੂਕਛੁਮੈਗਬਿਚਾਰਤੁਹੈਨਰਤੇ
ਰੋਬਿਚਾਰਯਕੋਹੀਰਹੈਗੋ॥ਕੋਟਿਉਪਾਇਕ
ਰੈਥਨਕੋਹਿਤਭਾਗਾਲਿਖੀਤਿਤਨੇਹੀਲ

ਹੈਗੋ। ਭੋਗਕਿਸਾਂਝਘਰੀਪਲਮਾਂਝਸੁਕਾ
 ਲਾਅਚਾਨਕਆਇਗਏਗੋ। ਗਾਮਭਾਜਿਓ
 ਨਕੀਐਕਛੁਸੁਕਿਤਉਦਰਯੋਪਛੁਤਾਇਕ
 ਹੈਗੋ॥॥ ਭੂਲਗਯੋਹਰਿਨਾਮਕੋਤੂੰਜਠਦੇ
 ਖਿਕਿਧੋਕੋਨਸੀਯੋਗਬਨਯੋਓਹੈ। ਕਾਲਾ
 ਚਾਨਕਆਇਗਏਕੀਤਪੇਖਿਕਿਧੋਭੂਟੇਜੋਤ॥
 ਨੋਤਨਯੋਹੈ। ਛਾਰਕਰੋਸਬਚਾਮਕੋਲੂਟੈਜੂ॥
 ਵਿਕੀਐਸੇਹਿਜੀਵਹਨਯੋਹੈ। ਕੋਊਨਹੋਤਸ
 ਹਾਇਕੋਕੂਟੈਅਨਾਵਿਕੋਉਦਰਯੋਸੇਜਨੇ

ਪੈ॥੮॥ਬੀਤਗਏਪਿਛਲੇਸਬਹੀਦਿਨਆਵ
ਤਹੈਅਗਲੇਦਿਨਨੇਰੈ॥ਕਾਲਮਹਾਬਲਵੈ
ਤਵਡੋਰਿਪੁਸਾਧਰਹੈਸਰਉਪਰਤੇਰੈ॥ਇਕ
ਘਰੀਮਾਹਿਮਾਗਗਿਰਾਵਤਲਾਗਤਤਾਹਿਕਛੂ
ਨਹਬੇਰੈ॥ਉਦਰਸੀਤਪੁਕਾਰਕਹੈਸਬਹੁਪ
ਨਿਤੇਹਿਕਹੂੰਅਬਟੇਰੈ॥੯॥ਜੋਇਰਹੈਕਹਾ
ਗਾਫਲਦ੍ਰੋਕਰਿਤੈਸਿਰਉਪਰਕਾਲਦਹਾਰੈ
॥ਧਾਮਸ੍ਰੀਮਸਲਾਹਿਦਹੈਸਤਾਅਇਅ
ਚਾਨਕਤੋਹਿਪਛਾਰੈ॥ਜਿਉਬਨਮੇਮ੍ਰਿਗਕੂ

੨੪੬
ਦਤ ਫਾਂਦਤਾ ਚਿਤ ਕਲੇ ਨਖ ਸੇ ਉਰ ਫਰੋ। ਸ੍ਰਿਦ
ਰਕਾਲ ਰੁਹੇ ਜਿਹ ਕੈ ਰਿਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਕਹਿ ਕੋ
ਨ ਸੰਭਾਰੇ॥੧੦॥ ਚੇਤਤ ਕੋ ਨਾ ਅਚੇਤਤ ਉ
ਘਨ ਕਾਲ ਸਦਾ ਸਿਰ ਉਪ ਰਿਗਾ ਜੋ। ਰੋਕਰ
ਹੈ ਗਢ ਕੇ ਜਬ ਦੂਰ ਨ ਤੈਤ ਬਕੋ ਨ ਗਲੀ ਹੁਇ
ਭਾਜੋ॥ ਅਭਿਅਚਾਨ ਕ ਕੇ ਜਗ ਹੇ ਜਬ ਪਾ
ਕਾਰ ਕੇ ਪਾਨਿ ਤੋ ਹਿਝੂ ਲਾਜੋ॥ ਸ੍ਰਿਦਰ ਕੋ ਨ ਸਹ
ਇਕ ਰੈ ਜਬ ਮੂਰਿ ਹਿਮੂਰ ਭਰਾ ਭਰ ਬਾਜੋ॥੧੧॥
॥ ਤੂੰ ਅਤਿ ਗਾਫਲ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸਤ ਕੀ ਜਗ ਜੋ

ਕਛੁਸੀਕਨਆਨੈ॥ ਆਇਨਹੀਤਨਮੇਅਪਨੈ
ਬਲਮਤੁਕੁਯੋਬਿਖੀਯੋਜੁਖਢਨੈ॥ ਖੋਜਤ
ਖਾਤਸਬੋਦਿਨਬੀਤਤਨੀਤਅਨੀਤਕਛੁਨ
ਹਿਜਾਨੈ॥ ਸੁੰਦਰਕੇਹਰਕਾਲਮਹਾਂਗਿਪੁਦੈਤ
ਉਖਾਰਕੁੰਭਸਥਲਭੁਨੈ॥ ੧੨॥ ਆਤਪਿਤਾ
ਜੁਵਤੀਜੁਤਬਿਪਦੁਆਇਮਿਲਯੋਇਨਜੋਸ
ਨਬੀਧਾ॥ ਸੁਰਬਕੇਅਪਨੇਅਪਨੇਸਬਸੈ
ਯਹਿਨਾਹਿਨਜਾਨਤਅੰਧਾ॥ ਕਰਮਾਬਿਕਰ
ਮਕਰੈਤਿਨਕੋਹਿਤਭਾਰਧਰੈਨਿਤਆਪਨੈ॥

ਧਾ॥ ਅੰਤ ਬਿਛੋਹ ਭੁਯੋ ਸਬ ਸੋ ਪੁਨ ਯਾਹੀ ਤੇ
 ਸ੍ਰੀ ਦਰਹੋ ਜਗ ਧੰਧਾ॥ ੧੩॥ ਮਨ ਹਰਿ ਛਿਦਾ॥
 ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਧੰਧ ਕਛੁ ਵੀਨ ਜਾਨੈ॥ ਅੰਧ ਆ
 ਵਤ ਨਿਕਟ ਦਿਨ ਅਗ ਲੋਚ ਪਾ ਕਦੋ॥ ਜੈ ਸੋ
 ਬਾਜ ਤੀਤ ਰਕੁੰਦਾ ਬਤ ਅਚਾਨਕ ਦੇ ਜੈ ਸੋ ਬ
 ਕ ਮਛਰੀ ਕੂਲੀ ਲਤ ਲਪਾ ਕਦੋ॥ ਜੈ ਸੋ ਮਛ
 ਕ ਕੀਘਾਤ ਮਕਰੀ ਕਰਤ ਆਇ ਜੈ ਸੋ ਸਾਪ ਮੁ
 ਖ ਕਕੂ ਗ੍ਰਸਤ ਗਾਪਾ ਕਦੋ॥ ਚੇਤ ਰੇ ਅਚੇਤ ਨਰ
 ਸ੍ਰੀ ਦਰਸੀ ਭਾਰ ਰਾਮੈ॥ ਮੇਜੇ ਤੇ ਹਿਕਾਲਾ ਆਇ

ਲਾਇਗਾਦਪਾਕਦੋ: ੧੪॥ ਮੇਰੇਦੇਹਮੇਰੇਗੇਹਮੇ
ਰੋਪਰਦਾਰਸਬਮੇਰੋਪਨਮਾਲਮੇਤੋਬਹੁਬਿ
ਧਭਰੋਗਾ॥ ਮੇਰੇਸਤੁਸੇਵਕਹਕਮੁਕੋਊਮੇਏ
ਨਾਹਿਮੇਰੀਜੁਦਤੀਕੁਮੇਤੋਅਧਿਕਪਿਆਰੋਹੀ
ਮੇਰੋਬੰਸਭੁਚੋਮੇਰੇਬਾਪਦਾਦਾਮੇਸੇਭੁਏਕਰ
ਤਬਡਾਈਮੇਤੋਜਗਤਭਿਜਾਰੋਹੀ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਕ
ਹਤਮੇਰੋਮੇਰੋਕਾਰਿਜਨੈਸਭਮੇਸੋਨਾਹਿਜਾ
ਨੈਮੇਤੋਕਾਲਹੀਕੋਚਾਰੋਹੀ॥ ੧੫॥ ਜਬਤੇਸ
ਨਾਧਕੋਤਬਹੀਤੇਭੂਲਪਕੋਬਲਪਨਮਾਹਿ

ਭੂਲੇ ਸਮਾਇਓ ਨਰਖ ਮੇਂ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਯੋ ਹੈ ਜ
ਬਕਾਮ ਬਸਤਰ ਯੋ ਤਬ ਜੁ ਵਤੀ ਸੀ ਵੇ ਕਮੇ ਕਰ
ਲਗਯੋ ਸੁਖ ਮੇਂ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਂ ਪੌਤਰ ਵੇ ਭੂਲੇ ਤਬ
ਮੇਂ ਹਬਾਂ ਧਿਓ ਤਾ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਭੂਲੇ ਜਾਨੈ ਨਾਹਿ
ਦੁਖ ਮੇਂ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਸਭ ਤੀ ਨੇ ਪਨ ਮਾਹਿ ਭੂ
ਲੇ ਭੂਲੇ ਭੂਲੇ ਜਾਇ ਪਰਿਯੋ ਕਾਲ ਹੀ ਕੇ ਮੁਖ
ਮੇਂ ॥ ੧ ॥ ਓਠ ਤ ਬੈਠ ਤ ਕਾਲ ਜਾਗਤ ਜੋ ਵਤ
ਕਾਲ ਚਲਤ ਫਿਰਤ ਕਾਲ ਕਾਲ ਦੇ ਰਧ ਜੋ
ਯੋ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਾਲ ਖਾਵਤ ਪੀਵਤ ਕਾਲ

ਕਾਲਹੀਕੇਗਲਮਾਹਿਹਰਿਹਰਿਹਸਮੇਹੈ॥ਤਾਤਮ॥
ਤਬੀਧਕਾਲਸੁਤਦਾਰਗ੍ਰਹਕਾਲਸਕਲਕੁਟੰ
ਬਕਾਲਕਾਲਜਾਲਫਸਮੇਹੈ॥ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤ
ਇਕਗਾਮਬਿਨਸਰਬਕਾਲਕਾਲਹੀਕੇਕ੍ਰਿਤ
ਕੀਯੋ॥ਮੀਤਕਾਲਗ੍ਰਸਮੇਹੈ॥੧੧॥ਜਬਤੇਜਨਮ
ਲੇਤਤਬਹੀਤੇ॥ਅਭਿਧਦੈਮਾਤਤੇਕਹਤਮੇਰੇ
ਬਰੇਹੈਤਜਾਤਹੈ॥ਮਾਜਾਮੇਰਕਾਲਮੇਰਦਿਨ
ਦਿਨਹੈਤਮੇਰਦੇਰਯੋਦੈਕਮੇਫਿਰਤਖੇਲਤ
ਅਰਖਾਤਹੈ॥ਬਾਲਪਨਬੀਤੋਜਬਜੇਬਨ

ਲਗੇ ਹੈਆਇਜੋਬਨਹੁਬੀਤੇਬੁਢੇਕਰਕੈਦਿਖਾ ੨੪੯
ਤਹੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਐਸੇਦੇਖਤਹੀਬੁਝਗ
ਇਓਤੇਲਘਟਗਐਜੈਸੇਦੀਪਕਬੁਝਾਤਹੈ
੧੮। ਸਬਕੋਓਐਸੇਕਹੈਕਾਲਹਮਕਾਟਤਹੈ
ਕਾਲਤੈਅਖੰਡਨਾਸਸਬਕੋਕਰਤਹੈ। ਜਾ
ਕੈਭੈਇਬ੍ਰਹਮਾਪੁਨਿਹੋਤਹੈਕੰਪਾਇਮਾਨਜਾ
ਕੈਭੈਅਸੁਰਸੁਰਾਇਦ੍ਰੁਊਡਰਤਹੈ। ਜਾਕੈਭੈ
ਸਿਵਅਰੁਸੇਖਨਾਗਤਿਨੈਲੋਕਕੋਓਕਕਲ
ਪਬੀਤੇਲੋਮਪ੍ਰਰਤਹੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਨਰਗ

ਰਬਗੁਮਾਨਕਰੈ ਤੂ ਤੇ ਸਠਏ ਕਹੀ ਪਲਕ ਮੇ ਮਰ
ਤੁਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਕਾਲ ਜੋ ਨ ਬਲਵੈ ਤਕੈ ਉਨਹਿ ਦੇ
ਖੀ ਅਤਸਬਕੈ ਕਰਤੁ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਾਂ ਜੋ ਰਹੈ
॥ ਕਾਲਹੀ ਕੋ ਰਹਸੁ ਨਿਭਾ ਗੰਮੁ ਸੁਪੈ ਕੀ ਬਰ
ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਤਹਾ ਵਕੈ ਗਰਹੈ ॥ ਕਾ
ਲਹੈ ਭੁਆਨ ਕਭੈ ਭੀ ਤਸਬਕੀ ਏ ਲੋਕ ਸੁਰ
ਗਮਿ ਰਤ ਪਤਾਲ ਮੇ ਕਾਲਹੀ ਕੋ ਸੋ ਰਹੈ ॥ ਓ
ਵਰ ਕਾਲ ਕੋ ਕਾਲ ਏ ਕਬਹੂ ਹਮਹੈ ਅਖੰਡ ਵਾ
ਸੋ ਕਾਲ ਤੁਰੈ ਜੋ ਈ ਚਲੈ ਉਹਿ ਵੇ ਰਹੈ ॥ ੨੦ ॥

ਬਰਖਾਭੁਏਤੇਜੇਸੇਬੇਲਤੁੰਗੀਗਿਸੁਰਖੰਡਨ ॥ ੨੫੦ ॥
ਪਰਤਕਹੂੰਨੈਕਹੂੰਨਜਾਨੀਏ॥ ਜੇਸੇਪ੍ਰੰਗੀਬਾ
ਜਤਅਖੰਬਸੁਰਹੇਤਪੁਨਤਾਧੁਮੇਨਅੰਤਰਅ
ਨੈਕਗਾਗਾਨੀਏ॥ ਜੇਸੇਕੋਊਗੁਡੀਕੋਚਫੰ
ਵਤਗਾਗਾਨਮਾਹਿਤਾਂਧੁਕੀਤੋਪੁਨਿਸੁਨਿਵੈਸੇ
ਹੀਬਖਾਨੀਏ॥ ਸੁੰਦਰਕਹਤਤੇਸੇਕਾਲਕੋਪ੍ਰ
ਚੰਡਬੇਗਾਗਾਤੀਦਿਨਚਲੇਜਾਏਅਚਰਜ
ਮਾਨੀਏ॥ ੨੯॥ ਮਹਾਜੇਰਜੇਰਨਰਗਾਖਤਜਤ
ਨਕਾਰਿਕਹਤਏਏਕਾਦਿਨਮੇਰੇਕਾਮਾਏਹੇ

ਤੇਰੇ ਤੇ ਮਰਤ ਕਛੁ ਬਾਰਨਹਿ ਲਾਗੈ ਸਫਦੇਖ
 ਤਹਿ ਦੇਖਤ ਬਲ ਲਾਯੋ ਬਿਲਾਇਹੈ। ਧਨ ਤੇ
 ਧਰਮੇ ਈ ਰਹੈ ਚਲਤ ਨ ਕੋ ਡੀਗਹੈ ਗੀਤੇ ਈਹ।
 ਬਨਜੈ ਸੋ ਆਖੈ ਤੇ ਜੋ ਜਾਇਹੈ। ਕਾਰਿ ਲੇਖੁ
 ਕ੍ਰਿਤ ਯਹ ਬਗਿਆਨ ਆਵੈ ਫੇਰਿ ਮੁੰਦਰ ਕਹ
 ਤੁਪੁਨ ਪੀਛੈ ਪਛਤਾਇਹੈ। (੨) ਬਾਵਰੈ ਸੋਭੁ
 ਯੇ ਫਿਰੈ ਬਾਵਰੀ ਹੀ ਬਾਤ ਕਰੈ ਬਾਵਰੈ ਜੇ ਦੇ
 ਤ ਬਾਇਲ ਗਤ ਬੈਰਾਨੇ ਹੋ। ਆਯਾ ਕੋ ਉਪਾ
 ਇ ਜਾਨੈ ਆਯਾ ਹੀ ਕੀਚਤ ਰੀਠਾਨੈ ਆਯਾ ਮੇ

ਮਗਨ ਆਤਿ ਮਾਯਾਲ ਪਦ ਨੈਹੈ ॥ ਜੋ ਬਨ ਕੇ ਮ
ਦਮਾਤੀ ਗਿਨਤ ਨ ਕੋਊ ਨਾਤੋ ਕਾ ਮਥਾ ਸਿਕਾਮਨੀ
ਕੈ ਧਾਥੀ ਬਿਕਾਨੈਹੈ ॥ ਆਤਿ ਹੀ ਭਯੋ ਬਿਹਾ
ਲ ਸੁਝਤ ਨ ਮਾਥੇ ਕਾਲ ਸ੍ਰਿਦਰ ਕਹਤ ਅੰਧੇ ਬਾ
ਵੇਰੀ ਦਿਵਾਨੈਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਝੂਰੇ ਧਨ ਝੂਰੇ ਧਾਮ ਝੂ
ਰੇ ਕੁਲ ਝੂਰੇ ਕਾ ॥ ਝੂਰੀ ਦੇਹ ਝੂਰੇ ਨਾਮ ਧਾਰਿਕੇ
ਬੇਲਾਯੇਹੈ ॥ ਝੂਰੇ ਤਾਤ ਝੂਰੀ ਮਾਤ ਝੂਰੇ ਸੁਤ
ਦਾਗ ਭਾਤ ਝੂਰੇ ਹਿਤ ਮਾਨ ਮਾਨ ਝੂਰੇ ਮਨੁਲਾ
ਯੇਹੈ ॥ ਝੂਰੇ ਲੈ ਨ ਝੂਰੇ ਦੇ ਨ ਝੂਰੇ ਮੁਖ ਬੇਲੇ

ਬੈਨ ਸੂਰੇ ਸੂਰੇ ਕਾਰਿ ਫੈਨ ਸੂਰੇ ਹੀ ਕੋਧਾ ਯੋਹੈ
ਸੂਰ ਹੀ ਮੇਯੋ ਤੋਭਯੋ ਸੂਰ ਹੀ ਮੇਧ ਚਗਯੋ ਸੂਰ
ਦਰਕ ਹਤ ਸਾਂਚੁ ਕਬਹੂ ਨ ਆਯੋਹੈ ॥ ੨੪ ॥
ਦੀਰਘ ਅਛਰਾ ॥ ਸੂਰੇ ਹਾਥੀ ਸੂਰੇ ਘੋਰ •
ਸੂਰੇ ਆਗੇ ਸੂਰਾ ਦੋਰਾ ਸੂਰਾ ਬੀਧਾ ਸੂਰਾ ਛੋਰ •
ਸੂਰਾ ਹਾਜ਼ਾਰਾ ਨੀਹੈ ॥ ਸੂਰੀ ਕਾਯਾ ਸੂਰੀ ਮਾ
ਯਾ ਸੂਰਾ ਸੂਰੇ ਪੈਪੈ ਲਾਯਾ ਸੂਰਾ ਮੁਦਾ ਸੂਰਾ
ਜਾਯਾ ਸੂਰੀ ਜਾਕੀ ਬਾਨੀਹੈ ॥ ਸੂਰਾ ਸੋਢੈ
ਸੂਰਾ ਜਾਗੈ ਸੂਰਾ ਸੂਰੈ ਸੂਰਾ ਭਾਗੈ ਸੂਰਾ ਪੀ

ਛੈਝੁਰਾਲਾਗੈਝੁਰੈਝੁਰੀਮਾਨੀਹੈ॥ਝੁਰਾਲੀ
 ਆਝੁਰਾਦੀਆਝੁਰਾਖਾਯਾਝੁਰਾਪੀਆ
 ਝੁਰਾਸਉਦਾਝੁਰੈਕੀਅਐਸਾਝੁਰਾਪ੍ਰਾਨੀਹੈ
 ॥੨੫॥ਝੁਰਾਸਿਉਬੀਧਯੋਹੈਲਾਲਤਾਹੀਤੇਗਿ
 ਸਤਕਾਲਕਾਲਾਬਿਕਰਾਲਾਬਿਯਾਲਸਬ
 ਹੀਕੋਖਾਤਹੈ॥ਨਦੀਕੋਪ੍ਰਵਾਹਚਲੇਜਾਤਹੈ
 ਸਮੁਦ੍ਰਮਾਹਿਤੈਸੇਜਗਕਾਲਹੀਕੋਮੁਖਮੇਸ
 ਮਾਤਹੈ॥ਦੇਹਸੇਮਮਤਤਨਕਾਲਕੋਭੈਮਾਨ
 ਤਹੈਗਮਾਨਉਪਜੇਤੇਦੇਹਕਾਲਹੁਬਿਲਾਤਹੈ

ਉਦਰਕਹਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੈਸਦਾਅਖੰਡਆਇ
ਮਾਧਿਅੰਤਏਕਸੋਈਰਹਰਾਤਹੈ॥ ੨੬॥ ਇੰਦ੍ਰ
ਛੰਦ॥ ॥ ਕਾਲਉਪਾਵਤਕਾਲਖਪਾਵਤਕ
ਲਮਿਲਾਵਤਹੈਗਾਹਿਮਾਟੀ॥ ਕਾਲਹਲਾਵਤ
ਕਾਲਚਲਾਵਤਕਾਲਸਿਖਾਵਤਹੈਸਬਆ
ਟੀ॥ ਕਾਲਬੁਲਾਵਤਕਾਲਭੁਲਾਵਤਕਾਲ
ਰੁਲਾਵਤਹੈਬਨਘਾਟੀ॥ ਉਦਰਕਾਲਮਿਟੈ
ਤਬਹੀਪੁਨਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਪਵੈਸਬਪਾਟੀ॥
੨੭॥ ਕਾਲਾਚਿਤਾਵਲੀਕੋਅੰਗਸੰਪੁਰਣੀ॥

੯॥ ਦੇਹ ਮਾਤ ਮਾਇ ਛੋਹ ਕੇ ਅੰਗ ॥

੨੫੩

ਇੰਦ੍ਰ ਦੁਇੰਦ੍ਰ ॥ ਬੋਲਤ ਹੋ ਸੁਕ ਹਾਗਯੋ
ਪੰਖੀ ॥ ਵੈਸ੍ਵਨਾਰ ਸਨਾ ਮੁਖ ਵੈਸਾਹਿ ਨਾ ਸਕ
ਵੈਸਾਹਿ ਵੈਸਾਹਿ ਅੰਖੀ ॥ ਵੈਕਰ ਵੈਪਗ ਵੈਸ
ਬਦ੍ਵਾਰ ਸੁਵੈ ਨਖ ਸੀਸਾਹਿ ਰੋਮ ਅਸੀਖੀ ॥
ਵੈਸੇਹੀ ਦੇਹ ਪਰੀਪੁਨ ਦੀਸਤ ਵੇਕਾ ਬਿਨਾ ਸਬ
ਲਾਗਤ ਪੰਖੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੋ ਉਨ ਜਾਨ ਸਕੈ ਯਹ
ਬੋਲਤ ਹੋ ਸੁਕ ਹਾਗਯੋ ਪੰਖੀ ॥ ੧ ॥ ਖੋਲ ਗਯੋ
ਇਕ ਖੋਲ ਖਿਲੀ ॥ ਬੋਲਤ ਚਾਲਤ ਪੀ

ਸੇ
॥ ੧ ॥

ਵਰਖਾਤਸੁਸੀਚਤਹੈਦੁਮਕੋਜੈਸੈਮਾਲੀ॥
ਭੇਤਹੁਦੇਤਹੁਦੇਖਤਭੈਭੁਤਤੇਰਤਤਾਂਨਵਜਾ
ਵਤਤਾਲੀ॥ਜਾਮਹਿਕਰਮਾਬਿਕਰਮਕੀਏ
ਸਬਹੈਯਹਦੇਹਪਗੀਅਬਰਾਲੀ॥ਊਦਰ
ਸੋਕਤਹੁਨਿਹਦੀਸਤਖੇਲਗਯੋਇਕਖੇ
ਲਜੋਖਿਲੀ॥੨॥ਮਾਤਪਿਤਾਜੁਵਤੀਭੁਤ
ਬੰਧਵਲਾਗਤਹੈਸਬਕੋਆਤਿਪਿਆਰੋ॥
ਲੋਗਕੁਦੰਬਖਰੋਹਿਤਰਾਖਤਹੋਇਨਹੀਹ
ਮਤੇਕਹੂੰਨਿਆਰੋ॥ਦੇਹਜਨੇਹਤਹਾਲਗ

ਜਾਨਹੁ ਬੈਲਤਹੈ ਮੁਖ ਸਬਦ ਉਚਾਰੈ॥ ਸ੍ਰੀ ੨੫੪
ਰਚੇਤਨ ਸਕਤ ਗਈ ਜਬ ਬੇਗਾਨ ਹੈ ਘਰ
ਮਾਹਿ ਨਿਕਾਰੈ॥ ੩॥ ਰੂਪ ਭਲੇਤ ਬਹੀਲਗ
ਦੀ ਸਤ ਜੈਲਗ ਬੈਲਤ ਚਾਲਤ ਆਗੈ॥ ੪॥
ਵਤ ਖਾਵਤ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਦੇਖਤ ਸੋਇ ਰਹੈ ਉ
ਠਕੈ ਪੁਨ ਜਾਗੈ॥ ਆਤ ਪਿਤਾ ਸੁਰੁ ਵੀ ਆਮ
ਲ ਬੈਲਤ ਪਾਰ ਕਰੈ ਸੁ ਵਤੀ ਗਰਲਾਗੈ॥
ਸ੍ਰੀ ਰਚੇਤਨ ਸਕਤ ਗਈ ਜਬ ਦੇਖਤ ਤਾ
ਹਿ ਸਬੈ ਰਰਭਾਗੈ॥ ੪॥ ਅਨਹਰਿ ਛਿਦ॥

॥ ਕੋਨ ਭਾਂਤ ਕਰਤੇ ਕੀ ਯੋਹੈ ਸਗੀਰਯਹਧਾ
ਵਕ ਕੈ ਮਧ ਦੇਖੈ ਪਾਨੀ ਕੋ ਜਮਾਵੈ ਨੈ ॥ ਨਾਸਕਾਸ੍
ਵਨ ਨੈ ਨਸਬਦਰਸਨ ਬੈਨਹਾਥ ਪਾਵਾ ਅੰਗ
ਨਖਾ ਸਿਖ ਕੋ ਬਨਾਵੈ ਨੈ ॥ ਅਜਬ ਅਨੂਪ ਰੂਪ
ਚਮਕਿ ਦਮਕ ਉਪਰ ਸੁੰਦਰ ਸੰਭਤ ਅਤਿ ਅ
ਧਿਕ ਯੁਗਾਵੈ ਨੈ ॥ ਜਾਗੀ ਛਿਨ ਚੇਤਨਾ ਸਕਤ ਜ
ਬਲੀ ਨਹੋਇ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਲਾਗਤ ਹੋ ਸਬ ਕੋ ਅ
ਭਾਵੈ ਨੈ ॥ ੫ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕੋ ਪਿਤ੍ਰ ਦੇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਮੇਰੁ
ਗਤਿ ਭਈ ਨਾਸਕਾ ਨੈ ਨਮੁਖ ਸੁਵਨ ਬਨਾਏ

ਹੈ॥ ਸੀਸਹਾਥਪਾਵਅਤ੍ਰਅੰਗੁਲੀਬਿਰਜਮ ॥ ੨੫੫
ਨਅੰਗੁਲੀਕੈਆਗੈਪੁਨਨਖਊਲਗਾਏਹੈ॥
ਪੇਟਪੀਠਛਾਤੀਕੰਠਚਿਬਕਅਧਰਗਾਲਦ
ਸਨਰਸਨਬਹੁਬਚਨਸੁਹਾਏਹੈ॥ ਸ੍ਰਿਦਰਕ
ਹਤਜਬਚੇਤਨਾਸਕਤਗਈਦੁਹੈਦੇਹਜਾਰਬ ॥
ਰਛਾਰਕਰਿਆਏਹੈ॥ ੬॥ ਦਿਹਤੋਪ੍ਰਗਟਲ
ਹਜੇਕੀਤੋਹੀਜਾਨੀਅਤਨੈਨਕੈਝਰੋਖੇਮਾ
ਹਿਝਾਕੋਤੋਨਦੇਖੀਏ॥ ਨਾਕਕੋਝਰੋਖੇਮਾਹਿ
ਨੈਕਨਸੁਵਾਸਲੇਤਕਨਕੋਝਰੋਖੇਮਾਹਿਸੁਨ

ਤਨ ਲੇਖੀਏ। ਮੁਖ ਕੇ ਝਰੇ ਖੇਮੇ ਨ ਬਚਨ ਉਚ •
ਰਹਿਤ ਜੀਭੁ ਹੁੰ ਕੇ ਖਦ ਰਸ ਸ੍ਵਾਦ ਨ ਬਿਜੇ ਖੀ
ਏ। ਸੁੰਦ ਕਹਤ ਕੇ ਉਕਠਿ ਨ ਬਿਧ ਜਾਨੈ ਤਾਨਿ
ਕਾਰੇ ਖੀ ਰੋਜਾ ਹੁੰਦਾ ਰਜਾ ਤੇ ਹੁਨ ਪੇਖੀਐ ॥੭॥
॥ ਆਉ ਤੇ ਪੁਕਾਰ ਛਤੀ ਕੂਟ ਕੂਟ ਰੇਵਤ ਹੋ ਬਾ
ਪਹੁ ਕਹਤ ਮੇਰੇ ਨਦਨ ਕਹਾ ਗਏ। ਭਯਾ ਕਹ
ਤ ਮੇਰੀ ਬਾਹ ਆਜ ਦੂਰ ਭਈ ਬਹਨ ਕਹਤ ਮੇ
ਰੇ ਬੀਰ ਦੁਖ ਹੋਏ ਯੋ। ਕਾਮ ਨੀ ਕਹਤ ਮੇਰੇ ਸੀ
ਸਾ ਸਿਰਤਾ ਜਕਹਾ ਉਨ ਤਤ ਕਾਲ ਹਾ ਬਮੇ ਸਿ

ਧੰਗਾਹੈਲਯੋ॥ ਸੁੰਦਰਕਹਤਤਾਹਿਕੋਉਨਹੀ ॥ ੨੫੬ ॥
ਜਾਨਸਕੈਬੈਲਤਹੁਤੋਸਯਗਛਿਨਮੇਕਹਾਂ
ਗਯੋ॥ ੮॥ ਰਜਅਰਬੀਰਜਕੋਪ੍ਰਥਮਸੀਜੇ
ਗੁਲਯੋਚੰਤਨਾਸਕਤਤਬਕੈਨਭਾਂਤਿਆ
ਈਹੋ॥ ਕੋਉਏਕਕਹੈਬੀਜਮਾਧਿਹੀਕੀਆ
ਪ੍ਰਵੇਸਕਿਨਹੀਕੀਪੰਚਮਾਸਪੀਛੇਕੈਸੁਨਾਈ
ਹੀ॥ ਵੇਹਕੋਬੀਜੇਗਜਬਦੇਖਤਹੀਹੋਇਗਯੋ
ਤਬਕੋਉਕਹਿਓਕਹਾਜਾਏਕੋਸਮਾਈਹੋ॥
ਪੰਡਤਰਖੀਸੁਰਤਪੀਸਰਮੁਨੀਸਰਉਸੁੰਦ

ਰਕੁਹਤਸੁਗਕਿਨਹੁਨਪਾਈਏ॥ ੬॥ ਤਬਲੋਗੇ
ਕ੍ਰਿਆਸਬੋਤਹੈ॥ ਬਿਬਿਧਜਾਂਤਿਜਬਲਗ
ਘਟਮਾਹਿਚੇਤਨਾਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਦੇਹਕਾਸਤ
ਕੁਇਕ੍ਰਿਆਸਬਕਜਾਤਜਬਲਗਜਾਸ
ਚਲੇਤਬਲਗਾਮਾਸਹੈ॥ ਸ੍ਰਾਸਉਥਲੋਜ
ਬੋਹੇਵਨਲਗੇਹੈਤਬਸਬਕਉਕਹੈ॥ ਅਬਤ
ਯੇਘਟਨਾਸਹੈ॥ ਕਹੁਨਹਿਦੇਖੀਕਿਹਵੇਰ
ਕੋਨਕਹਾਰਯੇਸੁਦਰਕਹਤਸਹਬਰੈਈਤਮਾ
ਸਹੈ॥ ੧੦॥ ਦੇਹਤੋਸਰੂਪਤੋਲੋਜੋਲਹੈ॥

ਰੂਪੀ ਮਾਹਿਸ ਬਕੋਊ ਆਦਰ ਕਰਤ ਸਨਮਾਨ ॥ ੨੫ ॥
ਗੋਟੇ ਢੀ ਪਾਗ ਬਾਂਧੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੀ ਮਰੇ ਰੇ
ਮੁਛ ਬਾਹ ਉਸ ਕਾ ਰੈ ਆਤਿ ਪਰਤ ਗੁਮਾਨ ਹੈ ॥
ਦੇਸ ਦੇਸ ਹੀ ਕੋ ਲੋਕ ਆਇ ਕੋ ਹਜੂਰ ਹੋਹਿ ਬੈ
ਠਕਰਤ ਖਤ ਕਹਾਵੈ ਸੁਲਤਾਨ ਪੈ ॥ ਸੁੰਦਰ
ਕਹਤ ਜਬ ਚੇਤਨਾ ਸਕਤ ਗਈ ਉਪੈ ਦੇਹਤਾ
ਕੀ ਕੋਊ ਮਾਨਤਨਾ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹ ਆਤ
ਮਾ ਬਿਛੋਰ ਕੇ ਅੰਗ ਸਿਧੂ ਰਲੀ ॥ ੪੯ ॥
ਇਸ਼ਾ ਕੇ ਅੰਗ ॥

ੴ ਦਵਛੇਦਾ ॥ ਨੈਨ ਨਕੀ ਪਲਹੀ ਪਲਮੇ
ਛਿਨ ਆਪ ਘਰੀ ਘਰ ਕਾ ਜਗਈ ਹੈ ॥ ਜਾਂ ਮਗ
ਯੇ ਜੁਗ ਜਾਂ ਮਗ ਯੇ ਪੁਨ ਸਾਂਸੁ ਗਈ ਤਬ ਰਾਤ
ਤਈ ਹੈ ॥ ਆ ਜਗਈ ਅਰੁ ਕਾਲ ਗਈ ਪਰ ਜੋ
ਤਰ ਜੋ ਕਛੁ ਅੰਗ ਤਈ ਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰੀ ਮੇ ਜੋ ਹੀ ਆ
ਭਿਗਈ ਵਿਸਨਾ ਦਿਨ ਹੀ ਦਿਨ ਹੋਤ ਨਈ ਹੈ ॥
੧ ॥ ਕਹੀ ਨਹੀ ਕਨ ਕੋ ਬਿਲਲਾਤਾ ਫਿਰੈ ਸਠ
ਜਾਚਤ ਹੈ ਜਨ ਹੀ ਜਨ ਕੋ ॥ ਤਨ ਹੀ ਤਨ ਕੋ ਨ
ਤ ਜੋ ਚਕਰੈ ਨ ਰਖਾਤ ਰਹੈ ਅਨ ਹੀ ਅਨ ਕੋ ॥

ਮਨਹੀਮਨਕੀਤਿਸਨਨਮਿਟੀਪੁਨਧਾਵਤਹੈ ੨੫੮
ਧਨਹੀਧਨਕੋ॥ਛਿਨਹੀਛਿਨਸੁੰਦਰਾਮਾਵ
ਘਟੀਕਬਹੀਨਗਐਬਨਹੀਬਨਕੋ॥੨॥ਤੇ
ਗੀਤੋਭੂਖਨਾਕਿਉਹੀਭੁਗੈਗੀ॥ਜੇਦਸਬੀਸ
ਪਚਾਸਭੁਏਸਤਹੋਹਿਹਜਾਰਨਲਾਖਮਗੈਗੀ
ਕੋਟਿਅਰਬਖਰੋਬਅਸੀਖਪ੍ਰਥਵੀਪਾਤਿ
ਹੋਨਕੀਚਾਹਿਜਗੈਗੀ॥ਸੁਰਗਪਤਾਲਕੋਰਾ
ਜਕਰੈਤਿਸਨਾਅਧਕੀਆਤਿਆਗਲਗੈਗੀ
॥ਸੁੰਦਰਏਕਸਿਤੋਖਬਿਨਾਸਚਤੇਗੀਤੋਭੂ

ਨਕਯੋਹਿਭਗੋਗੀ॥੩॥ਲਾਖਕੋਰਾਅਰਬ
 ਖਰਬਨਿਨੀਲਪਦਮਜਹਾਂਲਗਾਖਾਈ॥ਜੇ
 ਰਹੀਜੇਰਭੰਗਾਰਭਰੇਔਰਰਹੀਜੁਜੀਮੀਤਰ
 ਭਾਈ॥ਤਊਨਤੇਹਿਸੀਤੇਖਭਯੋਸਫਸ੍ਰਿਦਰਤੇ
 ਤ੍ਰਿਸਨਾਨਹਿਕਾਈ॥ਸੁਝਤਨਾਨਕਾਲਸ
 ਦਾਸਿਗਮਾਰਕੈਬਾਪਮਿਲਾਇਹੈਮਾਈ॥
 ੪॥ਭੂਖਲੀਏਦਸਹੂਦਿਸਦੇਰਤਤਾਹੀਤੇ
 ਨੰਕਬਹੂਨਾਅਪੇਹੈ॥ਭੂਖਭੰਗਾਰਭਰੇਨਹਿ
 ਚੰਸਹੂਜੈਧਨਮੇਰਕੁਮੇਰਲੇਪੇਹੈ॥ਤੁਅਬ

ਆਗੇਹੀਹਾਥਪਸਾਰਤਤਾਹਿਤੈਹਾਥਕਛੂ
 ਨਹਿਐਹੈਸ੍ਰੀਦਰਕਿਉਨਹਤੋਖਕਰੈਨਰ
 ਖਾਇਹੀਖਾਇਕਿਤੋਇਕਖੇਹੈ॥੫॥ਭੂਖ
 ਨਜਾਵਤਰੇਕਾਹਿਗਾਜਾਹਿਭੂਖਨਚਾਇਕੈਬਿ
 ਸਾਬਿਗੋਈ॥ਭੂਖਨਚਾਵਤਾਇਦ੍ਰੁਸਰਾਸੁਰ
 ਐਰਾਅਨੇਕਜਹਾਲਗਜੇਈ॥ਭੂਖਨਚਾਵ
 ਤਹੈਅਧਉਰਧਤੀਨਹੁਲੋਕਗਾਨੈਕਹਾਕੇ
 ਈ॥ਸ੍ਰੀਦਰਜਾਇਤਹਾਂਦੁਖਹੀਦੁਖਗਾਨ
 ਬਿਨਾਂਕਹੁਸੁਖਨਹੈਈ॥੬॥ਹੇਤਿਸਨਾਨ

ਜਗੁਨਹਿਧਾਪੀ॥ ਪੇਦਪਸਾਰਦੀਓਜਿਤਹੀਤਿਤ
ਤੈਯਹਿਭੁਖਾਕਿਤੀਅਭਿਥਾਪੀ॥ ਵੇਰਨਛੇਰਕ
ਛੁਨਾਹਿ॥ ਆਵਤਮੇਬਹੁਗੁੰਤਿਭਲੀਬਿਧਆਖੀ
॥ ਦੇਖਤਦੇਹਭਯੋਸਬਜੀਰਨਤੂਨਿਤਨੋਤਨ
ਆਹਿਅਦਾਪੀ॥ ਊਦਰਤੋਰਿਸਦਾਸਮਝ
ਵਤਹੋਬਿਸਨਾਅਜਗੁਨਹਿਧਾਪੀ॥ १॥ ਹੇਤਿ
ਸਨਾਅਜਗੁਨਆਪਾਨੀ॥ ਤੀਨਹੁਲੋਕਅਹਾ
ਰਕੀਯੋਫਿਰਜਾਤਸਮੁਦਪੀਓਸਬਪਾਨੀ॥
ਔਰਜਹਾਂਤਹਾਂਤਾਕਤਰੋਲਤਕਾਢਤਾਅੰਖ

ਰੁਗਵਤਪਾਨੀ॥ ਵਾਂਤਦਿਖਾਵਤਜੀਭੁਹਲਾ
 ਵਤਯਾਹੀਤੇਮੇਯਾਹਿਰੂ॥ ਇਨਜਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀਦਰ
 ਖਾਤਭਏਕਿਤਨੇਦਿਨਹੋਤ੍ਰਿਸਨਾਅਜਹੁੰਨਅ
 ਘਾਨੀ॥ ੮॥ ਹੋਤ੍ਰਿਸਨਕਹੁਛੇਹਨਤੇਰੇ॥ ਪਾਵ
 ਪਤਾਲਪਰੈਗਏਨੀਕਸਸੀਸਗਯੋਅਸ
 ਮਾਨਅਘੋਰੇ॥ ਹਾਥਦਸੋਦਿਸਕੇਪਸਰੇਪੁਰ
 ਪੇਦਭਰੈਨਸਮੁੰਦਸੁਮੈਰੇ॥ ਤੀਨਹੂੰਲੋਕਲੀ
 ਏਮੁਖਭੀਤਰਆਂਖਹੁਕਾਂਨਬੀਧੇਚਹੁਛੇਰੇ
 ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਦੇਹਧਕੋਅਤਿਦੀਰਘਹੋਤ੍ਰਿਸੇ

ਕਉ ਛੇਹਨ ਤੇਰੇ ॥ ੯ ॥ ਹੇਤਿ ਸਨਾ ਅਬ ਤੇ ਕਰੋ
ਖਾ ॥ ਬਾਦ ਬਿਬਾਭ ਵਕੈ ਨਿਸਬਾ ਸਰਦੂਰ ਕੀ
ਯੋਕ ਬਹੁ ਨ ਹਯੋ ਖਾ ॥ ਤੂੰ ਹਤਿ ਮਾਰਨ ਪਾਪਨ
ਕੋ ਵਨ ਸਾਚ ਕਹੂੰ ਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰੋ ਖਾ ॥ ਤੋਹਿ ਮਿ
ਲੇਤ ਬਤੈ ਰੁਯੋ ਬੰਧਨ ਤੂੰ ਮਰਹੈ ਤਬ ਹੀ ਹੋਇ
ਮੋ ਖਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗੋਰ ਕਹਾ ਕਹੀ ਐਤੁ ਹਿ ਹੋਇ
ਸਾ ਅਬ ਤੇ ਕਰੋ ਖਾ ॥ ੧੦ ॥ ਹੇਤਿ ਸਨਾ ਅਬ
ਤੂੰ ਮਤ ਰੋਲੈ ॥ ਕਉ ਜਗਾ ਹਿ ਫਿਰੈ ਖਾ
ਰਤਿ ਸੁਦਾਰ ਥਕੈ ਨ ਪਗ ਜਿਹ ਜੇਲੈ ॥ ਜੇਉ

ਹਰਿਆਇਗਊਨਹਿਮੰਤਦੂਧਦੁਹਯੋਕ
 ਛੁੱਥੋਪੁਨਤੋਲੈਤੂੰਆਤਿਚਚਲਹਾਥਨਆ
 ਵਤਨੀਕਸਜਾਇਨਹੀਮੁਖਬੋਲੈਸ੍ਰੀਦਰਤੋ
 ਹਿਕਯੋਬਰਕੋਤਕਹੇਤਿਸਨਾਅਬਹੁਮਤ
 ਰੋਲੈ॥੧੧॥ ਹੋਤਿਸਾਕਹਿਕੋਤੁਹਿਥਾਕਿਯੋ
 ਤੇਕੋਊਕਾਨਧਗੀਨਹਿਏਕਹੁਬੋਲਤਬੋਲਤ
 ਪੇਦਹੀਧਾਕਿਯੋਹੋਕੋਊਬਾਤਬਨਾਇਕਹੁਜ
 ਬਤੈਤਬਪੀਸਤਹੀਸਬਫਾਕਿਯੋਕੋਤਕ
 ਦਿਵਸਭਏਪਰਮੋਧਤਤੈਅਬਆਗਹਿਕੋਜ

ਥਹਾਕਿਯੋ॥ ਸੁੰਦਰਸੀਖਦਈਸਬਹੀਚਲਹੇ
॥ ਤਿਸਨਾਕਹਿਕੈਤੁਹਿਥਾਕਿਯੋ॥ ੧੨॥ ਹੇਤਿ
ਨਾਤੁਹਿਨੈਕਨਲਾਜਾ॥ ਤੂੰਹੀਭ੍ਰਮਾਇਪ੍ਰਦੇਸ
ਪਠਾਵਤਬੂਡਤਜਾਇਸਮੁਦ੍ਰਜਹਜਾ॥ ਤੂੰਹੀ
ਭ੍ਰਮਾਇਪਹਾਰਿਚਢਾਵਤਬਾਦਬਿਥਾਮਹਿ
ਜਾਇਅਕਾਜਾ॥ ਤੇਸੁਲੋਕਨਚਾਇਭੁਲ
ਬਿਧਭਾਂਡਕੀਏਸੁਭਰੇਕਾਅਰਾਜਾ॥ ਸੁੰਦਰ
ਤੇਹਿਦੁਖਾਇਕਹੈਅਬਹੇਤਿਸਨਾਤੁਹਿਨੈ
ਕਨਲਾਜਾ॥ ੧੩॥ ॥ ਤਿਸਨਾਕੇਅੰਗ

ਸ੍ਰੀਪੁਰਲੀ, ੫੧॥

ਕੋਅੰਗਾ,

॥ਅਧੀਰਜਓਰਾਹੇ

੨੬੨

॥ਇਦਵਛਿਦਾ॥

॥ਪਾਵਦੀਏਚਲਨੇਫਿਰਨੈਕਉਹਾਥਦੀਏਹ
ਵਿਕ੍ਰਿਤਕਰਾਯੋ॥ਕਾਨਦੀਏਸੁਨੀਏਹਰਿਕੋ
ਜਸੁਨੈਨਦੀਏਤਿਨਮਗਾਦਿਖਾਯੋ॥ਨਾਕਦੀ
ਯੋਮੁਖਸੋਭਤਤਾਕਰਿਜੀਭੁਦਈਹਰਿਕੋਗੁਨ
ਗਾਯੋ॥ਸੁੰਦਰਸਾਜੁਦੀਓਪਰਮੇਸਰਪੇਦਦੀ
ਓਪ੍ਰਧਾਪਲਗਾਯੋ॥੧॥ਕੂਪਭਰੈਅਰੁਬਾਇ
ਭਰੈਪੁਨਤਾਲਭਰੈਬਰਖਾਰਿਤਤੀਨੈ॥ਕੋਠੀ

ਭੁਰੈ ਘਰ ਮਾਦ ਭੁਰੈ ਘਰ ਹਾਦ ਭੁਰੈ ਸਭ ਹੀ ਭ
ਰਲੀਨੈ ॥ ਖੰਦ ਕਖਾ ਸਬੁ ਖਾਰ ਭੁਰੈ ਪਰ ਪੇਦ
ਭੁਰੈ ਨ ਬਝੈ ਦਰ ਦੀਨੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਗੀਤੋ ਗੀਤੋ
ਰਹੈ ਯਹ ਕੰਨ ਖਡੂ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੀਨੈ ॥ ੨ ॥
ਮਨ ਹਰਿ ਛਿਦਾ ॥ ॥ ਰਿਧੋ ਪੇਦ ਚੂਲਾ ਰਿਧੋ
ਭਾਟੀ ਰਿਧੋ ਭਾਗ ਆਹਿ ਜੇ ਈਕ ਛੁਵੈ ਕੀਏ
ਸੁਸਤੁ ਜਰ ਜਾਤੁ ਹੋ ॥ ਰਿਧੋ ਪੇਦ ਬਲਾ ਰਿਧੋ ਬ
ਖੀ ਰਿਧੋ ਸਾਗਰ ਹੋ ਜਿਤੋ ਜਲ ਪਰੈ ਤਿਤੋ ਸ
ਕਲ ਸਮਾਤ ਹੋ ॥ ਰਿਧੋ ਪੇਦ ਦੈਤ ਰਿਧੋ ਭੂਤ ਪੇ

ਤਗਛਸਹੈਖਾਵਖਾਵਕਰੈਕਹੁਨੈਕੁਨਅਘ ॥੦੨੬੩॥
ਤਹੈ।ਉਦਰਕਹਤਪ੍ਰਭਕੋਨਪਾਪਲਾਇਓਪੇ
ਦਜਬਭੈਨਨਮਭਯੋਤਬਹੀਕੋਖਾਤਹੈ॥੩॥ १
ਬਿਗ੍ਰਹਤੋਬਿਗ੍ਰਹਕਰਤਅਭਿਯੰਤਬਾਰਤ
ਨਪੁਨਤਨਕਨਕਬਹੁਅਘਯੋਹੈ।ਘਟਨਭ
ਰਤਕਯੋਹੀਘਟਯੋਰਹਤਨਿਤਸਦਾ।ਅਰਿਹ
ਇਮੈਤੋਕਛੂਦਨਖਾਯੋਹੈ।ਦੇਹਦੇਹਕਹਤਹੀ
ਕਹਤਨਮਬੀਤਯੋਪਿੰਡਪਿੰਡਕਾਜੈਨਿਸ
ਦਿਨਲਲਚਾਯੋਹੈ।ਪੁਰਗਲਗਿਲਤਾਰਿ

ਲਤਨਾੜਿ ਪਾਤਿਹੋਇ ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤ ਬਪਕੋਨ
ਪਾਪ ਲਾਯੋਹੈ॥੪॥ ਏਕਧੇਦਕਾਜਏਕਏਕ
ਕੋਅਧੀਨਹੈ॥ ਪਾਜੀਧੇਦਕਾਜਤੋਤਵਾਲਕੋ
ਅਧੀਨਹੋਤਕੋਦਵਾਰਸੁਤੋਸਿਕਦਾਰ॥ ਅਗੋ
ਲੀਨਹੈ॥ ਸਿਕਦਾਰਦਿਵਾਨਕੋਪੀਛੇਲਾਗ
ਯੋਰੋਲੈਪੁਨਦੀਵਾਨਹੁੰਜਾਇਪਾਤਿਸਾਹਿਆ
ਗੋਦੀਨਹੈ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਿਕਹੈਯਾਖੁਦਾਇਮੁ
ਏਐਰਦੇਹਿਧੇਦਹੀਪਸਾਰਨਹਿਧੇਦਬਸਕੀ
ਤਹੈ॥ ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਪ੍ਰਭਕਿਯੋਹੁਨਹਿਭਰੇਧੇ

ਦਏਕਪੇਟਕਾਜਏਕਏਕਕੋਅਧੀਨਹੈ॥੫॥
॥ਤੈਤੋਪ੍ਰਭਦੀਓਪੇਟਜਗਤਨਚਾਯੋਜਿਨਪੇ
ਟਹੀਕੈਲੀਏਘਰਿਘਰਿਵ੍ਰਗਫਿਰਯੋਹੈ॥
ਪੇਟਹੀਕੈਲੀਏਹਾਥਜੋਰਆਗੈਠਾਢੋਹੋਇ
ਜੋਈਜੋਈਕਯੋਜੋਈਸੋਈਉਨਕਰਯੋਹੈ॥
ਪੇਟਹੀਕੈਲੀਏਜਾਇਰਨਮਾਹਿਠਾਢੋਹੋਤਕਾ
ਢਿਕੈਕ੍ਰਵਾਰਜਨਮੁਖਹੋਇਮਰਯੋਹੈ॥ਸੁੰਦਰ
ਕਹਤਇਨਪੇਟਸਬਕੀਏਭਾਂਡਐਰਗੈਲਾ
ਦੀਪਰਪੇਟਗੈਲਪਯੋਹੈ॥੬॥ਪੇਟਸੋਨਬ

ਲੀਜਾਂਕੈਆਗੈਸਬਹਾਰਿਚਲੇਗਵਅਰੁਰੰ
ਕਏਕਪੇਦਜੀਤਲੀਏਹੈ।ਕੋਊਬਾਘਆਰ
ਤਬਿਦਾਰਤਹੈਕੁਜਰਕੋਐਜੇਸੁਰਬੀਰਪੇ
ਟਕਾਜਪ੍ਰਾਨਦੀਏਹੈ।ਜੰਤਮੰਤ੍ਰਜਾਧਤਅਰੁ
ਧਤਮਸ਼ਾਂਨਜਾਇਪੇਦਆਗੈਡਰਤਨਿਰੁਗਐ
ਜੇਹੀਏਹੈ।ਦੇਵਤਾਅਸੁਰਭੂਤਪ੍ਰੇਤਤੀਨੋਲੇ
ਕਪੁਨਉਦਰਕਹਤਪ੍ਰਭਪੇਦਜੇਰਕੀਏਹੈ।
॥ਪ੍ਰਾਤਹੀਉਫਤਜਬਪੇਦਹੀਕੀਚਿਤਾਤਬ
ਜਬਕੋਊਜਾਤਆਪਆਪਨੇਅਹਾਰਕੀਕੋ

ਊਅਨਖਾਤਪੁਨਿਆਮਿਖਭਖਤਕੋਊਕੋਊ ੨੬੫
ਘਾਸਚਰਤਚਰਤਕੋਊਦਾਰਕੋਕੋਊਮੰਤ
ਫਲਕੋਊਬਾਸਰਸਪੇਪਾਂਨਕੋਊਪੈਨਪੈਵਤ
ਭਰਤਪੇਟਭਾਰਕੋਊਦਰਕਹਤਪ੍ਰਭਪੇਟ
ਹੀਕ੍ਰਮਾਏਸਬਪੇਟਤਮਦੀਓਹੈਜਗਤਹੈਨਿ
ਖੁਦਾਰਕੋ॥੮॥ਇੰਦਵਛਿਦਾ॥ ॥ਪੇਟਸੀਐ
ਰਨਹੀਕੋਊਪਾਪੀ॥ਪੇਟਹੀਕਚਲਜੀਵਹਤੈ
ਬਹੁਪੇਟਹਿਮਾਸਭਖੇਅਰੁਸੁਰਾਪੀ॥ਪੇਟਹੀ
ਐਕਰਚੇਹੀਕਰਾਵਤਪੇਟਹਿਕੋਗਰਬ

ਕਾਂਘੀ। ਪੇਦਾਹਿ ਫਾਸ ਗਰੇ ਮਹਿ ਭਾਰਤ ਪੇਦਾਹਿ
ਭਾਰਤ ਕੂਪੁ ਬਾਪੀ। ਸ੍ਰੀ ਦਰਕ ਹੇ ਕੂਪੇਦਾਹਿ
ਪ੍ਰਭ ਪੇਦਾਹਿ ਐ ਰਨਹੀ ਕੋ ਉਪਾਪੀ। ੬॥ ਐਰ
ਨਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੇਦਾਹਿ ਇਤੁ ਮਤੇ ਰੇਤੁ ਪੇਦਾਹਿ ਨਹਿ
ਦੀਸੈ। ਇਕੁ ਦਕਾਇ ਦੀ ਇਦਸਾਹੁ ਦਿਸ ਕੋ ਉ
ਕਰਾਂਧਤ ਕੋ ਉਕਪੀਸੈ। ਪੇਦਾਹੀ ਕਾਰਦ ਨਾਚ
ਤਹੈ ਸਬਾਜਿ ਉਘਰਹੀ ਘਰਨਾਚਤ ਕੀਸੈ।
ਸ੍ਰੀ ਦਰਾ ਆਪਨ ਖਾਹੁਨ ਪੀਵਹੁ ਕੋ ਨਕਰੀਇ
ਸਬੈ ਪਰਗੀਸੈ। ੧੦॥ ਮਨਹਾਰਿ ਛੰਦ॥

॥ ਪੇਦਨਹੁ ਤੋ ਤੋ ਪ੍ਰਭ ਬੈਠਹ ਮਰਹੰਤ ॥ ੨੬੭
ਕਾਹੂ ਕੈ ਆਗੈ ਜਾਇ ਕੈ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਦੀਨ ਦ
ਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰ ਮੁਖ ਕਹਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਤੋ ਮਦ
ਅਰਗ ਰਬਗੁ ਮਾਨ ਅਤਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਠੇ ਰਬੈ
ਨ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸਹਤੇ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਈਭੁਜ ਨ ਸੋ ਅਧਿ
ਕ ਲੈ ਲੀਨ ਅਤਿ ਸਕਲ ਕੋ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋਇ ਕੰਤ
ਜਾਇਗਹਤੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਇਹ ਤੁਮ ਹੀ ਲ
ਗਾਯੋ ਪਾਪ ਪੇਦਨਹੁ ਤੋ ਤੋ ਪ੍ਰਭ ਬੈਠਹ ਮਰਹ
ਤੇ ॥ ੧੧ ॥ ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਜ

ਗੋ। ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਰਿਕ ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਰਾਵ ਪੇ
ਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਮੇਰ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋ। ਪੇਦਹੀ
ਕੈ ਬਸ ਜੋ ਗੀਜਿ ਗਾਸਿ ਨਾਸੀ ਸੇਖ ਪੇਦਹੀ
ਕੈ ਬਸ ਬਨਵਾਸੀ ਖਾਤ ਪਾਨ ਹੋ। ਪੇਦਹੀ ਕੈ
ਬਸ ਰਿਖ ਮੁਨਿ ਤਪਧਾਰੀ ਸਬ ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬ
ਸ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਜਾਨ ਹੋ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਨ
ਹਿਕ ਪੂਕੇ ਗੁਮਾਨ ਰਹੈ ਪੇਦਹੀ ਕੈ ਬਸ ਪ੍ਰਭ ਸ
ਕੁਲ ਜਗਨ ਹੋ। ੧੨॥ ਅਧੀਰ ਜਥੇ ਰਾਹ ਨੇ ਕੇ
ਰ ਬੇਰਾਸਿ ਪੁਰਣੇ ॥ ੬॥ ॥ ਬਿਸਵਾਸ ਕੇ

ਅੰਗ ॥ ॥ ਇੰਦ੍ਰਵਰ੍ਣਿ ॥ ॥ ਹੋਰਿ ਨਿਬੰਧ
 ਕਰੈ ਮਤਾ ਚਿੰਤਾ ਹਿਉ ਚ ਦਈ ਸੋਈ ਚਿੰਤ ਕਰੈ
 ਗੋ ॥ ਪਾਵ ਪਸਾਰ ਪਕੌਰਿ ਨ ਜੇਵਤ ਪੇਦਈ
 ਯੋ ਸੋਈ ਪੇਦ ਭਵੈ ਗੋ ॥ ਜੀਵਾ ਜਿ ਤੇ ਜਲ ਕੇ
 ਥਲ ਕੇ ਪੁਨ ਪਾਹਿ ਨ ਮੇ ਪਹੁ ਚਾਇਧ ਰੈ ਗੋ ॥
 ਭੂਖਾ ਹਿ ਭੂਖ ਪੁਕਾਰਤ ਹੈ ਨ ਰਸੁ ਦਰਤੁ ਕਹਾ
 ਭੂਖ ਮਭੈ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਧੀਰ ਜਧਾ ਗਬਿ ਚਾਰ ਨਿਦਿ
 ਤਰਤੋ ਹਿਰ ਚਮੋ ਸੁਤੋ ॥ ਆਪਾਹਿ ਮੇ ਗੋ ॥ ਜੇਤਾ
 ਖਲ ਗੀਘਰ ਪ੍ਰਾਣ ਹਿ ਤੇਤ ਕਤੀ ॥ ਅਨਾ

ਪੈਹੈ॥ ਜੋ ਮਨ ਮੇ ਵਿਸਨਾ ਕਰਿ ਧਾਵਤ ਤੇ ਤਿ
ਹੂ ਲੋਕ ਨ ਖਾਤ ਅਪੇਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਤਿ ਮਤ ਸੋਚ
ਕਰੈ ਕਛੁ ਚੁੰਚਦਈ ਸੋਈ ਚੂਨਹੂ ਦੇਹੈ॥ ੨॥
ਨੈ ਕਨ ਪੀਰ ਜਥਾਰਤ ਹੈ ਨਰ ਅਤੁ ਰਹੋਇ
ਦਸੋ ਦਿਸਧਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਪਸੁਖੇਂ ਚਤੁਰਾਵਤ
ਬੰਧਨ ਜੋ ਲਗਨੀਰਨ ਆਵੈ ਹੀ ਆਵੈ॥ ਜਾਂ
ਨਤਨਾਹਿ ਮਹਾਂ ਮਤ ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਘਰ ਦੁਰਾਸ
ਕੁਝਿ ਪਹੁਚਾਵੈ॥ ਚੰਦਰਾ ਆਪ ਕੀ ਘੋਰ ਗਵਠਾਂ
ਰਬੈ॥ ਭਰਹੈ ਮਦ ਸੋਚ ਉਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਭਾਜ

ਨਾ ਆਪਗ ਢਮੋ ਜਿਨ ਤੇ ਭਰਹੈ ਭਰਹੈ ਭਰ
 ਹੈ ਭਰਹੈ ਜੂ॥ ਗਾਵਤਹੈ ਭਿਨ ਕੇ ਗੁਨ ਕੈ ਢਰ
 ਹੈ ਢਰਹੈ ਢਰਹੈ ਢਰਹੈ ਜੂ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਦਾਸ ਹਾਇ
 ਸਹੀ ਕਰਹੈ ਕਰਹੈ ਕਰਹੈ ਕਰਹੈ ਜੂ॥ ਆਦ
 ਹੁ ਅੰਤ ਹੁ ਮਪਸਦਾ ਹਰਿਹੈ ਹਰਿਹੈ ਹਰਿਹੈ
 ਹਰਿਹੈ ਜੂ॥ ੪॥ ਕਾਹੈ ਕੂਦੈ ਰਤਹੈ ਦਸਹੀਦਿ
 ਸਤਿ ਨਰਦੇਖ ਕੀਓ ਗਰਿਜੁ ਕੋ॥ ਬੈਠ ਰਹੈ ਦੁ
 ਰ ਕੈ ਮੁਖ ਮੁੰਦ ਉਘਾਰ ਕੈ ਦੰਤ ਖੁਵਾਇ ਕੋ
 ਕੋ॥ ਗਾਰਭੁ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਾਤਿ ਪਲਾਟੀ

ਇਹ ਘੋਰ ਬਤੁ ਜਦੁ ਮੁਕੋ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਿਉ ਬਿਲ
ਲਾਤ ਫਿਰੈ ਅਬ ਰਾਖਾ ਹਿਰਦੈ ਬਿਸਦਾ ਸਪ੍ਰ
ਭੂਕੋ॥ ੫॥ ਜਾਇਨ ਤੈ ਗਾਰੁ ਦਾਸਤ ਜੋਨ
ਗਾਇ ਅਹਾਰ ਲੀਓਤ ਬਹੀ ਕੋ॥ ਖਾਤ ਹੀ
ਖਾਤ ਭੁਯੋ॥ ਇਤਨੇ ਦਿਨ ਜਾਨਤ ਨਾਹਿਨ
ਕਹੀ ਕੋ॥ ਦੋਰਤ ਧਾਵਤ ਪੈਦਾ ਦਿਖਾਵਤ
ਤਕੀਟ ਸਦਾ ਅਨਹੀ ਕੋ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੋਯੋ ਬਿਸੁ
ਨ ਰਾਖਤ ਸੋ ਪ੍ਰਭਾ ਬਿਸੁ ਭਰਹੈ ਸਬ ਹੀ ਕੋ॥
ਸਬੈ॥

१६ सातिगुरपुसादि॥ ॥ गुरउसत १
डिबननी॥ ॥ देहरा॥ ॥ परमागिआ
परगाटकरेसोममबुपुकासा॥ निसादि
नमोहिहिबदेबसेसातिगुरगरिदास
॥ १ ॥ से॥ ॥ महीतसाहिबगरिदास
सदा॥ ॥ उपीरजसांतसदा॥ चित्तारि
नी॥ निमरा॥ निनकागुलदी॥ बनेमेकद
कीरतननी॥ उपदे॥ गुरबानी॥ निजा
परउपकारकरेसुबु॥ ॥ १ ॥

ਪਛਾਨੀ॥ ਗੁਰਗਾਦੀ॥ ਮੇਸੇ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ॥
ਖਸਾਰਾਗਰਦੀ॥ ਨਾਦੀ॥ ਮਾਲਜੁ॥ ਮਾਮੀ॥ ੨
॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਬਾਵਾ॥ ਹਰਿਲਾਲ ਕਰਤਾਰ
ਕੀ॥ ਮੂਰਤ॥ ਮਾਏ॥ ਹੋ॥ ਕਲਾ॥ ਭਉ॥ ਧਾਰਨ ਕੋ॥ ਗੁਰ
ਦਰਸਨ ਤੇ॥ ਮਘ ਭਿਘ ਕਟੇ॥ ਦਿਨੇ॥ ਮੇ॥ ਭਵ ਦੂਖ
ਬਿਡਾਰਨ ਕੋ॥ ਹਉ॥ ਮਦ॥ ਮੰਦਾ॥ ਮਾ॥ ਜੜ੍ਹ ਥੋਤੁ॥
ਖਦਗਜ ਦੀ॥ ਭਿਦੁ॥ ਖਟਾਰ ਲੋਕੋ॥ ਬਾਬਾ॥ ਹਰਿ
ਮਾਲ॥ ਮਰਬਰ॥ ਗੁਰੂ॥ ਭਵ॥ ਸਾਗਰ॥ ਪਾਰ॥ ਉਤਾਰ
ਨ ਬੋਝੇ॥ ॥ ਬਾਵਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਤਾ॥ ਲਕਸ਼ਮ

ਕੇਸਦਨਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪਗੁਨਤਾਸਾਪਤਤਪਾਵਨ २
ਸਾਂਈਸਹਤਬਾਬਾਹਜਾਰੀਦਾਸਾ॥੪॥ਐ
ਪਈ॥ ॥ਗੁਰੂਗੰਥਕੋਕਚਨਸੁਖਦਾਈ॥
ਸੇਵਕੋਸੇਵਾਬਨਿਆਈ॥ਚਾਲੀਬਰਸ
ਤਿਨਸੇਵਾਕੀਨਾ॥ਗੁਰਗਾਦੀਕੋਤਿਲਕਸੁਲੋ
ਕਾ॥੫॥ਦੇਹਤਾ॥ ॥ਗੁਰਹਜੁਰਬਹੁਸੇਵ
ਗਨਿਜਪਦਵੀਕੋਪਾਈ॥ਹਜਾਦੀਦਾਸਸ
ਗੁਰਕੁਏਮਿਲੇਜੋਤਮੇਜਾਈ॥੬॥ਐਪ
ਸਾਤਿਨਾਮਕੋਕਰਉਪਦੇਸਾ॥

ਸਨਾਨਾਇਹੋਸਾਦਾਇਆਪਰਮਕੀਨੇਪ੍ਰਕ °
ਸਾਨਾਮਪਾਉਤਿਹੀਗਤਿਦਾਸਾ ॥ ੬ ॥
ਦੇਹਰਾ ॥ ਪਰਮਲਕਾਪ੍ਰਮਹੀਸਗੁਰਹ
ਰਿਗੋਬਿਦਬ੍ਰਦੀਨਾਕਰਤਾਰਸਤਉਪਦੇ
ਸਕਰਪਥਗਚੇਓਪਰਬੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਚੋਪਈ
ਯੇਸੇਪੰਚਨਲਏਰਮੰਗਾਇਓਸੀਗਤਿ
ਸਾਨਾਨਿਸਤਖਤਬੈਠਾਇਓਪੰਚਸਹਸਪੁ
ਜੀਨੀਨੀਗੁਰਹਾਰਿਗੋਬਿਦਕੀ
ਦੇਦੇਰਾ ॥ ਨਿਹਾਲੁਕੋਆ

ਗਿਆਕਰੀਭਰੇਗਰਿਗੋਬਿਦਕੇਸਾਥਾ ॥ ੩ ॥
ਠੇਬਾਰੇਤਪਕਰਓਜਦਦੀਨਕੇਨਾਥਾ ॥
੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੁਹਿਜਾ ਕੋਪਤਿਤਨਹਤੁ
ਮਸਮਬਖਸਨਹਾਰ ॥ ਸਮਾਹਾਬਨਹਮ ॥
ਇਮੁਹਕਰਾਇਪਾਏਹੁਓਬਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ
ਉਸਤਤਜੀਪੂਰਨਾ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਭੁਲਿ
ਨਾਕੇਬੰਬਖਾਏਸੁਦਾਮਾਕੇਦਾਲਿਦਰਕਾ
ਦੋਬਿਦਰਤਾਰਫੇਪਤਾਕੇਚੀਰਤੈਦਿ
ਧਰੁਮਟਲਪਦਪਾਇਓਕਾ ॥

ਇਹੀ ਸਕੇਸਗਪਛਾਹਿੰਦਤਰਾਵਨਖ
ਪਾਏਹੈਂ। ਸਾਤਸਿੰਧਮਦਕੀਕੀਨੀਚਉਦਾਂਰਤ
ਨਮਖਨਕੀਏਹਰਨਾਖਸਕੇਛੇਦਨਰਿਸਿੰਧ
ਜੀਕਹਾਏਹੈਂ। ਚਰਨਕਮਲਾਤਿਆਗਹਮਪ
ਤਤਕਰਮਕੀਨੇਸਾਤਿਗੁਰਹਰਦਾਸਲਾਜ
ਦੇਰਦਕੀਰਖਾਏਹੈਂ। ॥ ਅਲਫਮਕਲ
ਸੇਸਪੁਰਖਕੀਜਾਨੀਏਜੀਜਿਨਾਸਿਦਕਮ
ਨਿਵਾਗਮਾਜੇਗਸਿਸਕਬਾਝਨਹੇਏ
॥ ॥ ਹਿਦਕਬਾਝਕਹਾਕਿਨਸੁਖ

ਪਾਇਆਜੇ॥ ਸਿਦਕ ਬਾਝੁ ਜਮ ਦੁਤ ਲੋਗੁ ॥ ੪
ਰਜਮਾਰਨਧਰਮ ਰਾਜ ਲੇਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਇ
ਆਜੇ॥ ਕਰੇ ਮਿਹਰਦੀ॥ ਜਰਹਰਦਾ ਸਮਤੁ
ਗੁਰਮਾਜਾ ਮਲਪਾਪੀ ਜੀਵੇ ਤਾਰਿਆਜੇ॥
॥ ਬੇਬੇਨਤੀ ਹੋ ਨਿਜਾਦਿ ਨਏਹ ਮੇਰੀ ਸਿਦ॥
ਕਈ ਦੁਇ ਲੋਕ ਸੁਖ ਪਾਇਆਈ॥ ਪ
ਬੁਤ ਸਲਾਹ ਦੇ ਬੇਦ ਸਾਜੂ ਬਿਬਚਾਰੀ॥
ਨਮਗਦਾਇਆਈ॥ ਕਈ ਕੁਨਬੇ
ਭੀ ਗਾਧਾਪਨ ਕਈ॥

ਨਤੁਇਆਈ॥ ਸਈਓਜਾਤੈਗੁਰਗਰਿਦਾ
ਸਾਬਿਨਕੋਨਤਾਰੇਕਲੁਕਾਲਭੋਜਲਾਇਸ
ਆਈਆਈ॥ ੨॥ ਤੈਤਰਕਾਫਿਰਹੋਈਮਲੁ
ਪੁਸੁਣਕੇਗੁਰਸੇਬੇਮੁਖਾਂਨੂਨਹੀਠਉਰਕੋਈ
ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਂਨੋਮੇਧੋਜਾਤੈਗੁਰਗਬਿਨ
ਰਗੋਸਾਈਨਹੋਰਕੋਈ॥ ਜਦੋਹੋਇਨੀ
ਬਲੇਭਾਗਮਦੇਤਾਵੀਨਾਲਨਹੀਓਓਜਰ
ਕੋਰੁ ॥ ਲੇਰਸਬਕੀਲਹਰਦਾਸ
ਪੋਪੀਤਾਫਿਰਜੇ੩

ਸੋਈ॥੩॥ਸੋਸਿ ਦਕਕਸੀਗਮੇਹਾਰਿਅਜੇ ੫
ਕੁਕਰਜਾਲਕੇਰਖਹਜੁਰਮੇਨੁ॥ਤੁਸੀਏਲੁ ੦
ਦੀਜਾਨਣੇਹਾਰਸਤਿਗੁਰਗਨਿਰਧਨਜਾਲਕੇ
ਬਖਸਜਹੁਰਮੇਨੁ॥ਮੇਰੇਅੰਗਲਾਬਲਨੀ
ਖਿਆਲਕਰਨਾਬਾਲਬਸਤਨਾਅਕਲੁ
ਹੁਰਮੇਨੁ॥ਮਿਲੇਦੀਨਾਦਿਆਲੁਹਰਿਦਾ
ਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਬਖਸੇਚਹਲਧੁਰ
ਸੋਰਠਾ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕ੍ਰਿਪਾਬ
ਦਸਬਾਕੁਸੀਧੋਲੁ

ਪਮਨਚੰਦਲਹਮਸੋਸਕਿਆ॥ ਦੇਹਰ॥ ॥ ਤਿ
ਨਾਸਿਉਦਾਵਾਕੀਅਕਰੇਜੋਨਿਸਾਦਿਨਸੇਵਾ
ਦਾਗਾਚਾਗਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਕਿਸਾਸਿਉਕੀ
ਜੇਗਾਗ॥ ॥ ਛੁਪੇ॥ ॥ ਬਿਅਸਰੀਗਪ੍ਰਵਾਹਨਿ
ਮਲਜਲਪਰਵਲਸੁਹਾਵੈ॥ ਕੋਟਪਾਪਤਹ
ਜੇਨਗਨਿਸਚੇਕਰਨਾਵੈ॥ ਤਹਸਤਿਗੁਰ
ਦਾਸ ਬਸੇਸੋਅਲਖਾਅਭੇਦੈ॥ ਚਾਰ
ਪਦੇ॥ ਤੁਲੇ॥ ਜੇਸੇਵੈ॥ ਗੁਰਹ
ਚੇਕਰਦਰ

ਸਨ ਕਰੈ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਕਟ ਨਾਮਾਵੈ ਦੂਤ ਜਮਦ
ਹੁਲੇਕ ਕਾਰਜ ਸਭੈ॥ ॥ ਕਾ ਬੋਲਾ॥ ॥ ਪਿਆਛੈ
ਇਆਂ ਗੁਨਾਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋਛੈ ਠਕਰਤ ਰਕਪ ਕਰੈ
ਅਤਿ ਦੇਸੁਆ ਸਤਾਂਈ ਸਾਂਈ ਬਖਸਣਾ
ਹਰੈ॥ ਗੋਦ ਫਾਤੇ ਜੇਫਾ ਮੇਊ ਠਾਇਲੀ ਨਾਮਾ
ਗਿਆ ਬਨ ਬਡੈ ਅਪਰਾਧ ਕੀ ਨਾਂਤਾ
ਗਾਰਹੈ॥ ਕਰੈ ਅਨੂਪ ਦਾਸਾ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਮੇਭੁਲ ਕੀ ਨੀਅਤ ਨ ਕਰੈ ਮੇਨ
ਅਮੁਝੈ ਅਪ

ਰਗਰਿਦਾਸਜੀਕੇਬਲਪਤਭੂਹਿਰਦੇਮੇਜੇ
ਰਾਖੋਨਿਜਾਨੀਦੇਮੇਸਧਾਰਹੈ। ਸੁਭੰਮਸਤੀ॥

ਸਿਖਤ ੧੨੩੪ ਉਨੀ ਮੈ
ਸੇ ਤੀ ਸਮੇ ਮਗਰ ਮਾਸਦਿੰ
ਸੇ ਨਾ ਪੁਨਿ ਨਾ ਬਿਤ ਪੋ ਵੀਲਿਖੀ
ਲਗਲ ਧਾਰ ਸੁੰ ਧਰੀ ਨਾ।
ਮਨ ੩। ਰਪ ਏ।।।।।।।

